የዳዊት ፡ መዝሙሪት ፡፡

መ፩መርያ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፩፤

፩፤ ምስጉን ፡ ነው ፡ በክፎች ፡ ምክር ፡ ያልሔደ ፡ ሰው ፡
በኃጢአተኞችም ፡ መንገድ ፡ ያልቆመ ፡
በዋዘኞችም ፡ ወንበር ፡ ያልተቀመጠ ፡፡
፪፤ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ደስ ፡ የሚለው ፡ እንጂ ፡
ነፍሱንም ፡ ወደ ፡ ሕጉ ፡ የሚያደርግ ፡ በቀንና ፡ በሌት ፡፡
፫፤ እርሱ ፡ በውኃ ፡ ፈሳሾ ፡ ደር ፡ እንደ ፡ ተተከለች ፡ ዛፍ ፡
ይሆናል ፡
ፍሬዋን ፡ በየጊዜዋ ፡ እንደምትሰጥ ፡
ቅጸልዋም ፡ እንደማይረግፍ ፡፡
የሚሰራውንም ፡ ሁሉ ፡ በጅ ፡ ይለዋል ፡፡
፬፤ ክፎች ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አይደሉም ፡
ንፋስ ፡ ነፍሶ ፡ እንደሚወስደው ፡ ትቢያ ፡ እንጂ ፡፡
፭፤ ስለዚኽ ፡ ክፎች ፡ በፍርድ ፡ አይቆሙም ፡
ኃጢአተኞችም ፡ በጻድቃን ፡ ማኅበር ፡፡
፮፤ እግዚአብሔር ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ያውቃልና ፡፡
የኃጢአተኞች ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ትጠፋለች ፡፡

መዝሙር ፡ ፪፤

፩፤ ለምን ፡ ያብደሉ ፡ አሕዛብ ፡
ሰዎችም ፡ ከንቱ ፡ ይናገራሉ ፡፡
፪፤ ነገሥተ ፡ ምድር ፡ ተነሡ ፡
መኳንንትም ፡ ባንድ ፡ ተማከሩ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ በመሢሑም ፡፡
፫፤ ማሰርያቸውን ፡ እንብጠስ ፡

ገመዶቻቸውንም ፡ ከኛ ፡ ዘንድ ፡ እንጣል ።
፬፡ በሰማይ ፡ የሚኖር ፡ ግን ፡ ይስቅባቸዋል ።
ጌታም ፡ ይሣለቅባቸዋል ።
፭፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቍጣው ፡ ይነግራቸዋል ፡
በመዓቱምም ፡ ያስፈራቸዋል ።
፮፡ እኔም ፡ በፅዮን ፡ በተቀደሰ ፡ ተራራዬ ፡ ላይ ፡ ንጉሤን ፡ ሾ
ምሁ ።
፯፡ በሕግ ፡ እናገራለሁ ።
እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ልጄ ፡ ነኽ ፡ አለኝ ።
እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወለድሁኽ ።
፰፡ ለምነኝ ፡ አሕዛብንም ፡ ለርስትኽ ፡ እሰጥኻለሁ ፡
የምድርንም ፡ ዳርቻ ፡ ለግዛትህ ።
፱፡ በብረት ፡ ዘንግ ፡ ትጠብቃቸዋለኽ ።
እንደ ፡ ሸሕላ ፡ ሰሪ ፡ እቃም ፡ ትቀጠቅጣቸዋለኽ ።
፲፡ አሁንም ፡ ነገሥት ፡ አስተውሉ ።
ተገሠጹም ፡ ሁላችሁ ፡ የምድር ፡ መኳንንት ።
፲፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፍርሃት ፡ ተገዙ ፡
በረዓድም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፲፪፡ ልጁን ፡ ሳሙት ፡ እንዳይቈጣ ፡
በመንገድም ፡ ሳላችሁ ፡ እንዳትጠፉ ፡
ቍጣው ፡ ጥቂት ፡ ቍይታ ፡ ትነዷለችና ።
በርሱ ፡ የሚታመኑ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።

መዝሙር ፡ ፫፡

፩፡ አቤቱ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ በዙ ፡ የሚያሳዝኑኝ ።
በላዬም ፡ የቆሙ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
፪፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሴን ፡ አሉ ፡
ባምላኩ ፡ መድኃኒት ፡ የለውም ።
፫፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ለኔ ፡ ለዋልታ ፡ ነኽ ።
ክብሬም ፡ ራሴንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የምታረገው ፡ ነኽ ።
፬፡ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ፡
ከተቀደሰ ፡ ተራራውም ፡ ይሰማኛል ።

፭፡ እኔ ፡ ተኛሁ ፡ አንቀላፋሁም ፡ ተነሣሁም ።
እግዚአብሔር ፡ ደግፎኛልና ።
፮፡ ከሕዝብ ፡ እእላፋት ፡ ከሚከቡኝ ፡ አልፈራም ።
፯፡ ተነሣ ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ አድነኝ ።
አንተ ፡ የጸላቶቼን ፡ ሁሉ ፡ መንጋጋ ፡ መትተኻልና ።
የክፎችን ፡ ጥርስ ፡ ሰብረሃልና ።
፰፡ ማዳን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፡
በሕዝብኽም ፡ ላይ ፡ በረከትኽ ።

መዝሙር ፡ ፬፡

፩፡ ስጠራ ፡ ጊዜ ፡ መልስለኝ ፡ የጽድቁ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ።
በጭንቀቴም ፡ አሰፋኽልኝ ።
ማረኝ ፡ ጸሎቴንም ፡ ስማ ።
፪፡ እላንተ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ እስከ ፡ መቸ ፡ ክብሬን ፡ ታሳፍ
ራላችሁ ።
ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ትወዳላችሁ ፡ አሰትንም ፡ ትሻላችሁ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደውን ፡ እንደ ፡ መረጠለት ፡ እወቁ ።
እግዚአብሔር ፡ ወደርሱ ፡ ስጠራ ፡ ጊዜ ፡ ይሰማል ።
፬፡ ተቈጡ ፡ ኃጢአትንም ፡ አታድርጉ ።
ልባችሁን ፡ በምኝታችሁ ፡ ሳላችሁ ፡ ንገሩ ፡ ዝምም ፡ በሉ ።
፭፡ የጽድቅን ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡
ተስፋችሁንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አድርጉ ።
፮፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ በጎ ፡ ያለውን ፡ ማን ፡ ያሳየናል ፡ የሚሉ ።
የፊትኽን ፡ ብርሃን ፡ በላያችን ፡ አንሣ ፡ አቤቱ ።
፯፡ በልቤ ፡ ደስታ ፡ ሰጠኽ ፡
ስንዴያቸውና ፡ የወይን ፡ ጸጃቸው ፡ ከበዛ ፡ ጀምሮ ።
፰፡ በሰላም ፡ ደግሞ ፡ እተኛለሁ ፡ አንቀላፋለሁም ።
አንተ ፡ ብቻኽን ፡ አቤቱ ፡ በምነት ፡ አሳድረኽኛልና ።

መዝሙር ፡ ፭፡

፩፡ ቃሌን ፡ አድምፅ ፡ አቤቱ ፡ አሳቤንም ፡ አስተውል ።
፪፡ የጩኸቴን ፡ ቃል ፡ አድምፅ ፡ ንጉሤና ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ።

ወደንተ ፡ እጸልያለሁና ።
፫፡ ማለዳ ፡ ድምፄን ፡ ትሰማለኽ ፡ አቤቱ ፡
ማልዳ ፡ ልቤን ፡ ወደንተ ፡ አድርጌ ፡ እመለከታለሁ ።
፬፡ ክፋትን ፡ የምትወድ ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ አይደለኽምና ።
ባንተ ፡ ዘንድም ፡ ክፉ ፡ አያድርም ።
፭፡ በከንቱ ፡ የሚመኩ ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ አይቆሙም ፡
ከንቱ ፡ አድራጎችንም ፡ ሁሉ ፡ ጸላኽ ።
፮፡ አሰት ፡ የሚናገሩትን ፡ ታጠፋለኽ ።
ደመኛውንና ፡ ሸንጋዩንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸየፈዋል ።
፯፡ እኔ ፡ ግን ፡ በምሕረትኽ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ቤትኽ ፡ እገባለሁ ፡
አንተንም ፡ ፈርቼ ፡ ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ መቅደስ ፡ እሰግዳለሁ ።
፰፡ አቤቱ ፡ በጽድቅኽ ፡ ምራኝ ፡ ስለ ፡ ጸላቶቼ ።
መንገድኽን ፡ በፊቴ ፡ አቅናልኝ ።
፱፡ ባፋቸው ፡ እውነት ፡ የለምና ፡ ልባቸውም ፡ ማጥፊት ፡
ነውና ።
ጉሮራቸውም ፡ የተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፡
በመላሳቸውም ፡ ይሸነግላሉ ።
፲፡ ፍረድባቸው ፡ አቤቱ ፡ በምክራቸም ፡ ይውደቁ ።
እንደ ፡ ክፋታቸው ፡ ብዛት ፡ አሳደቸው ፡
እርሳቸው ፡ አምጸውብኻልና ።
፲፩፡ ባንተ ፡ የሚታመኑ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡
ለዘላለሙ ፡ ይመኩ ፡ እርሳቸውን ፡ ትጠብቃለኽና ።
ስምኽንም ፡ የሚወዱ ፡ ባንተ ፡ እልል ፡ ይበሉ ።
፲፪፡ አንተ ፡ ጻድቁን ፡ ትባርካለኽና ፡ አቤቱ ።
በጸጋም ፡ እንደ ፡ በጋሻ ፡ ትከበዋለህ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፮፡

፩፡ አቤቱ ፡ በቍጣኽ ፡ አትዘልፈኝ ፡
በመዓትኽም ፡ አትገሥፀኝ ።
፪፡ ማረኝ ፡ አቤቱ ፡ ድውይ ፡ ነኝና ።

ፈውሰኝ ፡ አቤቱ ፡ አፅንቶቼ ፡ ታውከዋልና ።
፫፡ ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታወከች ።
አንተም ፡ አቤቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ።
፬፡ ተመለስ ፡ አቤቱ ፡ ነፍሴንም ፡ ታደግ ።
ስለ ፡ ምሕረትኽም ፡ አድነኝ ።
፭፡ በሞት ፡ መታሰብኽ ፡ የለምና ፡
በሢኦልም ፡ የሚያመሰግንኽ ፡ ማነው ።
፮፡ በልቅሶዬ ፡ ደክሞያለሁ ።
ሌቱን ፡ ሁሉ ፡ አልጋዬን ፡ እነክራለሁ ።
በንቤም ፡ ምንጻፌን ፡ አጠጣለሁ ።
፯፡ ዓይኑ ፡ ባዘን ፡ ተበላሻች ፡
ስለ ፡ ጸላቶቼም ፡ ሁሉ ፡ አረጀች ።
፰፡ ከኔ ፡ ራቁ ፡ ሸንግላውን ፡ የምትሰሩ ፡ ሁሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ የልቅሶዬን ፡ ቃል ፡ ሰምትዋልና ።
፱፡ እግዚአብሔር ፡ ማዘኔን ፡ ሰምትዋል ።
እግዚአብሔር ፡ ጸሎቴን ፡ ይቀበላል ።
፲፡ ይፈሩ ፡ እጅግም ፡ ይጉስቍሉ ፡ ጸላቶቼ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ይመለሱ ፡ ድንገትም ፡ ይፈሩ ።

መዝሙር ፡ ፯፡

፩፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ባንተ ፡ አመንሁ ።
ካሳደጆ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝና ፡ ታደገኝ ።
፪፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ነፍሴን ፡ እንዳይነጥቅ ፡
አንደይቀደትም ፡ የሚታደግ ፡ ሳይኖር ።
፫፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ እንደይህስ ፡ ካደረግሁ ፡
ግፍም ፡ በጆ ፡ ቢኖር ።
፬፡ ቸር ፡ በነበሩልኝ ፡ ክፉን ፡ ከመለስሁባቸው ፡
(በከንቱ ፡ የሚጠላኝን ፡ አደንሁ ፡ እንጅ ።)
፭፡ ጸላት ፡ ነፍሴን ፡ ያሳድድ ፡ ያግኛትም ፡
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ጥሎ ፡ ይርገጣት ፡
ክብሬንም ፡ በመሬት ፡ ያጉስቍለው ።

፮፡ ቁም : አቤቱ : በቍጣኽ :: በጸላቶቼም : መዓት : ላይ :
ተነሣ ::
ተነሣልኝም : ባዘዝኸው : ፍርድ ::
፯፡ የሰዎችም : ጉባዔ : ወደንተ : ትሰበሰባለች ::
ስለዚኽም : ወደ : ላይ : ተመለስ ::
፰፡ እግዚአብሔር : አሕዛብን : ይፈርዳል ::
ፍረድልኝ : አቤቱ : እንደ : ጽድቁ : እንደ : ቅንነቴም ::
፱፡ የኃጥአን : ክፋት : ይጥፋ : ጻድቁን : ግን : አቅና ::
ጻድቅ : እግዚአብሔር : ልቦችንና : ኵላሊቶችን : ይመረም
ራልና ::
፲፡ ኃሻዬ : ልበ : ቅኖችን : በሚያድናቸው :
በእግዚአብሔር : ዘንድ : ነው ::
፲፩፡ እግዚአብሔር : ጻድቅ : ፈራጅ : ነው ::
ሁልጊዜም : የሚቈጣ : አምላክ : ነው ::
፲፪፡ ሰው : ባይመለስ : ሰይፉን : ያስላል :
ቀስቱንም : ገተረ : ያቀናዋልም :
፲፫፡ የሞትንም : እቃ : አዘጋጀለት :
ፍላጾቹንም : ሊያነድዱ : አደረገ ::
፲፬፡ እነሆ : ክፋትን : አረገዘ : ድካምንም : ፀነሰ :
አሰትንም : ይወልዳል ::
፲፭፡ ጕድጓድን : ማሰና : ቈፈረ ::
ባደረገውም : አዘቅት : ይወድቃል ::
፲፮፡ ድካሙ : በራሱ : ይመለሳል :
ባናቱ : ላይም : ግፉ : ትወርዳለች ::
፲፯፡ እግዚአብሔርን : እንደ : ጽድቁ : መጠን : አመሰግናለሁ::
ለልዑልም : ለእግዚአብሔር : ስም : እዘምራለሁ ::

መዝሙር : ፰፡

፩፡ አቤቱ : ጌታችን : ስምኽ : እንደ : ምን : ደገርማል : በም
ድር : ሁሉ ::
ምስጋናኽን : በሰማዮች : ላይ : ከፍ : ከፍ : አደረግኽ ::

፪፡ ከሕፃናት : አፍ : ከሚጠቡም : ኃይልን : አዘጋጀኽ : ስ
ለ : ጸላቶችኽ ::
ጸላትንና : በቀለኛን : ዝም : ለማሰኘት ::
፫፡ ሰማዮችህን : የጻቶችኽን : ስራ : እያለሁና :
ጨረቃውንም : ከዋክብትንም : አንተ : የሠራኻቸውን ::
፬፡ ምንድር : ነው : ሰው : ታስበው : ዘንድ :
የሰው : ልጅም : ትጐበኘው : ዘንድ ::
፭፡ እግዚአብሔርንም : ጥቂት : አሳጣኸው :
በክብርና : በጌጽም : ትከለዋለህ ::
፮፡ በጀችኽ : ስራ : ሁሉ : ላይ : ትሾመዋለህ ::
ከግሮቹ : በታች : ሁሉን : አስገዛኽለት :
፯፡ በጎችን : ላሞችን : ሁሉ :
ደግሞም : የምድረ : በደውን : እንስሶች :
፰፡ የሰማይንም : ዎፎች : የባሕርንም : ዓሣች :
የባሕርንም : መንገድ : አላፊውን : ሁሉ ::
፱፡ አቤቱ : ጌታችን : ስምኽ : እንደ : ምን : ደገርማል : በም
ድር : ሁሉ ::

ሁለተኛ : ቀን ::

የጽዋት : ጸሎት ::

መዝሙር : ፱፡

፩፡ እግዚአብሔርን : በልቤ : ሁሉ : አመሰግናለሁ :
ተአምራትኽንም : ሁሉ : እነግራለሁ ::
፪፡ ባንተ : ደስ : ይለኛል : ሐሤትም : አደርጋለሁ :
ለስምኽም : ልዑል : ሆይ : እዘምራለሁ ::
፫፡ ጸላቶቼ : ወደ : ኋላ : በተመለሱ : ጊዜ :
ይሰናከላሉ : ከበፊትኽም : ይጠፋሉ ::
፬፡ ፍርዴንና : ቅኔን : አድርገኽልኛልና ::
በዙፋንኽ : ላይ : ተቀመጥኽ : የጽድቅ : ፈራጅ ::
፭፡ አሕዛብን : ዘለፍኽ : ረሲዓንንም : አጠፋኽ ::
ስማቸውንም : ለዘላለም : ፋቅህ ::

፯ ጸላት : ሆይ : ፈጽመኽን : ለማፍረስ : ጨረስኽ :
ከተሞችንም : አፈረስኽ ::
ዝክራቸውም : ባንድ : ጠፋ ::
፰ እግዚአብሔር : ግን : ለዘላለም : ይቀመጣል ::
ዙፋኑንም : ለመፍረድ : አዘጋጀ ::
፱ እርሱም : ዓለምን : በጽድቅ : ይፈርደል :
ሰዎችንም : በቅን : ይደኛል ::
፲ እግዚአብሔርም : ለችጋረኞች : መጸጊያ : ሆናቸው ::
እርሱም : መጸጊያቸው : ለመከራቸው : ጊዜ : ሁሉ ::
፲ ስምኽን : የሚያውቁ : ባንተ : ያምናሉ ::
የሚሹህን : አተዋቸውምና : አቤቱ ::
፲፩ በፅዮን : ለሚኖር : ለእግዚአብሔር : ዝመሩ ::
በአሕዛብም : አደራረጉን : ንገሩ ::
፲፪ በሚመረምርበት : ጊዜ : ደማቸውን : አስብዋልና :
የችጋረኞችን : ጩኸት : አይረሳምና ::
፲፫ አዘንልኝ : አቤቱ :
ጸላቶቼም : የሚያመጹብኝን : መከራ : እይ ::
ከሞት : ደጅ : ከፍ : ከፍ : የምታደርገኝ ::
፲፬ ምስጋናኽን : ሁሉ : በፅዮን : ልጅ : በደጅዋ : እነግር : ዘንድ ::
፲፭ በማደንኽ : ደስ : ይለኛል ::
ወደቁ : አሕዛብ : በሰሩት : ጉድጓድ :
በዚያችም : በሸሸጉት : ወጽመድ : እግራቸው : ተጸመደች ::
፲፮ እግዚአብሔር : ፍርድን : በማደረግ : ይታወቃል ::
በጀቹ : ስራ : ኃጢአተኛው : ተጸመደ ::
፲፯ ወደ : ሲኦል : ይመለሳሉ : ረሲዓን :
እግዚአብሔርንም : የሚረሱ : አሕዛብ : ሁሉ ::
፲፰ ችጋረኛ : ለዘላለም : አይረሳምና :
የደካሞችም : ተስፋ : ለዘላለም : አትጠፋም ::
፲፱ ተነሣ : አቤቱ : ሰው : እንዳይበረታ :
አሕዛብም : በፊትኽ : ይፈረድባቸው ::
፳ ፍርሃትን : ስጣቸው : አቤቱ ::
አሕዛብ : ሰዎች : እንደ : ሆኑ : ያውቁ : ዘንድ ::

መዝሙር : ፲።

፩ ለምን : አቤቱ : ርቀኽ : ትቆማለኽ :
በመከራም : ጊዜ : ትሰወራለኽ ::
፪ በኃጢአተኛ : ትዕቢት : ችጋረኛ : ይቃጠላል ::
ባሰቡት : ተንኰላቸው : ይጸመዱ ::
፫ ኃጢአተኛ : በነፍሱ : ፈቃድ : ይመሰገናልና :
ግፈኛውንም : ባርኮ : እግዚአብሔርን : ናቀ ::
፬ ኃጢአተኛ : በትዕቢቱ : ቍጣ : አይጠይቅም :
እግዚአብሔርም : ባሳቡ : ሁሉ : የለም ::
፭ መንገዱ : ሁለጊዜ : የረከሰ : ነው :
ፍርድኽ : ከፍ : ከፍ : ብሎ : ከፊቱ : ተሰወረ :
ጸላቶቹንም : ሁሉ : ይንቃል :
፮ በልቡ : አልታወክም : ይላል :
ለልጅ : ልጅም : ክፉ : አያገኘኝም ::
፯ አፉ : መርገምና : ሽንገላ : ምሉ : ነው :
ከመላሱ : በታች : ድካምና : መከራ : ነው ::
፰ በመንደር : መሸመቅያ : ይቀመጣል :
በመሰወርያችም : ንጹሑን : ይገድላል ::
ዓይኖቹም : ወደ : ችጋረኛ : ይመለከታሉ :
፱ በስውር : ይሸምቃል : እንደ : አንበሳ : በጉድጓዱ :
ችጋረኛን : ለመንጠቅ : ይሸምቃል :
ችጋረኛውንም : በወጽመዱ : ይነጥቀዋል ::
፲ ይጐብጣል : ይወድቃልም : በኃያላኑም : እጅ : በችጋራኞ
ች : ላይ : ይወድቃል ::
፲፩ በልቡም : እግዚአብሔር : ረሳ : ይላል ::
ፊቱን : ሰወረ : ከቶ : እንዳያይ ::
፲፪ ተነሣ : እግዚአብሔር : አምላክ : ሆይ : እጅኽንም : አንሣ ::
ችጋረኞችንም : አትርሳ ::
፲፫ ኃጢአተኛ : ስለ : ምን : ናቀ : እግዚአብሔርን ::
በልቡ : አትመራመረውም : አለ ::
፲፬ አየኸው : አንተ : ክፋትንና : ቍጣውን : ታያለኽና : በ
ጅኽ : እንድትሰጠው ::

ባንተ ፡ ተጣለ ፡ ችጋረኛ ፡፡ አባት ፡ እናትም ፡ ለሌለው ፡ አን
ተ ፡ ረዳ ፡ ነህ ፡፡

፲፭፡ የኃጢአተኛን ፡ የክፋንም ፡ ክንድ ፡ ስበር ፡፡
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኃጢአቱን ፡ ትመረምራለኽ ፡ አታገኝምም ፡፡

፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፡፡
አሕዛብ ፡ ከምድሩ ፡ ጠፉ ፡፡

፲፯፡ የችጋረኞችን ፡ መሻት ፡ ሰማኽ ፡ አቤቱ ፡
ልባቸውን ፡ ታቀናለኽ ፡ ጆሮኽም ፡ ታደምፃለች ፡

፲፰፡ አባት ፡ እናትም ፡ ለሌለው ፡ ፍርዲ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡
የምድር ፡ ሰው ፡ እንጊደህ ፡ መኵራቱን ፡ እንዲይጨምር ፡፡

መዝሙር ፡ ፲፩፡

፩፡ በእግዚአብሔር ፡ አመንሁ ፡፡
እንዴት ፡ ነፍሴን ፡ ተቅበዝብዢ ፡ ትላላችሁ ፡፡
እንደ ፡ ተራራችሁ ፡ ዖፍ ፡፡

፪፡ ኃጢአተኞች ፡ እነሆ ፡ ቀስታቸውን ፡ ገትረዋልና ፡
ፍላፃቸውንም ፡ ባውታር ፡ አዘጋጅተዋልና ፡
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ በስውር ፡ ይነድፏበት ፡ ዘንድ ፡፡

፫፡ መሠረት ፡ ፈርሰዋልና ፡፡ ጻድቁም ፡ ምን ፡ ያደርጋል ፡፡

፬፡ እግዚአብሔር ፡ በመቅደሱ ፡ ሀይከል ፡ ነው ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ዙፋኑ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡፡ ዓይኖቹ ፡ ያያሉ ፡
ቅንድቦቹም ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ይመረምራሉ ፡፡

፭፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቁን ፡ ይመረምራል ፡
ኃጥኡን ፡ ግን ፡ የግፍንም ፡ ወዳጅ ፡ ነፍሱ ፡ ጸላች ፡፡

፮፡ በኃጥአን ፡ ላይ ፡ ወጽመድን ፡ ያዘንባል ፡
እሳትንም ፡ ዲንንምም ፡ ዓውሎ ፡ ንፋስንምም ፡ የጽዋቸ
ው ፡ ፈንታ ፡ ሊሆን ፡፡

፯፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ሁንዋልና ፡ ጽድቅን ፡ ይወዳል ፡፡
ቅን ፡ ነገርን ፡ ፊቱ ፡ ትመለከታለች ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፲፪፡

፩፡ አድን ፡ አቤቱ ፡ ቅዱስ ፡ አልቋልና ፡
ከሰው ፡ ልጆችም ፡ ምእምናን ፡ ተፈጅተዋልና ፡፡

፪፡ እርሱ ፡ በርሳቸው ፡ ምናምን ፡ ይናገራሉ ፡
በሽንግላ ፡ ከንፈር ፡ ይናገራሉ ፡ የሁለት ፡ ልብም ፡ ሁነው ፡፡

፫፡ የሽንግላን ፡ ከንፈር ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቍርጣል ፡
ነገርንም ፡ ታላቅ ፡ የምታረገውን ፡ መላስ ፡፡

፬፡ "በመላሳችን ፡ እንበርታ" ፡ የሚሉትን ፡፡ "ከንፈራችን ፡
የኛ ፡ ነውና ፡
ጌታችን ፡ ማነው" ፡ ብለው ፡፡

፭፡ ስለ ፡ ችጋረኞች ፡ መጥፋት ፡ ስለ ፡ ድኆችም ፡ ልቅሶ ፡
ዛሬ ፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡፡
በላዩ ፡ ከተነፈበትም ፡ መድኃኒትን ፡ አደርግለታለሁ ፡፡

፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ የነጹ ፡ ቃላት ፡ ናቸው ፡
በምድር ፡ መቅለጫ ፡ እንደ ፡ ተፈተነ ፡ ብር ፡
ሰባት ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ጸራ ፡፡

፯፡ አንተ ፡ አቤቱ ፡ ጠብቃቸው ፡
ከዚችም ፡ ትውልድ ፡ ለዘላለም ፡ ጠብቀው ፡፡

፰፡ ክፎች ፡ በዙርያው ፡ ይመላለሳሉ ፡
የምናምን ፡ ልጆች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡፡

መዝሙር ፡ ፲፫፡

፩፡ እስከ ፡ መቸ ፡ አቤቱ ፡ ትረሳኛለኽ ፡፡ ለፍጻሜን ፡፡
እስከ ፡ መቸ ፡ ፊትኽን ፡ ከኔ ፡ ትሰውራለኽ ፡፡

፪፡ እስከ ፡ መቸ ፡ በነፍሴ ፡ እመካከራለሁ ፡
ጻዕርስ ፡ በልቤ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሆናል ፡፡
እስከ ፡ መቸ ፡ በላዬ ፡ ጸላቴ ፡ ይጓደዷል ፡፡

፫፡ እየኝ ፡ ስማኝም ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡፡
ዓይኖቼን ፡ አብራ ፡ ለሞት ፡ እንዲይተኙ ፡፡

፬፡ ጸላቴም ፡ አሸነፍሁት ፡ እንዳይል ፡፡
የሚያሳዝኑኝም ፡ ደስ ፡ እንዲይላቸው ፡ ብታወኽ ፡፡

፭ እኔስ ፡ በምሕረትኸ ፡ ታመንሁ ፡
ልቤም ፡ በመድኃኒትኸ ፡ ደስ ፡ ደለዋል ።
፮ ለእግዚአብሔርም ፡ እቀኛለሁ ፡ ምሕረት ፡ አድርጎልኛ
ልና ።

መዝሙር ፡ ፲፬

፩ ሰነፍ ፡ በልቡ ፡ አምላክ ፡ የለም ፡ አለ ።
ስራውን ፡ አጠፋ ፡ አረከሱም ፡
በጎ ፡ ነገር ፡ የሚሰራ ፡ የለም ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ተመለከተ ፡
የሚያስተውል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚሻ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡
ያይ ፡ ዘንድ ።
፫ ሁሉ ፡ ዓመፁ ፡ ባንድም ፡ ረከሱ ።
በጎን ፡ ሰሪ ፡ የለም ። የለም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ።
፬ በውኑ ፡ አያስተውሉምን ፡ ግፍን ፡ አድራጎች ፡ ሁሉ ፡
ሕዝቤን ፡ እንደ ፡ እንጀራ ፡ የሚበሉ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ግን ፡ አልጸረትም ።
፭ ከዚያ ፡ በታላቅ ፡ ፍርሃት ፡ ፈሩ ፡
እግዚአብሔር ፡ በጻድቅ ፡ ትውልድ ፡ ነውና ።
፮ የችጋረኛን ፡ ምክር ፡ አሳፈራችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ ተስፋው ፡ ነውና ።
፯ ማን ፡ ይሰጣል ፡ መድኃኒት ፡ ከፅዮን ፡ ለእሥራኤል ።
እግዚአብሔር ፡ የሕዝቡን ፡ ምርኮ ፡ ሲመልስ ፡ ጊዜ ፡
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ እሥራኤልም ፡ ሐሤት ፡ ያደርጋል ።

ሶስተኛ ፡ ቀን ፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፲፭

፩ አቤቱ ፡ በድንኳንኸ ፡ ማን ፡ ያድራል ፡
በተቀደሰም ፡ ተራራህ ፡ ማን ፡ ይኖራል ።
፪ በቅንነት ፡ የሚሔድ ፡ ጽድቅንም ፡ የሚያደርግ ፡

በልቡም ፡ እውነት ፡ የሚናገር ።
፫ በመላሱ ፡ ያልረገጠ ፡ በባልንጀራውም ፡ክፉ ፡ ያላደረገ ፡
ዘመዶንም ፡ ያልሰደበ ።
፬ ቅልተኛ ፡ በፊቱ ፡ የተናቀለት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚ
ፈሩቱን ፡ የሚያከብር ።
ለባልንጀራው ፡ ምሎ ፡ የማይከዷ ።
፭ ብሩን ፡ ባራጸ ፡ ያላበደረ ፡
በንጹሕ ፡ ላይም ፡ መማለጃውን ፡ ያልተቀበለ ።
እንዷህ ፡ የሚያደርግ ፡ ለዘላለም ፡ አይታወክም ።

መዝሙር ፡ ፲፮

፩ ጠብቀኝ ፡ አቤቱ ፡ ባንተ ፡ ታምኛለሁና ።
፪ ነፍሴ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አንተ ፡ ጌታዬ ፡ ነኸ ፡ አለች ፡
በጉነቴ ፡ ወደንተ ፡ አትደርስም ።
፫ በምድር ፡ ባሉ ፡ በቅዱሳን ፡ በተመሰገኑም ፡
ፈቃዴ ፡ ሁሉ ፡ በርሳቸው ፡ ነው ።
፬ ወደ ፡ ኋላ ፡ ለሚፈጥኑ ፡ ድካማቸው ፡ ይብዛ ፡
የቍርባናቸውን ፡ ደም ፡ አላፈሰውም ፡
ስማቸውንም ፡ በከንፈሮቼ ፡ አልጠራም ።
፭ እግዚአብሔር ፡ የጕልቴ ፡ፈንታ ፡ ጽዋዬም ፡ ነው ።
አንተ ፡ ዕፃዬን ፡ የምታጸና ፡ ነህ ።
፮ ገመድ ፡ ባመረ ፡ ስፍራ ፡ ወደቀችልኝ ፡
ርስቴም ፡ ቀናችልኝ ።
፯ የመከረኝን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አባርካለሁ ።
ደግሞ ፡ ሌትም ፡ ይገሥጹኛል ፡ ኵላሊቶቼ ።
፰ ሁለግዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፊቴ ፡ አኖርሁ ፡
በቀኜ ፡ ነውና ፡ አልታወክም ።
፱ ስለዚህ ፡ ልቤ ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ክብሬም ፡ እልል ፡ አለች ፡
ሥጋዬም ፡ ደግሞ ፡ በምነት ፡ ታድራለች ።
፲ ነፍሴን ፡ ለሢኦል ፡ አተዋትምና ፡
ጻድቅኸንም ፡ ጥፋትን ፡ ለማየት ፡ አትሰጥምና ።
፲፩ የሕይወትን ፡ መንገድ ፡ ታስታውቀኛለኸ ።

በፊትህ ፡ የደስታ ፡ ጽጋብ ፡ ነው ፡
ሥምረትም ፡ በቀኝህ ፡ ለዘላለም ::

መዝሙር ፡ ፲፯፡

፩፡ አቤቱ ፡ ጽድቅን ፡ ስማት ፡ ጩኸቴንም ፡ አድምፅ ::
ጸሎቴን ፡ አድምፀኝ ፡ በተንኰለኛ ፡ ከንፈር ፡ ያልሆነውን ::
፪፡ ከፊትህ ፡ ፍርዴ ፡ ይውጣ :: ዓይኖችህም ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ይዩ ::
፫፡ ልቤን ፡ ፈተንኸው ፡ በሌት ፡ ጐበኘኸው ፡
ነጠርሀኝ ፡ አታገኝብኝም ::
አፌ ፡ እንዲይተላለፍ ፡ ፈቀዴ ፡ ነው ::
፬፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ስራ ፡ ሁሉ ፡ በከንፈርህ ፡ ነገር ፡
እኔ ፡ ካጥፊ ፡ መንገድ ፡ ተጠበቅሁ ::
፭፡ ፍለጎቼን ፡ በመንገድኽ ፡ አጽና ፡ ሰኰናዬ ፡ እንዲይናወጥ ::
፮፡ እኔ ፡ ጸራሁኽ ፡ አቤቱ ፡ ሰምተኸኛልና ፡
ወደኔ ፡ ጆሮኽን ፡ ጣል ፡ ቃሌንም ፡ ስማኝ ::
፯፡ ምሕረትኽን ፡ ግለጸው ፡ የሚያምኑኽን ፡ የምታድናቸው ፡
ቀኝኽን ፡ ከሚቃወሙ ::
፰፡ እንደ ዐይን ፡ ብሌን ፡ ጠብቀኝ ::
በክንፎችኽ ፡ ጽላ ፡ ሰውረኝ ::
፱፡ ከሚያስጨንቁኝ ፡ ከኃጥኣን ፡ ፊት ::
ጸላቶቼ ፡ ሰውነቴን ፡ ይከብዋታል ::
፲፡ አንጀታቸውን ፡ በስብ ፡ ቈጸሩ ፡
አፈቸውም ፡ ትዕቢት ፡ ተናገረ ::
፲፩፡ አሁንም ፡ መሔጃችነን ፡ ከበቡ ::
ዓይናቸውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረጉ ፡
፲፪፡ ለመንጠቅ ፡ እንደሚናፈቅ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡
እንደንበሳም ፡ ደቦል ፡ ተሸምቆ ፡ እንደምኖር ::
፲፫፡ ተነሣ ፡ አቤቱ ፡ ቀድመህ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጣለው ፡
ሰውነቴን ፡ ከኃጢአተኛ ፡ በሰይፍኽ ፡ አድናት ::
፲፬፡ አቤቱ ፡ ከጅኽ ፡ ሰዎች ፡ አድነኝ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ሰዎች ፡ ፈንታቸው ፡ በሕይወታቸው ፡ ያለች ::
ከሰወርኸው ፡ ከብትኽ ፡ ሆዳቸውን ፡ አጸገብኽ ::

ልጆቻቸው ፡ በዙ :: የተረፈቸውንም ፡ ለሕፃናታቸው ፡ ያተር
ፈሉ ::
፲፭፡ እኔ ፡ ግን ፡ በጽድቅ ፡ ፊትኽን ፡ አያለሁ ::
በምሳሌኽም ፡ ተነሥቼ ፡ እጸግባለሁ ::

የማታ ፡ ጸሎት ::

መዝሙር ፡ ፲፰፡

፩፡ አቤቱ ፡ ጒልበቴ ፡ እወድኻለሁ ::
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ደንጊያዬ ፡ አምባዬም ፡ መድኃኒቴም ፡
አምላኬም ፡ አምባዬም ፡ በርሱ ፡ ያምንሁ ፡
ጋሻዬም ፡ የረዴቴም ፡ ቀንድ ፡ መጸጊዬም ::
፫፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ፡ እጸራውማለሁ ፡
ከጸላቶቼም ፡ እድናለሁ ::
፬፡ የሞት ፡ ማሠርያ ፡ ያዘኝ ፡ የብልያልም ፡ ፍሳሽ ፡ አወከኝ ::
፭፡ የሢኦልም ፡ ማሠርያ ፡ ከበበኝ ::
የሞትም ፡ ወጽመድ ፡ ደረሰብኝ ::
፮፡ በጨነቀኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጸራለሁ ፡
ወደ ፡ አምላኬም ፡ እጮሃለሁ ፡
ከመቅደሱም ፡ ቤት ፡ ቃሌን ፡ ይሰማል ፡
በፊቱም ፡ ጩኸቴ ፡ ወደ ፡ ጆሮው ፡ ይገባል ::
፯፡ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ፡ ተንበደበደችም ፡
የተራሮችም ፡ መሠረቶች ፡ ተነቀነቁ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ተቈጥትዋልና ፡ ተንቀጠቀጡ ::
፰፡ ጢስ ፡ ካፍንጫው ፡ ወጣ ፡ ካፉም ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፡
ፍምም ፡ ከርሱ ፡ ተፈጀ ::
፱፡ ሰማዮችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ፡ ወረደም ፡
ጽጋግም ፡ ከግሩ ፡ በታች ፡ ነበረ ::
፲፡ በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፡ በረረም ፡
በንፋስ ፡ ክንፍም ፡ ሰፈፈ ፡ አለ ::
፲፩፡ መሰወርያውን ፡ ጨለማ ፡ አደረገ ፡
በዙርያውም ፡ የነበረ ፡ ጎጆ ፡ የውኆች ፡ ጨለማ ፡ የሰማይ
ም ፡ ደመናት ፡ ነበር ::

፲፪ ከፊቱ ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፡ ደመናት ፡ አለፉ ።
በረደም ፡ የሳትም ፡ ፍም ።
፲፫ እግዚአብሔርም ፡ በሰማዮች ፡ አንጐደጐደ ፡
ልዑልም ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፡
በረደውንም ፡ የሳትንም ፡ ፍም ።
፲፬ ፍላፃውንም ፡ ሰደደ ፡ በተናቸውም ፡
መብረቆችን ፡ አበዛ ፡ አወካቸውም ።
፲፭ የውኆችም ፡ ፈሳፖች ፡ ታዩ ፡
የዓለምም ፡ መሠረቶች ፡ ተገለጹ ፡
ከዘለፋኽ ፡ የተነሣ ፡ አቤቱ ፡ ከመዓትኽም ፡ መንፈስ ፡ እስ
ትንፋስ ።
፲፮ ከከፍታውም ፡ ሰደደ ፡ ወሰደኝም ፡
ከብዙ ፡ ውኆችም ፡ አወጣኝ ።
፲፯ ከብርቱ ፡ ጸላቴ ፡ አደነኝ ፡
ከሚጸሉኝም ። በርትተውብኛልና ።
፲፰ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ቀደሙኝ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ መድገፊያዬ ፡ ሆነኝ ።
፲፱ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራም ፡ አወጣኝ ። ውዷኝማልና ፡ ረዳኝ ።
፳ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይከፍልለኛል ፡
እንደ ፡ እጄ ፡ ንጽሕናም ፡ ይመልስልኛል ።
፳፩ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ጠብቂያለሁና ፡
በአምላኬም ፡ አላመፀሁም ።
፳፪ ፍርዱ ፡ ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ፡
ትእዛዛቱንም ፡ ከኔ ፡ አላርቅም ።
፳፫ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ቀናሁ ፡
ከኃጢአቴም ፡ ተጠበቅሁ ።
፳፬ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይመልስለኛል ፡
እንደ ፡ እጄም ፡ ንጽሕና ፡ ባደኖቹ ፡ ፊት ።
፳፭ ከቅዱሳን ፡ ጋራ ፡ ቅዱስ ፡ ነኽ ፡
ከቀና ፡ ሰውም ፡ ጋራ ፡ ትቀናለህ ።
፳፮ ከንጹሕም ፡ ጋራ ፡ ንጹሕ ፡ ነኽ ፡
ከጠማማም ፡ ጋራ ፡ ትጠመዝዛለኽ ።

፳፯ አንተ ፡ የተጠቃን ፡ ሕዝብ ፡ ታድናለኽና ፡
የትዕቢተኞችን ፡ ዓይኖች ፡ ግን ፡ ታዋርዳለኽ ።
፳፰ አንተ ፡ መብራቴን ፡ ታበራለኽና ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ጨለማዬን ፡ ያበራል ።
፳፱ ባንተ ፡ ጭፍራን ፡ አሸንፋለሁና ፡
በአምላኬም ፡ ግድግዳን ፡ እዘላለሁ ።
፴ ያምላክ ፡ መንገድ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
በእሳት ፡ ጸሬ ።
እርሱን ፡ ለሚታመኑ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ጋሻ ፡ ነው ።
፴፩ ማነው ፡ አምላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡
መጸጊስ ፡ ማነው ፡ አምላካችን ፡ እንጂ ።
፴፪ ኃይል ፡ የሚያስታጥቀኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
መንገዴንም ፡ የሚያቀና ፡
፴፫ እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ብሆር ፡ እግሮች ፡ የሚያቀና ፡
በኮረፍቶቼም ፡ የሚያቆመኝ ።
፴፬ እጆቼን ፡ ሰልፍን ፡ ያስተምራል ፡
በክንዴም ፡ የናስ ፡ ቀስት ፡ ተሰብርዋል ።
፴፭ የመድኃኒትኽንም ፡ ጋሻ ፡ ሰጠኽኝ ፡
ቀኝኽም ፡ ታጸናኛለች ፡ ምሕረትኽም ፡ ታበዛኛለች ።
፴፮ እርጋገጤን ፡ በታቼ ፡ ታሰፋለኽ ፡
ቍርጭምጭሚቴ ፡ እንዳይናወጥ ።
፴፯ ጸላቶቼን ፡ እከተላለሁ ፡ እይዛቸውማለሁ ፡
ሳልፈጃቸውም ፡ አልመለስም ።
፴፰ አስጨንቃቸዋለሁ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ።
፴፱ ከግሬ ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ።
ኃይልን ፡ ታስታጥቀኛለኽና ፡ ለዘምቻ ።
በላዬ ፡ የቆሙትን ፡ ሁሉ ፡ በታቼ ፡ ትጥላለህ ።
፵ የጸላቶቼንም ፡ ጀርባ ፡ ሰጠኽኝ ፡
የሚጸሉኝንም ፡ ዝም ፡ አሰኛቸዋለሁ ።
፵፩ ይጮኻሉ ፡ የሚረዳቸውም ፡ የለም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አይሰማቸውምም ።
፵፪ እንደ ፡ መሬት ፡ በንፋስ ፡ ፊት ፡ እፈጫቸዋለሁ ፡

እንደደባባይም ፡ ጭቃ ፡ አረግጻቸዋለሁ ፡፡
፵፫፡ ከሕዝብ ፡ ክርክር ፡ ታድነኛለኸ ፡
የአሕዛብንም ፡ ራስ ፡ አድርገኸ ፡ ትሾመኛለኸ ፡፡
የማላውቃት ፡ ሕዝብም ፡ ትገዛልኛለች ፡፡
፵፬፡ በጆሮ ፡ መስማት ፡ ተገዙልኝ ፡፡
የልዩ ፡ ልጆች ፡ ባሰት ፡ ተናገሩኝ ፡፡
፵፭፡ የልዩ ፡ ልጆች ፡ ደከሙ ፡
ከተቍለፈችምም ፡ ከተማቸው ፡ ፈርተው ፡ ሸሹ ፡፡
፵፮፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ፡ መጸጀዬም ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፡
የመድኃኒቴም ፡ አመላክ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡፡
፵፯፡ በቀሌን ፡ የሚመልስልኝ ፡ አምላክ ፡
አሕዛብንም ፡ በታቼ ፡ ያስገዛል ፡፡
፵፰፡ ከጸላቶቼ ፡ የሚያድነኝ ፡ እርሱ ፡ ነው ፡
በኔም ፡ ከቆሙብኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርገኛለኸ ፡
ከበደለኛ ፡ ሰው ፡ አደንኸኝ ፡፡
፵፱፡ ስለዚህ ፡ አመሰግንኻለሁ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አቤቱ ፡
ለስምኽም ፡ እዘምራለሁ ፡፡
፶፡ የንጉሡን ፡ መድኃኒት ፡ ታላቅ ፡ የምታደርግ ፡
ምሕረትህንም ፡ ለመሢሕኸ ፡ ያደረግኸ ፡
ለደዊት ፡ ለዘሩም ፡ ለዘላለም ፡፡

አራተኛ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፲፰፡

፩፡ ሰማዮች ፡ የአምላክን ፡ ምስጋና ፡ ይናገራሉ ፡
የሰማይም ፡ ጠፈር ፡ የጆቹን ፡ ስራ ፡ ያወራል ፡፡
፪፡ ቀን ፡ ለቀን ፡ ነገርን ፡ ታወፃለች ፡
ሌትም ፡ ለሌት ፡ ዕውቀትን ፡ ትናገራለች ፡፡
፫፡ ነገር ፡ የለም ፡ መናገርም ፡ የለም ፡
ቃላቸው ፡ ያልተሰማበት ፡፡

፬፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወፃ ፡ ገመዳቸው ፡
እስከ ፡ ዓለም ፡ ዳርቻም ፡ ነገራቸው ፡፡
ለፀሐይም ፡ ድንኳንን ፡ አኖረባቸው ፡፡
፭፡ እርሱም ፡ እንደ ፡ ሙሽራ ፡ ከልፍኙ ፡ ይወጣል ፡፡
እንደ ፡ ኃያልም ፡ መንገዱን ፡ ለመሮጥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡፡
፮፡ ከሰማዮች ፡ ዳርቻ ፡ መውጣቱ ፡ ነው ፡
መግባቱም ፡ ወደ ፡ ዳርቻቸው ፡ ይላል ፡
ከሙቀቱም ፡ የሚሰወር ፡ የለም ፡፡
፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፡
ነፍስንም ፡ ይመልሳል ፡፡
የእግዚአብሔር ፡ ምስክር ፡ የታመነ ፡ ነው ፡
ሕፃናትንም ፡ ጠቢባን ፡ ያደርጋል ፡፡
፰፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥርዓት ፡ የቀና ፡ ነው ፡
ልብንም ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡፡
የእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝም ፡ ጽሩ ፡ ነው ፡
ዓይንንም ፡ ያበራል ፡፡
፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርሃት ፡ ንጹሕ ፡ ነው ፡
ለዘላለሙም ፡ ይኖራል ፡፡
የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እውነተኛ ፡ ጽድቅ ፡ ባንድ ፡ ነው ፡፡
፲፡ እጅግ ፡ ከሚጸራ ፡ ከወርቅ ፡ ይልቅ ፡ ይወደደል ፡፡
ከማር ፡ ከማርም ፡ ወለላ ፡ ነጠብጣብ ፡ ይጣፍጣል ፡፡
፲፩፡ ባርያኸ ፡ ደግሞ ፡ በርሱ ፡ ይገሠፃል ፡፡
እርሱንም ፡ በመጠበቅ ፡ እጅግ ፡ ጥቃሜ ፡ ይገኛል ፡፡
፲፪፡ ስሕተቱን ፡ ማን ፡ ያስተውላታል ፡፡
ከተሰወረው ፡ ኃጢአቴ ፡ አንጻኝ ፡፡
፲፫፡ ከዕቡያንም ፡ ባርያኸን ፡ ጠብቅ ፡ እንዲደገዙብኝ ፡
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ቀንቼ ፡ እሆናለሁ ፡
ከታላቁም ፡ ኃጢአት ፡ እነጻለሁ ፡፡
፲፬፡ ያፌ ፡ ነገር ፡ በፊትኸ ፡ ያማረ ፡ ይሁን ፡ የልቤም ፡ አሳብ ፡
አቤቱ ፡ አምባዬ ፡ መድኃኒቴም ፡፡

መዝሙር : ፳።

፩። በመከራ : ቀን : እግዚአብሔር : ይስማኽ :
የያዕቆብ : አምላክም : ስም : ያንሣኽ ።
፪። ከመቅደሱ : ረድኤትን : ይላክልኽ :
ከፅዮንም : ያጽናኽ ።
፫። ቍርባንህን : ሁሉ : ያስብልኽ :
መሥዋዕትንም : ያለምልምልኽ ።
፬። እንደ : ልብኽ : ይስጥኽ :
ምክርኽንም : ሁሉ : ይፈጽምልኽ ።
፭። በመድኀኒትኽ : ደስ : ይለናል :
በአምላካችንም : ስም : ባደረቅ : እናነሣለን ።
ልመናኽን : ሁሉ : እግዚአብሔር : ይፈጽምልኽ ።
፮። ዛሬ : እግዚአብሔር : ቀብቶ : ያነገሠውን : እንደ፡ደነው :
አወቅሁ ።
ከሰማይ:መቅደሱ:ይመልስለታል:በቀኙ:ማደን:ብርታት።
፯። እሌህ : በሠረገላ : እልያም : በፈረስ :
እኛ:ግን:ባምላካችን:በእግዚአብሔር:ስም:እናሳስባለን።
፰። እርሳቸው : ተምበርክከው : ወደቁ :
እኛ : ግን : ቆምን : ተደገፍንም ።
፱። አድነን : አቤቱ ። ይስማን : ንጉሥ : በጸራነው : ቀን ።

መዝሙር : ፳፩።

፩። በኀይልኽ : አቤቱ : ንጉሥ : ደስ : ይለዋል :
በማደንኽም : እንደ : ምን : እጅግ : ዕሤት ያደርጋል ።
፪። የልቡን : ፈቃድ : ሰጠኸው :
የከንፈሩንም : ልመና : አልከለከልኸውም ።
፫። በመልካም : በረከት : ቀድመሀዋልና ።
የጽሩ : ወርቅንም : ዘውድ : በራሱ : ላይ : አስቀመጥህ ።
፬። ሕይወትን : ለመነብኽ : ሰጠኸውም ።
ረጅምንም : ዘመን : ለዘላለሙ ።
፭። በማደንኽ : ክብሩ : ታላቅ : ነው :
ምስጋናና : ጌጽም : ጨመርኽለት ።

፮። የዘላለምን : በረከት : ሰጥተኸዋልና ።
በፊትኽም : ደስታ : ደስ : ታሰኘዋለኽ ።
፯። ንጉሥ : በእግዚአብሔር : አምንዋልና ።
በልዑልም : ምሕረት : አይታወክም ።
፰። ጸላቶችኽን : ሁሉ : እጅኽ : ታገኛለች ።
ቀኝኽም : የሚጸሉኽን : ታገኛለች ።
፱። እንደ : እሳት : እቶን : ታደርጋቸዋለኽ : በመጕበኘትኽ :
ጊዜ ።
እግዚአብሔር : በቍጣው : ያጠፋቸዋል : እሳትም : ትበላ
ቸዋለች ።
፲። ፍሬያቸውን : ከምድር : ታጠፋለኽ :
ዘራቸውንም : ከሰው : ልጆች ።
፲፩። ክፋትን : ወደንተ : አድርሰዋልና :
የማይቻላቸውንም : ምክር : አሰቡ ።
፲፪። ወደ : ኋላቸውም : ትመልሳቸዋለኽ ።
ፍላፃኽን : በፊታቸው : ላይ : ታዘጋጀለኽ ።
፲፫። በኀይልኽ : ከፍ : ከፍ : በል : አቤቱ :
ለጽኑነትኽም : እንቀኛለን : ዝማሬንም : እናደርጋለን ።

የማታ : ጸሎት ።

መዝሙር : ፳፪።

፩። አምላኬ : አምላኬ : ለምን : ተውኸኝ ።
እኔን : ከማደን : ከጩኸቴም : ነገር : የራቅኽ : ነኽ ።
፪። አምላኬ : በቀን : ወደንተ : እጮኻለሁ : አትመልስል
ኝም ።
ሌሊትም : እንኳ : ዕረፍት : የለችኝም ።
፫። አንተ : ግን : ቅዱስ : ነህ : በእሥራኤል : ምስጋና : የም
ትኖር ።
፬። አባቶቻችን : አንተን : አመኑ ። አመኑ : ተረዱም ።
፭። ወደንተ : ጮኹ : አመለጡም ። አንተን : አመኑ : አላፈ
ሩምም ።

፮፡ እኔ ፡ ግን ፡ ትል ፡ ነኝ ፡ ሰውም ፡ አይደለሁም ፡
የሰውም ፡ ነውር ፡ በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ የተናቅሁ ፡፡
፯፡ የሚያዩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይላግዱብኛል ፡
በከንፈራቸው ፡ ይላሉ ፡ ራሳቸውንም ፡ ያንቀሳቅሳሉ ፡፡
፰፡ በእግዚአብሔር ፡ ይመን ፡ እርሱም ፡ ያድነው ፡፡
ቢወደውስ ፡ ያድነው ፡፡
፱፡ አንተ ፡ ከሆድ ፡ አውፅተኸኛልና ፡
በናቴ ፡ ጡት ፡ ሳለሁ ፡ አንተን ፡ አመንሁ ፡
፲፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ከማሕፀን ፡ ተጣልሁ ፡፡
ከናቴ ፡ ሆድ ፡ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፡፡
፲፩፡ ከኔ ፡ አትራቅ ፡ ጭንቀት ፡ ቀርባለችና ፡
የሚረዳኝም ፡ የለምና ፡፡
፲፪፡ ብዙ ፡ በሮች ፡ ከበቡኝ ፡
የሰቡም ፡ ገቾች ፡ ከባሳን ፡ ዞሩኝ ፡፡
፲፫፡ በላዬ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ፡
እንደ ፡ ተርታሪ ፡ እንደሚጮኽም ፡ አንበሳ ፡፡
፲፬፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈሰስሁ ፡ አፅንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ተለያዩ ፡
ልቤ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ የሚቀልጥ ፡ ሆነ ፡ በሆዴ ፡ ማኸል ፡፡
፲፭፡ ኃይሌ ፡ እንደ ፡ ገል ፡ ደረቀች ፡
ባንደበቴም ፡ መላሴ ፡ ተጣጋ ፡
ወደ ፡ ሞት ፡ መሬትም ፡ ታኖረኛለህ ፡፡
፲፮፡ ብዙ ፡ ውሾች ፡ ከበቡኝና ፡ የአኩያን ፡ ጉባዔ ፡ ዞሩኝ ፡፡
እጄንና ፡ እግሬን ፡ ቸነከሩኝ ፡፡
፲፯፡ አፅንቶቼን ፡ ሁሉ ፡ እቈጥራለሁ ፡
እርሳቸው ፡ ግን ፡ ያያሉ ፡ ይመለከቱብኛልም ፡፡
፲፰፡ ልብሶቼንም ፡ ለራሳቸው ፡ ይከፋፈላሉ ፡
በልብሴም ፡ ላይ ፡ ዕፃንው ፡ ይጥላሉ ፡፡
፲፱፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ከኔ ፡ አትራቅ ፡፡
አንተ ፡ ጕልበቴ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ፡፡
፳፡ ነፍሴን ፡ ከሰይፍ ፡ አድናት ፡ ብቸነቴንም ፡ ከውሻ ፡ እጅ ፡፡
፳፩፡ ካንበሳ ፡ አፍ ፡ አድነኝ ፡
አንድ ፡ ቀንድም ፡ ካለው ፡ አርዌ ፡ ሰማህኝ ፡፡

፳፪፡ ለወንድሞቼ ፡ ስምኽን ፡ እነግራለሁ ፡
በጉባዔም ፡ ማኸል ፡ አመሰግንኻለሁ ፡፡
፳፫፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ አመስግኑት ፡
የያዕቆብ ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ፡ አክብሩት ፡
የእሥራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ፡ ፍሩት ፡፡
፳፬፡ የችጋረኛን ፡ ችጋር ፡ አልናቀምና ፡ ቸልም ፡ አላለምና ፡
ፊቱንም ፡ ከርሱ ፡ አልሰወረምና ፡
ወደርሱ ፡ ግን ፡ በጮኸ ፡ ጊዜ ፡ ሰማው ፡፡
፳፭፡ በታላቅ ፡ ጉባዔ ፡ ምስጋናዬ ፡ ካንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡፡
እርሱንም ፡ በሚፈሩት ፡ ፊት ፡ ስለቴን ፡ እሰጣለሁ ፡፡
፳፮፡ ችጋረኞች ፡ ይበላሉ ፡ ይጸግቡማል ፡
እግዚአብሔርንም ፡ የሚሹት ፡ ያመሰግኑታል ፡
ልባችሁ ፡ ለዘላለሙ ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ፡፡
፳፯፡ ያስቡ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለሱ ፡ የምድር ፡
ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡፡
የአሕዛብ ፡ ነገዶች ፡ ሁሉ ፡ በፊትኽ ፡ ይሰግዳሉ ፡፡
፳፰፡ መንግሥት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናትና ፡
እርሱም ፡ አሕዛብን ፡ ይገዛልና ፡፡
፳፱፡ የምድር ፡ ደንደኖች ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፡ ይሰግዳሉም ፡
በፊቱ ፡ ይወድቃሉ ፡ ወደ ፡ መሬት ፡ የሚወርዱ ፡ ሁሉ ፡
ለነፍሱም ፡ ሕይወት ፡ የሌለው ፡፡
፴፡ ዘር ፡ ይገዛለታል ፡፡ ለእግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ትው
ልድ ፡ ይቈጠራል ፡፡
፴፩፡ ይመጻሉ ፡ ጽድቁንም ፡ ይነግራሉ ፡
ለሚወለድ ፡ ሕዝብ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ሰራው ፡፡

መዝሙር ፡ ፳፫፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ እረኛዬ ፡ ነው ፡ የሚያጣኝም ፡ የለም ፡፡
፪፡ በተወደደ ፡ መስክ ፡ ያሳድረኛል ፡
በዕረፍትም ፡ ውኃ ፡ ዘንድ ፡ ያጠጣኛል ፡፡
፫፡ ነፍሴን ፡ ይመልሳል ፡ በጽድቅም ፡ መንገድ ፡ ይመራኛል ፡
በስሙ ፡ መክንያት ፡፡

፬፥ በሞት ፡ ጽላም ፡ ወንዝ ፡ እንኳ ፡ ብሔድ ፡ ክፉውን ፡ አልፈራም ፡፡
አንተ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ነኽና ፡፡
በትርኽና ፡ ቦለታኽ ፡ እርሳቸው ፡ ያጸናኑኛል ፡፡
፭፥ በፊቴ ፡ ማዕድን ፡ ታሰናደልኛለህ ፡ መከራ ፡ በሚያመጹብኝ ፡ ፊት ፡፡
ራሴን ፡ በቅቤ ፡ ቀባኽ ፡፡ ጽዋዬም ፡ ምሉ ፡ ነው ፡፡
፮፥ ቸርነትና ፡ ምሕረት ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይከተሉኛል ፡፡
በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለረጅም ፡ ዘመን ፡ እኖራለሁ ፡፡

አምስተኛ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፳፬፥

፩፥ ምድር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናት ፡ ምላትዋም ፡፡
ዓለምም ፡ በርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡፡
፪፥ እርሱ ፡ በውኆች ፡ መሠርትዋታልና ፡
በፈሳሾችም ፡ አጸንትዋታልና ፡፡
፫፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ማን ፡ ይወጣል ፡፡
በቅድስናውም ፡ ስፍራ ፡ ማን ፡ ይቆማል ፡፡
፬፥ እጆቹ ፡ የነጹ ፡ ልቡም ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡፡
ለከንቱ ፡ ነፍሱን ፡ ያላነሣ ፡ በሽንግላም ፡ ያልማለ ፡፡
፭፥ እርሱ ፡ በረከትን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ይወስዷል ፡
ጽድቁንም ፡ ከመድኃኒቱ ፡ አምላክ ፡፡
፮፥ ይህች ፡ እርሱን ፡ የሚሹ ፡ ትውልድ ፡ ናት ፡
የያዕቆብ ፡ ትውልድ ፡ ፊትኽን ፡ የሚፈልጉ ፡፡
፯፥ ደጆች ፡ ራሳችሁን ፡ አንሡ ፡፡ የዓለምም ፡ ደጆች ፡ ይነሡ ፡
የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይገባል ፡፡
፰፥ ማነው ፡ እርሱ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ብርቱ ፡ ኃያልም ፡፡ እግዚአብሔር ፡ በጾር ፡ የበረታ ፡፡

፱፥ ደጆች ፡ ራሳችሁን ፡ አንሡ ፡፡ የዓለምም ፡ ደጆች ፡ ይነሡ ፡
የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይገባል ፡፡
፲፥ ማነው ፡ እርሱ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ የጭፍሮች ፡ አምላክ ፡፡ እርሱ ፡ ነው ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡፡

መዝሙር ፡ ፳፭፥

፩፥ ወደንተ ፡ አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ አነሣለሁ ፡፡
፪፥ አምላኬ ፡ አንተን ፡ አመንሁ ፡ አልፈር ፡፡
ጸላቶቼ ፡ ደስ ፡ አይላቸውብኝ ፡፡
አንተን ፡ የሚቆዩ ፡ ሁሉ ፡ አያፍሩምና ፡፡
፫፥ በከንቱ ፡ የሚገብዙ ፡ ግን ፡ ሁላቸው ፡ ይፈራሉ ፡፡
፬፥ መንገድኽን ፡ አመልክተኝ ፡ አቤቱ ፡፡
ፍለጋኽንም ፡ አስተምረኝ ፡፡
፭፥ በውነትኽ ፡ ምራኝ ፡ አስተምረኝም ፡
አንተ ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ነኽና ፡፡
ሁለግዜ ፡ አንተን ፡ ቈይቼሃለሁ ፡፡
፮፥ አቤቱ ፡ ምሕረትኽን ፡ አስብ ፡ ጸጋኽንም ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ነውና ፡፡
፯፥ የታናሽነቴን ፡ ኃጢአትና ፡ መታላለፍ ፡ አታስብብኝ ፡
አንተ ፡ እንደ ፡ ምሕረትኽ ፡ አስበኝ ፡ እንጅ ፡ ስለ ፡ ቸርነትኽ ፡ አቤቱ ፡፡
፰፥ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነው ፡ የቀናም ፡ ነው ፡፡
ስለዚኽ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ በመንገዱ ፡ ያስተምራል ፡፡
፱፥ ገሮችን ፡ በፍርድ ፡ ይመራል ፡፡ ገሮችንም ፡ በመንገዱ ፡ ያስተምራቸዋል ፡፡
፲፥ የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ጸጋና ፡ እውነት ፡ ነው ፡
ኪዳኑንና ፡ ምስክሩን ፡ ለሚጠብቁ ፡፡
፲፩፥ ስለ ፡ ስምኽ ፡ አቤቱ ፡ ኃጢአቴን ፡ ይቅር ፡ ትለኛለህ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡፡
፲፪፥ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡፡

የሚመርጸውን : መንገድ : ያስተምረዋል ።
፲፫ ነፍሱ : በመልካም : ታድራለች :
ዘሩም : ምድርን : ይወርሳታል ።
፲፬ የእግዚአብሔር : ምሥጢር : ለሚፈሩት : ነው :
በኪዳኑም : ያስታውቃቸዋል ።
፲፭ ዓይኖቼ : ሁለግዜ : ወደ : እግዚአብሔር : ናቸው ።
እርሱ : እግሮቼን : ከመርበብ : ያወጣልና ።
፲፮ ፊትህን : ወደኔ : አድርግ : ማረኝም ።
እኔ : ብቻዬን : ችጋረኛም : ነኝና ።
፲፯ የልቤ : አዘን : እጅግ : ነው ። ከጭንቀቴ : አውጣኝ ።
፲፰ ድካሜንና : መከራዬን : እይ :
ኃጢአቴንም : ሁሉ : ይቅር : በልልኝ ።
፲፱ ጸላቶቼንም : እይ : በዝተዋልና :
የግፍንም : ጽል : ጸልተውኛልና ።
፳ ነፍሴንም : ጠብቀህ : አድነኝ ።
አንተን : አምኛለሁና : አልፈር ።
፳፩ ፍጹምነትና : ቅን : ይጠብቁን ። አንተን : ተስፋ : አድርጃ
ለሁና ።
፳፪ እሥራኤልን : ከመከራው : ሁሉ : ተበዣው : አቤቱ ።

መዝሙር : ፳፮።

፩ ፍረድልኝ : አቤቱ : እኔ : በፍጹምነቴ : ሒጃለሁና ።
በእግዚአብሔርም : አምኛለሁና : አልናወጥም ።
፪ ፈትነኝ : አቤቱ : መርምረኝም ።
ልቤን : ኩላሊቴንም : ንጠር ።
፫ ምሕረትህ : ባይኔ : ፊት : ነውና :
በውነትህም : ተመላለስሁ ።
፬ ከምናምን : ሰዎች : ጋራ : አልተቀመጥሁም :
ከሸንጋዮችም : ጋራ : አልገባም ።
፭ የክፎችን : ጉባዔ : ጸላሁ :
ከረሲዓንም : ጋራ : አልቀመጥም ።
፮ በንጽሕና : እጄን : አፀባለሁ :

መሠውያህንም : እዞራለሁ : አቤቱ :
፯ የምስጋናን : ድምፅ : አሰማ : ዘንድ :
ታምራትህንም : ሁሉ : እነግር : ዘንድ ።
፰ አቤቱ : የቤትህን : ስፍራ : ወደድሁ :
የክብርህንም : ማደርያ : ቦታ ።
፱ ከኃጥኣን : ጋራ : ነፍሴን : አትጨምር :
ከደም : ሰዎች : ጋራም : ሕይወቴን :
፲ በጃቸው : ትንኩል : ያለባቸው :
ቀኛቸውም : መማለጃ : የመላች ።
፲፩ እኔ : ግን : በፍጹምነቴ : እሔዳለሁ ። አድነኝና : ማረኝ ።
፲፪ እግሮቼ : በቅን : ቁመዋል ።
በጉባኤዎችም : እግዚአብሔርን : አባርካለሁ ።

የማታ : ጸሎት ።

መዝሙር : ፳፯።

፩ እግዚአብሔር : ብርሃኔና : ረዴቴ : ነውና ። ከማን : ልፈራ ።
እግዚአብሔር : የሕይወቴ : ብርታት : ነው : ከማን : ልደ
ንግጥ ።
፪ ክፎች : የሚያሳዝኑኝ : ጸላቶቼ : ሥጋዬን : ለመብላት :
በቀረቡ : ጊዜ :
እርሳቸው : ተሰናክለው : ወደቁ ።
፫ ከተማም : ቢሰፈርበኝ : ልቤ : አይፈራም ።
ሰልፍም : በላዬ : ቢነሣብኝ : በዚህም : አምነት : አለኝ ።
፬ አንዲት : ነገርን : ከእግዚአብሔር : ለመንሁ : እርስዋን
ም : እሻለሁ ።
በሕይወቴ : ዘመን : ሁሉ : በእግዚአብሔር : ቤት : እኖር :
ዘንድ :
የእግዚአብሔርን : ሥምረት : እመለከት : ዘንድ :
በመቅደሱም : ቤት : እጠይቀው : ዘንድ ።
፭ በመከራ : ቀን : በደሱ : ሰውሮኛልና :
በድንኳኑም : መሸሸጊያ : ሸሸገኛልና :
ባምባም : ላይ : ከፍ : ከፍ : አድርጎኛልና ።

፮፤ ዛሬም ፡ በዙርያዬ ፡ ባሉ ፡ በጸላቶቼ ፡ ላይ ፡ ራሴን ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያደርጋል ፡
በድንኳኑም ፡ የልልታን ፡ መሥዋዕት ፡ እሠዋለሁ ፡
ለእግዚአብሔርም ፡ እቀኛለሁ ፡ እዘምርለትማለሁ ።
፯፤ ቃሌን ፡ ስማኝ ፡ አቤቱ ፡ ወደንተ ፡ እጸራለሁ ።
ማረኝና ፡ መልስልኝ ።
፰፤ ልቤ ፡ አንተን ፡ ይላል ፡ አንተ ፡ ፊቴን ፡ እሹት ፡ አልኸ ።
ፊትኽን ፡ አቤቱ ፡ እሻለሁ ።
፱፤ ፊትኽን ፡ ከኔ ፡ አትሰውር ።
በቍጣህ ፡ ወደ ፡ ባርያህ ፡ አትድረስ ። ረጅ ፡ ሆንኸኝ ።
አጣለኝ ፡ አተወኝም ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ።
፲፤ አባቴ ፡ እናቴም ፡ ትተውኛልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
ይቀበለኛል ።
፲፩፤ አቤቱ ፡ መንገድኽን ፡ አስተምረኝ ።
የቀናውንም መንገድህ ፡ ምራኝ ፡ ስለ ፡ ጸላቶቼ ።
፲፪፤ ለጸላቶቼ ፡ ፈቃድ ፡ አትስጠኝ ።
ያሰት ፡ ምስክሮች ፡ ተነሥተውብኛልና ፡ ዓመፃም ፡ ያወ
ጣሉ።
፲፫፤ ደህም ፡ ሳይቀር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡
በሕያዋን ፡ ምድር ፡ እንዳይ ፡ አምናለሁ ።
፲፬፤ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አድርግ ።
ብርታ ፡ ልብህም ፡ ይጽና ።
እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አድርግ ።

መዝሙር ፡ ፳፯፤

፩፤ ወደንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጸራለሁ ። ዝም ፡ አትበለኝ ።
ዝም ፡ ብትለኝ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወርዱ ፡ እንደ
ልሆን ።
፪፤ አቤቱ ፡ ወደንተ ፡ የጮኽሁትን ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ስማ ።
ወደ ፡ መቅደስህ ፡ መናገርያ ፡ እጄን ፡ ባነሣሁ ፡ ጊዜ ።
፫፤ ከኃጥኣን ፡ ጋራ ፡ ክፋም ፡ ከሚያደርጉ ፡ ጋራ ፡ አትው
ሰደኝ ።

ከባልንጀሮቻቸው ፡ ጋራ ፡ በሰላም ፡ የሚናገሩ ፡ ክፋም ፡ በል
ባቸው ፡ ያለ ።
፬፤ እንደ ፡ ስራቸው ፡ ስጣቸው ፡ እንደ ፡ አካሔዳቸውም ፡ ክፋት ፡
እንደ ፡ እጃቸውም ፡ ስራ ፡ ክፈልላቸው ፡
ፍዳቸውን ፡ ወደርሳቸው ፡ መልሰው ።
፭፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስራ ፡ አላሰቡምና ፡ ወደ ፡ እጆቹም ፡
አደራረግ ።
ያፈርሳቸዋል ፡ አይሠራቸውምም ።
፮፤ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰምቶኛ
ልና ።
፯፤ እግዚአብሔር ፡ ኃይሌና ፡ ዋልታዬ ፡ ነው ።
ልቤ ፡ በርሱ ፡ ታመነ ፡ እርሱም ፡ ረዳኝ ።
ልቤም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ በዝማሬዬም ፡ አመሰግነዋለሁ ።
፰፤ እግዚአብሔር ፡ ኃይላቸው ፡ ነው ፡
ለመሢሑም ፡ የምትረዳው ፡ መድኃኒቱ ፡ ነው ።
፱፤ ሕዝብኽን ፡ አድን ፡ ርስትኽንም ፡ ባርክ ።
ጠብቃቸውም ፡ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጋቸው ።

መዝሙር ፡ ፳፰።

፩፤ የኃያላን ፡ ልጆች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጹ ፡
አምጹ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብርና ፡ ችሎት ።
፪፤ ለእግዚአብሔር ፡ የስሙን ፡ ክብር ፡ አምጹ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ፡ በቅድስና ፡ ጌጽ ።
፫፤ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በውኆች ፡ ላይ ፡ ነው ።
የክብር ፡ አምላክ ፡ ያንጐደጕዳል ።
እግዚአብሔር ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ላይ ፡ ነው ።
፬፤ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በኃይል ፡ ነው ።
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በምስጋና ፡ ነው ።
፭፤ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ አርዝን ፡ ይሰብራል ።
እግዚአብሔር ፡ የሊባኖስን ፡ አርዝ ፡ ይሰብራቸዋል ፡
፮፤ እንደ ፡ ጥጃም ፡ ያዘላቸዋል ፡
ሊባኖስን ፡ ስርዮንንም ፡ ቀንዱ ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልጅ ።

፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ፡ ሁሉ ፡ ይ
ቈርጣል ።
፰፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ምድረ ፡ በደውን ፡ ያናውጻል ።
እግዚአብሔር ፡ የቃዴስን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ያናውጻል ።
፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ብሆሮችን ፡ ያዘላል ፡
ደኖችንም ፡ ይገልጻል ።
በቤት ፡ መቅደሶም ፡ ሁሉ ፡ ምስጋና ፡ ይለዋል ።
፲፡ እግዚአብሔር ፡ ለጥፋት ፡ ውኃ ፡ ይቀመጣል ።
ይቀመጣል ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ ሁሉ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይልን ፡ ይሰጣል ።
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በሰላም ፡ ይባርካል ።

ስድስተኛ ፡ ቀን ።

የጵዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፴፡

፩፡ ከፍ ፡ አደርግኻለሁ ፡ አቤቱ ፡ አውጥተኸኛልና ፡
ጸላቶቼንም ፡ ደስ ፡ አላሰኘህብኝምና ።
፪፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ፈወስኸኝም ።
፫፡ ነፍሴን ፡ ከሢኦል ፡ አነሣኻት ፡ አቤቱ ።
ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ ከሚወርዱ ፡ አደንኸኝ ።
፬፡ ዘምሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅዱሳኑ ፡ ሆይ ፡
ለቅድስናውም ፡ መታሰብ ፡ አመስግኑት ።
፭፡ ቍጣው፡ቶሎ፡ያልፋልና፡በሞገሱም፡ሕይወት፡ኑራለችና።
ማታ ፡ ልቅሶ ፡ ያድራል ፡ ጵዋትም ፡ ለደስታ ፡ ይሆናል ።
፮፡ እኔ፡ግን፡በደስታዬ፡ለዘላለም፡አልታወክም፡ብዬ፡ነበርሁ።
፯፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ በሞገስህ ፡ ለተራራዬ ፡ ኃይ
ል ፡ ታጸና ፡ ነበርህና ፡
ፊትኽን ፡ መለስኽ ፡ እኔም ፡ ደነገጽሁ ።
፰፡ ወደንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ምህረት ፡ እለምናለሁ ።
፱፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ብወርድ ፡ ደሜ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ።

መሬትን ፡ ያመሰግንኻል ፡ እውነትኽንም ፡ ይነግራልን ።
፲፡ ስማ ፡ አቤቱ ፡ ማረኝም ።
አቤቱ ፡ ረዳቴ ፡ ሁነኝ ።
፲፩፡ ልቅሶዬን ፡ ለዘፈን ፡ ለወጥህልኝ ።
ማቄን ፡ ቀደድኽ ፡ ደስታም ፡ አስታጠቅኸኝ ።
፲፪፡ ክብሬ ፡ ትዘምርልኽ ፡ ዘንድ ፡ ዝምም ፡ እንዳትል ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ለዘላለም ፡ አመሰግንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፴፩፡

፩፡ አንተን ፡ አመንሁ ፡ አቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ አልፈር ።
በጽድቅኽም ፡ አድነኝ ።
፪፡ ጆሮኽን ፡ ወደኔ ፡ ጣል ። ፈጥነኽም ፡ አድነኝ ።
ለብርቱ ፡ አምባ ፡ ሁንልኝ ፡ ለምነት ፡ ቤትም ፡ ታድነኝ ፡
ዘንድ ።
፫፡ አምባዬና ፡ መታመኛዬ ፡ አንተ ፡ ነኽና ።
አድላድለኝና ፡ ስለ ፡ ስምኽ ፡ ምራኝ ።
፬፡ ከዚችም ፡ ከሰወሩልኝ ፡ መርበብ ፡ አውፃኝ ።
አንተ ፡ ኃይሌ ፡ ነኽና ።
፭፡ በጅኽ ፡ መንፈሴን ፡ እሰጣለሁ ።
ተበጀተሀኛልና ፡ አቤቱ ፡ የውነት ፡ አምላክ ።
፮፡ ከንቱ ፡ ግብዝነት ፡ የሚጠብቁትን ፡ ሁሉ ፡ ጸላሁ ።
እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመንሁ ።
፯፡ በምሕረትኽ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ሐሤትም ፡ አደርጋለሁ ።
መከራዬን፡አይተኻልና፡ነፍሴንም፡በመከራ፡አውቀኻልና።
፰፡ በጸላትም ፡ እጅ ፡ አልዘጋኸኝም ።
በሰፊ ፡ ስፍራም ፡ እግሮቼን ፡ አቆምኽ ።
፱፡ እዘንልኝ ፡ አቤቱ ፡ ጨንቆኛልና ።
ዓይኔም ፡ ካዘን ፡ ተፈጀች ። ነፍሴም ፡ ሆዴም ።
፲፡ ሕይወቴ ፡ በትካዜ ፡ አልቃለች ፡ አመታቴም ፡ በልቅሶ ።
ጕልበቴ ፡ ከኃጢአቴ ፡ አለቀች ፡ አጽንቴም ፡ ሁሉ ፡ ተበላሻ ።
፲፩፡ በጸላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ተነወርሁ ፡ ይልቁንም ፡ በጎረቤ
ቶቼ ፡ ዘንድ ፡

ያወቁኝም ፡ ፈሩብኝ ። በሜዳ ፡ የሚያዩኝ ፡ ከኔ ፡ ይሸሹ ።
፲፪፡ ከልብ ፡ ረሱኝ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ።
እንደ ፡ ጠፋ ፡ እቃም ፡ ሆንሁ ።
፲፫፡ የብዙ ፡ ሰዎች ፡ ስድብ ፡ ሰምቻለሁና ።
በዙርያ ፡ ፍርሃት ፡ ነበረ ፡
በላዬ ፡ ባንድ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሴን ፡ ለመንጠቅ ፡ ተማከሩ ።
፲፬፡ እኔ ፡ ግን ፡ ባንተ ፡ አመንሁ ፡ አቤቱ ። አንተን ፡ አምላኬ ፡ አልሁኽ ።
፲፭፡ ዘመኖቼ ፡ በጅኽ ፡ ናቸው ። ከጸላቶቼ ፡ ከሚያሳድዱኝም ፡ አድነኝ ።
፲፮፡ ፊትኽን ፡ አብራ ፡ በባርያኽ ፡ ላይ ። ስለ ፡ ምሕረትኽም ፡ አድነኝ ።
፲፯፡ አልፈር ፡ አቤቱ ፡ አንተን ፡ ጸርቻለሁና ።
ሸንጋዮች ፡ ይፈሩ ፡ ወደ ፡ ሢኦልም ፡ ዝም ፡ ይበሉ ።
፲፰፡ የሸንግላ ፡ ከንፈሮች ፡ ድዳች ፡ ይሁኑ ። በትዕቢት ፡ በመናቅም ፡ በጻድቅ ፡ ላይ ፡ ዋዛውን ፡ የሚናገሩ ።
፲፱፡ ቸርነትኽ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ በዛች ፤ ለሚፈሩኽ ፡ የሰወርኻት ።
ባንተ ፡ ለሚታመኑም ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ያዘጋጀኻት ።
፳፡ በፊትህ ፡ መሰወርያ ፡ ከሰው ፡ ትንኰል ፡ ተሰውራቸዋለህ ፡
በድንኳንህም ፡ ከመላስ ፡ ክርክር ፡ ታጸላቸዋለህ ።
፳፩፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፡ በተቀጸረች ፡ ከተማ ፡ ምሕረቱን ፡ በኔ ፡ የገለጸ ።
፳፪፡ እኔስ ፡ ደነገጽሁ ፡ ካይንኽም ፡ ፊት ፡ ተቈረጥሁ ፡ አልሁ ።
አንተ ፡ ግን ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰማኽኝ ፡ ወደንተ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ።
፳፫፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደዱት ፡ ቅዱሳኑ ፡ ሁላችሁ ።
እግዚአብሔር ፡ እውነተኞችን ፡ ይጠብቃልና ፡
ትዕቢት ፡ የሚያድርጉትንም ፡ ፈጽሞ ፡ ይበቀላቸዋልና ።
፳፬፡ ጽኑ ፡ እርሱም ፡ ልባችሁን ፡ ያጸናል ።
በእግዚአብሔር ፡ የምትታመኑ ፡ ሁላችሁ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፴፪፡

፩፡ ምስጉን ፡ ነው ፡ ኃጢአቱ ፡ የቀረችለት ፡ ዓመፃውም ፡ የተከደነችለት ።
ምስጉን ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ መበደሉን ፡ የማይቈጥርለት ፡ ሰው ።
በመንፈሱም ፡ ሸንግላ ፡ የሌለበት ።
፪፡ ዝም ፡ ሳልሁ ፡ አጽንቶቼ ፡ ተበላሸተዋልና ፡ ሁለግዜ ፡ በመጮኼ ።
፫፡ በቀንና ፡ በሌት ፡ እጅኽ ፡ ከብዷብኛለችና ።
እርጥበቴም ፡ ለበጋ ፡ ትኩሳት ፡ ተመለሰ ።
፬፡ ኃጢአቴን ፡ ላንተ ፡ አስታወቅሁ ፡
መበደሌንም ፡ አልሸፈንሁም ።
ለእግዚአብሔር ፡ መተላለፌን ፡ እነግራለሁ ፡ አልሁ ።
አንተም ፡ የኃጢአቴን ፡ ዓመፃ ፡ ተውኽልኝ ።
፭፡ ስለዚኽ ፡ ጻድቅ ፡ ሁሉ ፡ በሚያገኝኽ ፡ ጊዜ ፡ ወደንተ ፡ ይለምናል ።
በውነትም ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ለማጥፋት ፡ ወደርሱ ፡ አይደርስም ።
፮፡ አንተ ፡ ለኔ ፡ መሰወርያ ፡ ነህ ፡ ከጻርም ፡ ትጠብቀኛለህ ።
በደኅንነት ፡ እልልታም ፡ ትከበኛለኽ ።
፯፡ አስተምርኻለሁ ፡ የምትሔድበትንም ፡ መንገድ ፡ አሳይኻለሁ ።
ዐይኔን ፡ በላይህ ፡ አኖራለሁ ።
፰፡ ልብ ፡ እንደ ፡ሌላቸው ፡ እንደ ፡ ፈረስና ፡ እንደ ፡ በቅሎ ፡ አትሁኑ ።
በልጓምና ፡ በልባብ ፡ ጕንጫቸውን ፡ የሚለጕሙላቸው ፡
ወደንተ ፡ እንዳይቀርቡ ።
፱፡ ለኃጥእ ፡ ብዙ ፡ ሥቃይ ፡ አለ ።
በእግዚአብሔር ፡ የሚታመነውን ፡ ግን ፡ ምሕረት ፡ ይከበዋል ።
፲፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ሕዝቦም ፡ አድርጉ ፡ ጻድቃን ፡ ሆይ ፡
ልባችሁም ፡ የቀና ፡ ሁላችሁ ፡ ተመኩ ።

መዝሙር ፡ ፴፪፡

፩፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ጻድቃን ፡ በእግዚአብሔር ፡፡
ለቅኖች ፡ ምስጋና ፡ ያመራል ፡፡
፪፡ እግዚአብሔርን ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑ ፡፡
አሥር ፡ አውታርም ፡ ባለው ፡ በበገና ፡ ዝማሬ ፡ አድርጉለት ፡፡
፫፡ አዲስ ፡ ቅኔን ፡ ቅኙለት ፡፡
ዝማሬን ፡ መልካም ፡ አድርጉ ፡ በልልታ ፡፡
፬፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ቀንትዋልና ፡
ስራውም ፡ ሁሉ ፡ በምነት ፡ ነውና ፡፡
፭፡ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ይወደል ፡፡
የእግዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡ በምድር ፡ መላች ፡፡
፮፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሰማዮች ፡ ተሰሩ ፡
ባፉም ፡ እስትንፋስ ፡ ሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡፡
፯፡ የባሕርን ፡ ውኃ ፡ እንደ ፡ መደብ ፡ የሚያከማቸው ፡
ጥልቆችንም ፡ በመዝገቦች ፡ የሚያኖራቸው ፡፡
፰፡ ምድር ፡ ሁልዋ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፍራ ፡፡
ከርሱ ፡ ይደንግጹ ፡ በዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡፡
፱፡ እርሱ ፡ ብሎ ፡ ሁንዋልና ፡፡ እርሱም ፡ አዞ ፡ ጸንትዋልና ፡፡
፲፡ እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ ምክር ፡ ይሽራል ፡፡
ያሕዛብንም ፡ አሳብ ፡ ያጠፋል ፡፡
፲፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ለዘላለሙ ፡ ይቆማል ፡፡
የልቡም ፡ አሳብ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡፡
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሚሆን ፡ ሕዝብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡፡
እርሱ ፡ ለርስቱ ፡ የመረጸው ፡ ሕዝብ ፡፡
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ ተመለከተ ፡፡
የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አየ ፡፡
፲፬፡ ከማደርያው ፡ ቦታ ፡ ዘንድ ፡
በመድር ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ፡፡
፲፭፡ ልባቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰራል ፡ ስራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያስተውላል ፡፡
፲፮፡ ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ ብዛት ፡ አይድንም ፡፡

ኃያልም ፡ በኃይሉ ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ፡፡
፲፯፡ ፈረስም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ አያድንምም ፡
በኃይሉም ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ፡፡
፲፰፡ እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደሚፈሩት ፡ ናቸው ፡
ምህረቱንም ፡ ደጅ ፡ ወደሚጸኑ ፡፡
፲፱፡ ነፍሳቸውን ፡ ከሞት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡
በራብም ፡ ጊዜ ፡ ይመግባቸው ፡ ዘንድ ፡፡
፳፡ ነፍሳችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ ታደርጋለች ፡፡
ረዴታችንና ፡ ጋሻችን ፡ እርሱ ፡ ነው ፡፡
፳፩፡ በርሱ ፡ ልባችን ፡ ደስ ፡ ይለዋልና ፡
በቅዱስ ፡ ስሙም ፡ ታምነናልና ፡፡
፳፪፡ ምሕረትኽ ፡ አቤቱ ፡ በላያችን ፡ ትሁን ፡
ባንተ ፡ እንደ ፡ ታመነ ፡፡

መዝሙር ፡ ፴፫፡

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁለግዜ ፡ እባርካለሁ ፡
ምስጋናውም ፡ ወትሮ ፡ ባፌ ፡ ነው ፡፡
፪፡ ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ ትላለች ፡
ገሮችም ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡፡
፫፡ እግዚአብሔርን ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ታላቅ ፡ አድርጉ ፡
ባንድም ፡ ስሙን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እናድርግ ፡፡
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ እሻሁት ፡ መለሰልኝም ፡
ከፍርሃቴም ፡ ሁሉ ፡ አዳነኝ ፡፡
፭፡ ወደርሱ ፡ ተመለከቱ ፡ አበራላቸውም ፡
ፊታቸውም ፡ አላፈረም ፡፡
፮፡ ደኸ ፡ ቸገረኛ ፡ ጮኸ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰማው ፡
ከመከራውም ፡ ሁሉ ፡ አዳነው ፡፡
፯፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ በሚፈሩት ፡ ዙርያ ፡ ይሰፍራል ፡ ያድናቸውማል ፡፡
፰፡ ቅመሱ ፡ እዩም ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡፡
በርሱ ፡ የታመነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡፡
፱፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ፡ ቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ፡፡

የሚፈሩት ፡ አንዳችን ፡ አያጡምና ::
፲፡ ያንበሶች ፡ ግልገሎች ፡ ተቸገሩ ፡ ተራቡም ::
እግዚአብሔርን ፡ የሚሹት ፡ ግን ፡ ከመልካም ፡ ነገር ፡ ሁ
ሉ ፡ አይጐደሉም ::
፲፩፡ ኑ ፡ ልጆቼ ፡ ስሙኝ :: እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ አስተ
ምራችኋለሁ ::
፲፪፡ ሕይወትን ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ በጎንም ፡ ለማየት ፡
ዘመን ፡ የሚወድ ::
፲፫፡ መላስኽን ፡ ከክፉ ፡ ከልክል ::
ከንፈሮችኽንም ፡ ሽንግላ ፡ እንዳይናገሩ ::
፲፬፡ ከክፉ ፡ ሽሽ ፡ መልካምም ፡ አድርግ ::
ሰላምን ፡ እሻ ፡ ተከተላትም ::
፲፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጻድቃን ፡ ናቸውና ፡
ጆሮቹም ፡ ወደ ፡ ጩኸታቸው ::
፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ ነው ፡
መዘከራቸውን ፡ ከምድር ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ::
፲፯፡ ጻድቃን ፡ ጮሁ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰማቸው ፡
ከመከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ አዳናቸው ::
፲፰፡ እግዚአብሔር ፡ ልባቸው ፡ ለተሰበረ ፡ ቅርብ ፡ ነው ፡
በመንፈሳቸው ፡ የተሰበረትንም ፡ ያድናቸዋል ::
፲፱፡ የጻድቅ ፡ መከራው ፡ ብዙ ፡ ነው ::
እግዚአብሔርም ፡ ከሁሉ ፡ ያድነዋል ፡
፳፡ እግዚአብሔር ፡ አፅንቱን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃል ፡
ከርሳቸውም ፡ አንድ ፡ አይሰበርም ::
፳፩፡ ኃጢአተኞችን ፡ ክፋት ፡ ያጠፋቸዋል ፡
ጻድቃንንም ፡ የሚጸሉ ፡ ይኰነናሉ ::
፳፪፡ የባሮችን ፡ ነፍስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያድናል ፡
በርሱም ፡ የሚያምኑ ፡ ሁሉ ፡ አይኰነኑም ::

ሰባተኛ ፡ ቀን ::

የጽዋት ፡ ጸሎት ::

መዝሙር ፡ ፴፭፡

፩፡ የሚጻሉኝን ፡ ተጻላቸው ፡ አቤቱ ፡
የሚዋጉኝንም ፡ ተዋጋቸው ::
፪፡ ጋሻንና ፡ ዋልታን ፡ ያዝ ፡ እኔንም ፡ ለመርዳት ፡ ተነሣ ::
፫፡ ጦርኽን ፡ አቅና ፡ ከሚያሳድዱኝም ፡ ጋራ ፡ ትገናኝ ፡ ዘንድ ፡
ቍልፋባቸው ፡
ነፍሴንም ፡ እኔ ፡ ረዳትሽ ፡ ነኝ ፡ በላት ፡
፬፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቍሉም ፡ ነፍሴን ፡ የሚሹ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይበሉ ፡ ይፈሩም ፡ ለክፋቴ ፡ የሚያስቡ ::
፭፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይሁኑ ፡
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ይነዳቸው ::
፮፡ መንገዳቸው ፡ ዳፅና ፡ ጨለማ ፡ ትሁን ፡
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያሳዳቸው ::
፯፡ የጥፋትን ፡ ወጥመዳቸው ፡ በከንቱ ፡ ሰውረውብኛልና ፡
በከንቱም ፡ ለነፍሴ ፡ ጕድጓድን ፡ ቈፈረዋልና ::
፰፡ በድንገት ፡ ሞት ፡ ትምጻበት ፡
እርሱም ፡ የሰወራት ፡ መርበብ ፡ ትያዘው ::
በድንገትም ፡ ይውደቅበት ::
፱፡ ነፍሴ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላት ::
በማዳኑም ፡ እሤትን ፡ ታድርግ ::
፲፡ አፅንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ማነው ፡ እንደንተ ፡ አቤቱ ፡ ይሉኻል ፡
ችጋረኛን ፡ ከሚበረታበት ፡ የምታድነው ፡
ችጋረኛንም ፡ ምስኪንንም ፡ ከሚነጥቀው ፡ እጅ ::
፲፩፡ የግፍ ፡ ምስክሮች ፡ ይነሣሉ ::
የማላውቀውንም ፡ ይፈልጉብኛል ::
፲፪፡ ስለ ፡ በጎ ፡ ክፉ ፡ ይመልሱልኛል ፡ ለነፍሴ ፡ ችጋር ::
፲፫፡ እኔስ ፡ እርሳቸው ፡ በታመሙ ፡ ጊዜ ፡ ማቅ ፡ ለበስሁ ::
ነፍሴንም ፡ በጾም ፡ አደከምኋት ::
ጸሎቴም ፡ ወደ ፡ ብብቴ ፡ ትመለሳለች ::

፲፬፡ ወዳጄና ፡ ወንድሜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ተመላለስሁ ፡
ለናቱም ፡ እንደሚያለቅስ ፡ ራሴን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረግሁ ።
፲፭፡ እኔ ፡ ግን ፡ ባነከስሁ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ ተሰበሰቡም ፡
ግፈኞችም ፡ በላዬ ፡ ተሰበሰቡ ፡ አላወቅሁምም ፡
ቀደዱኝም ፡ አልተውኝም ።
፲፮፡ ከመናፍቃን ፡ ጋራ ፡ ተሣለቁብኝ ፡ ሳቁብኝም ፡
ጥርሳቸውንም ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ ፈጩ ።
፲፯፡ አቤቱ ፡ እንዴት ፡ ታይልኛለህ ።
ነፍሴን ፡ ከጥፋታቸው ፡ አድናት ፡ ካንበሶችም ፡ ብቸኒቱን ።
፲፰፡ በታላቅ ፡ ጉባዔ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
በጽኑ ፡ ሕዝብም ፡ መካከል ፡ እልል ፡ እልልኻለሁ ።
፲፱፡ በግፍ ፡ የሚጸሉኝ ፡ በላዬ ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ።
በከንቱ ፡ የሚጸሉኝ ፡ ባይናቸው ፡ አይጣቀሱብኝ ።
፳፡ በሰላም ፡ አይናገሩምና ፡ በምድር ፡ ገሮችም ፡ ላይ ፡
የሸንግላውን ፡ ነገር ፡ ያስባሉ ።
፳፩፡ አፋቸውንም ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ አሰፉ ፡
እንኳ ፡ እንኳ ፡ ባይናችን ፡ አየነው ፡ አሉም ።
፳፪፡ አንተ ፡ አየኸው ፡ አቤቱ ፡ ዝም ፡ አትበል ፡
አቤቱ ፡ ከኔ ፡ አትራቅ ።
፳፫፡ ተነሣ ፡ ለፍርዴም ፡ ንቃ ። አምላኬ ፡ ጌታዬ ፡ ወደ ፡ ፍርዴ ፡
ተነሣ ።
፳፬፡ ፍረድልኝ ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ እንደ ፡ ጽድቅኽ ፡
በላዬም ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ።
፳፭፡ በልባቸው ፡ አይበሉ ፡ እንኳ ፡ እንኳ ፡
ነፍሳችን ፡ ደስ ፡ አላት ፡ ዋጥነውም ፡ አይበሉ ።
፳፮፡ ይፈሩ፡ባንድም፡ይጐስቍሉ፡በመከራዬ፡ደስ፡የሚላቸው።
ኀፍረትና ፡ ኀሳር ፡ ይልበሱ ፡ የታበዩብኝ ፡
፳፯፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ሐሤትም ፡ ያድርጉ ፡ ጽድቁን ፡ የሚወ
ድዋት ።
ወትሮም ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ይበሉ ፡
የባርያውን ፡ ሰላም ፡ የሚወድ ።
፳፰፡ መላሴም ፡ ጽድቅኽን ፡ ይናገራል ፡ ሁለጊዜም ፡ ምስጋናኽን ።

መዝሙር ፡ ፴፮፡

፩፡ የኃጢአተኛ ፡ ክፋት ፡ በልቤ ፡ ውሥጥ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ፍርሃት ፡ ባይኑ ፡ ፊት ፡ የለም ፡ ይላል ።
፪፡ ባይኑ ፡ መልካም ፡ ይመስለዋልና ፡
የተጸላችውን ፡ ኃጢአት ፡ ባገኘ ፡ ጊዜ ።
፫፡ ያፉ ፡ ነገር ፡ ሐሰትና ፡ ሸንግላ ፡ ነው ።
በጎ ፡ ማድረግን ፡ ማስተዋልንም ፡ ተወ ።
፬፡ በመኝታው ፡ ሲተኛ ፡ ላሰት ፡ ያስባል ።
መልካም ፡ ባልሆነች ፡ መንገድ ፡ ጸንትዋል ።
ክፋትን ፡ አይታክታትም ።
፭፡ ምህረትህ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡ አቤቱ ።
እውነትኽም ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ትደርሳለች ።
፮፡ ጽድቅኽም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራሮች ፡
ፍርድኽም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ናት ።
ሰውንና ፡ እንስሳንም ፡ ታድናለኽ ፡ አቤቱ ።
፯፡ ምሕረትኽ ፡ እንደምን ፡ ትከብራለች ፡ አቤቱ ፡
የሰው ፡ ልጆች ፡ በክንፎችኽ ፡ ጽላል ፡ ይታመናሉ ።
፰፡ ከቤትኽ ፡ ቅቤ ፡ ይጸግባሉ ፡
ከታድላኽም ፡ ፈሳሽ ፡ ታጠጣቸዋለኽ ።
፱፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ።
በብርሃንኽም ፡ ብርሃኑን ፡ እናያለን ።
፲፡ ምሕረትኽን ፡ ዘርጋ ፡ አቤቱ ፡ ከሚያውቁኽ ፡ ላይ ።
ቅርነትኽንም ፡ ልባቸው ፡ በቀና ፡ ላይ ።
፲፩፡ የትዕቢት ፡ እግር ፡ አይምጻብኝ ፡
የኃጢአተኞች ፡ እጅም ፡ አያውከኝ ።
፲፪፡ ከዚያ ፡ ወደቁ ፡ ግፍ ፡ የሚሰሩ ።
ወደቁ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፴፯፡

፩፡ ስለ ፡ ክፎች ፡ አትቍጣ ፡ ግፍም ፡ በሚያደርጉ ፡ አትቅና ።
፪፡ እንደ ፡ ሣዕር ፡ ፈጥነው ፡ ይቈረጣሉና ፡

እንደ ፡ ለመለመ ፡ ቅጠልም ፡ ይረግፋሉና ።
፫፡ በእግዚአብሔር ፡ እመን ፡ በጎንም ፡ አድርግ ።
በምድር ፡ ተቀመጥ ፡ ታምነኽም ፡ ትመግባለኽ ።
፬፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበልኽ ፡ የልብኽንም ፡ መሻት ፡ ይሰጥኻል ።
፭፡ መንገድኽን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አደራ ፡ ስጥ ፡ በርሱም ፡ ታመን ፡
እርሱም ፡ ያደርግልኻል ።
፮፡ ጽድቅኽንም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጻል ፡ ፍርድኽንም ፡ እንደ ፡ ቀትር ።
፯፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዝም ፡ በል ፡ ደጅ ፡ ጽናለትም ።
መንገዱም ፡ በቀናችለትና ፡ ሸንግላን ፡ በሚያደርግ ፡ ሰው ፡ አትቅና ።
፰፡ ቍጣህ ፡ ይቅር ፡ መዓትህንም ፡ ተው ፡
አንተ ፡ ደግመህ ፡ ክፉ ፡ እንደታደርግ ፡ አትቍጣ ።
፱፡ ክፉዎች ፡ ይቍረጣሉና ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚ[illegible] ፡ ግን ፡ እርሳቸው ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ።
፲፡ ገና ፡ ጥቂት ፡ ኃጢአተኛም ፡ አይኖርም ፡
ቦታውን ፡ ትሻለኽ ፡ አታገኘውምም ።
፲፩፡ ገሮች ፡ ግን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ፡
በብዙም ፡ ሰላም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፪፡ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቅን ፡ ይመለከታል ፡
ጥርሱንም ፡ በርሱ ፡ ያፋጫል ።
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ይስቅበታል ።
ቀኑ ፡ እንደ ፡ ደረሰ ፡ አይቶዋልና ።
፲፬፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰይፋቸውን ፡ መዘዙ ፡
ቀስታቸውንም ፡ ገተሩ ።
ደካማውንና ፡ ችጋረኛውን ፡ ያወድቁ ፡ ዘንድ ፡
መንገዳቸውም ፡ የቀናውን ፡ ያርዱ ፡ ዘንድ ።
፲፭፡ ሰይፋቸው ፡ ወደ ፡ ልባቸው ፡ ይግባል ፡
ቀስታቸውም ፡ ይሰበራል ።

፲፮፡ ለጻድቅ ፡ የሆነ ፡ ጥቂት ፡ ከብዙ ፡ ከኃጥኣን ፡ ብዛት ፡ ይሻላል ።
፲፯፡ የኃጥኣን ፡ ክንድ ፡ ትሰበራለችና ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ጻድቃንን ፡ ይደግፋል ።
፲፰፡ የንጹሓንን ፡ ዘመን ፡ እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፡
ርስታቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።
፲፱፡ በክፉ ፡ ዘመን ፡ አያፍሩም ።
በራብ ፡ ዘመንም ፡ ይጸግባሉ ።
፳፡ ኃጥኣን ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ፡
የእግዚአብሔርም ፡ ጸላቶች ፡ እንደ ፡ ደንግሎች ፡ ስብ ፡ ያልቃሉ ።
እንደ ፡ ጢስም ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩፡ ኃጢአተኛ ፡ ይበደራል ፡ አይከፍልም ።
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ይራራልና ፡ ይሰጣል ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ የሚባርካቸው ፡ ምድርን ፡ ይወርስዋታልና ፡
የሚያቃላቸው ፡ ግን ፡ ይቍረጣሉ ።
፳፫፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የጻድቅ ፡ አካሄድ ፡ ይጸናል ፡
በመንገዱም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፳፬፡ ቢወድቅም ፡ አይጣልም ።
እግዚአብሔር ፡ እጁን ፡ ይደግፋልና ።
፳፭፡ ጐለመስሁ ፡ አረጀሁም ። የተጣለውን ፡ ጻድቅ ፡ ግን ፡ አላየሁም ፡
ዘሩንም ፡ እኽል ፡ የሚለምነውን ።
፳፮፡ ሁልጊዜ ፡ ይራራል ፡ ያበድርማል ፡
ዘሩም ፡ በበረከት ፡ ይኖራል ።
፳፯፡ ከክፉ ፡ ሽሽ ፡ በጎንም ፡ አድርግ ፡ ለዘላለሙም ፡ ትኖራለኽ ።
፳፰፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ ይወዳልና ፡ ቅዱሳኑንም ፡ አይጥላቸውምና ።
ለዘላለም ፡ ይጠበቃሉ ፡ እንጅ ፡
የኃጥኣን ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፳፱፡ ጻድቃን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ፡
በርስዋም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራሉ ።

፴፡ የጻድቅ ፡ አፍ ፡ ጥበብ ፡ ያወጣል ፡
መላሱም ፡ ፍርድን ፡ ይናገራል ።
፴፩፡ ያምላኩ ፡ ሕግ ፡ በልቡ ፡ ነው ፡ ሰኩናውም ፡ አይሰናከልም ።
፴፪፡ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቅን ፡ ይጠብቃል ፡
ሊገድለውም ፡ ይፈልጋል ።
፴፫፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእጁ ፡ አይጥለውም ፡
በተከራከረውም ፡ ጊዜ ፡ አያሸንፈውም ።
፴፬፡ እግዚአብሔርን ፡ ቍይ ፡ መንገዱንም ፡ ጠብቅ ፡
ከፍም ፡ ያደርገኻል ፡ ምድርን ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ።
ኃጥኣንም ፡ እንደ ጠፉ ፡ ታያለኽ ።
፴፭፡ ኃጥኡን ፡ አየሁት ፡ ብርቱ ፡ ሁኖ ፡
እንደ ፡ ለመለመም ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዛፍ ፡ ተዘረጋ ።
፴፮፡ ብመለስ ፡ ግን ፡ አጣሁት ።
እኻሁም ፡ አላገኘሁትምም ።
፴፯፡ ፍጹሙን ፡ ሰው ፡ ጠብቅ ፡ ጻድቁንም ፡ እይ ።
ለርሱ ፡ ሰላም ፡ ቀርትዋልና ።
፴፰፡ በደለኞች ፡ ግን ፡ ባንድ ፡ ይጠፋሉ ።
የኃጥኣን ፡ ቅሬታ ፡ ይጠፋል ።
፴፱፡ የጻድቃንም ፡ መድኃኒት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ መሸሸግያቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ፡
፵፡ እግዚአብሔርም ፡ ይረዳቸዋል ፡ ያድናቸውማል ፡
ከኃጥኣን ፡ እጅ ፡ ያስጥላቸዋል ፡
በርሱም ፡ አምነዋልና ፡ ያድናቸዋል ።

ስምንተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፴፰፡

፩፡ አቤቱ ፡ በቍጣኽ ፡ አትቅሠፈኝ ፡
በመዓትኽም ፡ አትገሥፀኝ ።
፪፡ ፍላፆችኽ ፡ ወግተውኛልና ፡ እጅኽንም ፡ አከብደህብኛልና ።

፫፡ ከቍጣኽም ፡ የተነሣ ፡ ለሥጋዬ ፡ ጤና ፡ የለውም ።
ላፅንቶቼም ፡ ደህንነት ፡ የላቸውም ፡ ከኃጢአቴ ፡ ፊት ።
፬፡ ኃጢአቴ ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ አልፏልና ።
እንደ ፡ ከቢድ ፡ ሸክም ፡ ከበደብኝ ።
፭፡ ሰለቸ ፡ ቍስሌ ፡ በሰበሰም ፡ ከስንፍናዬ ፡ ፊት ።
፮፡ ጐሰቈልሁ ። እጅግም ፡ ጐበጥሁ ፡
ሁልግዜ ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁና ።
፯፡ ወገቤ ፡ በስድብ ፡ መልቷልችና ፡ ለሥጋዬም ፡ ጤና ፡ የ
ለችምና ።
፰፡ ደከምሁ ፡ እጅግም ፡ ተሰበርሁ ።
ከልቤም ፡ አዘን ፡ የተነሣ ፡ ጮኽሁ ።
፱፡ አቤቱ ፡ ፈቃዴ ፡ ሁሉ ፡ በፊትኽ ፡ ነው ፡
ጻሬዬም ፡ ካንተ ፡ አይሰወርም ።
፲፡ ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ፡ ኃይሌም ፡ ተወኝ ።
ያይኔም ፡ ብርሃን ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ የለብኝም ።
፲፩፡ ወዳጆቼ ፡ ባልንጀሮቼም ፡ በቍስሌ ፡ ፊት ፡ ቆሙ ።
ዘመዶቼም ፡ ርቀው ፡ ቆሙ ።
፲፪፡ ነፍሴንም ፡ የሚሸዋት ፡ ተሸመቁብኝ ፡
መከራዬንም ፡ የሚፈልጉ ፡ ከንቱ ፡ ተናገሩ ።
ሁልግዜም ፡ ሸንግላውን ፡ ያወጡብኛል ።
፲፫፡ እኔ ፡ ግን ፡ እንደማይሰማ ፡ ደንቆሮ ፡ ነኝ ።
አፉንም ፡ እንደማይከፍት ፡ ድዳ ።
፲፬፡ እንደማይሰማም ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ፡
ባፉም ፡ ተግሣጽ ፡ እንደሌለው ።
፲፭፡ አንተን ፡ ቈይቻለሁና ፡ አቤቱ ።
አንተ ፡ ስማኝ ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ።
፲፮፡ ደስ ፡ እንዳይላቸውብኝ ፡ ብያለሁና ።
እግሬ ፡ ቢናወጥ ፡ ራሳቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጉብኛልና ።
፲፯፡ እኔስ ፡ ለማንከስ ፡ የቀረብሁ ፡ ነኝና ፡
ቍስሌም ፡ ወትሮ ፡ በፊቴ ፡ ነው ።
፲፰፡ በደሌን ፡ እናገራለሁና ፡ ስለ ፡ ኃጢአቴም ፡ አዝናለሁ ።
፲፱፡ ጸላቶቼ ፡ ግን ፡ ሕያዋን ፡ ሁነው ፡ ይበረታሉ ።

በከንቱም ፡ የሚጸሉኝ ፡ በዙ ፡፡
፳፡ ስለ ፡ በጎም ፡ ክፉ ፡ የሚመልሱብኝ ፡
በጎ ፡ ነገርንም ፡ ስለ ፡ ተከተልሁ ፡ ያጸሉኛል ፡፡
፳፩፡ አንተ ፡ አጣለኝ ፡ አቤቱ ፡፡ አምላኬ ፡ ከኔ ፡ አትራቅ ፡፡
፳፪፡ እኔን ፡ ወደ ፡ መርደት ፡ ፍጠን ፡ አቤቱ ፡ መድኃኒቴ ፡፡

መዝሙር ፡ ፴፱፡

፩፡ በመላሴ ፡ እንዳልስት ፡ መንገዴን ፡ እጠብቃለሁ ፡ አልሁ ፡፡
አፌን ፡ በልጓም ፡ እጠብቃለሁ ፡ ኃጢአተኛ ፡ በፊቴ ፡ ሳለ ፡፡
፪፡ ዝም ፡ አልሁ ፡ ለበጎም ፡ እንኳ ፡ ዝም ፡ አልሁ ፡፡
ሕማሜም ፡ ታደሰብኝ ፡፡
፫፡ ልቤ ፡ በውሥጤ ፡ ሞቀብኝ ፡፡ ከማሰቤም ፡ የተነሣ ፡
እሳት ፡ ነደደ ፡ በመላሴም ፡ ተናገርሁ ፡፡
፬፡ አቤቱ ፡ ፍጻሜን ፡ አስታውቀኝ ፡ የዘመኔም ፡ ቍጥር ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ነው ፡
እኔ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ደካማ ፡ የሆንሁ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡፡
፭፡ እነሆ ፡ ዘመኖቼን ፡ እንደ ፡ ስንዝር ፡ ርዝመት ፡ አደረግኻቸው ፡
አካሌም ፡ በፊትኽ ፡ እንደኽን ፡ አይመስልም ፡፡
በውነት ፡ የሰው ፡ መኖር ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡፡
፮፡ በውነት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በጽላ ፡ ይመላለሳል ፡
በውነት ፡ በከንቱ ፡ ይታወካል ፡
ያከማቻል ፡ የሚሰበስበውም ፡ ማን ፡ ይሆናል ፡ አያውቅም ፡፡
፯፡ አሁንስ ፡ ተስፋዬ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ አቤቱ ፡፡
ተስፋዬን ፡ አንተን ፡ አደረግሁ ፡፡
፰፡ ከኃጢአቴ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝ ፡፡
የሰነፎችን ፡ ስድብ ፡ አታድርገኝ ፡፡
፱፡ ዝም ፡ አልሁ ፡ አፌንም ፡ አልከፈትም ፡ አንተ ፡ አድርገኸ ዋልና ፡፡
፲፡ መቅሠፍትኽን ፡ ከኔ ፡ አርቅ ፡
ከጅኽ ፡ አመታት ፡ የተነሣ ፡ እኔ ፡ አልቂያለሁና ፡፡
፲፩፡ በተግሣፅኽ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ሰውን ፡ ዘለፍኸው ፡
መልካምነቱም ፡ እንደ ፡ ትንኝ ፡ ትፈጀለች ፡፡

በውነት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡፡
፲፪፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ፡ አቤቱ ፡ ጩኸቴንም ፡ አድምፅ ፡
ለልቅሶዬም ፡ ዝም ፡ አትበል ፡፡
እኔ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ መጻተኛ ፡ ነኝና ፡
እንደባቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ተቀምጫለሁና ፡፡
፲፫፡ ተወኝ ፡ አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ሳልሔድ ፡ መሆኔም ፡ ሳትጠፋ ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፡

፩፡ ቍይቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደጅ ፡ ጸናሁት ፡
እርሱም ፡ ዘነበለልኝ ፡ ጩኸቴንም ፡ ሰማኝ ፡፡
፪፡ ከጥፋትም ፡ ጕድጓድ ፡ ከረግረግም ፡ ጭቃ ፡ አወፃኝ ፡
እግሮቼንም ፡ በደንጊያ ፡ ላይ ፡ አቆመ ፡ አረጋገጤንም ፡ አጸና ፡፡
፫፡ አዲስ ፡ ቅኔንም ፡ ባፌ ፡ ሰጠ ፡ የአምላካችንን ፡ ምስጋና ፡
ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ አይተው ፡ ይፈራሉ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ያምናሉ ፡፡
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋውን ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡፡
ወደ ፡ ትቢተኞችም ፡ ያላየ ፡ ወደ ፡ አሰትም ፡ ወደሚሉ ፡፡
፭፡ ታምራትኽን ፡ ብዙ ፡ አደረግኽ ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡
አሳብኽም ፡ ስለኛ ፡ ልክ ፡ የለውም ፡፡
ባወራት ፡ ብናገራትም ፡ ከቍጥር ፡ ሁሉ ፡ በዛች ፡፡
፮፡ መሥዋዕትና ፡ ቍርባን ፡ አልወደድኽም ፡፡
ጆሮቼን ፡ በሳህልኝ ፡፡
ማቃጠያ ፡ ስለ ፡ ኃጢአትም ፡ የሚቀርበውን ፡ መሥዋዕት ፡ አልሻኽም ፡፡
፯፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አልሁ ፡ እነሆ ፡ መጣሁ ፡፡
በመጻፉ ፡ መጠቅለያ ፡ ስለኔ ፡ ተጽፏዋል ፡፡
፰፡ ፈቃድኽን ፡ ለማድረግ ፡ ወደድሁ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡
ሕግኽም ፡ በሆዴ ፡ ውሥጥ ፡ ነው ፡፡
፱፡ በታላቅ ፡ ጉባዔ ፡ ጽድቅን ፡ ነገርሁ ፡፡
ከንፈሮቼን ፡ እነሆ ፡ አልከለከልሁም ፡፡
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ታውቃለኽ ፡፡
፲፡ ጽድቅህን ፡ በልቤ ፡ ውሥጥ ፡ አልሸፈንሁም ፡

እውነትኽንና ፡ ማዳንኽን ፡ ነገርሁ ፡፡
ምሕረትኽንና ፡ እውነተኝነትኽን ፡ ከታላቅ ፡ ጉባዔ ፡ አልሰወ
ርሁም ፡፡
፲፩፡ አንተ ፡ አቤቱ ፡ ምሕረትኽን ፡ ከኔ ፡ አትከልክል ፡፡
ቸርነትኽና ፡ እውነትኽ ፡ ወትሮ ፡ ያድኑኝ ፡፡
፲፪፡ ቍጥር ፡ የሌላት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አግኝታኛለችና ፡፡
ኀጢአቶቼ ፡ ያዙኝ ፡ ማየትም ፡ ተስኖኛል ፡፡
ከራሴም ፡ ጸጕርም ፡ በዙ ፡ ልቤም ፡ ተወኝ ፡፡
፲፫፡ ውደድ ፡ አቤቱ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡፡
አቤቱ ፡ እኔን ፡ ወደ ፡ ማዳን ፡ ፍጠን ፡፡
፲፬፡ ይፈሩ ፡ ባንድም ፡ ይነወሩ ፡ ነፍሴን ፡ ለማጥፋት ፡ የሚወዱ ።
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ይጕስቍሉም ፡ ክፉ ፡ ሊያደርጉ
ብኝ ፡ የሚወዱ ።
፲፭፡ ይደንግጡ ፡ በጣምም ፡ ይፈሩ ፡ እንኳ ፡ እንኳ ፡ የሚሉኝ ።
፲፮፡ ባንተ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትም ፡ ያድርጉ ፡ የሚሹኽ ፡
ሁሉ ፡፡
ወትሮም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታላቅ ፡ ያድርጉ ፡ ማዳንኽን ፡
የሚወዱ ።
፲፯፡ እኔ ፡ ቸጋረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝ ። ጌታዬ ፡ ግን ፡ ያስብልኛል ።
አንተ ፡ ረዳ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነኽ ። አምላኬ ፡ አትዘግይ ።

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፩፡

፩፡ ለችጋረኛ ፡ ለምስኪንም ፡ የሚያስብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በክፉ ፡ ቀን ፡ ያስመልጠዋል ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀዋል ፡ ሕያውንም ፡ ያደርገዋል ።
በምድር ፡ ላይም ፡ የተመሰገነ ፡ ይሆናል ።
በጸላቶቹም ፡ ነፍስ ፡ አሳልፈህ ፡ አትጣለው ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ በደዌው ፡ አልጋ ፡ ሳለ ፡ ይረዳዋል ።
ምኝታውን ፡ ሁሉ ፡ በደዌው ፡ ታነጽፍለታለኽ ።
፬፡ እኔስ ፡ አቤቱ ፡ ማረኝ ፡ አልሁ ።

ነፍሴን ፡ ፈውሳት ፡ አንተን ፡ በድያለሁና ።
፭፡ ጸላቶቼም ፡ በላዬ ፡ ክፉ ፡ ይናገራሉ ።
መቸ ፡ ይሞታል ፡ ስሙስ ፡ ይሻራል ፡ ይላሉ ፡፡
፮፡ ያየኝ ፡ ዘንድ ፡ የሚገባ ፡ በከንቱ ፡ ይናገራል ።
ልቡ ፡ ኃጢአት ፡ ሰበሰበለት ።
ሜዳ ፡ ይወጣል ፡ ይናገረውማል ፡፡
፯፡ ጸላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ባንድ ፡ ይመካከሩብኛል ።
በኔ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ያስባሉ ።
፰፡ የብልያል ፡ ነገርም ፡ በላዩ ፡ ነው ፡ አሉ ፡፡
ወደቃ ፡ ከቶ ፡ አይነሣምም ።
፱፡ ደግሞም ፡ የሰላሜ ፡ ሰው ፡ የታመንሁበት ፡
እንጀራዬን ፡ የበላ ፡ ሰኰናውን ፡ በኔ ፡ አነሣ ።
፲፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ማረኝ ፡ አስነሣኝም ፡ እከፍልላቸ
ውማለሁ ።
፲፩፡ ስለዚኽ ፡ እንደ ፡ ወደድኸኝ ፡ አወቅሁ ።
ጸላቴ ፡ እልል ፡ አይልብኝምና ።
፲፪፡ እኔን ፡ ግን ፡ በቅንነቴ ፡ ደገፍሀኝ ፡
በፊትኽም ፡ ለዘላለም ፡ ታኖረኛለኽ ።
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ የእሥራኤል ፡ አምላክ ፡ ይባረክ ፡
ከዘላለም ፡ ለዘላለም ። አሜን ። አሜን ።

መዝሙር ፡ ፵፪፡

፩፡ ብሆር ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ እንደሚናፍቅ ፡
እንዲሁም ፡ ነፍሴ ፡ ወዳንተ ፡ ትናፍቃለች ፡ አቤቱ ።
፪፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ሕያው ፡ አምላክ ፡
ተጸማች ።
መቸ ፡ እገባለሁ ፡ ያምላኬንም ፡ ፊት ፡ አያለሁ ።
፫፡ እንባ ፡ በቀንና ፡ በሌት ፡ ምግብ ፡ ሆነኝ ።
ሁለግዜ ፡ አምላክኽ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ሲሉኝ ።
፬፡ ይህነን ፡ አስቤ ፡ ፈሰሰችብኝ ፡ ነፍሴ ፡ በውሥጤ ።
ወደ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ልገባ ፡ ነበርሁና ፡
በእልልታ ፡ ቃል ፡

በደስታም ፡ በዓል ፡ ከሚያደርጉ ፡ ሕዝብ ፡ ጋራ ፡፡
፭፤ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ ለምንስ ፡ ታውከሽብኛል ፡፡
ለእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ጽኚ ፡ ደግሞ ፡ አመስግኘዋለሁና ፡
በፊቱ ፡ መድኃኒት ፡፡
፮፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ነፍሴ ፡ ታዝንብኛለች ፡፡
ስለ ፡ ዚኽም ፡ አስብኻለሁ ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ምድር ፡
ካርሞንዔም ፡ ከታናሹ ፡ ተራራ ፡፡
፯፤ ቀላይና ፡ ቃላይ ፡ ተጻሩ ፡ በፏፏቴኽ ፡ ድምጽ ፡፡
መውጀኽም ፡ ሞገድኽም ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ አለፈ ፡፡
፰፤ እግዚአብሔር ፡ በቀን ፡ ምሕረቱን ፡ ያዛል ፡
በሌትም ፡ ዝማሬው ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ ይሆናል ፡፡
ጸሎቴ ፡ ለሕይወቴ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡፡
፱፤ እግዚአብሔርን ፡ አምባዬን ፡ ለምን ፡ ረሳኸኝ ፡ እለዋለሁ ፡፡
ለምንስ ፡ አዚኜ ፡ እመላለሳለሁ ፡ ጸላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡፡
፲፤ አፀንቶቼን ፡ እንደ ፡ ጠመዘዙኝ ፡ ጸላቶቼ ፡ ሰደቡኝ ፡፡
ሁለግዜ ፡ አምላክኽ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ይሉኛልና ፡፡
፲፩፤ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ ለምንስ ፡ ታወኪብኛለሽ ፡፡
ለእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ጽኚ ፡፡ ደግሞ ፡ አመስገኘዋለሁና ፡፡
እርሱን ፡ የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬንም ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፪፤

፩፤ ፈረድልኝ ፡ አቤቱ ፡ ክርክሬንም ፡ ተከራከር ፡ ከቅድስና ፡
ከራቀች ፡ ሕዝብ ፡
ከሸንጋይና ፡ ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ፡፡
፪፤ አንተ ፡ የኃይሌ ፡ አምላክ ፡ ነኽና ፡፡ ለምን ፡ ትጥለኛለኽ ፡
ለምንስ ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁ ፡ ጸላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡፡
፫፤ ብርሃንኽንና ፡ እውነትኽን ፡ ላክ ፡፡
እርሳቸው ፡ ይምሩኝ ፡ ወደ ፡ ቅድስናኽም ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ መ
ኖርያኽም ፡ ይውሰዱኝ ፡፡
፬፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ መሠውያ ፡ እገባለሁ ፡፡
ወደ ፡ ደስታዬና ፡ ወደልልታዬ ፡ አምላክ ፡
በበገናም ፡ አመሰግንኻለሁ ፡ አምላክ ፡ አምላኬ ፡፡

፭፤ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ ለምንስ ፡ ታወኪብኛለሽ ፡፡
ለእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ጽኚ ፡ ደግሞ ፡ አመስግኘዋለሁና ፡፡
እርሱ ፡ የፊቴ ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬም ፡ ነውና ፡፡

ዘጠኘኛ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፫፤

፩፤ በጆሮቻችን ፡ ሰማነ ፡ አቤቱ ፡ አባቶቻችነም ፡ ነገሩነ ፡፡
በዘመናቸውና ፡ በቀደማቸው ፡ ዘመን ፡ የሰራኸውን ፡ ስራ ፡፡
፪፤ አንተ ፡ በጅኽ ፡ አሕዛብን ፡ አወጣኽ ፡ እርሳቸውንም ፡ ተ
ከልኽ ፡፡
አሕዛብን ፡ ሣቀይኻቸው ፡ አሳደድኻቸውም ፡፡
፫፤ በሰይፋቸው ፡ ምድርን ፡ አልወረሱምና ፡ ክንዳቸውም ፡
አላደነቻቸውምና ፡፡
ቀኝህና ፡ ክንድህ ፡ እንጅ ፡ የፊትህም ፡ ብርሃን ፡ ስለ ፡ ወደ
ድሃቸውም ፡፡
፬፤ አንተ ፡ አምላክ ፡ ንጉሤ ፡ ነኽ ፡፡ የያዕቆብን ፡ መድኃኒት ፡
እዘዝ ፡፡
፭፤ ባንተ ፡ ጸላቶቻችነን ፡ እንመታለን ፡፡
በስምኽም ፡ በላያችን ፡ የቆሙትን ፡ እንረግጣለን ፡፡
፮፤ በቀስቴ ፡ የምታመን ፡ አይደለሁምና ፡ ሰይፌም ፡ አያድ
ነኝምና ፡፡
፯፤ አንተ ፡ ግን ፡ ከጸላቶቻችን ፡ አደንኽነ ፡ የሚጸሉነንም ፡ አ
ሳፈርኻቸው ፡፡
፰፤ በእግዚአብሔር ፡ ሁለግዜ ፡ እልል ፡ እንላለን ፡
ስምኽንም ፡ ለዘላለም ፡ እናመሰግናለን ፡፡
፱፤ አሁን ፡ ግን ፡ ጣልኸነ ፡ አሳፈርኸነም ፡
ከሠራዊታችንም ፡ ጋራ ፡ አትወጣም ፡፡
፲፤ ከጸላቶቻችን ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ኋላችን ፡ መለሰኸነ ፡
የሚጸሉነም ፡ ቀሙነ ፡፡
፲፩፤ እንደ ፡ በጎች ፡ ሊበሉነ ፡ አሳልፈኽ ፡ ሰጠኸነ ፡

ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በተንኸነ ።
፲፪ ሕዝብኽን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ ትሸጣለኽ ፡ አንደኛችም ፡ በርሳቸው ፡ ለውጥ ፡ አትወስድም ።
፲፫ ለጎረቤታችን ፡ ስድብ ፡ ታደርገናለህ ፡
ሳቅም ፡ ሥላቅም ፡ በዙርያችን ፡ ላሉ ።
፲፬ ባሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ምሳሌ ፡ ታደርገናለህ ፡
በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ ለራስ ፡ መንቀሳቀሻ ።
፲፭ ጕስቍልናዬ ፡ ሁለግዜ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፡
የፊቴ ፡ ኀፍረትም ፡ ሸፈነኝ ፡
፲፮ ከሚሳደብ ፡ ከሚላገድም ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡
ከጸላት ፡ ከሚበቀልም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ።
፲፯ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በኛ ፡ ደረሰ ፡ አልረሳነኽም ፡
ኪዳንኽንም ፡ አልወነጀልነም ።
፲፰ ልባችን ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ አላለም ፡
ፍላጋችንም ፡ ከመንገድኽ ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ።
፲፱ በባቦች ፡ ስፍራ ፡ ሰብረኸናልና ፡
በሞትም ፡ ጽላ ፡ ሰውረኸናልና ።
፳ ያምላካችንንስ ፡ ስም ፡ በረሳነ ፡
እጃችንንም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ ባነሣነ ።
፳፩ እግዚአብሔር ፡ ይህነን ፡ በደመረመርብንን ፡ ነበር ።
እርሱ ፡ ልብ ፡ የሰወረውን ፡ ያውቃልና ።
፳፪ ስላንተ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ተገድለናልና ።
እንደሚታረዱ ፡ በጎችም ፡ ሁነናል ።
፳፫ ንቃ ፡ ለምን ፡ ትተኛለኽ ፡ አቤቱ ።
ተነሣ ፡ ለወትሮም ፡ አትጣለነ ።
፳፬ ለምንስ ፡ ፊትኽን ፡ ትሰውራለኽ ።
መከራችንንና ፡ ችጋራችንንስ ፡ ለምን ፡ ትረሳለኽ ።
፳፭ ነፍሳችን ፡ ለመሬት ፡ ትጕብጣለችና ።
ሆዳችንም ፡ በምድር ፡ ተጣጋች ።
፳፮ ተነሣ ፡ አቤቱ ፡ ረዳችን ፡ ስለ ፡ ምሕረትኽም ፡ ተበጀነ ።

መዝሙር ፡ ፵፬

፩ ልቤ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ አፈላ ።
እኔ ፡ ስዬራን ፡ ለንጉሥ ፡ እነግራለሁ ።
መላሴ ፡ እንደ ፡ ብልሃተኛ ፡ ጻፊ ፡ እንደ ፡ ብርዕ ፡ ነው ።
፪ ከሰው፡ልጆች፡አንተዋብኽ።ሞገስ፡በከንፈሮችኽ፡ፈሰሰ።
ስለዚኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ባረከኽ ።
፫ ሰይፍኽን ፡ በወገብኽ ፡ ታጠቅ ፡ ኃያል ፡ ሆይ ።
ክብርህንም ፡ ሽልምህንም ።
፬ በሽልምህ ፡ ተከናወን ፡ ለውነት ፡ ቃል ፡ ውጣ ፡ ለገርነትም ፡ ለጽድቅም ።
ቀኝኽም ፡ የሚያስፈራውን ፡ ነገር ፡ ታስተምረኻለች ።
፭ ፍላፃችኽ፡የሾሉ፡ናቸው።አሕዛብም፡በታችኽ፡ይወድቃሉ።
በንጉሥ ፡ ጸላቶች ፡ በልባቸው ፡ ይገባሉ ።
፮ ዙፋንኽ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።
የመንግሥትኽም ፡ በትር ፡ የቀና ፡ በትር ፡ ነው ።
፯ እውነትን ፡ ወደድኽ ፡ ዐመጸኝነትንም ፡ ጸላኽ ።
ስለዚኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክኽ ፡ በደስታ ፡ ዘይት ፡ ቀባኽ ፡ ከባልንጀሮችኽ ፡ ይልቅ ።
፰ ከርቤ ፡ ሽቱ ፡ ምስክም ፡ በልብሶችኽ ፡ ሁሉ ።
ከዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ቤቶችም ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ ይላቸውብሃል ።
፱ የነገሥት ፡ ልጆች ፡ ለክብርኽ ፡ ናቸው ።
ንግሥትም፡በቀኝኽ፡ትቆማለች፡ያአውፊርን፡ወርቅ፡ለብሳ።
፲ ስሚ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፡ እዪም ፡ በጆሮሽም ፡ አድምጪ ።
ሕዝብሽንም ፡ ርሺ ፡ ያባትሽንም ፡ ቤት ።
፲፩ ንጉሥም ፡ ውበትሽን ፡ ይወደል ።
እርሱ ፡ ጌታሽ ፡ ነውና ፡ ለርሱም ፡ ስገጂ ።
፲፪ የጢሮስም ፡ ልጅ ፡ በመማለጃ ፡ ትመጣለች ።
ለፊትሽ ፡ ይማለላሉ ፡ የአሕዛብ ፡ ባለጠጎች ።
፲፫ የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ውሥጥዋ ፡ ሁሉ ፡ ክብር ፡ ነው ።
ልብስዋ ፡ የወርቅ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ነው ።
፲፬ በወርቅ ፡ ዘርፍ ፡ ተጐናጽፋ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ይወስድዋታል ።
በኋላዋ ፡ ቈነጃጅት ፡ ባልንጀሮችዋ ፡ ወደንተ ፡ ይቀርባሉ ።

፲፭፡ በደስታ ፡ በሐሤትም ፡ ይወስድዋቸዋል ፡፡
ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ቤታ ፡ እንጉሥ ፡ ይገባሉ ፡፡
፲፮፡ ባባቶችኽ ፡ ፈንታ ፡ ልጆች ፡ ይሆኑልኻል ፡፡
በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ገዦች ፡ አድርገኽ ፡ ትሾማቸዋለኽ ፡፡
፲፯፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ስምኽን ፡ አሳስባለሁ ፡፡
ስለዚኽ ፡ አሕዛብ ፡ ለዘላለም ፡ ያመሰግኑኻል ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፮፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ መታመኛችንና ፡ ኃይላችን ፡ ነው ፡፡
ባገኘነም ፡ በታላቅ ፡ መከራ ፡ ረዳታችን ፡፡
፪፡ ስለዚኽ ፡ አንፈራም ፡ ምድር ፡ ብትለዋወጥ ፡
ተራሮችም ፡ በውኆች ፡ ልብ ፡ ቢናወጡ ፡፡
፫፡ ውኆቹ ፡ ይጮኻሉ ፡ ይደፈርሳሉም ፡፡
ተራሮችም ፡ በኀይላቸው ፡ ይናወጣሉ ፡፡
፬፡ የፈሳሽ፡መስኖች፡የእግዚአብሔርን፡አገር፡ደስ፡ያሰኛሉ፡፡
የተቀደሱንም ፡ የልዑልን ፡ ማደርያዎች ፡፡
፭፡ እግዚአብሔር ፡ በማኽልዋ ፡ ነው ፡ እንዳትታወክ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ሳይጠባ ፡ ይረዳታል ፡፡
፮፡ አሕዛብ ፡ ጮኹ ፡ መንግሥታትም ፡ ተናወጡ ፡፡
ቃሉን ፡ ሰጠ ፡ ምድርም ፡ ትቀልጣለች ፡፡
፯፡ የሠራዊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ነው ፡፡
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ አምባችን ፡ ነው ፡፡
፰፡ ኑ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታአምራት ፡ ታዩ ፡ ዘንድ ፡
በምድር ፡ ላይም ፡ ያደረገውን ፡ ጥፋት ፡
፱፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ዘምቻውን ፡ የሚሽር ፡፡
ቀስትን ፡ ይሰብራል ፡ ሰላጢንም ፡ ይቈርጣል ፡፡
ሠረገላውን ፡ በሳት ፡ ያቃጥላል ፡፡
፲፡ ዝም ፡ በሉ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እወቁ ፡፡
በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ፡ በምድር ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ እላለሁ ፡፡
፲፩፡ የሠራዊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ነው ፡፡
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ አምባችን ፡ ነው ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፯፡

፩፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ እጃችሁን ፡ አጨብጭቡ ፡፡
ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ፡ በደስታ ፡ ቃል ፡፡
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ግሩም ፡ ነውና ፡
ታላቅ ፡ ንጉሥም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡፡
፫፡ አሕዛብን ፡ ከኛ ፡ በታች ፡ ያስገዛል ፡
ሰዎችንም ፡ ከግሮቻችን ፡ በታች ፡፡
፬፡ ርስታችነን፡ይመርጽልናል፡፡የያዕቆብን፡ግርማ፡የወደደውን፡፡
፭፡ አምላክ ፡ በልልታ ፡ ወጣ ፡፡ እግዚአብሔር ፡ በመለከት ፡
ድምጽ ፡፡
፮፡ ዘምሩ ፡ ለአምላክ ፡ አዝምሩ ፡
ዘምሩ ፡ ለንጉሣችን ፡ አዝምሩ ፡፡
፯፡ እግዚአብሔር ፡ የምድር ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ፡፡
ዝምሬን ፡ አቅርቡ ፡ አስተውላችሁ ፡፡
፰፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ይቀመጣል ፡፡
፱፡ የሕዝብ ፡ አሽተኞች ፡ ተከማቹ ፡ የአብርሃም ፡ ያምላኩ ፡
ሕዝብ ፡፡
የምድር ፡ ጋሾች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናቸውና ፡
እርሱም ፡ እጅግ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፰፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ እጅግም ፡ እልልታ ፡ ይገባዋል ፡
ባምላካችን ፡ አገር ፡ በተቀደሰም ፡ ተራራው ፡፡
፪፡ የምድር ፡ ሁሉ ፡ ደስታ ፡ የፅዮን ፡ ተራራ ፡ ነው ፡ በመልካ
ም ፡ ስፍራ ፡ ቁሞ ፡፡
በግራ ፡ አጸገብ ፡ የታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ አገር ፡ ናት ፡፡
፫፡ እግዚአብሔር ፡ በታላቆች ፡ ቤቶችዋ ፡ አምባ ፡ ሁኖ ፡ ይታ
ወቃል ፡፡
፬፡ እነሆ ፡ ነገሥት ፡ ተከማችተው ፡ ባንድ ፡ አልፈዋልና ፡፡
፭፡ እርሳቸውስ ፡ አይተው ፡ እንደዚህ ፡ አደነቁ ፡

ደነገጡም ፡ ፈርተውም ፡ ሸሹ ፡፡
፮፡ መንቀጥቀጥ ፡ ከዚያ ፡ ያዛቸው ፡፡ ምጥም ፡ እንደ ፡ ወላጂቱ ፡፡
፯፡ በምሥራቅ ፡ ንፋስ ፡ የተርሴስን ፡ መርከቦች ፡ ትሰብራለኽ ፡፡
፰፡ እንደ ፡ ሰማነ ፡ እንደሁም ፡ አየነው ፡፡
በሠራዊት ፡ እግዚአብሔር ፡ አገር ፡ ባምላካችንም ፡ አገር ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያጸናታል ፡፡
፱፡ ምህረትህን ፡ አቤቱ ፡ በመቅደስህ ፡ ውሥጥ ፡ ደጅ ፡ እንጸ ናለን ፡፡
፲፡ እንደ ፡ ስምኽ ፡ አቤቱ ፡ እንደሁም ፡ ምስጋናኽ ፡ ነው ፡
እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡፡
በቀኝኽ ፡ ጽድቅ ፡ ትመላለች ፡፡
፲፩፡ የፅዮን ፡ ተራራ ፡ ደስ ፡ ይበለው ፡
የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ፡ ስለ ፡ ፍርድኽ ፡፡
፲፪፡ ፅዮንን ፡ ክበቡ ፡ በዙርያዋም ፡ ተመላለሱ ፡፡ ግምቦችዋ ን ፡ ቍጠሩ ፡፡
፲፫፡ በብርታትዋ ፡ ልባችሁን ፡ አኑሩ ፡፡
ታላቆችንም ፡ ቤቶችዋን ፡ አስቡ ፡ ለሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ ት ነግሩ ፡ ዘንድ ፡፡
፲፬፡ ደኽ ፡ አምላክ ፡ አምላካችን ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡፡
እርሱ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ ይመራናል ፡፡

መዝሙር ፡ ፵፰፡

፩፡ ይህነን ፡ ስሙ ፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡፡
አድምፁ ፡ ሁላችሁ ፡ በዘመን ፡ የምትኖሩ ፡ ሁሉ ፡፡
፪፡ የአደም ፡ ልጆችም ፡ የሰውም ፡ ልጆች ፡ ባለጠጎችም ፡ ች ጋረኞችም ፡ አብራችሁ ፡፡
፫፡ አፌ ፡ ጥበብ ፡ ይናገራል ፡ ልቤም ፡ ማስተዋልን ፡ ያወጣል ፡፡
፬፡ ጆሮዬን ፡ ወደ ፡ ምሳሌ ፡ አደርጋለሁ ፡ በበገናም ፡ ምሥጢ ሬን ፡ እከፍታለሁ ፡፡
፭፡ ለምን ፡ እፈራለሁ ፡ በክፉ ፡ ቀን ፡፡
የሚረገጡኝ ፡ ኃጢአት ፡ ሲከበኝ ፡ ጊዜ ፡፡
፮፡ በኃይላቸው ፡ የሚታመኑ ፡

በባለጠግነታቸውም ፡ ብዛት ፡ የሚጓደዱ ፡፡
፯፡ ወንድም ፡ ወንድሙን ፡ አያበጅምና ፡፡
ካሳውንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አይሰጥምና ፡፡
፰፡ የነፍሳቸው ፡ ካሳ ፡ ከብርዋልና ፡ ለዘላለምም ፡ ቀርትዋልና ፡፡
፱፡ ለዘላለም ፡ እንዲኖር ፡ ጥፋትንም ፡ እንዳያይ ፡፡
፲፡ ብልሀተኞች ፡ እንዲሞቱ ፡ አይትዋልና ፡
ከሰነፎችና ፡ ከደንቆሮች ፡ ጋራ ፡ ይጠፋሉ ፡ ገንዘባቸውን ም ፡ ለሌሎች ፡ ይተዋሉ ፡፡
፲፩፡ በልባቸውም ፡ ቤታቸው ፡ ለዘላለም ፡ እንዲኖር ፡
ማደርያቸውም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ይመስላቸዋል ፡፡
በያገራቸውም ፡ ስማቸው ፡ ይጸራል ፡፡
፲፪፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ ታላቅ ፡ ቢሆን ፡ አይኖርም ፡፡
እንደሚጠፉም ፡ እንደ ፡ እንስሶች ፡ ሆነ ፡፡
፲፫፡ ይህች ፡ መንገዳቸው ፡ ስንፍናቸው ፡ ናት ፡፡
ልጆቻቸውም ፡ ነገራቸውን ፡ ይወዳሉ ፡፡
፲፬፡ እንደ ፡ በጎች ፡ በሢኦል ፡ ይኖራሉ ፡፡ ሞት ፡ ይሳማራቸዋል ፡፡
ቅኖችም ፡ በማለዳ ፡ ይገዛዋቸዋል ፡፡
መልካቸውም ፡ በሢኦል ፡ ታረጃለች ፡ ከማደርያቸው ፡ ተ ለይታ ፡፡
፲፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነፍሴን ፡ ከሢኦል ፡ እጅ ፡ ይበጃል ፡ ይቀበለኛልና ፡፡
፲፮፡ ሰውን ፡ አትፍራ ፡ ባለጠጋ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የቤቱ ፡ ክብ ርም ፡ በበዛ ፡ ጊዜ ፡፡
፲፯፡ በሞት ፡ ጊዜ ፡ ምንም ፡ በርሱ ፡ ጋራ ፡ አይወስድምና ፡፡
ክብሩም ፡ ከርሱ ፡ በኋላ ፡ አይወርድምና ፡፡
፲፰፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ ነፍሱን ፡ አመስግንዋልና ፡፡
ሰዎችም ፡ ያመሰግኑኻል ፡ ለሰውነትኽ ፡ በጎ ፡ ብታደርግ ፡፡
፲፱፡ ወደባቶቹ ፡ ትውልድ ፡ ይገባል ፡፡ ለዘላለሙም ፡ ብርሃ ን ፡ አያዩም ፡፡
፳፡ ሰውስ ፡ ታላቅ ፡ ቢሆን ፡ አእምሮም ፡ ባይኖረው ፡
እንደሚጠፉ ፡ እንደ ፡ እንስሶች ፡ ሆነ ፡፡

አሠረኛ ፡ ቀን ፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፶፡

፩፡ ያምላኮች ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገረ ፡ ምድር
ንም ፡ ጠራት ፡
በጸሐይ ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢያዋ ፡ ድረስ ።
፪፡ ከፅዮን ፡ ጌጽ ፡ ፍጻሜ ፡ እግዚአብሔር ፡ አበራ ።
፫፡ አምላካችን ፡ ይመጻል ፡ ዝምም ፡ አይልም ።
በፊቱ ፡ እሳት ፡ ይቃጠላል ። በዙርያውም ፡ ዓውሎ ፡ ይበ
ርታል ።
፬፡ በላይ ፡ ሁኖ ፡ ሰማይን ፡ ይጸራታል ፡ ምድርንም ፡ ሕዝ
ቡን ፡ ለመፍረድ ።
፭፡ ቅዱሳኔን ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ኪዳን ፡ በመሥዋዕት ፡ ያቆሙ
ትን ፡ ሰብስቡልኝ ።
፮፡ ሰማዮችም ፡ ጽድቁን ፡ ይናገራሉ ። እግዚአብሔር ፡ ፈ
ራጅ ፡ ነውና ።
፯፡ ስማኝ ፡ ሕዝቤ ፡ ልንገርኽ ። እሥራኤልም ፡ ልመሰክርብህ ።
እኔ ፡ አምላክ ፡ አምላክኽ ፡ ነኝ ።
፰፡ ስለ ፡ መሥዋዕትኽ ፡ የምወቅሠኽ ፡ አይደለሁም ።
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትኽ ፡ ሁለግዜ ፡ በፊቴ ፡ ነው ።
፱፡ ከቤትኽ ፡ በሬን ፡ አልወስድም ። አውራ ፡ ፍየልንም ፡
ከበረትኽ ።
፲፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ የኔ ፡ ናቸውና ።
በሸኽ ፡ ተራሮችም ፡ ያሉ ፡ እንስሶች ።
፲፩፡ የተራሮችን ፡ ዎፎ ፡ ሁሉ ፡ አውቃለሁ ።
የምድረ ፡ በደም ፡ ከብት ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፲፪፡ ብራብም ፡ ባልነግረኽ ። ዓለምና ፡ ያለበት ፡ ሁሉ ፡ የኔ ፡
ነውና ።
፲፫፡ በውኑ ፡ የፍሪዳውን ፡ ሥጋ ፡ እበላለሁን ፡ የፍየልንስ ፡
ደም ፡ እጠጣለሁን ።

፲፬፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋናን ፡ ሠዋ ።
ለልዑልም ፡ ስለትኽን ፡ ስጥ ።
፲፭፡ በመከራም ፡ ቀን ፡ ጽራብኝ ።
አድንኽማለሁ ፡ አንተም ፡ ልታከብረኝ ።
፲፮፡ ኃጢአተኛን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለው ።
ለምን ፡ አንተ ፡ ሕጌን ፡ ትነግራለኽ ። ኪዳኔንም ፡ ባፍኽ ፡
ትወስዳለኽ ።
፲፯፡ አንተስ ፡ ተግሣጽን ፡ ጸላኽ ፡ ቃላቴንም ፡ ወደ ፡ ኋላኽ ፡
ትጥላለኽ ።
፲፰፡ ሌባንም ፡ ብታይ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ትሮጣለኽ ፡
ፈንታኽም ፡ ካመንዝሮች ፡ ጋራ ፡ አለኽ ።
፲፱፡ አፍኽን ፡ በክፋ ፡ ለቀቅኽ ፡ መላስኽም ፡ ሸንግላን ፡ ተበተበ ።
፳፡ ተቀምጠኽ ፡ በወንድምኽ ፡ ላይ ፡ ትናገራለኽ ፡
የናትኽንም ፡ ልጅ ፡ በመላስኽ ፡ ትመታለኽ ።
፳፩፡ ይህነን ፡ አድርገኽ ፡ ዝም ፡ አልሁልኽ ። እንደኔተ ፡ እን
ድሆን ፡ ጠረጠርኽ ።
እዋቀሥኻለሁ ፡ ኃጢአትኽንም ፡ በፊትኽ ፡ አቆማለሁ ።
፳፪፡ ይህነን ፡ አስተውሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትረሱ ።
እንዳልነጥቃችሁ ፡ የሚያድን ፡ ሳይኖር ።
፳፫፡ ምስጋናውን ፡ የሚሠዋ ፡ ያከብረኛል ።
መንገድንም ፡ ለሚያቀና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መድኃኒት ፡
አሳየዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፩፡

፩፡ አቤቱ ፡ እንደ ፡ ምህረትኽ ፡ መጠን ፡ ማረኝ ።
እንደ ፡ ርኅራኄኽም ፡ ብዛት ፡ ዐመፀዬን ፡ ደምስስ ።
፪፡ ከመበደሌ ፡ ፈጽመኽ ፡ እፀበኝ ፡ ከኃጢአቴም ፡ አንጻኝ ።
፫፡ እኔ ፡ ዓመፀዬን ፡ አውቃለሁና ፡
ኃጢአቴም ፡ ሁለግዜ ፡ በፊቴ ፡ ነው ።
፬፡ አንተን ፡ ብቻ ፡ በደልሁ ፡ በፊትኽም ፡ ክፋ ፡ አደረግሁ ።
በነገርኽ ፡ ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ በፍርድኽም ፡ ንጹሕ ፡ ትሆን ፡
ዘንድ ።

፭፡ ባመፃ ፡ እነሆ ፡ ተሰርቻለሁና ፡ እናቴም ፡ በኃጢአት ፡ አረገዘችኝ ።

፮፡ እነሆ ፡ እውነትን ፡ በውስጥ ፡ ወደኻል ፡
በስውርም ፡ ጥበብን ፡ ታስታውቀኛለኽ ።

፯፡ በህሶጵ ፡ ርጨኝ ፡ እነጻማለሁ ፡
አጽበኝ ፡ ከበረደም ፡ ነጭ ፡ እሆናለሁ ።

፰፡ ሐሤትንና ፡ ደስታውን ፡ አሰማኝ ።
የሰበርኻቸውም ፡ አፅንቶች ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፱፡ ከኃጢአቴ ፡ ፊትኽን ፡ መልስ ፡ በደሌንም ፡ ሁሉ ፡ ደምስስ ።

፲፡ ንጹሕ ፡ ልብ ፡ ፍጠርልኝ ፡ አቤቱ ። የቀናውንም ፡ መንፈስ ፡ በውስጤ ፡ አድስ ።

፲፩፡ ከፊትኽ ፡ አጣለኝ ፡ ቅዱስ ፡ መንፈስኽንም ፡ አትውሰድብኝ ።

፲፪፡ የማዳንኽን ፡ ደስታ ፡ መልስልኝ ፡ በእሺታ ፡ መንፈስም ፡ ደግፈኝ ።

፲፫፡ ዐመፀኞችንም ፡ በመንገድህ ፡ አስተምራለሁ ፡
ኃጢአተኞችም ፡ ወደንተ ፡ ይመለሳሉ ።

፲፬፡ ከደምም ፡ አድነኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ።
መላሴም ፡ በጽድቅኽ ፡ ሐሤትን ፡ ታደርጋለች ።

፲፭፡ ከንፈሮቼን ፡ ክፈት ፡ አቤቱ ፡ አፌም ፡ ምስጋናኽን ፡ ይነግራል ።

፲፮፡ ብትወድስ ፡ መሥዋዕትም ፡ በሰጠሁ ።
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አትወድም ።

፲፯፡ የእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ የተሰበረ ፡ መንፈስ ፡ ነው ፡
የተሰበረውን ፡ የተደቆሰውንም ፡ ልብ ፡ አትንቅም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ።

፲፰፡ በሞገስኽ ፡ ፅዮንን ፡ አብጀት ፡ አቤቱ ።
የየሩሳሌምንም ፡ መከበብዮች ፡ ሥራ ።

፲፱፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የጽድቅን ፡ መሥዋዕት ፡ ትወደለኽ ፡
የመቃጠል ፡ መሥዋዕትም ፡ ፍጹም ፡ መሥዋዕትም ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ በመሠዊያኽ ፡ ላይ ፡ ፍሪዳችን ፡ ይሠዋሉ ።

መዝሙር ፡ ፶፪፡

፩፡ ለምን ፡ በክፋት ፡ ትጓደደለኽ ፡ ኃያል ፡ ሆይ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡ ሁለግዜ ፡ ይኖራል ።

፪፡ መላስኽ ፡ መጉደትን ፡ ታስባለች ፡
እንደ ፡ ተሳለ ፡ መላጫ ፡ ሸንግላውን ፡ አድርጋ ።

፫፡ ከበጎ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡ ወደድኽ ፡
አሰትንም ፡ ጽድቅን ፡ ከመናገር ፡ ይልቅ ።

፬፡ የሚውጥን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ወደድኽ ፡ የሸንግላ ፡ መላስ ፡ ሆይ ፡

፭፡ እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ ለዘላለም ፡ ያፈርስኻል ።
ይነቅልኻል ፡ ከቤትኽም ፡ ያፈልስኻል ።
ስርኽንም ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ።

፮፡ ጻድቃንም ፡ አይተው ፡ ይፈራሉ ፡ በርሱም ፡ ይስቃሉ ።

፯፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቻዩን ፡ ያላደረገው ፡ ሰው ፡
በባለጠግነቱም ፡ ብዛት ፡ የታመነ ፡ በመጉደቱም ፡ የበረታ ።

፰፡ እኔ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ለመለመ ፡ እንደ ፡ ወይራ ፡ ዛፍ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እሆናለሁ ።
በእግዚአብሔርም ፡ ምሕረት ፡ ተወከልሁ ፡ ለዘላለም ።

፱፡ ለዘላለም ፡ አመሰግንኻለሁ ፡ አድርገኽልኛልና ፡
ስምኽንም ፡ ደጅ ፡ እጸናለሁ ፡ በቅዱሳንኽ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፶፫፡

፩፡ ሰነፍ ፡ በልቡ ፡ አምላክ ፡ የለም ፡ አለ ።
ስራውን ፡ አጠፋ ፡ በግፍም ፡ ረከሱ ። በጎ ፡ የሚያደርግ ፡ የለም ።

፪፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ተመለከተ ፡
የሚያስተውል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚሻ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ያይ ፡ ዘንድ ።

፫፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ሔዱ ፡ አብረውም ፡ ገበዙ ።
በጎ ፡ የሚያደርግ ፡ የለም ፡ የለም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ።

፬፡ አያውቁምን ፡ ግፍን ፡ አድራጎች ፡ ሁሉ ።
ሕዝቤን ፡ የሚበሉ ፡ እንጀራ ፡ እንደሚበላ ።
እግዚአብሔርን ፡ ግን ፡ አልጸረትም ።

፮፡ በዚያ : እጅግ : ፈረ : የሚያስፈራ : ነገር : ሳይኖር ::
እግዚአብሔር : የጸላቶችኽን : አፅንት : በትንዋልና ::
አሳፈርኻቸው : እግዚአብሔር : ይንቃቸዋልና ::
፯፡ ማን : ይሰጣል : መድኃኒት : ከፅዮን : ለእሥራኤል ::
እግዚአብሔር : የሕዝቡን : ምርኮ : ሲመልስ : ጊዜ :
ያዕቆብ : ደስ : ይለዋል : እሥራኤልም : ሐሤት : ያደርጋል ::

መዝሙር : ፶፬፡

፩፡ በስምኽ : አድነኝ : አቤቱ : በኀልበትኽም : ፍረድልኝ ::
፪፡ ጸሎቴን : ስማኝ : አቤቱ :: ያፈንም : ነገር : አድምፅ ::
፫፡ እንግዶች : ቈመውብኛልና : ኃያላንም : ነፍሴን : ሽተዋልና ::
እግዚአብሔርንም : በፊታቸው : አላደረጉም ::
፬፡ እነሆ : እግዚአብሔር : ይረዳኛል ::
ጌታዬም : ነፍሴን : ደጋፊ : ነው ::
፭፡ ክፉን : ወደ : ጸላቶቼ : ይመልሳል ::
በውነትኽ : አጥፋቸው ::
፮፡ ወድጄ : እሠዋልኻለሁ ::
ስምኽንም : አመሰግናለሁ : አቤቱ : መልካም : ነውና ::
፯፡ ከመከራ : ሁሉ : አድኖኛልና :
ዓይኔም : በጸላቶቼ : አየቸው ::

መዝሙር : ፶፭፡

፩፡ ጸሎቴን : አድምፅ : አቤቱ :: ከልመናዬም : አትሸሽግ ::
፪፡ አድምጸኝና : መልስልኝ ::
ባዝኔ : ተቅበዘበዝሁና : ተናውጬማለሁና ::
፫፡ ከጸላት : ቃል : ካማፂም : ግፍ ::
ሸንግላውን : በላዬ : ይጥላሉና : በቍጣም : ይጸሉኛል ::
፬፡ ልቤ : በውሥጤ : ያመኛል ::
የሞትም : ድንጋጤ : ወደቀችብኝ ::
፭፡ ፍርሃት : ረዓድም : መጹብኝ : መንቀጥቀጥም : ሸፈነኝ ::
፮፡ አልሁም : ማን : እንደ : ርግብ : ክንፍ : ይሰጠኛል : በርሬ :
አርፍ : ዘንድ ::

፯፡ እነሆ : ኰብልዬ : በራቅሁ :: በምድረ : በዳም : በተቀ
መጥሁ ::
፰፡ ከዓውሎ : ነፋስ : ሸሽቼ : በፈጠንሁ ::
፱፡ መላሳቸውን : አቤቱ : ፍጃውና : ለየው :
ግፍንና : ጸብን : ባገር : አይቻለሁና ::
፲፡ በሌትና : በቀን : በቅጽርዋ : ዙረዋልና ::
ሸንግላና : ድካምም : በውሥጥዋ : አለ ::
፲፩፡ መጉዳት : በውሥጥዋ : ነው :
ትንኰልና : ሸንግላም : ካደባባይዋ : አይርቁም ::
፲፪፡ ጸላትስ : ቢሰድበኝ : በታገሥሁ ::
የሚጸላኝም : ራሱን : በላዬ : ከፍ : ከፍ : ቢያደርግ :
ከርሱ : በተሸሸግሁ ::
፲፫፡ አንተ : ግን : አንተ : ሰው : የኔ : እኩል ::
ባልንጀራዬም : የታወቅህልኝም ::
፲፬፡ ከኔ : ጋራ : ባንድ : ምክር : ያጻፈጥኽልኝ ::
ወደ : እግዚአብሔር : ቤት : ባንድ : እንሒድ : የነበርነ ::
፲፭፡ ሞት : ሳይጠብቁት : ይምጻባቸው :
በሕይወትም : ሳሉ : ወደ : መቃብር : ይውረዱ :
በማደርያቸውና : በውሥጣቸው : ክፋት : ተገኝታለችና ::
፲፮፡ እኔ : ግን : ወደ : አምላኬ : እጮኻለሁ : እግዚአብሔር
ም : ያድነኛል ::
፲፯፡ በማታ : በጽዋትም : በቀትርም : እናገራለሁ :
እጮኽማለሁ : ቃሌንም : ይሰማል ::
፲፰፡ ነፍሴን : ከሚቀርቡኝ : በሰላም : አደናት ::
ከብዙ : ሰዎች : ጋራ : በኔ : ዘንድ : ነበሩና ::
፲፱፡ እግዚአብሔር : ሰምቶ : ያጐሰቍላቸዋል ::
ከጥንት : ጀምሮ : ኑርዋልና :
አይለወጡምና : እግዚአብሔርንም : አልፈሩም ::
፳፡ እጁን : ዘረጋ : በወዳጆቹ : ላይ :: ኪዳኑንም : አፈረሰ ::
፳፩፡ አፉ : ከቅቤ : ሲለዝብ : በልቡ : ሰልፍ : ነበረ ::
ነገሩም : ከቅቤ : ይልቅ : ለዘበች :
እርስዋም : እንደ : ተመዘዘ : ሰይፍ : ናት ::

፳፪፡ ትካዜኽን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ጣል ፡ እርሱም ፡ ይመግብኻል ፡
ለጻድቅም ፡ ለዘላለም ፡ ሁከት ፡ አይሰጠውም ።
፳፫፡ አንተ ፡ አቤቱ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ጕድጓድ ፡ ታወርዳቸዋለኽ ።
የደምና ፡ የሽንግላም ፡ ሰዎች ፡ ዘመናቸውን ፡ አይከፍሉም ።
እኔ ፡ ግን ፡ አንተን ፡ ታመንሁ ።

አሥራ ፡ አንደኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፶፭፡

፩፡ ማረኝ ፡ አቤቱ ፡ ሰው ፡ ውጦኛልና ፡
ሁለግዜም ፡ በሰልፍ ፡ አሳዝኖኛልና ።
፪፡ ጸላቶቼ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉን ፡ ሊውጡኝ ፡ ይወዳሉ ፡
የሚዋጉኝ ፡ በዝተዋልና ፡ ልዑል ፡ ሆይ ።
፫፡ እኔ ፡ ግን ፡ በፈራሁ ፡ ጊዜ ፡ ባንተ ፡ ታመንሁ ።
፬፡ በእግዚአብሔር ፡ ነገሩን ፡ አመሰግናለሁ ።
በእግዚአብሔር ፡ አመንሁ ፡ አልፈራም ።
ሥጋውስ ፡ ምን ፡ ያደርግብኛል ፡
፭፡ ሁለግዜ ፡ ነገሬን ፡ ይከራከራሉ ።
በላዬም ፡ የሚያስቡት ፡ ሁሉ ፡ ለክፉ ፡ ነው ።
፮፡ ይሰበሰባሉም ፡ ይሸሸጋሉም ።
እርሳቸውም ፡ ሰኰናዬን ፡ ይጠብቃሉ ፡ ነፍሴን ፡ እንደሚቀዩ ።
፯፡ ስለ ፡ አመፃቸው ፡ ጣላቸው ።
አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ አውርዳቸው ፡ አቤቱ ።
፰፡ መዞዋወሬን ፡ ትቈጥራለኽ ። አንተ ፡ እንባን ፡ በስልቻኽ ፡ አስቀምጥ ።
በመጽሐፍኽ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለውምን ።
፱፡ ጸላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ ስጸራ ፡ ጊዜ ።
ይህነን ፡ አወቅሁ ፡ አምላክ ፡ ለኔ ፡ እንደ ለ ።
፲፡ በአምላክ ፡ ነገሩን ፡ አመሰግናለሁ ፡

በእግዚአብሔር ፡ ነገሩን ፡ አመሰግናለሁ ።
፲፩፡ በእግዚአብሔር ፡ አመንሁ ፡ አልፈራም ።
ሰውስ ፡ ምን ፡ ያደርግብኛል ።
፲፪፡ የተሳልሁልኽ ፡ ስለት ፡ አቤቱ ፡ በላዬ ፡ ነው ።
ላንተ ፡ ምስጋና ፡ እሰጣለሁ ።
፲፫፡ ነፍሴን ፡ ከሞት ፡ አድነኻልና ።
እግሮቼንም ፡ ከመነደት ፡ አታድንምን ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እሔድ ፡ ዘንድ ፡ በሕያዋን ፡ ብርሃን ።

መዝሙር ፡ ፶፮፡

፩፡ ማረኝ ፡ አቤቱ ፡ ማረኝ ። አንተን ፡ ነፍሴ ፡ ታምናለችና ።
በክንፎችኽም ፡ ጽላ ፡ እታመናለሁ ፡ መጕደት ፡ እስክታልፍ ፡ ድረስ ።
፪፡ ወደ ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ እጮኻለሁ ።
ወደ ፡ ሚያበጅልኝ ፡ እግዚአብሔር ።
፫፡ ከሰማይ ፡ ይልካል ፡ ያድነኝማል ፡
ይውጠኝ ፡ ዘንድ ፡ የሚሻ ፡ ቢሰድበኝ ።
እግዚአብሔር ፡ ቸርነቱንና ፡ እውነቱን ፡ ይልካል ።
፬፡ ነፍሴ ፡ ባንበሶች ፡ ማኽል ፡ አለች ። በሳትም ፡ ተኛሁ ።
የሰው ፡ ልጆች ፡ ጥርሳቸው ፡ ጾርና ፡ ፍላፃ ፡ ነው ፡
መላሳቸውም ፡ የተሳለ ፡ ሾተል ፡ ነው ።
፭፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ አቤቱ ፡ በሰማዮች ፡ ላይ ።
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ምስጋናኽ ፡ ትሁን ።
፮፡ ላረጋገጤ ፡ መርበብን ፡ አዘጋጁ ፡ ነፍሴም ፡ ጐበጠች ።
ጕድጓድ ፡ በፊቴ ፡ ቈፈሩ ፡ በርሱም ፡ ወደቁ ።
፯፡ ልቤ ፡ ተዘጋጅትዋል ፡ አቤቱ ፡ ልቤ ፡ ተዘጋጅትዋል ።
እቀኝልኻለሁ ፡ አዘምርልህማለሁ ።
፰፡ ተነሺ ፡ ክብሬ ፡ ሆይ ። ተነሺ ፡ በገና ፡ መሰንቆም ።
ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።
፱፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንኻለሁ ፡ አቤቱ ።
በሰዎችም ፡ ዘንድ ፡ አዘምርልኻለሁ ።
፲፡ ምሕረትኽ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ደርሳ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ፡

እውነትኽም ፡ ወደ ፡ ደመናት ።
፲፩፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ በሰማዮች ፡ ላይ ።
ምስጋናኽም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።

መዝሙር ፡ ፶፰፤

፩፤ በውነት ፡ ጸጥታን ፡ አለ ፡ ጽድቅንም ፡ ትናገራላችሁን ፡
ቅንም ፡ ትፈርዳላችሁን ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ።
፪፤ በልባችሁ ፡ እንኳ ፡ መጉደትን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትሰ
ራላችሁ ፡
እጆቻችሁም ፡ ሸንግላ ፡ ያደርጋሉና ።
፫፤ ኃጥኣን ፡ ከማሕፀን ፡ጀምረው ፡ ተለዩ ።
ከሆድም ፡ ጀምረው ፡ ሳቱ ፡ አሰትም ፡ ተናገሩ ።
፬፤ የባብን ፡ መርዝ ፡ የሚመስል ፡ መርዝ ፡ አላቸው ፡
እንደ ፡ ምድር ፡ አርዌም ፡ ጆሮዋን ፡ እንደምትደፍን ።
፭፤ ያስማተኛውን ፡ ቃል ፡ እንዳትሰማ ፡ አዋቂ ፡ ሲደግምባት ።
፮፤ ጥርሳቸውን ፡ ባፋቸው ፡ ስበር ፡ አቤቱ ።
ንጋጋ ፡ ያደቅል ፡ እግዚአብሔር ።
፯፤ እንደሚፈስ ፡ ውኃ ፡ ይጉሰቀላሉ ።
ፍላጻቸን ፡ ይገትራል ፡ እስኪቈረጡ ፡ ድረስ ።
፰፤ እንደሚሰባ ፡ ትል ፡ አልቀው ፡ ይሒዳሉ ።
እንደ ፡ ሴት ፡ ጭንጋፍ ፡ ፀሐይን ፡ አያዩም ።
፱፤ ምንቸታችሁ ፡ በሾኽ ፡ ሳይተኵስ ፡
እንደ ፡ ሕያው ፡ እንደ ፡ ተቃጣይም ፡ እንዲሁ ፡ በቍጣው ፡
ይነጥቃቸዋል ።
፲፤ ጻድቅ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ በቀል ፡ አይትዋልና ።
በኃጢአተኛ ፡ ደም ፡ አረጋገጡን ፡ ይታፀባል ።
፲፩፤ ሰውም ፡ በውነት ፡ ለጻድቅ ፡ ፍሬ ፡ አለው ፡ ይላል ።
በውነት ፡ በመድር ፡ ላይ ፡ የሚፈርድ ፡ አምላክ ፡ አለ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፶፱፤

፩፤ ከጸላቶቼ ፡ አድነኝ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ።
በላዬም ፡ ከቆሙት ፡ ጠብቀኝ ።

፪፤ ግፍን ፡ ከሚያደርጉ ፡ ታደገኝ ፡ ከደም ፡ ሰዎችም ፡ አድነኝ ።
፫፤ ለነፍሴ ፡ እነሆ ፡ ሸምቀዋልና ። ብርቶችም ፡ በላዬ ፡ ተሰበሰቡ ።
በመበደሌም ፡ በኃጢአቴም ፡ አይደለም ፡ አቤቱ ።
፬፤ ያለ ፡ መበደሌ ፡ ሮጹ ፡ ተዘጋጁም ። ተነሣ ፡ ተቀበለኝ ፡ እይም ።
፭፤ አንተም ፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ የእሥራኤል ፡
አምላክ ፡
አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ ትጐበኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ።
ግፍ ፡ የሚለብሱትን ፡ አትማራቸው ።
፮፤ ማታ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ውሾችም ፡ ያንጐርጕሩ ፡ ባገ
ርም ፡ ይዙሩ ።
፯፤ እነሆ ፡ ባፋቸው ፡ ይናገራሉ ፡ ሰይፍም ፡ በከንፈራቸው ፡ አለ ።
ማን ፡ ይሰማልም ፡ ይላሉ ።
፰፤ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ትስቅባቸዋለኽ ።
አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ ትላገዷለኽ ።
፱፤ ስለ ፡ ኃይሉ ፡ አንተን ፡ አምናለሁ ። እግዚአብሔር ፡ መጸ
ጊዬ ፡ ነውና ።
፲፤ የምህረቴ ፡ አምላክ ፡ ይቀድመኛል ። አምላኬ ፡ በጸላ
ቶቼ ፡ አሳየኝ ።
፲፩፤ አትግደላቸው ፡ ሕዝቤ ፡ እንዳይረሱ ።
በኃይልኽ ፡ በትናቸው ፡ አውርዳቸውም ፡ አቤቱ ፡ ጋሻችን ።
፲፪፤ ያፋቸው ፡ ኃጢአት ፡ የከንፈራቸው ፡ ነገር ፡ ነው ።
በትዕቢታቸውም ፡ ይጸመዱ ፡ ከመርገምና ፡ ካሰት ፡ ይና
ገራሉ ።
፲፫፤ በቍጣ ፡ አጥፋቸው ። አጥፋቸው ፡ እንዳይሆኑ ።
እግዚአብሔርም ፡ በያዕቆብ ፡ እንዲገዛ ፡ ይወቁ ፡ እስከ ፡
ምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ።
፲፬፤ ማታም ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ውሾችም ፡ ያንጐርጕሩ ፡ ባገ
ርም ፡ ይዙሩ ።
፲፭፤ እርሳቸው ፡ ለመብላት ፡ ይበተኑ ፡
ምናልባት ፡ ባይጸግቡ ፡ ባያድሩም ።
፲፮፤ እኔ ፡ ግን ፡ ለጉልበትኽ ፡ እቀኛለሁ ፡ ማልደም ፡ በምሕረ
ትኽ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡

መጸጊዬ ፡ አምባዬም ፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ሁነኸኛልና ።
፲፯፤ አንተ ፡ ጕልበቴ ፡ ላንተ ፡ ዝማሬን ፡ አቀርባለሁ ።
እግዚአብሔር ፡ መጸጊዬ ፡ ነውና ፡ የምሕረቴ ፡ አምላክ ።

መዝሙር ፡ ፷፤

፩፤ አቤቱ ፡ ጣልኸን ፡ አፈረስኸነም ።
ተቈጣኸ ፡ ወደኛ ፡ ተመለስ ።
፪፤ ምድርን ፡ አናወጽኸና ፡ ሰበርኻት ።
ቍስልዋን ፡ ፈውስ ፡ ተናውጻለችና ።
፫፤ ለሕዝብኸ ፡ ጭንቅ ፡ አሳየተኻልና ።
የሚያስደነግፀውን ፡ ወይን ፡ አጠጣኸን ።
፬፤ ለሚፈሩኸ ፡ ባይረቅ ፡ ሰጠኻቸው ፡
ስለ ፡ እውነት ፡ ያነሡዋት ፡ ዘንድ ።
፭፤ ወዳጆችኸ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ። በቀኝኸ ፡ አድነ ፡ መልስልነም ።
፮፤ እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ። ደስ ፡ ይለኛል ።
ሴኬምን ፡ እካፈላለሁ ፡ የሱኮትንም ፡ ወንዝ ፡ እሰፍራለሁ ።
፯፤ የኔ ፡ ነው ፡ ገለዓድ ፡ ምናሴም ፡ የኔ ፡ ነው ።
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ ኃይል ፡ ነው ። ይሁዳ ፡ አዛዤ ፡ ነው ።
፰፤ ሞአብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ፡
በኤዶምያስ ፡ ላይም ፡ ጫማዬን ፡ አረግፋለሁ ።
የፍልስጥኤምን ፡ አገር ፡ ሆይ ፡ እልል ፡ ብይልኝ ።
፱፤ ወደ ፡ ጽኑ ፡ አገር ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ።
ማንስ ፡ ወደ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ።
፲፤ አንተ ፡ አይደለኽምን ፡ አቤቱ ፡ የጣልኸን ።
ከሠራዊታችንም ፡ ጋራ ፡ የማትወፃ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ።
፲፩፤ ከመከራችን ፡ ረድኤት ፡ ስጠን ፡
የሰው ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነውና ።
፲፪፤ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ እናደርጋለን ።
እርሱ ፡ ጸላቶቻችንን ፡ ይረግጣልና ።

መዝሙር ፡ ፷፩፤

፩፤ ጩኸቴን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ስማ ። ጸሎቴንም ፡ አድምፅ ።
፪፤ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደንተ ፡ እጮኻለሁ ፡ ልቤ ፡ ከብዶብኛልና ።

ከኔ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ወዳለው ፡ አምባ ፡ ምራኝ ።
፫፤ ተስፋዬ ፡ ሁነኸኛልና ። የጸና ፡ ግምብ ፡ ከጸላት ፡ ፊት ።
፬፤ በድንኳንኸ ፡ ለዘላለም ፡ እኖራለሁ ።
በክንፎችኸ ፡ ጽላ ፡ እታመናለሁ ።
፭፤ አንተ ፡ አቤቱ ፡ ስለቴን ፡ ሰምተኻልና ።
ስምኽን ፡ ለሚፈሩ ፡ ርስትን ፡ ሰጠኻቸው ።
፮፤ ለንጉሥ ፡ በቀኑ ፡ ላይ ፡ ቀን ፡ ትጨምራለኽ ።
አመታቱም ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ትውልዶች ፡ ናቸው ።
፯፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ ይቀመጣል ፡
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ አዘጋጅለት ።
፰፤ እንዲሁ ፡ ለስምኽ ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ፡
ስለቴንም ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እከፍላለሁ ።

አሥራ ፡ ሁለተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፷፪፤

፩፤ ነፍሴ ፡ በውነት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝም ፡ ትላለች ፡
መድኃኒቴ ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
፪፤ እርሱ ፡ አምባዬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነው ።
እርሱ ፡ መጸጊዬ ፡ ነው ፡ እጅግ ፡ አልታወክም ።
፫፤ እስከ ፡ መቼ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ታስባላችሁ ።
ሁላችሁስ ፡ ትገደላላችሁ ። እንደ ፡ ዘነበለ ፡ ግድግዳ ፡
እንደ ፡ ተደፋ ፡ ቅጥርም ፡ ትሆናላችሁ ።
፬፤ ከከፍታው ፡ ይጥሉት ፡ ዘንድ ፡ ይማከራሉ ፡ አሰትንም ፡
ይወዳሉ ።
ባፉቸው ፡ ይባርካሉ ፡ በልባቸውም ፡ ያቃላሉ ።
፭፤ ነገር ፡ ግን ፡ ዝም ፡ በይ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንቺ ፡ ነፍሴ ፡
ሆይ ።
አለኝታዬ ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ።
፮፤ አወን ፡ እርሱ ፡ አምባዬና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነው ።
እርሱም ፡ መጸጊዬ ፡ ነው ፡ አልታወክምም ።

፯፤ መድኃኒቴና ፡ ክብሬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ነው ፡፡
የኃይሌ ፡ አምባ ፡ መታመኛዬም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ነው ፡፡
፰፤ በርሱ ፡ እመኑ ፡ ሁለግዜ ፡ እላንት ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፡፡
ልባችሁን፡በፊቱ፡አፍሱ፡፡እግዚአብሔር፡መታመኛችን፡ነው፡፡
፱፤ ነገር ፡ ግን ፡ የአደም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ፡
የሰው ፡ ልጆችም ፡ አሰት ፡ ናቸው ፡፡
እርሳቸውስ ፡ ሁላቸው ፡ በሚዛን ፡ ከምናምን ፡ የቀለሉ ፡
ናቸው ፡፡
፲፤ በግፍ ፡ በመቀማትም ፡ አትመኑ ፡ ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ አት
ውደዱ ፡፡
ባለጠግነታችሁ ፡ ቢበዛ ፡ ልባችሁን ፡ አጣሉበት ፡፡
፲፩፤ አንደግዜ ፡ ተናገረ ፡ እግዚአብሔር ፡፡ ሁለተግዜም ፡ ይህነ
ን ፡ ሰማሁ ፡፡
ኃይል ፡ የእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡፡
፲፪፤ ምሕረትም ፡ ያንተ ፡ ነው ፡ አቤቱ ፡፡
አንተ ፡ ፍደውን ፡ ትሰጣለኸና ፡ ለኢያንደንዱ ፡ ኢየስራው ፡፡

መዝሙር ፡ ፷፫፤

፩፤ አቤቱ ፡ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፡ ወደንተ ፡ እማልደለሁ ፡፡
ነፍሴ ፡ ወደንተ ፡ ትጸማለች ፡፡ ሥጋዬም ፡ ወደንተ ፡ ደናፍቃል ፡
በመካን ፡ ውኃም ፡ በሌለባት ፡ ምድር ፡፡
፪፤ ኃይልኽን ፡ ምስጋናኽንም ፡ እመለከት ፡ ዘንድ ፡ በመቅደ
ስ ፡ እንደየሁኹ ፡፡
፫፤ ምሕረትኽ ፡ ከሕይወት ፡ ትሻላለችና ፡፡
ከንፈሮቼም ፡ ያመሰግኑኻል ፡፡
፬፤ እንደሁ ፡ በሕይወቴ ፡ አመሰግንኻለሁ ፡፡ በስምኽ ፡ እጆቼ
ን ፡ አነሣለሁ ፡፡
፭፤ ነፍሴ ፡ እንደ ፡ በቅቤና ፡ በስብ ፡ ትጸግባለች ፡፡
ከንፈሮቼም ፡ ደስ ፡ ብለው ፡ አፌ ፡ እልል ፡ ደልብሃል ፡፡
፮፤ በምኝታዬም፡አስብኻለሁ፡፡በትጋቶችም፡እናገርብኻለሁ፡፡
፯፤ ረደቴ ፡ ሁነኻልና ፡ በክንፎችኽም ፡ ጽላ ፡ ደስ ፡ ደለኛል ፡፡
፰፤ ነፍሴ ፡ በኋላኽ ፡ ጥብቃለች ፡ እኔንም ፡ ቀኝኽ ፡ ደገፈችኝ ፡፡

፱፤ እልያ ፡ ግን ፡ ሊያጠፉኝ ፡ ነፍሴን ፡ የሚሸዋት ፡
ወደ ፡ ምድር ፡ ታችኛ ፡ ስፍራ ፡ ደገባሉ ፡፡
፲፤ ወደ ፡ ሰደፍ ፡ እጅ ፡ ደወድቃሉ ፡፡
የቀበሮም ፡ ፈንታ ፡ ደሆናሉ ፡፡
፲፩፤ ንጉሥ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ደለዋል ፡፡
የሚምሉበትም ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ደላሉ ፡፡
አሰት ፡ የሚናገሩ ፡ አፋቸው ፡ ደዘጋልና ፡፡

መዝሙር ፡ ፷፬፤

፩፤ ቃሌን ፡ ስማኝ ፡ አቤቱ ፡ ወደንተ ፡ ስናገር ፡ ጊዜ ፡፡
ከጸላት ፡ ፍርሃት ፡ ሕይወቴን ፡ ጠብቅ ፡፡
፪፤ ከክፎች ፡ ሸንጎ ፡ ሰውረኝ ፡፡ ከግፍ ፡ አድራጎችም ፡ ሁከት ፡፡
፫፤ እንደ ፡ ሰደፍ ፡ መላሳቸውን ፡ ያሳሉ ፡
ቀስታቸውንም ፡ ገትረው ፡ ፍላፆቻቸውን ፡ መራራ ፡ ነገር ፡
ያደረጉ ፡፡
፬፤ ንጹሕን ፡ በስውር ፡ ሊጥሉት ፡፡
ድንገት ፡ ደነድፉታል ፡ አደፈሩምም ፡፡
፭፤ ነፍሳቸውን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ያጸናሉ ፡፡
ወጽመድ ፡ ሊሰውሩ ፡ ደማከራሉ ፡
ማን ፡ ያደላቸዋልም ፡ አሉ ፡፡
፮፤ ግፍን ፡ መረመሩ ፡፡ በጣም ፡ መረመሩት ፡
የተመረመረውንም ፡ ምክር ፡ ፈጸሙ ፡፡
በሰው ፡ ሁሉ ፡ ውሥጥ ፡ የጠለቀ ፡ ልብ ፡ ነው ፡፡
፯፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ፍላፃውን ፡ ደወረውርባቸዋል ፡፡
ቍስላቸው ፡ ድንገት ፡ ደሆንባቸዋል ፡፡
፰፤ መላሳቸው ፡ ያሰናክላቸዋል ፡
የሚያደዊቸውም ፡ ሁሉ ፡ ራሳቸውን ፡ ደነቀንቃሉ ፡፡
፱፤ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ደፈራል ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስራ ፡
ደነግራል ፡፡
ስራውንም ፡ ያስተውላሉ ፡፡
፲፤ ጻድቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ደለዋል ፡ በርሱም ፡ ያምናል ፡፡
ልባቸውም ፡ የቀና ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ደላሉ ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፷፬

፩ ላንተ ፡ ይገባል ፡ ምስጋና ፡ በቀስታ ፡ በፅዮን ፡ አቤቱ ።
ላንተም ፡ ስለት ፡ ይሰጣል ።
፪ አንተ ፡ ጸሎትን ፡ የምትሰማ ፡ ወደንተ ፡ ይመጻል ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ።
፫ መታላለፊ ፡ በረታብኝ ። ዓምፃችንንስ ፡ አንተ ፡ ይቅር ፡ ትለናለኽ ።
፬ ምስጉን ፡ ነው ፡ አንተ ፡ የመረጽኸው ፡
በቦታኽም ፡ ለማደር ፡ የተቀበልኸው ።
ከቤትኽ፡በረከት፡ከቅዱስም፡ቤተመቅደስኽ፡እንጸግባለን።
፭ ታምራትን ፡ በጽድቅኽ ፡ ትመልስልናለኽ ፡ የመድኀኒታችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ።
ተስፋቸው ፡ ለምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ በሩቅ ፡ ባሕርም ፡ ላሉ ።
፮ በጉልበቱ ፡ ተራሮችን ፡ የሚያጸና ። በርታትም ፡ የታጠቀ ።
፯ የባሕርን ፡ ጩኸት ፡ የሚያስረጋ ፡ የሞገዷንም ፡ ጩኸት ፡ የአሕዛብንም ፡ ሁከት ።
፰ በምድር ፡ ዳርቻም ፡ የሚኖሩ ፡ ከተአምራትኽ ፡ ይፈራሉ ።
የጽዋትንና ፡ የማታን ፡ መውጫ ፡ ደስ ፡ ታሰኛቸዋለኽ ።
፱ ምድርን ፡ ጐበኘኻት ፡ አጠጣኻትም ። ባለጠግነትዋንም ፡ እጅግ ፡ አበዛኽ ።
የእግዚአብሔር ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ የመላ ፡ ነው ።
እኽላቸውን ፡ አዘጋጀኽ ፡ እንዲሁ ፡ ትሰራታለኽና ።
፲ ትልምዋን ፡ አርካ ፡ ቦያዋንም ፡ አስተካክል ።
በነጠብጣብ፡ ታቀልጣታለኽ ፡ ብቋያዋንም ፡ ትባርካለኽ ።
፲፩ አመቱን ፡ በቸርነትኽ ፡ ከለልኻት ። ከፍለጋኽም ፡ ቅቤ ፡ ይንጠበጠባል ።
፲፪ በምድረ ፡ በዳ ፡ መሰማርያ ፡ ይንጠበጠባል ፡ ኮረፍቶችም ፡ በደስታ ፡ ይታጠቃሉ ።
፲፫ በጎች ፡ መሰማርያቸውን ፡ ለበሱ ፡ ቈሎችም ፡ በስንዴ ፡ ተሸፈኑ ።
እልል ፡ ይላሉ ፡ ይቀኛሉ ፡ እንኳ ።

መዝሙር ፡ ፷፭

፩ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ።
፪ የስሙን ፡ ክብር ፡ ዘመሩ ። ለምስጋናውም ፡ ክብር ፡ ስጡ።
፫ እግዚአብሔርን ፡ ስራኽ ፡ እንዴት ፡ ይገርማል ፡ በሉት ።
በኃይልኽ ፡ ብዛት ፡ ጸላቶችኽ ፡ ያልቃሉ ።
፬ ምድር ፡ ትካታ ፡ ላንተ ፡ ትሰግዳለች ፡ ላንተም ፡ ዝመሬ ፡ ታቀርባለች ።
ለስምኽ ፡ ዝማሬን ፡ ታቀርባለች ።
፭ ኑ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ አደራረግ ፡ እዩ ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ የሚያደርገው ፡ ነገር ፡ ግሩም ፡ ነው ።
፮ ባሕርን ፡ ለውጦ ፡ ደረቅ ፡ አደረጋት ፡ ፈሳሹንም ፡ በግር ፡ ተሻገሩ ።
በዚያ ፡ በርሱ ፡ ደስ ፡ ይለናል ።
፯ በጉልበቱ ፡ ዓለሙን ፡ ይገዛል ። ዓይኖቹ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ያያሉ ።
ምቀኞች ፡ በነፍሳቸው ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይበሉ ።
፰ አሕዛብ ፡ ሆይ ፡ አምላካችንን ፡ ባርኩ ፡ የምስጋናውንም ፡ ድምፅ ፡ አስሙ ።
፱ ነፍሳችንን ፡ በሕይወት ፡ የሚያኖር ።
እግራችንንም ፡ ለመናወጥ ፡ አልሰጣትም ።
፲ ፈትነኸናልና ፡ አቤቱ ። ብርን ፡ እንዲያነጥሩ ፡ አነጥረኸናል ።
፲፩ ወደ ፡ መርበብ ፡ አገባኸነ ። በወገባችንም ፡ ላይ ፡ የከበደውን ፡ ጭነት ፡ ጫንኽ ፡
፲፪ ሰውን ፡ በራሳችን ፡ ላይ ፡ አስቀመጥኽ ።
በሳትና ፡ በውኃ ፡ አሻገርኽነ ። ወደ ፡ ጽጋብም ፡ አወፃኽነ።
፲፫ የሚቃጠልን ፡ መሥዋዕት ፡ ይዤ ፡ ወደ ፡ ቤትኽ ፡ እገባለሁ።
ላንተ ፡ ስለቴን ፡ እፈጽማለሁ ።
፲፬ ከንፈሮቼ ፡ ያወጡትን ፡ ባፌም ፡ የነገርሁትን ፡ በመከራዬ ።
፲፭ ከቅልጥ ፡ መሥዋዕት ፡ እሠዋልኻለሁ ፡ ዕጣንም ፡ ከጥቦት ፡ ጋራ ።
ላሞች ፡ ከፍየሎች ፡ ጋራ ፡ እሠዋልኻለሁ ።
፲፮ ኑ ፡ ስሙኝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሁላችሁ ።

ለነፍሴ ፡ ያደረገውን ፡ ልንገራችሁ ።
፲፯፡ ባፌ ፡ ወደርሱ ፡ ጸራሁ ። በመላሴም ፡ አመሰገንሁት ።
፲፰፡ በልቤስ ፡ ዓመፃ ፡ ብመለከት ፡ ጌታዬ ፡ በደሰማኝ ፡ ነበር ።
፲፱፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በውነት ፡ ሰማኝ ።
የልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ አደመፀ ።
፳፡ ይመስገን ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸሎቴን ፡ ያልከለከለ ፡
ምህረቱንም ፡ ከኔ ፡ ያላራቀ ።

መዝሙር ፡ ፷፯፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ይማረን ፡ ይባርከንም ። ፊቱንም ፡ ያበራልን ።
፪፡ መንገድኽ ፡ በምድር ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ።
በአሕዛብ ፡ ሁሉም ፡ መኻከል ፡ መድኃኒትኽ ።
፫፡ አሕዛብ ፡ ይገዙልኽ ፡ አቤቱ ። አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይገዙልኽ ።
፬፡ አሕዛብ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሕሤትም ፡ ያድርጉ ።
በአሕዛብ ፡ በቅን ፡ ትፈርደለኽና ፡
አሕዛብንም ፡ በምድር ፡ ትመራለኽና ።
፭፡ አሕዛብ ፡ ይገዙልኽ ፡ አቤቱ ። አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይገዙልኽ ።
፮፡ ምድር ፡ ፍሬዋን ፡ ትሰጣለች ። እግዚአብሔርም ፡ አምላካችን ፡ ይባርከናል ።
፯፡ ይባርከናል ፡ እግዚአብሔር ፡ የመድርም ፡ ደርቻ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩታል ።

አሠራ ፡ ሶስተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፷፰።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ይንሣ ፡ ጸላቶቹም ፡ ይበተኑ ።
የሚጸሉትም ፡ ከፊቱ ፡ ይሽሹ ።
፪፡ ጢስ ፡ እንደ ፡ በተን ፡ እንደሁ ፡ ትበትናቸዋለኽ ።
ሰምም ፡ ከእሳት ፡ ፊት ፡ እንደሚቀልጥ ፡
እንደሁ ፡ ይቀልጣሉ ፡ ኃጥኣን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ።
፫፡ ጻድቃን ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ደላቸዋል ፡

በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ሕሤት ፡ ያደርጋሉ ፡
በደስታም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፬፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅኙ ። ለስሙም ፡ ዝመሩ ፡
መንገድ ፡ አድርጉ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ለወፃ ፡
እግዚአብሔር ፡ ስሙ ፡ በፊቱም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፭፡ አባትና ፡ እናት ፡ የሌላቸው ፡ አባት ፡ የባልቴቶችም ፡ ደኛ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ በቅዱስ ፡ ቤቱ ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ ባሕታውያንን ፡ በቤት ፡ ያሳድራል ።
እስሮችንም ፡ ወደ ፡ ባለጠግነት ፡ ያወጣቸዋል ።
ምቀኞች ፡ ግን ፡ በበረኻ ፡ ይኖራሉ ።
፯፡ አቤቱ ፡ በሕዝብኽ ፡ ፊት ፡ በወፃኽ ፡ ጊዜ ።
በምደረ ፡ በዳ ፡ ባለፍኽ ፡ ጊዜ ፡
፰፡ ምድር ፡ ተናወጸች ፡ ሰማይም ፡ እንኳ ፡ አንጠበጠበ ።
ሲናም ፡ ከአምላኽ ፡ ፊት ፡ ተናወጸ ።
ከእግዚአብሔር ፡ ከእሥራኤል ፡ አምላኽ ፡ ፊት ።
፱፡ የሞገስን ፡ ዝናም ፡ ለርስትኽ ፡ አዘነምኽ ፡ አቤቱ ።
በደከመም ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ አጸናኸው ።
፲፡ ሕያዋንኽም ፡ በርሱ ፡ አደሩ ። በምሕረትኽ ፡ ለድኆች ፡ አዘጋጀኽ ፡ አቤቱ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ።
የምስራች ፡ የሚነግሩት ፡ ጉባዔ ፡ ታላቅ ፡ ናት ።
፲፪፡ የሠራዊት ፡ ነገሥታት ፡ ሸሹ ፡ ሸሹ ።
በቤትም ፡ የምትኖር ፡ ምርኮውን ፡ ተካፈለች ።
፲፫፡ ብተኙም ፡ በምንቸቶች ፡ ማኸል ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፎች ፡ ትሆናላችሁ ፡
በብር ፡ የተለበጡ ፡ ላባቾዋም ፡ ብልጭልጭ ፡ በሚል ፡ ወርቅ ።
፲፬፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ነገሥታትን ፡ በበተነባት ፡ ጊዜ ፡
በሰልሞን ፡ እንደ ፡ በረደ ፡ ሆነ ።
፲፭፡ የባሣን ፡ ተራራ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ነው ።
የባሣን ፡ ተራራ ፡ ሰፊ ፡ ተራራ ፡ ነው ።
፲፮፡ ለምን ፡ ትዘሉ ፡ የምትሰፉ ፡ ተራሮች ።
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ተራራ ፡ ያድርበት ፡ ዘንድ ፡ ናፈቀው ፡

አዎን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያድርበታል ፡፡
፲፯፤ የእግዚአብሔር ፡ መንኰራኵር ፡ ሁለት ፡ እልፍ ፡ ናቸው ፡
እርሳቸውም ፡ የደስተኞች ፡ ሺሖች ፡፡
እግዚአብሔር ፡ በመኻከላቸው ፡ ነው ፡ በሲና ፡ በመቅደሱ ፡፡
፲፰፤ ወደ ፡ ላይ ፡ ወጣኽ ፡ ምርኮንም ፡ ማረክኽ ፡፡
ለሰዎችም ፡ ስጦታ ፡ ተቀበልኽ ፡፡
ደግሞም ፡ ላመፀኞች ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ያድርባ
ቸው ፡ ዘንድ ፡፡
፲፱፤ እግዚአብሔር ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይመስገን ፡፡
የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ያሸክመናል ፡፡
፳፤ አምላካችንስ ፡ የድኅነት ፡ አምላክ ፡ ነው ፡፡
የሞት ፡ መውጫ ፡ ለጌታችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነው ፡፡
፳፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ የጸላቶቹን ፡ ራስ ፡ ይቀጠቅጣል ፡፡
በኃጢአቱ ፡ የሚሔድንም ፡ የጸጕሩን ፡ አናት ፡፡
፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ ከባሣን ፡ እመልሳቸዋለሁ ፡፡
ከባሕር ፡ ጥልቅ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፡፡
፳፫፤ እግሮችኽ ፡ በደም ፡ ይረግጡ ፡ ዘንድ ፡፡
የውሾችኽም ፡ መላስ ፡ የጸላቶችኽን ፡ ደም ፡ ይልስ ፡ ዘንድ ፡፡
፳፬፤ መንገድኽ ፡ ተገለጸች ፡ አቤቱ ፡፡
የንጉሤ ፡ የአምላኬ ፡ መንገድ ፡ በመቅደስ ፡፡
፳፭፤ የሚቀኙ ፡ ቀደሙ ፡ አዝማሮችም ፡ በኋላ ፡ ተከተሉ ፡
ከበሮንም ፡ የሚመቱ ፡ ቈነጃጅት ፡ በመኻከል ፡ ነበሩ ፡፡
፳፮፤ በጉባኤዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡፡ ጌታችንንም ፡
ከእሥራኤል ፡ ምንጭ ፡፡
፳፯፤ ከዚያ ፡ ታናሹ ፡ ብንያም ፡ አለቃቸው ፡፡
የይሁዳ ፡ አለቆችና ፡ ዓላማቸው ፡፡
የዛብሎን ፡ አለቆች ፡ የንፍታሌምም ፡ አለቆች ፡፡
፳፰፤ አምላክኽ ፡ ኃይልኽን ፡ አዘዘው ፡፡
ይህነን ፡ ለኛ ፡ የሰራኸውን ፡ አጽናልን ፡ አቤቱ ፡፡
፳፱፤ ስለ ፡ የሩሳሌም ፡ ቤተ ፡ መቅደስኽ ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መ
ንሻ ፡ ያመጹልኻል ፡፡
፴፤ የሸምበቆን ፡ አርዌ ፡ ገሥፅ ፡ የበሮችን ፡ ጉባዔ ፡

የሕዝብንም ፡ ወይፈኖች ፡ ስለ ፡ ብር ፡ የሚረግጡትን ፡
በልፋ ፡ የሚወዱትን ፡ አሕዛብ ፡ በትን ፡፡
፴፩፤ ባለጠጎች ፡ ከምስር ፡ ይመጻሉ ፡፡
ኢትዮጵያም ፡ እጅዋን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትዘረጋለች ፡፡
፴፪፤ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅኙ ፡፡
ለጌታችንም ፡ ዝማሬን ፡ አቅርቡ ፡፡
፴፫፤ በሰማዮች ፡ ላይ ፡ ለሚሔድ ፡፡ ከድሮ ፡ ዘመን ፡ በነበሩ ፡
ሰማዮች ፡ ላይ ፡፡
እነሆ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣል ፡ የኃይልን ፡ ቃል ፡፡
፴፬፤ ለእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ስጡ ፡፡
በእሥራኤል ፡ ላይ ፡ ምስጋናው ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ኃይሉም ፡
በደመናት ፡፡
፴፭፤ ከመቅደስኽ ፡ ዘንድ ፡ የተፈራኽ ፡ ነኽ ፡ አቤቱ ፡፡
የእሥራኤል ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ ኃይል ፡ ይሰጣል ፡ ብርታ
ትም ፡ ለወገኑ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፷፱፤

፩፤ አድነኝ ፡ አቤቱ ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ ነፍሴ ፡ ደርስዋልና ፡፡
፪፤ በጥልቅ ፡ ጭቃ ፡ ጠለቅሁ ፡ መቆምያም ፡ የለኝም ፡፡
ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ ደረስሁ ፡ ሞገዱም ፡ አሰጠመኝ ፡፡
፫፤ በጩኸት ፡ ደከምሁ ፡፡ ጕሮሮዬ ፡ ሰለለ ፡
ዓይኖቼም ፡ ፈዘዙ ፡ አምላኬን ፡ ስቈይ ፡፡
፬፤ በከንቱ ፡ የሚጸሉኝ ፡ ከራስ ፡ ጸጕሬ ፡ በዙ ፡
ባሰት ፡ ጥፈቴን ፡ የሚሹ ፡ ጸላቶቼ ፡ በረቱ ፡፡
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያልቀማሁትን ፡ መለስሁ ፡፡
፭፤ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ስንፍናዬን ፡ ታውቃለኽ ፡፡
ኃጢአቴም ፡ ካንተ ፡ አልተሰወረም ፡፡
፮፤ በኔ ፡ አደፈሩ ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉኽ ፡ አቤቱ ፡ የሠራዊ
ት ፡ እግዚአብሔር ፡፡

በኔ ፡ አይነወሩ ፡ የሚሹኽ ፡ የእሥራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ።
፯፤ ስላንተ፡ስድብን፡ታግሻለሁና። ኀፍረትም፡ፊቴን፡ሸፈነኝ ።
፰፤ ከወንድሞቼ፡ተለየሁ፡ለናቴ፡ልጆችም፡እንግዳ፡ሆንሁ ።
፱፤ የቤትኽ ፡ ቅንዓት ፡ በልታኛለችና ።
የሚለገዱኽም ፡ መለገድ ፡ በላዬ ፡ ወደቀ ።
፲፤ አለቀስሁ ፡ ነፍሴንም ፡ በጾም ፡ አሳዘንሁ ። እርሱም ፡ ለ
ስድብ ፡ ሆነብኝ ።
፲፩፤ ማቅ ፡ ለበስሁ ፡ ምሳሌም ፡ ሆንኋቸው ።
፲፪፤ በደጅ ፡ የሚቀመጡ ፡ በኔ ፡ ይጫወታሉ ።
በኔም ፡ ይዘፍናሉ ፡ ሰካሮች ።
፲፫፤ የኔ ፡ ጸሎት ፡ ግን ፡ ወደንተ ፡ ነው ፡ አቤቱ ።
የተወደደ ፡ ዘመን ፡ ይሁን ፡ አቤቱ ፡ በምሕረትኽ ፡ ብዛት ።
በማደንኽ ፡ እውነት ፡ መልስልኝ ።
፲፬፤ ከረግረግ ፡ አውጣኝ ፡ እንዳይውጠኝ ።
ከሚጸሉኝ ፡ አስጥለኝ ፡ ከውኃ ፡ ጥልቅም ።
፲፭፤ የውኃ ፡ ሞገድ ፡ አያስጥመኝ ፡ ጥልቅም ፡ አይዋጠኝ ።
ጕድጓድም ፡ አፏዋን ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ አትዝጋ ።
፲፮፤ ስማኝ ፡ አቤቱ ፡ ምሕረትኽ ፡ መልካም ፡ ናትና ።
እንደ ፡ ርኅራኄኽ ፡ ብዛትም ፡ ወደኔ ፡ ተመልከት ።
፲፯፤ ከባርያኽም ፡ ፊትኽን ፡ አትሰውር ፡ ተጨንቄያለሁና ። ፈ
ጥነኽ ፡ መልስልኝ ።
፲፰፤ ለነፍሴ ፡ ቅረብ ፡ ተበዣትም ። ስለ ፡ ጸላቶቼ ፡ አድነኝ ።
፲፱፤ አንተ ፡ ስድቤን ፡ ታውቃለኽ ፡ ኀፍረቴንም ፡ ነውሬንም ።
መከራ ፡ የሚያመጹብኝ ፡ ሁሉ ፡ ባንተ ፡ ፊት ፡ ናቸው ።
፳፤ ኀፍረት ፡ ልቤን ፡ ሰበረኝ ። አዘኜ ፡ ተቀመጥሁ ፡
አይዞኽ ፡ የሚለኝም ፡ የለም ፡ የሚያዝኑልኝንም ፡ አጣሁ ።
፳፩፤ በመብሌም ፡ ከርቤ ፡ ጨመሩ ፡ ለጽማቴም ፡ መጣጣ ፡ አ
ጠጡኝ ።
፳፪፤ ማዕዳቸው ፡ ወጽመድ ፡ ትሁንላቸው ፡ በፊታቸው ።
ለብድራትም ፡ ለንቅፋትም ።
፳፫፤ ዓይኖቻቸው ፡ ይጨልሙ ፡ እንዳያዩ ፡ ወገባቸውም ፡ ደና
ወጥ ፡ ሁለግዜ ።

፳፬፤ በላያቸው ፡ መዓትኽን ፡ አፍስስ ፡ የቍጣኽም ፡ ትኵሳት ፡
ያዛቸው ።
፳፭፤ ማደርያቸው፡ይፍረስ፡በድንኳናቸውም፡የሚኖር፡አይኑር።
፳፮፤ አንተ ፡ የመታኸውን ፡ እርሳቸው ፡ አሳደዋልና ።
ያቍሰልኸቸውም ፡ ያሳዝኑ ፡ ዘንድ ፡ ተጫወቱ ።
፳፯፤ በኃጢአታቸው ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ጨምርባቸው ፡ በጽድቅ
ኽም ፡ አይግቡ ።
፳፰፤ ከሕያዋን፡መጽሐፍ፡ይጥፉ፡ከጻድቃን፡ጋራም፡አይጻፉ።
፳፱፤ እኔ ፡ ግን ፡ ችጋረኛ ፡ የቍሰልሁም ፡ ነኝ ።
መድኃኒትኽ ፡ ትጠብቀኝ ፡ አቤቱ ።
፴፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በዝማሬ ፡ አመሰግናለሁ ፡
በምስጋናም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርገዋለሁ ።
፴፩፤ ይኽም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ፡ ከወይፈን ፡
ይልቅ ፡ ቀንድና ፡ ጽፍር ፡ካበቀለ ።
፴፪፤ ችጋረኞች ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
እግዚአብሔርንም ፡ የምትሹት ፡ ልባትሁ ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ።
፴፫፤ እግዚአብሔር ፡ ችጋረኞችን ፡ ሰምትዋልና ፡
እሥሮቹንም ፡ አልናቀምና ።
፴፬፤ ሰማይና ፡ ምድር ፡ ያመሰግኑታል ።
ባሕርም ፡ በርስዋም ፡ የሚንቀሳቀስ ፡ ሁሉ ።
፴፭፤ እግዚአብሔር ፡ ፅዮንን ፡ አድንዋታልና ፡ የይሁዳንም ፡
አገሮች ፡ ይሠራልና ።
ከዚያም ፡ ይቀመጣሉ ፡ ይወርስዋትማል ።
፴፮፤ የባሮቹም ፡ ዘር ፡ ይወርስዋታል ፡
ስሙንም ፡ የሚወዱ ፡ በርስዋ ፡ ያድራሉ ።

መዝሙር ፡ ፸፤

፩፤ አቤቱ ፡ እኔን ፡ ለማደን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ እኔን ፡ ለ
መርዳት ፡ ፍጠን ።
፪፤ ይፈሩ ፡ ይነወሩም ፡ ነፍሴን ፡ የሚሹዋት ።
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ይፈሩም ፡ ክፉ ፡ የሚሹብኝ ።
፫፤ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ድንገት ፡ አፍረው ፡ እንኳ ፡ እ
ንኳ ፡ የሚሉኝ ።

፬፤ ባንተ፡ሐሤት፡ያድርጉ፡ደስም፡ይበላቸው፡የሚሹኽ፡ሁሉ፡፡
ሁልግዜም ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ይበሉ ፡ ማደን
ኽን ፡ የሚወዱ ፡፡
፭፤ እኔስ ፡ ችጋረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝ ፡፡
አቤቱ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ፡፡
ረጂ ፡ ታዳጊዬም ፡ አንተ ፡ ነኽ ፡ አቤቱ ፡ አትዘግይ ፡፡

አሥሬ ፡ አራተኛ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፸፩፤

፩፤ አንተን ፡ አመንሁ ፡ አቤቱ ፡፡ ለዘላለም ፡ አልፈር ፡፡
፪፤ በጽድቅኽ ፡ አስጥለኝ ፡ ታደገኝም ፡፡
ጆሮኽን ፡ ወደኔ ፡ ጣል ፡ አድነኝም ፡፡
፫፤ አንተ ፡ ላምባና ፡ ለመሸሸግያ ፡ ሁንልኝ ፡ ሁልግዜ ፡ አገባበ
ት ፡ ዘንድ ፡፡
እኔን ፡ ለማደን ፡ አዘዝኽ ፡፡ አንተ ፡ መጸጊዬና ፡ አምባዬ ፡
ነኽና ፡፡
፬፤ አምላኬ ፡ ካመፀኛ ፡ እጅ ፡ አድነኝ ፡፡ ከግፈኛና ፡ ከሁከተ
ኛም ፡ ጽፌ ፡፡
፭፤ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነኽና ፡ አቤቱ ፡፡
ከታናሽነቴም ፡ ጀምረኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ መታመኛ
ዬ ፡ ነኽ ፡፡
፮፤ ከማሕፀን ፡ ባንተ ፡ ተደገፍሁ ፡፡ ከናቴ ፡ ሆድ ፡ አንተ ፡ አ
ወፃኽኝ ፡፡
ሁልግዜም ፡ ላንተ ፡ ምስጋናዬ ፡ ነው ፡፡
፯፤ ለብዙ ፡ እንደ ፡ ታምራት ፡ ሆንሁ ፡፡ አንተ ፡ ግን ፡ ብርቱ ፡
መታመኛዬ ፡ ነኽ ፡፡
፰፤ አፌን ፡ ምስጋናኽን ፡ ምላ ፡፡ ክብርኽንም ፡ ሁልግዜ ፡፡
፱፤ በርጅና ፡ ዘመን ፡ አጣለኝ ፡፡
ኃይሌ ፡ ስታልቅብኝ ፡ ጊዜ ፡ አተወኝ ፡፡
፲፤ ጸላቶቼ ፡ በላዬ ፡ ተናግረዋልና ፡፡

ነፍሴንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ባንድ ፡ ተማከሩ ፡፡
፲፩፤ አሉም ፡ እግዚአብሔር ፡ ተወው ፡፡ ተከተሉት ፡ ያዙትም ፡
የሚያድነው ፡ የለምና ፡፡
፲፪፤ አምላኬ ፡ ከኔ ፡ አትራቅ ፡፡ አምላኬ ፡ እኔን ፡ ለመርደት ፡
ፍጠን ፡፡
፲፫፤ ይፈሩ ፡ ይጥፉም ፡ ነፍሴን ፡ የሚቃወሙ ፡፡
ኀፍረትና ፡ ኃሳር ፡ ይልበሱ ፡ መጉዳቴን ፡ የሚፈልጉ ፡፡
፲፬፤ እኔ ፡ ግን ፡ ወትሮ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ፡፡
በምስጋናኽም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጨምራለሁ ፡፡
፲፭፤ አፌ ፡ ጽድቅኽን ፡ ይነግራል ፡ ሁልግዜም ፡ መድኃኒትኽን ፡፡
ቍጥሯን ፡ አላውቅምና ፡፡
፲፮፤ በጌታዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ እገባለሁ ፡፡
ጽድቅኽን ፡ ብቻ ፡ አሳስባለሁ ፡፡
፲፯፤ አስተማርከኝ ፡ አምላኬ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረኽ ፡፡
እስከ ፡ ዛሬም ፡ ታምራትኽን ፡ እናገራለሁ ፡፡
፲፰፤ እስካረጅም ፡ ደግሞ ፡ እስክሸመግልም ፡ ድረስ ፡ አተወኝ ፡
አምላኬ ፡፡
ክንድኽን ፡ ለዚች ፡ ትውልድ ፡ እስክነግር ፡ ድረስ ፡
ኃይልኽንም ፡ ለሚመጻ ፡ ሁሉ ፡፡
፲፱፤ ጽድቅኽም ፡ አቤቱ ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፡
የሰራኸውም ፡ ስራ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡፡
አቤቱ ፡ ማነው ፡ እንደንተ ፡ ያለ ፡፡
፳፤ ብዙና ፡ ክፉ ፡ ጭንቀት ፡ አሳይተኸኛልና ፡፡
መልሰህም ፡ ታድነኛለኽ ፡
ከምድርም ፡ ጥልቅ ፡ መልሰኽ ፡ ታወጻኛለኽ ፡፡
፳፩፤ ታላቅነቴን ፡ ታበዛለኽ ፡ በመጸናናትም ፡ ትከበኛለኽ ፡፡
፳፪፤ እኔም ፡ በበገና ፡ እቃ ፡ አመሰግንኻለሁ ፡
ለውነትኽም ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ በመሰንቆ ፡ ዝማሬ ፡ አቀ
ርብልኻለሁ ፡
የእሥራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ሆይ ፡፡
፳፫፤ ከንፈሮቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ዝማሬን ፡ አቅርብልኻለሁና ፡፡
የተበዣኻትም ፡ ነፍሴ ፡፡

፳፬፡ መላሴም ፡ ደግሞ ፡ ጽድቅኽን ፡ ሁለግዜ ፡ ይናገራል ፡፡
መጒደቴን ፡ የሚሹ ፡ ነውረዋልና ፡ አፈረውማልና ፡፡

መዝሙር ፡ ፸፪፡

፩፡ አቤቱ ፡ ፍርድኽን ፡ ለንጉሥ ፡ ስጥ ፡፡ ጽድቅኽንም ፡ ለን
ጉሥ ፡ ልጅ ፡፡
፪፡ ሕዝብኽን ፡ በጽድቅ ፡ ይዳኝ ፡ ዘንድ ፡፡ ችጋረኞችኽንም ፡
በፍርድ ፡፡
፫፡ ተራሮች ፡ ለሕዝቡ ፡ ሰላምን ፡ ያመጻሉ ፡ ኮረፍቶችም ፡
በጽድቅ ፡፡
፬፡ ለሕዝብ ፡ ነዳያን ፡ ይፈርዳል ፡፡
የድኆችንም ፡ ልጆች ፡ ያድናል ፡
ዐቡይንም ፡ ያደቃል ፡፡
፭፡ ፀሐይ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይፈሯኻል ፡
በጨረቃም ፡ ፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡፡
፮፡ እንደ ፡ ዝናም ፡ በታጨደ ፡ መስክ ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፡
በምድር ፡ ላይም ፡ እንደሚረጫ ፡ እንደ ፡ ነጠብጣብ ፡፡
፯፡ በዘመኑም ፡ ጻድቅ ፡ ያብባል ፡፡
ጨረቃም ፡ እስኪያልቅ ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ሰላም ፡፡
፰፡ ከባሕርም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይገዛል ፡
ከፈሳሽም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡፡
፱፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚቀመጡ ፡ በፊቱ ፡ ይምበረከካሉ ፡፡
ጸላቶቹም ፡ አፈርን ፡ ይልሳሉ ፡፡
፲፡ የተርሴስና ፡ የደሴቶች ፡ ነገሥታት ፡ ስጦወታውን ፡ ያገባሉ ፡፡
የሸባና ፡ የሰባም ፡ ነገሥት ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ያቀርባሉ ፡፡
፲፩፡ ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ይሰግዱለታል ፡፡
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይገዙለታል ፡፡
፲፪፡ የሚጮኽውን ፡ ችጋረኛን ፡ ያድናልና ፡፡
ምስኪንንም ፡ ረጅ ፡ የሌለውን ፡፡
፲፫፡ ለነዳይ ፡ ለምስኪንም ፡ ይራራል ፡፡
የችጋረኞችንም ፡ ነፍስ ፡ ያድናል ፡፡
፲፬፡ ከግፍና ፡ ከጭንቀትም ፡ ነፍሳቸውን ፡ ያድናል ፡፡

ይማቸውም ፡ በፊቱ ፡ ክቡር ፡ ይሆናል ፡፡
፲፭፡ ሕያውም ፡ ይሆናል ፡ ከሸባም ፡ ወርቅ ፡ ይሰጡታል ፡፡
ሁለግዜም ፡ ወደርሱ ፡ ይጸልያሉ ፡ ዘወትርም ፡ ይባርኩታል ፡፡
፲፮፡ ስንዴ ፡ በምድር ፡ መልቶ ፡ ይሆናል ፡ በተራሮች ፡ ራስ ፡
ፍሬውም ፡ እንደ ፡ ልባኖስ ፡ ዛፍ ፡ ይወዘወዛል ፡፡
ያገርም ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ እሳር ፡ ይለመልማሉ ፡፡
፲፯፡ ስሙ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፡፡
ስሙ ፡ በጸሐይ ፡ ፊት ፡ ይዘወትራል ፡፡
በርሱ ፡ ይባረከሉ ፡ የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑታል ፡፡
፲፰፡ እግዚአብሔር፡አምላክ፡የእሥራኤል፡አምላክ፡ይባረክ፡
ብቻውን ፡ ታላቅ ፡ ድንቅ ፡ የሚያደርግ ፡፡
፲፱፡ የምስጋናው ፡ ስምም ፡ ለዘላለም ፡ ይባረክ ፡፡
ምስጋናውም ፡ ይምላ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡፡
፳፡ አሜን ፡፡ አሜን ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፸፫፡

፩፡ በውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእሥራኤል ፡ ቸር ፡ ነው ፡ ልባ
ቸው ፡ ለንጸ ፡፡
፪፡ እኔ ፡ ግን ፡ ጥቂት ፡ቀረ ፡ እግሮቼ ፡ ፍግምግ ፡ እንዳይሉ ፡፡
ጥቂት ፡ አረጋገጤም ፡ ዳጽ ፡ ባለ ፡፡
፫፡ በዕቡያን ፡ ላይ ፡ ቀንቼ ፡ ነበርሁና ፡፡
የዓማፅያንን ፡ ሰላም ፡ አይቼ ፡፡
፬፡ ለሞታቸው ፡ መጣጣር ፡ የለውምና ፡፡
መግዛታቸውም ፡ በጅ ፡ ይላቸዋልና ፡፡
፭፡ በሰው ፡ ድካም ፡ አልተገኙም ፡፡ ከሰውም ፡ ጋራ ፡ አልተ
ገረፉም ፡፡
፮፡ ስለዚኽ ፡ ትዕቢት ፡ ያሸልማቸዋል ፡፡
ግፍ ፡ ማድረጋቸውን ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ተጐናጸፏት ፡፡
፯፡ ዓይናቸው ፡ ከስብ ፡ ትወፀለች ፡፡ የልባቸውንም ፡ መሻት ፡
አለፉ ፡፡

፱፡ ተላገዱ ፡ በክፋትና ፡ በግፍም ፡ ተናገሩ ፡፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለ
ውም ፡ ተናገሩ ፡፡
፲፡ በሰማይ ፡ አፋቸውን ፡ አኖሩ ፡፡ በምድርም ፡ መላሳቸው ፡
ተመላለሰ ፡፡
፲፩፡ ስለዚኽ ፡ ሕዝቡም ፡ ወደዚያ ፡ ይመለሳሉ ፡፡
ብዙም ፡ ውኃ ፡ ለርሳቸው ፡ ይገኛል ፡፡
፲፪፡ አሉም ፡ እንዴት ፡ ያውቃል ፡ እግዚአብሔር ፡፡
ለልዑልስ ፡ እውቀትን ፡ አለው ፡፡
፲፫፡ እነሆ ፡ እሌኽ ፡ ኃጢአተኞች ፡፡
በምድር ፡ ላይም ፡ ደስ ፡ ብልዋቸዋል ፡ ባለጠግነታቸውንም ፡
ያበዛሉ ፡፡
፲፬፡ አልሁም ፡ በከንቱ ፡ እንጀ ፡ ልቤን ፡ አነጻሁ ፡፡
እጀንስ ፡ በንጽሕና ፡ አፀብሁ ፡፡
፲፭፡ ዕለት ፡ ዕለትም ፡ የተገረፍሁ ፡ ሆንሁ ፡
ተግሣፄም ፡ ማልደ ፡ ማልደ ፡ ይመለሳል ፡፡
፲፮፡ ብልም ፡ እንዲሁም ፡ እናገራለሁ ፡፡ እነሆ ፡ የልጆችኽን ፡ ዘ
ር ፡ እበድላለሁ ፡፡
፲፯፡ ይኽነንም ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ፡፡
ደሮ ፡ በፊቴ ፡ ይቸግረኝ ፡ ነበር ፡፡
፲፰፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ እስክገባ ፡ ድረስ ፡
ፍጻሜያቸውንም ፡ አስተዋልሁ ፡፡
፲፱፡ አንተ ፡ በደፅ ፡ ስፍራ ፡ አቆምኻቸው ፡፡ ለጥፋትም ፡ ጣል
ኻቸው ፡፡
፳፡ እንዴት ፡ ድንገት ፡ ለጥፋት ፡ ሆኑ ፡፡ አለቁ ፡ በግርማም ፡
ተፈጁ ፡፡
፳፩፡ እንደ ፡ ሕልም ፡ ከንቅልፍ ፡ ለሚነቃ ፡
እንዲሁም ፡ ባገርኽ ፡ መልካቸውን ፡ ታስነውራለኽ ፡ አቤቱ ፡፡
፳፪፡ ልቤ ፡ ነድዋልና ፡ ኵላሊቴም ፡ ተወገቶብኛልና ፡፡
፳፫፡ እኔስ ፡ ደንቆሮ ፡ ነኝ ፡ አላወቅሁምም ፡፡
ባንተ ፡ ዘንድም ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ ሆንሁ ፡፡
፳፬፡ እኔ ፡ ግን ፡ ወትሮ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝ ፡፡ ቀኝ ፡ እጀንም ፡ ያዝ
ኸኝ ፡፡

፳፭፡ በምክርኽ ፡ ታደላድለኛለኽ ፡
በኋላም ፡ ለምስጋና ፡ ትቀበለኛለኽ ፡፡
፳፮፡ ምንድር ፡ ነው ፡ በሰማይ ፡ ያለኝ ፡
ካንተም ፡ በቀር ፡ ምን ፡ እሻለሁ ፡ በምድር ፡፡
፳፯፡ ልቤና ፡ ሥጋዬ ፡ አለቀ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ የልቤ ፡ አምባ ፡ ነው ፡
ፈንታዬም ፡ ነው ፡ ለዘላለም ፡፡
፳፯፡ እነሆ ፡ ካንተ ፡ የሚርቁ ፡ ይጠፋሉና ፡
ካንተ ፡ የሚያመነዝሩትን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋኻቸው ፡፡
፳፱፡ ለኔ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅረብ ፡ ይሻለኛል ፡፡
መታመኔም ፡ በእግዚአብሔር ፡ በጌታዬ ፡ ነው ፡
ስራኽን ፡ ሁሉ ፡ እነግር ፡ ዘንድ ፡፡

መዝሙር ፡ ፸፫፡

፩፡ ለምን ፡ ፈጽመኽ ፡ ጣልኽነ ፡ አቤቱ ፡፡
ቍጣኽ ፡ በመሰማርያኽ ፡ በጎች ፡ ላይ ፡ ይጤሳል ፡፡
፪፡ ጉባዔኽን ፡ አስብ ፡ የገዛኻትን ፡
የርስትኽንም ፡ በትር ፡ አስቀድመኽ ፡ የተበዣኻትን ፡
የፅዮንን ፡ ተራራ ፡ በርስዋ ፡ ያደርኽባትን ፡፡
፫፡ እግርኽን ፡ አንሣ ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ መፈታት ፡፡
ምን ፡ ያህል ፡ በመቅደስኽ ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፡ ጸላት ፡፡
፬፡ ጸላቶችኽ ፡ በጉባኤዎችኽ ፡ ማኸል ፡ ጮኹ ፡
ምልክታቸውን ፡ ምልክት ፡ አደረጉ ፡፡
፭፡ እንጨት ፡ በሚበዛበት ፡ ድን ፡ ላይ ፡ ምሳርን ፡ አንሥቶ ፡
እንደሚያገባው ፡ ይታወቃል ፡
፮፡ አሁንም ፡ መግቢዮችዋን ፡ ሁሉ ፡ በምሳርና ፡ በመዶቻ ፡
ይወቃሉ ፡፡
፯፡ መቅደስኽን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ፡
የስምኽንም ፡ ማደርያ ፡ በምድር ፡ ጥለው ፡ አረከሱ ፡፡
፰፡ በልባቸው ፡ አንድ ፡ ሁነን ፡ ኑ ፡ እናጥፋቸው ፡ አሉ ፡፡
በምድር ፡ ያለውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የበዓሉን ፡ ስፍ
ራ ፡ ሁሉ ፡ አቃጠሉ ፡፡

፱፡ ምልክታችንን ፡ አላየነም ፡ ነቢይም ፡ የለም ፡፡
በኛም ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ እንዲኖር ፡ የሚያው
ቅ ፡ የለም ፡፡
፲፡ ጸላት ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይሰድባል ፡ አቤቱ ፡፡
ጸላት ፡ ሁለግዜ ፡ ስምኽን ፡ ሊያቃለውን ፡፡
፲፩፡ ለምን ፡ እጅኽን ፡ ትመልሳለኽ ፡፡
ቀኝኽን ፡ ከብብትኽ ፡ ማኽል ፡ አውጣ ፡፡
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ከድሮ ፡ ዘመን ፡ ንጉሢ ፡ ነው ፡፡
በምድር ፡ መኻከል ፡ መድኃኒት ፡ አደረገ ፡፡
፲፫፡ አንተ ፡ በኃይልኽ ፡ ባሕርን ፡ ሰነጠቅኽ ፡፡
አንተ ፡ የባብን ፡ ራሶች ፡ በውኃ ፡ ሰበርኽ ፡፡
፲፬፡ አንተ ፡ የሌዋታንን ፡ ራሶች ፡ ቀጠቀጥኽ ፡፡
ለምድረ ፡ በዳ ፡ ወገንም ፡ ምግብ ፡ አድርገኽ ፡ ሰጠኸው ፡፡
፲፭፡ አንተ ፡ ምንጭንና ፡ ፈሳሽን ፡ ከፈትኽ ፡
አንተ ፡ ታላቆች ፡ ወንዞችን ፡ አደረቅኽ ፡፡
፲፮፡ መዐልትም ፡ ሌትም ፡ ያንተ ፡ ነው ፡፡
አንተ ፡ ብርሃኑን ፡ ጸሐይንም ፡ ፈጠርኽ ፡፡
፲፯፡ አንተ ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ሰራኽ ፡፡
በጋንም ፡ ክረምትን ፡ አንተ ፡ ፈጠርኽ ፡፡
፲፰፡ ይህነን ፡ አስብ ፡፡ ጸላት ፡ ተላገደ ፡ አቤቱ ፡
ሰነፍ ፡ ሕዝብም ፡ ስምኽን ፡ ናቀው ፡፡
፲፱፡ የዋልያኽን ፡ ነፍስ ፡ ለአራዊት ፡ አሳልፈኽ ፡ አትስጣት ፡፡
የችጋረኞችኽን ፡ ሕይወት ፡ ለዘላለም ፡ አትርሳ ፡፡
፳፡ ወደ ፡ ኪዳንኽ ፡ ተመልከት ፡፡
የጨለሙ ፡ የምድር ፡ ቤቶች ፡ ግፍን ፡ በመውደድ ፡ መል
ተዋልና ፡፡
፳፩፡ ችጋረኛ ፡ አፍሮ ፡ አይመለስ ፡፡
ችጋረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ስምኽን ፡ ያመስግኑ ፡፡
፳፪፡ ተነሣ ፡ አቤቱ ፡ በቀልኽን ፡ ተበቀል ፡፡
ሁለግዜ ፡ የተላገደኽን ፡ የሰነፎችን ፡ ስድብ ፡ አስብ ፡፡
፳፫፡ የጸላቶችኽን ፡ ቃል ፡ አትርሳ ፡፡
የጸላቶችኽ ፡ ኵራት ፡ ሁለግዜ ፡ ይወጣልና ፡፡

መዝሙር ፡ ፸፭፡

፩፡ እናመሰግንኻለን ፡ አቤቱ ፡ እናመሰግንኻለን ፡፡
ስምኽ ፡ ቅርብ ፡ ነውና ፡ ታምራቶችኽ ፡ እንዲገልጹት ፡፡
፪፡ ጉባኤውን ፡ ስቀበል ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ በቅን ፡ እፈርዳለሁ ፡፡
፫፡ ምድር ፡ ቀለጠች ፡ በርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡፡
እኔ ፡ ዓምዶችዋን ፡ አጸናሁ ፡፡
፬፡ የኵሩትን ፡ አትኵሩ ፡ አልኋቸው ፡፡
ዐመፀኞችንም ፡ ቀንዳችሁን ፡ አታንሡ ፡፡
፭፡ ቀንዳችሁን ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ አታንሡት ፡፡
በደነደነም ፡ አንገት ፡ አትናገሩ ፡፡
፮፡ ክብር ፡ ከምሥራቅ ፡ የለምና ፡ ከምራዕብም ፡ የለም ፡
ከምድረ ፡ በዳም ፡ የለም ፡፡
፯፡ እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ፡
ይህነን ፡ ያወርዳል ፡ ይህነንም ፡ ያነሣል ፡፡
፰፡ ጽዋዕ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነውና ፡
በዘፈዘፈ ፡ ፀጅ ፡ የመላ ፡ የተቀላቀለ ፡ ከርሱም ፡ ያፈሳል ፡፡
ነገር ፡ ግን ፡ አተላውን ፡ የምድር ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ ያገ
ኙሉና ፡ ይጠጣሉ ፡፡
፱፡ እኔ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ እነግራለሁ ፡፡
ለያዕቆብ ፡ አምላክም ፡ ዝማሬን ፡ አቀርባለሁ ፡፡
፲፡ የኃጥአንንም ፡ ቀንዶች ፡ ሁሉ ፡ እቈርጣለሁ ፡፡
የጻድቅ ፡ ቀንዶች ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፡፡

መዝሙር ፡ ፸፮፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ፡ የታወቀ ፡ ነው ፡፡
በእሥራኤልም ፡ ስሙ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡፡
፪፡ ዳሱም ፡ በሳሌም ፡ ነው ፡ ማደርያውም ፡ በፅዮን ፡፡
፫፡ በዚያ ፡ የቀስትን ፡ ፍላጾች ፡ ሰበረ ፡፡
ጋሻንም ፡ ሰይፍንም ፡ ዘምቻንም ፡፡
፬፡ አንተ ፡ በክብር ፡ ታበራለኽ ፡ ከነጣቅያን ፡ ተራሮች ፡ ይልቅ ፡፡
፭፡ ልበ ፡ ብርቶች ፡ ተቀሙ ፡፡ እንቅልፋቸውንም ፡ አንቀላፉ ፡
ኃያላንም ፡ ሁሉ ፡ እጃቸውን ፡ አላገኙም ፡፡

፮፡ ከዘለፋኽ ፡ የተነማ ፡ የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡
ሠረገሎችና ፡ ፈረሶች ፡ አንቀላፉ ።
፯፡ አንተ ፡ ግን ፡ አንተ ፡ የተፈራኽ ፡ ነኽ ።
ማንስ ፡ በፊትኽ ፡ ይቆማል ፡ ቍጣህ ፡ ሲጀመር ፡ ጊዜ ።
፰፡ ከሰማይ ፡ ፍርድን ፡ አሰማኽ ። ምድርም ፡ ፈራች ፡ ዝም ፡ አለች ፡
፱፡ እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡
የምድርን ፡ ገሮች ፡ ሁሉ ፡ ለማደን ።
፲፡ የሰው ፡ ቍጣ ፡ ያመሰግንኻልና ። የቍጣውንም ፡ ትርፍ ፡ ትከለክለዋለኽ ።
፲፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ተሳሉ ፡ ስጡም ።
በዙርያው ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ለተፈራ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ያግቡ ።
፲፪፡ ያለቆችን ፡ ነፍስ ፡ የቈረጠ ፡ ለምድርም ፡ ነገሥት ፡ ግሩም ፡ ያለ ።

መዝሙር ፡ ፸፮፡

፩፡ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ።
በቃሌ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ለመንሁ፡እርሱም፡አደመፀኝ ።
፪፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እሻሁት ።
እጄን ፡ በሌት ፡ በፊቱ ፡ ዘረጋሁ ፡ አላረፍሁምም ።
ነፍሴም ፡ ለመጸናናት ፡ እምቢ ፡ አለች ።
፫፡ እግዚአብሔርን ፡ አሰብሁት ፡ አዝኜ ። አሰብሁም ፡ ነፍሴም ፡ ተቅበዘበዘች ።
፬፡ ዓይኖቼን ፡ እንዲተጉ ፡ ያዝሃቸው ፡
ደነገፅሁም ፡ አልናገርምም ።
፭፡ የድሮውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ፡ የዓለሙን ፡ ዓመታት ።
፮፡ በሌት ፡ የተናገርሁትን ፡ ዝማሬን ፡ አሰብሁ ።
ከልቤም ፡ ጋራ ፡ ተጫወትሁ ፡
መንፈሴም ፡ ተግቶ ፡ ይመረምራል ።
፯፡ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለምን ፡ ይጥላል ።
ጸጋውንም ፡ እንጊዴኽ ፡ አይደግምምን ።
፰፡ በውንስ ፡ ፈጽሞ ፡ ምሕረቱ ፡ አለቀች ።
የተናገረውም ፡ ነገር ፡ ለልጅ ፡ ልጅን ፡ ቀረች ።

፱፡ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርኅራኄውን ፡ ረሳ ።
ምሕረቱንስ ፡ በመዓቱን ፡ ከለከለ ።
፲፡ አልሁም ፡ ይኽ ፡ ድካሜ ፡ ነው ። የልዑልም ፡ የቀኙ ፡ መለዋወጥ ።
፲፩፡ የእግዚአብሔርን ፡ አደራረግ ፡ አስባለሁ ።
የቀደመውን ፡ ታምራትኽን ፡ አስባለሁና ።
፲፪፡ በስራኽም ፡ ሁሉ ፡ ተናገርሁ ።
በስራውም ፡ ሁሉ ፡ እጫወታለሁ ።
፲፫፡ መንገድኽ ፡ አቤቱ ፡ በመቅደስ ፡ ነው ።
ማነው ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፬፡ አንተ ፡ ታምራት ፡ የምታደርግ ፡ አምላክ ፡ ነኽ ።
ኃይልኽን ፡ በአሕዛብ ፡ አሳየኽ ።
፲፭፡ ሕዝብኽን ፡ በክንድኽ ፡ አደንኻቸው ።
የያዕቆብንና ፡ የዮሴፍን ፡ ልጆች ።
፲፮፡ ውኆች ፡ አዩኽ ፡ አቤቱ ። አዩኽ ፡ ውኆች ፡ ተጨነቁም ።
ቀላዮችም ፡ ተንቀጠቀጡ ።
፲፯፡ ደመኖች ፡ ውኃውን ፡ አፈሰሱ ። ደመናትም ፡ ድምፅን ፡ ሰጡ ።
ፍላፆችኽ ፡ እንኳ ፡ ተመላለሱ ።
፲፰፡ የነጐድጓድኽ ፡ ድምፅ ፡ በኩርፊት ፡ ነበር ።
መብረቆችም ፡ ዓለምን ፡ አበሩ ።
ምድርም ፡ ተናወጸች ፡ ተንቀጠቀጠችም ።
፲፱፡ መንገድኽ፡በባሕር፡ነው፡ፍለጋኽም፡በብዙ፡ውኆች፡ነው።
አረጋገጥኽም ፡ አይታወቅም ።
፳፡ ሕዝብኽን ፡ መራኻቸው ፡ እንደ ፡ በጎች ።
በሙሴና ፡ በሐሮን ፡ እጅ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፸፯፡

፩፡ ሕዝቤ ፡ ሕጌን ፡ አድምጡ ።
ጆሮዋችሁን ፡ ወደፌ ፡ ነገር ፡ ጣሉ ።
፪፡ አፌን ፡ በምሳሌ ፡ እከፍታለሁ ።

ከድሮ ፡ ምሳሌን ፡ አውጥቻለሁና ፡፡
፫፡ የሰማነውን ፡ ያወቅነውንም ፡ አባቶቻችንም ፡ የነገሩነውን ፡፡
፬፡ ከልጆቻቸው ፡ እንደንሰውረው ፡
ለሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ አንድ ንነግር ፡ እንጅ ፡፡
ኃይሉንም ፡ ያደረገውንም ፡ ታምራት ፡፡
፭፡ ምስክርንም ፡ በያዕቆብ ፡ አቆመ ፡
በእሥራኤልም ፡ ሕጉን ፡ ሰራ ፡፡
ላባቶቻችን ፡ ያዘዘውን ፡ ልጆቻቸውን ፡ ያስታውቁባት ፡ ዘንድ ፡
፮፡ የሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ ያውቀው ፡ ዘንድ ፡ የሚወለዱ ፡ ልጆቻቸው ፡
እርሳቸው ፡ ተነሥተው ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይነግሯት ፡ ዘንድ ፡፡
፯፡ መታመናቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንዲያደርጉ ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ስራ ፡ እንደደረሱ ፡፡
ትእዛዙንም ፡ እንዲጠብቁ ፡፡
፰፡ እንደባቶቻቸውም ፡ እንደይሆኑ ፡
ጠማማ ፡ ትውልድ ፡ የምታስመርርም ፡
ልብዋን ፡ ያላቀናች ፡ ትውልድ ፡ ነፍስዋም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ያልታመነች ፡፡
፱፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ስለት ፡ የታጠቁ ፡ በቀስትም ፡ የወረወሩ ፡
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሱ ፡፡
፲፡ የእግዚአብሔርን ፡ ኪዳን ፡ አልጠበቁም ፡፡
በሕጉም ፡ ለመመላለስ ፡ እንቢ ፡ አሉ ፡፡
፲፩፡ ስራውንም ፡ ሁሉ ፡ ረሱ ፡ ያሳያቸውንም ፡ ታምራት ፡
፲፪፡ ባባቶቻቸው ፡ ፊት ፡ የሰራውን ፡ ታምራት ፡፡
በግብጽ ፡ አገር ፡ በጣኔዎስም ፡ ገደም ፡፡
፲፫፡ ባሕርን ፡ ከፍሎ ፡ አሳለፋቸው ፡
ውኃውንም ፡ እንደ ፡ መደብ ፡ አቆመ ፡፡
፲፬፡ በቀንም ፡ በደመና ፡ መራቸው ፡
ሌቱንም ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ብርሃን ፡፡

፲፭፡ አምቦችን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሰነጠቀ ፡
አጠጣቸውም ፡ እንደ ፡ ከብዙ ፡ ቀላይ ፡
፲፮፡ ፈሳሾችንም ፡ ከደንጊያ ፡ አወፃ ፡
ውኃውንም ፡ እንደ ፡ ፈሳሾች ፡ አፈሰሰ ፡፡
፲፯፡ ደግሞም ፡ ሊበድሉት ፡ ደገሙ ፡
ልዑልንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አስመረሩት ፡፡
፲፰፡ እግዚአብሔርንም ፡ በልባቸው ፡ ፈተኑት ፡
ለነፍሳቸው ፡ መብል ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡፡
፲፱፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይም ፡ ተናገሩ ፡ አሉም ፡
በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ማዕድን ፡ ያሰናዳ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ፡፡
፳፡ አምባውን ፡ እነሆ ፡ መታ ፡ ውኃም ፡ ወጣ ፡ ፈሳሾችም ፡ ፈሰሱ ፡፡
እንጀራ ፡ ደግሞ ፡ መስጠትስ ፡ ይችላልን ፡
ለሕዝቡስ ፡ ሥጋውን ፡ መስራት ፡፡
፳፩፡ ስለዚኽም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማ ፡ ተቈጣም ፡
እሳትም ፡ በያዕቆብ ፡ ተቃጠለች ፡
መዓትም ፡ ወጣ ፡ በእሥራኤል ፡፡
፳፪፡ በእግዚአብሔር ፡ አላመኑምና ፡ በማዳኑም ፡ አልተወከሉምና ፡፡
፳፫፡ ደመናውንም ፡ ከላይ ፡ አዘዘ ፡
የሰማይንም ፡ ደጆች ፡ ከፈተ ፡፡
፳፬፡ መናም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ አዘነበላቸው ፡
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ ሰጣቸው ፡፡
፳፭፡ የክቡራንን ፡ እንጀራ ፡ ሰው ፡ በላ ፡
ስንቅንም ፡ ለጽጋብ ፡ ላከላቸው ፡፡
፳፮፡ ከሰማይ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ አስነሣ ፡
በኃይሉም ፡ ዓዜቡን ፡ አስመጻ ፡፡
፳፯፡ ሥጋም ፡ እንደ ፡ መሬት ፡ አዘነበላቸው ፡
እንደ ፡ በሕርም ፡ አሸዋ ፡ የሚበሩ ፡ አዕዋፍ ፡፡
፳፰፡ በሰፈሩም ፡ ማኸል ፡ ወደቁ ፡
በማደርያቸውም ፡ ዙርያ ፡፡

፳፱፥ በሉም ፡ እጅግም ፡ ጸገቡ ፡
የሚያምራቸውንም ፡ ሰጣቸው ፡፡
፴፥ ፈቃዳቸውን ፡ አላሳጣቸውም ፡
መብላቸውም ፡ ገና ፡ ባፋቸው ፡ ሳለ ፡
፴፩፥ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ወጣባቸው ፡፡
በርሳቸውም ፡ የለመለሙትን ፡ ገደለ ፡
በእሥራኤልም ፡ የተመረጹትን ፡ አስወደቀ ፡፡
፴፪፥ ከዚኽም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ደግሞ ፡ በደሉ ፡
በታምራቱም ፡ አላመኑም ፡፡
፴፫፥ ቀናቸውም ፡ በከንቱ ፡ አለቀ ፡
አመታታቸውም ፡ በድንጋጤ ፡፡
፴፬፥ ሲገላቸው ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እሹት ፡
ተመለሱም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ማለዱ ፡፡
፴፭፥ እግዚአብሔርም ፡ አምባቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አሰቡ ፡
ልዑል ፡ አምላክም ፡ መድኃኒታቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡፡
፴፮፥ ባፋቸውም ፡ ወደዱት ፡ በመላሳቸውም ፡ አሰት ፡ ተናገሩ
በት ፡፡
፴፯፥ ልባቸውም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ አልቀናችም ፡
በኪዳኑም ፡ አላመኑም ፡፡
፴፰፥ እርሱ ፡ ግን ፡ መሐሪ ፡ ነው ፡ ኃጢአትንም ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡
አላጠፋቸውምም ፡ ቍጣውንም ፡ መመለስ ፡ አበዛ ፡
መዓቱንም ፡ ሁሉ ፡ አላስነሣም ፡፡
፴፱፥ ሥጋም ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሰበ ፡
እስትንፋስ ፡ የሚወፃ ፡ የማይመለስም ፡፡
፵፥ ምን ፡ ያህል ፡ አስቈጡት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
በውድማም ፡ አሳዘኑት ፡፡
፵፩፥ ተመለሱም ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ፈተኑ ፡
የእሥራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ ወሰኑ ፡፡
፵፪፥ እጁንም ፡ አላሰቡም ፡ ከጸላታቸውም ፡ እጅ ፡ ያዳናቸው
በትን ፡ ቀን ፡
፵፫፥ በምስር ፡ ታምራቱን ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፡
ድንቁንም ፡ በጣኔዎስ ፡ ገደም ፡፡

፵፬፥ ወንዛቸውን ፡ ለደም ፡ ለወጠ ፡፡
መስኖቻቸውንም ፡ እንዳይጠጥዋቸው ፡፡
፵፭፥ የውሻ ፡ ዝንብን ፡ሰደደባቸው ፡ በላቸውም ፡
እንቍራቸርም ፡ አጠፋቸውም ፡፡
፵፮፥ ፍሬያቸውንም ፡ ለኩብኩባ ፡ ሰጠ ፡
የጻረበትንም ፡ ላንበጣ ፡፡
፵፯፥ ወይናቸውንም፡በበረደ፡አጠፋ፡፡ወርካቸውንም፡በውርጭ ፡
፵፰፥ እንስሳቸውንም ፡ ለበረደ ፡ ሰጠ ፡፡
ከብታቸውንም ፡ ለመብረቅ ፡ እሳት ፡፡
፵፱፥ የቍጣውን ፡ መቅሠፍት ፡ ሰደደባቸው ፡
መቅሠፍትን ፡ መዓትንም ፡ አዘንንም ፡
ከክፉ ፡ መላእክት ፡ ጋራ ፡ ሰደደ ፡፡
፶፥ ለቍጣው ፡ መንገድ ፡ ጸረገ ፡፡
ለነፍሳቸው ፡ ከሞት ፡ አልራራላትም ፡
እንስሳቸውንም ፡ ለመርዝ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፡፡
፶፩፥ በኵሩንም ፡ ሁሉ ፡ በምስር ፡ ገደለ ፡
የጕልበታቸውን ፡ መጀመርያ ፡ በካም ፡ ቤቶች ፡፡
፶፪፥ ሕዝቡን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ በግ ፡ አወጣቸው ፡
እንደ ፡ መንጋም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አሳመራቸው ፡፡
፶፫፥ ለምንትም ፡ መራቸው ፡ አልፈሩምም ፡
ጸላቶቻቸውንም ፡ ባሕር ፡ ሸፈናቸው ፡፡
፶፬፥ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ ደርቻ ፡ አገባቸው ፡
ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ቀኝ ፡ እጁ ፡ የገዛት ፡፡
፶፭፥ አሕዛብንም ፡ ከበፊታቸው ፡ አወጣላቸው ፡
ርስትም ፡ በገመድ ፡ ሰፍሮ ፡ አወረሳቸው ፡
የእሥራኤልንም ፡ ነገዶች ፡ በቤታቸው ፡ አስቀመጠ ፡፡
፶፮፥ ነገር ፡ ግን ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈተኑት ፡ አሳዘኑትም ፡
ምስክሩንም ፡ አልጠበቁም ፡
፶፯፥ ተመለሱም ፡ እንደባቶቻቸውም ፡ ገበዙ ፡
ተገለበጡ ፡ እንደ ፡ ላላ ፡ ቀስት ፡፡
፶፰፥ በኮረፍታቸውም ፡ አሳዘኑት ፡
በጣዖታታቸውም ፡ አስቀኑት ፡፡

፶፱፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፡
እሥራኤልንም ፡ እጅግ ፡ ናቀ ።
፷፤ የሴሎንም ፡ መኖርያ ፡ ጣለ ።
ድንኳኑን ፡ ከሰው ፡ ጋራ ፡ ያደረበትን ።
፷፩፤ ኃይሉንም ፡ ለምርኮ ፡ ሰጠ ።
ሽልሙንም ፡ በጸላቱ ፡ እጅ ።
፷፪፤ ሕዝቡንም ፡ ለሰይፍ ፡ ሰጠ ።
ርስቱንም ፡ ተቈጣው ።
፷፫፤ ጐልማሶቻቸውን ፡ እሳት ፡ በላቻቸው ።
ቈነጃጅቶቻቸውም ፡ አልተመሰገኑም ።
፷፬፤ ካህናቶቻቸውም ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ፡
ባልቴቶቻቸውም ፡ አላለቀሱላቸውም ።
፷፭፤ እግዚአብሔርም ፡ ተነሣ ፡ ከምኝታ ፡ እንደሚነቃ ፡
በጸጅም ፡ ተሰክሮ ፡ እልል ፡ እንደሚል ፡ እንደ ፡ ኃያል ።
፷፮፤ ጸላቶቹንም ፡ መታ ፡ በኋላቸው ።
ለዓለምም ፡ ኀፍረት ፡ ሰጣቸው ።
፷፯፤ የዮሴፍንም ፡ ድንኳን ፡ ተዋት ።
የኤፍሬምንም ፡ ነገድ ፡ አልመረጸም ።
፷፰፤ የይሁዳን ፡ ነገድ ፡ መረጸ ፡ እንጅ ፡
የፅዮንን ፡ ተራራ ፡ የወደደውን ።
፷፱፤ እንደ ፡ ረጅም ፡ ቤትም ፡ መቅደሱን ፡ ሠራ ።
ለዘላለምም ፡ እንደ ፡ መሠረታት ፡ ምድር ።
፸፤ ባርያውንም ፡ ዳዊትን ፡ መረጸ ።
ከበጎችም ፡ መንጋ ፡ ወሰደው ።
፸፩፤ ከሚያጠቡ ፡ በኋላ ፡ ተቀበለው ።
ሕዝቡን ፡ ያዕቆብን ፡ ርስቱንም ፡ እሥራኤልን ፡ ይጠብቅ ፡
ዘንድ ።
፸፪፤ ጠበቃቸውም ፡ በልቡ ፡ ቅንነት ፡
በጆቹም ፡ ብልሀት ፡ መራቸው ።

አሥራ ፡ ስድስተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፸፱።

፩፤ አቤቱ ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ርስትኽ ፡ ገቡ ፡
የቅድስናኽንም ፡ መቅደስ ፡ አረከሱ ፡
የሩሳሌምን ፡ የፍራሾችን ፡ መደብ ፡ አደረጉ ።
፪፤ የባሮችኽን ፡ በድን ፡ ለሰማይ ፡ ዎፎች ፡ መብል ፡ አደረጉ ፡
የጻድቃንኽንም ፡ ሥጋ ፡ ለምድር ፡ አራዊት ።
፫፤ ደማቸውን ፡ በየሩሳሌም ፡ ዙርያ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ አፈሰሱ ፡
የሚቀብራቸውም ፡ የለም ።
፬፤ ለጎረቤቶቻችን ፡ ነውር ፡ ሆነ ፡
በዙርያችንም ፡ ላሉ ፡ ለሳቅና ፡ ለሥላቅ ።
፭፤ እስከ ፡ መቼ ፡ አቤቱ ፡ ትቈጣለኽ ። ለዘላለምን ።
ቅንዓትኽስ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነደል ።
፮፤ መዓትኽን ፡ በማያውቁኽ ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ አፍስስ ፡
ስምኽንም ፡ ባልጸሩ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ።
፯፤ ያዕቆብን ፡ በልተውታልና ፡ ማደርያውንም ፡ አፍርሰዋልና ።
፰፤ የቀደመውን ፡ ኃጢአታችንን ፡ አታስብልን ።
እጅግ ፡ ተናውጸናልና ፡ መሀረትህ ፡ ቶሎ ፡ ትቀድመን ።
፱፤ እርደነ ፡ የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ስለ ፡ ስምኽ ፡
ምስጋና ፡
አድነነ ፡ ኃጢአታችነንም ፡ ይቅር ፡ በል ፡ ስለ ፡ ስምኽ ።
፲፤ ለምን ፡ አሕዛብ ፡ ሊበሉ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ አምላካቸው ።
በአሕዛብ ፡ ይታወቅ ፡ በፊታችን ፡
የባሮችኽ ፡ የፈሰሰው ፡ የደማቸው ፡ በቀል ።
፲፩፤ የታሠረት ፡ ልቅሶ ፡ ወደ ፡ ፊትኽ ፡ ይግባ ።
እንደ ፡ ክንድኽ ፡ ታላቅነት ፡ ለሞት ፡ የተለዩትን ፡ አድን ።
፲፪፤ ለጎረቤቶቻችነም ፡ የተላገዲኽን ፡ መላገዳቸውን ፡ አቤቱ ፡
ሰባት ፡ ዕፅፍ ፡ በብብታቸው ፡ክፈልላቸው ።
፲፫፤ እኛ ፡ ግን ፡ ሕዝብኽ ፡ የመሰማርያኽም ፡ በጎች ፡
ለዘላለም ፡ ልናመስግንኽ ።
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ምስጋናኽን ፡ እንነግራለን ።

መዝሙር ፡ ፹፤

፩፤ የእሥራኤል ፡ ጠባቂ ፡ አድምፅ ፡፡
ዮሴፍን ፡ እንደ ፡ በግ ፡ የምታደላድለው ፡
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ አብራ ፡፡
፪፤ በኤፍሬም ፡ በብንያምም ፡ በምናሴመ ፡ ፊት ፡
ኃይልኽን ፡ አንሣ ፡ እኛንም ፡ ለማዳን ፡ ና ፡፡
፫፤ መልሰነ ፡ አቤቱ ፡ ፊትኽንም ፡ አብራ ፡ እንድንማለን ፡፡
፬፤ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እስከ ፡መ ቼ ፡ በወገኖች
ኽ ፡ ጸሎት ፡ ላይ ፡ ትቈጣለኽ ፡፡
፭፤ የንብን ፡ እንጀራ ፡ መገብኻቸው ፡
እንባቸውንም ፡ በስፍር ፡ አጠጣኻቸው ፡፡
፮፤ ለጎረቤቶቻችን ፡ ክርክር ፡ አደረግኽነ ፡፡
ጸላቶቻችነም ፡ ተሣለቁብነ ፡፡
፯፤ መልሰነ ፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡፡
ፊትኽንም ፡ አብራ ፡ እንድንማለን ፡፡
፰፤ ከምስር ፡ የወይን ፡ ጕንድ ፡ አወጣኽ ፡፡
አሕዛብንም ፡ አውፅተኽ ፡ ተከልኻት ፡፡
፱፤ በፊትዋ ፡ ስፍራውን ፡ አበጀህ ፡፡
ስርንም ፡ አስያዝኻት ፡ ምድርንም ፡ መላች ፡፡
፲፤ ጽላዋ ፡ ተራሮችን ፡ ከደነ ፡፡
ጫፎችዋም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛፎች ፡ ሆኑ ፡፡
፲፩፤ አረግዋን ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ዘረጋች ፡
እስከ ፡ ታላቅ ፡ ወንዙም ፡ ብቋያዋን ፡፡
፲፪፤ ለምን ፡ አጥርዋን ፡ አፈረስኽ ፡፡
መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ይቈርጣታል ፡፡
፲፫፤ የዱር ፡ እርያ ፡ ይነክሳታል ፡፡
የምድረ ፡ በዳ ፡ አርዌም ፡ ይሰማራባታል ፡፡
፲፬፤ እንጊዲህስ ፡ ተመለስ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡፡
ከሰማይ ፡ ተመለከት ፡ እይም ፡
ይህችንም ፡ የወይን ፡ ጕንድ ፡ ጕበኝ ፡፡
፲፭፤ የወይንንም ፡ አታክልት ፡ ቀኝኽ ፡ የተከለቻትን ፡፡
ጫፍዋንም ፡ ላንተ ፡ ያጸናኸውን ፡፡

፲፮፤ በእሳት ፡ ተቃጥላለችና ፡ ተቈርጣለችምና ፡፡
ከፊትኽ ፡ ዘለፋ ፡ ይጠፋሉ ፡፡
፲፯፤ እጅኽ ፡ በቀኝኽ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ትሁን ፡፡
በሰው ፡ ልጅም ፡ ላንተ ፡ ባጸናኸው ፡፡
፲፰፤ ካንተም ፡ አንርቅም ፡፡ አድነነ ፡ ስምኽንም ፡ እንጸራለን ፡፡
፲፱፤ መልሰነ ፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡፡
ፊትኽን ፡ አብራ ፡ እንድንማለን ፡፡

መዝሙር ፡ ፹፩፤

፩፤ ለእግዚአብሔር ፡ ለጕልበታችን ፡ እልል ፡ በሉ ፡፡
ለያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ እልል ፡ በሉ ፡፡
፪፤ ዝማሬውን ፡ ውሰዱ ፡ ከበሮንም ፡ አምጹ ፡፡
ደስ ፡ የሚያሰኘን ፡ በገና ፡ ከመሰንቆ ፡ ጋራ ፡፡
፫፤ በመባቻ ፡ መለከት ፡ ንፉ ፡፡ በታወቀ ፡ በዓላችን ፡ ቀን ፡፡
፬፤ እርሱ ፡ የእሥራኤል ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፡፡
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ፍርድ ፡፡
፭፤ በዮሴፍ ፡ ለምስክር ፡ ያቆመው ፡ ከምስር ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡፡
የማላውቀውን ፡ቋንቋ ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡፡
፮፤ ከሸክም ፡ ጫንቃውን ፡ አራቅሁ ፡፡
እጆቹንም ፡ በሸክላ ፡ ከመገዛት ፡፡
፯፤ በመከራ ፡ ጸራኸኝ ፡ አደንሁኽም ፡፡
በተሠወረ ፡ በነጐድጓድ ፡ ስፍራ ፡ መለስሁልኽ ፡፡
በክርክር ፡ ውኃ ፡ ፈተንሁኽ ፡፡
፰፤ ስማ ፡ ወገኔ ፡ እመሰክርብኻለሁ ፡፡
እሥራኤል ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ ብትሰማኝ ፡
፱፤ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አይሁንልኽ ፡፡
ለባዕድ ፡ አምላክም ፡ አትስገድ ፡፡
፲፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክኽ ፡ ነኝና ፡
ከምድረ ፡ ግብጽ ፡ ያወጣሁኽ ፡፡
አፍኽን ፡ አስፋ ፡ እመላውማለሁ ፡፡
፲፩፤ ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ቃሌን ፡ አልሰማኝም ፡
እሥራኤልም ፡ እሺ ፡ አላለኝም ፡፡

፲፪፡ ተውኋቸውም ፡ እንደ ፡ ልባቸው ፡ ምቀኝነት ፡
በምክራቸውም ፡ ሔዱ ።
፲፫፡ ወገኔስ ፡ ሰምቶኝ ፡ እንደ ፡ ሆን ፡
እሥራኤልም ፡ በመንገዴ ፡ ሒዶ ፡ እንደ ፡ ሆን ፡
፲፬፡ ጸላቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ፈጥኜ ፡ ባዋረድሁላቸው ፡ ነበርሁ ፡
በሚያሳዝንዋቸውም ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ በጣልሁ ።
፲፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ጸላቶች ፡ በተገዙለት ፡ ነበረ ።
ዘመናቸውም ፡ ለዘላለም ፡ በሆነ ።
፲፮፡ የስንዴም ፡ ስብ ፡ ባበላው ፡ ነበር ።
ካምባውም ፡ ማር ፡ ባጸገብሁኽ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፹፩፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ባምላኮች ፡ ጉባዔ ፡ ይቆማል ።
ባምላኮች ፡ ማኸል ፡ ይፈርዳል ።
፪፡ እስከ ፡ መቸ ፡ አበት ፡ ትፈርዳላችሁ ፡
ለኃጢአተኞችስ ፡ ፊት ፡ ታደላላችሁ ።
፫፡ ለችጋረኛ ፡ አባትና ፡ እናትም ፡ ለሌለ ፡ ፍረዱ ።
ምስኪኑንም ፡ ነዳዩንም ፡ አጽድቁ ።
፬፡ ሰው ፡ የሌለውን ፡ ችጋረኛንም ፡ ርዱ ።
ከኃጢአተኞች ፡ እጅ ፡ አስጥልዋቸው ።
፭፡ አያውቁም ፡ አያስተውሉምም ። በጨለማ ፡ ይሔዳሉ ፡
የምድር ፡ መሠረት ፡ ሁሉ ፡ ይናወጻል ።
፮፡ እኔስ ፡ አማልክት ፡ ናችሁ ፡ አልሁ ፡
ሁላችሁም ፡ የልዑል ፡ ልጆች ።
፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ትሞታላችሁ ።
ካለቆችም ፡ እንደንዱ ፡ ትወድቃላችሁ ፡
፰፡ ተነሣ ፡ አቤቱ ፡ በምድር ፡ ፍረድ ።
አንተ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ትወርሳለኽና ።

መዝሙር ፡ ፹፪፡

፩፡ አቤቱ ፡ ዝም ፡ አትበል ።
ዝም ፡ አትበል ፡ ቸል ፡ አትበልም ፡ አቤቱ ።

፪፡ እነሆ ፡ ጸላቶችኽ ፡ ይጮኻሉና ።
የሚጸሉኽም ፡ ራሳቸውን ፡ አነሡ ።
፫፡ ሕዝብኽን ፡ በምክር ፡ ሸንግለዋልና ።
በስውራንኽም ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ።
፬፡ አሉም ፡ ኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ እናጥፋቸው ።
ደግሞም ፡ አይጸራ ፡ የእሥራኤል ፡ ስም ።
፭፡ ተማክረውም ፡ ያንድ ፡ ልብ ፡ ሁነዋልና ።
ባንተም ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ ተገቡ ።
፮፡ በኤዶምያስ ፡ የሚኖሩ ፡ የእስማኤልም ፡ ወገን ።
ሞአብም ፡ የአጋርም ፡ ወገኖች ።
፯፡ ጌባልና ፡ ዓሞን ፡ ዓማሌቅም ።
ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ።
፰፡ አሦርም ፡ ከርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ሆነ ።
ለሎጥ ፡ ልጆችም ፡ ረዳ ፡ ሆኑ ።
፱፡ እንደ ፡ በምድያም ፡ እንደ ፡ በሢሣራም ፡ አድርግባቸው ።
እንደ ፡ በያቢንም ፡ በቂሦን ፡ ወንዝ ፡
፲፡ በዓይን ፡ ደር ፡ በጠፉ ። እንደ ፡ ፋንዲያም ፡ የሆኑ ፡ በ
ምድር ፡ ላይ ።
፲፩፡ አለቆቻቸውን ፡ እንደ ፡ ሁሬብ ፡ እንደ ፡ ዜብም ፡ አድርግ ።
ታላላቆቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ዛባ ፡ እንደ ፡ ሰልማ
ናም ።
፲፪፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማደርያ ፡ እንወርሳለን ፡ ያሉ ።
፲፫፡ አምላኬ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ አድርጋቸው ።
በንፋስ ፡ ፊትም ፡ እንደ ፡ ገለባ ።
፲፬፡ እሳት ፡ በድን ፡ እንደምትቃጠል ።
ተራሮችንም ፡ እንደሚያቃጥል ፡ ነበልባል ።
፲፭፡ እንደሁም ፡ በቍጣኽ ፡ አሳደቸው ።
በኵርፊትኽም ፡ አስደንግጣቸው ።
፲፮፡ ፊታቸውንም ፡ እፍረት ፡ ምላው ።
ስምህንም ፡ ይፈልጋሉ ፡ አቤቱ ።
፲፯፡ ይፈሩ ፡ ለዘላለሙም ፡ ይታወኩ ።
ያፍሩም ፡ ይጠፉም ።

፲፰፡ ስምኽም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃሉ ።
አንተም፡ብቻኽ፡ልዑል፡እንደ፡ሆንኽ፡በምድር፡ሁሉ፡ላይ።

መዝሙር ፡ ፹፬፡

፩፡ እንደ፡ምን፡ተወደደ፡ማደርያችኽ፡አቤቱ፡የሠራዊት፡ጌታ።
፪፡ ነፍሴ፡የእግዚአብሔርን፡ስፍራ፡በመወደድ፡ትናፍቃለች።
ልቤ ፡ ሥጋዬም ፡ በሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
፫፡ ዎፍ ፡ ደግሞ ፡ ቤትን ፡ አገኘ ፡
ዋልያም ፡ ለራስዋ ፡ መኖርያውን ፡ አገኘች ፡ ጫጩቶችዋን ፡ ልታኖርባት ።
እርሶም ፡ መሠውያኽ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ንጉሢ ፡ አምላኬም ።
፬፡ በቤትኽ ፡ የሚኖሩ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።
ሁለግዜ ፡ ያምሰግኑኻል ።
፭፡ ኀይሉ ፡ ባንተ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
መንገድኽ ፡ በልባቸው ፡ ያለ ።
፮፡ በልቅሶ ፡ ወንዝ ፡ሲያልፉ ፡ ለምንጭ ፡ ያደርጉታል ፡
ዝናምም ፡ በረከትን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፯፡ ከኀይል ፡ ወደ ፡ ኀይል ፡ ይሔዳሉ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ በፅዮን ፡ ይታያሉ ።
፰፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ፡
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ አድምጽ ።
፱፡ ተመልከት ፡ አቤቱ ፡ ጋሻችን ፡ ሆይ ፡
ቀብተኽ ፡ ወደነገሥኸውም ፡ ፊት ፡ እይ ።
፲፡ አንዲት ፡ ቀን ፡ በቦታኽ ፡ ከሌሎች ፡ ሺሕ ፡ ትሻላለችና ።
በአምላኬ ፡ ቤት ፡ ደጅን ፡ መጠበቅ ፡ መረጽሁ ፡
በኃጥአን ፡ ቤት ፡ ከመቀመጥ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ጸሐይና ፡ ጋሻ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ሞገስና ፡ ክብር ፡ ይሰጣል ።
እግዚአብሔር ፡ በቅንነት ፡ የሚሔዱትን ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አያሳጣቸውም ።
፲፪፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ባንተ ፡ የታመነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፹፭፡

፩፡ ለምድርኽ ፡ አቤቱ ፡ ሞገስ ፡ አደረግኽ ፡
የያዕቆብንም ፡ ምርኮ ፡ መለስኽ ።
፪፡ የሕዝብኽን ፡ ኀጢአት ፡ አስቀርኽ ፡
ኀጢአታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ከደንኽ ።
፫፡ መዓትኽን ፡ ሁሉ ፡ አስወገድኽ ፡
ከቍጣኽ ፡ እሳት ፡ ተመለስኽ ።
፬፡ መልሰነ ፡ የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡
መዓትኽንም ፡ ከኛ ፡ መልስ ።
፭፡ በውኑ ፡ ለዘላለምን ፡ ትቈጣናለኽ ።
ቍጣኽን ፡ ለልጅ ፡ ልጅን ፡ ታስረዝማለኽ ።
፮፡ አንተ ፡ ተመልሰኽ ፡ አታድነነምን ።
ሕዝብኽም ፡ ባንተ ፡ ደስ ፡ ሊበላቸው ።
፯፡ ምህረትኽን ፡ አስየነ ፡ አቤቱ ።
መድኃኒትኽንም ፡ ስጠነ ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ የሚናገረውን ፡ እሰማለሁ ።
ሰላም ፡ ለሕዝቡ ፡ ይናገራልና ፡ ለቅዱሳኑም ።
ወደ ፡ ስንፍናም ፡ አይመለሱ ።
፱፡ በውነት ፡ ማደኑ ፡ ለሚፈሩት ፡ ቅርብ ፡ ናት ።
ክብር ፡ በምድራችን ፡ ያድር ፡ ዘንድ ።
፲፡ ምህረትና ፡ እውነት ፡ ተገናኙ ።
ጽድቅና ፡ ሰላምም ፡ ተሳሳሙ ።
፲፩፡ እውነት ፡ ከምድር ፡ ትበቅላለች ።
ጽድቅም ፡ ከሰማይ ፡ ትመለከታለች ።
፲፪፡ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ይሰጣል ።
ምድራችንም ፡ ፍሬዋን ፡ ትሰጣለች ።
፲፫፡ ጽድቅ ፡ በፊቱ ፡ ትሔዳለች ።
አረጋገጡንም ፡ በመንገድ ፡ ታኖራለች ።

አሥራ ፡ ሰባተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፹፮፡

፩፡ አቤቱ ፡ ጆሮኽን ፡ ወደኔ ፡ ጣል ፡ መልስልኝም ።
እኔ ፡ ችጋረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝና ።
፪፡ ነፍሴን ፡ ጠብቅ ፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ።
አምላኬ ፡ አንተን ፡ የታመነውን ፡ ባርያኽን ፡ አድን ።
፫፡ ማረኝ ፡ አቤቱ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉን ፡ ወደንተ ፡ እጮኻለሁና ።
፬፡ የባርያኽን ፡ ነፍስ ፡ ደሳሰኛት ፡
ነፍሴን ፡ ወደንተ ፡ እጥላለሁና ።
፭፡ አንተ ፡ አቤቱ ፡ ቸር ፡ ደቅር ፡ ባይም ፡ ነኽና ።
ምሕረትኽም ፡ ወደንተ ፡ ለሚጸረ ፡ ሁሉ ፡ በዝታለችና ።
፮፡ ጸሎቴን ፡ አድምፅ ፡ አቤቱ ። የልመናዬንም ፡ ነገር ፡ ስማ ።
፯፡ በመከራዬ፡ቀን፡ወደንተ፡እጮኻለሁ፡ትመልስለኛለኽና።
፰፡ በአማልክት ፡ የሚመስልኽ ፡ የለም ፡ አቤቱ ፡
እንደ ፡ ስራኽም ፡ ስራ ፡ የለም ።
፱፡ የፈጠርካቸው ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ደመጻሉ ፡
በፊትኽም ፡ አቤቱ ፡ ደሰግዳሉ ።
ስምኽንም ፡ ያከብራሉ ።
፲፡ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ነኽና ፡ ድንቅም ፡ ታደርጋለኽና ።
አንተ ፡ ብቻኽን ፡ አምላክ ፡ ነህና ።
፲፩፡ አቤቱ ፡ መንገድኽን ፡ አስተምረኝ ።
በእውነትኽ ፡ ልሒድ ።
ልቤን ፡ ሁሉ ፡ ምራ ፡ ስምኽን ፡ ለመፍራት ፡ ግጠመው ።
፲፪፡ አመሰግንኻለሁ ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ።
ለዘላለሙም ፡ ስምኽን ፡ አከብራለሁ ።
፲፫፡ ምሕረትኽ ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ።
ነፍሴንም ፡ ከታቾኛ ፡ ሢኦል ፡ አድንኻልና ።
፲፬፡ ዕቡያን ፡ በላዬ ፡ ቆሙ ፡ አቤቱ ።
የብርቱቾም ፡ ጉባዔ ፡ ነፍሴን ፡ አሸዋት ።

በፊታቸውም ፡ አላደረጉኽም ።
፲፭፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ መሐሪና ፡ ርሩ ፡ አምላክ ፡ ነኽ ።
መዓትኽ ፡ የራቀ ፡ ምሕረትኽም ፡ እውነትኽም ፡ የበዛ ።
፲፮፡ ወደኔ ፡ ተመልከት ፡ እዘንልኝም ።
ኃይልኽን ፡ ለባርያኽ ፡ ስጥ ፡ የሴት ፡ ባርያኽንም ፡ ልጅ ፡
አድን ።
፲፯፡ ምልክትንም ፡ ለደህንነት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ አድርግ ።
የሚጸሉኝ ፡ አይተው ፡ ያፍሩ ፡ ዘንድ ።
አንተ ፡ አቤቱ ፡ ረድተኸኛልና ፡ አጽናንተኸኝማልና ።

መዝሙር ፡ ፹፯፡

፩፡ መሠረቶቹ ፡ በተቀደሱ ፡ ተራሮች ፡ ሆኑ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ የፅዮንን ፡ ደጆች ፡ ወደደ ፡
ከያዕቆብ ፡ መኖርዮች ፡ ሁሉ ፡ ደልቅ ።
፫፡ ባንች ፡ የከበረ ፡ ነገር ፡ ደባላል ፡
የእግዚአብሔር ፡ አገር ፡ ሆይ ።
፬፡ ረሐብን ፡ ባቢሎንንም ፡ ለሚያውቁኝ ፡ አሳስባለሁ ።
እነሆ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጢሮስም ፡ የኢትዮጲያም ፡
ወገን ።
ደኽም ፡ ከዚያ ፡ ተወለደ ።
፭፡ ለፅዮንም ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሰዎች ፡ ተወለዱባት ፡ ደላሉ ።
እርሱም ፡ ልዑል ፡ ያጸናታል ።
፮፡ እግዚአብሔርም ፡ አሕዛብን ፡ በጽፈት ፡ ቍጥር ፡
ያም ፡ ከዚያ ፡ ደወለደል ፡ ደላል ።
፯፡ መዘምራንና ፡ ዘፋኞቹም ፡ ባንች ፡ ደኖራሉ ።
ምንጮቼም ፡ ሁሉ ፡ ባንተ ፡ ናቸው ።

መዝሙር ፡ ፹፰፡

፩፡ አቤቱ ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡
በቀንና ፡ በሌት ፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ።
፪፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትኽ ፡ ትግባ ።
ጆሮኽን ፡ ወደ ፡ ጩኸቴ ፡ ጣል ።

፫፡ ነፍሴ ፡ መከራ ፡ ጸገባለችና ፡፡
ሕይወቴም ፡ ወደ ፡ ሢኦል ፡ ደረሰች ፡፡
፬፡ ወደ ፡ ጉድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋራ ፡ ተቈጠርሁ ፡፡
ኃይልም ፡ እንደሌለው ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ፡፡
፭፡ በሞቱት ፡ መኻከል ፡ ሐርነት ፡ የወፃሁ ፡ ነኝ ፡
በሰይፍ ፡ ሙተው ፡ በመቃብር ፡ እንደ ፡ ተኙ ፡፡
ደግሞ ፡ የማታስባቸው ፡ እርሳቸው ፡ ከጅኽ ፡ ተቈረጡ ፡፡
፮፡ በታችኛ ፡ ጉድጓድ ፡ አስቀመጥኸኝ ፡
በጨለማም ፡ በጥልቆችም ፡፡
፯፡ በኔ ፡ ቍጣኽ ፡ ጸና ፡፡ ሞገድኽንም ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ አመጻኽ ፡፡
፰፡ የሚያውቁኝን ፡ ከኔ ፡ አራቅኽ ፡፡
ለርሳቸው ፡ ርኩስ ፡ አደረግኸኝ ፡፡
እንደልወጣም ፡ ተከለከልሁ ፡፡
፱፡ ዓይኖቼ ፡ ከመከራ ፡ ፈዘዙ ፡፡
ምሉውን ፡ ቀን ፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ፡ አቤቱ ፡፡
እጀንም ፡ ወደንተ ፡ ዘረጋሁ ፡፡
፲፡ በውኑ ፡ ለሙታንን ፡ ታምራት ፡ ታደርጋለኽ ፡፡
የሞቱትስ ፡ ሊያመሰግኑኽ ፡ ይነሣሉን ፡፡
፲፩፡ በመቃብርስ ፡ ያሉ ፡ ቸርነትኽንን ፡ ይነግራሉ ፡፡
እውነትኽንም ፡ በጥፋት ፡ ስፍራ ፡፡
፲፪፡ በጨለማስ ፡ ታምራትኽን ፡ ትታወቃለች ፡፡
ጽድቅኽምን ፡ በመርሳት ፡ ምድር ፡፡
፲፫፡ እኔ ፡ ግን ፡ ወደንተ ፡ አቤቱ ፡ ጮኽሁ ፡፡
በጽዋትም ፡ ጸሎቴ ፡ ትቀድምኻለች ፡፡
፲፬፡ ለምን ፡ አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ትጥላለኽ ፡፡
ፊትኽንም ፡ ከኔ ፡ ትሰውራለኽ ፡፡
፲፭፡ እኔ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምሬ ፡ ችጋረኛ ፡ ነኝ ፡ ለሞትም ፡ የቀረብሁ ፡፡
ድንጋጤህን ፡ ተሸክሜ ፡ አልቃለሁ ፡
፲፮፡ የቍጣህ ፡ እሳት ፡ አለፈችብኝ ፡፡
ግርማኽም ፡ አስደነገፀቸኝ ፡፡
፲፯፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ከበበቸኝ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡፡

በዙርያዬ ፡ ባንድ ፡ ተሰበሰበች ፡፡
፲፰፡ ወደጆቼን ፡ ባልንጀሮቼንም ፡ ከኔ ፡ አራቅኽ ፡፡
ዘመዶቼንም ፡ በጨለማ ፡ ሰወርኽ ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፹፰፡

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ ለዘላለም ፡ እቀኛለሁ ፡፡
ባፌም ፡ እውነትኽን ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ አመሰግናለሁ ፡፡
፪፡ ምሕረት ፡ ለዘላለም ፡ ትሠራለች ፡ ብያለሁና ፡፡
እውነትኽንም ፡ በሰማይ ፡ ታጸናታለኽ ፡፡
፫፡ ከመረጽሁት ፡ ጋራ ፡ ኪዳን ፡ አደረግሁ ፡
ለባርያዬም ፡ ለደዊት ፡ ማልሁ ፡፡
፬፡ ዘርኽን ፡ ለዘላለም ፡ እንደዘጋጅልኽ ፡
ዙፋንኽንም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሠራሁ ፡፡
፭፡ ሰማዮችም ፡ ታምራትኽን ፡ ያመሰግናሉ ፡ አቤቱ ፡፡
ደግሞም ፡ እውነትኽን ፡ በቅዱሳን ፡ ጉባዔ ፡፡
፮፡ ማነው ፡ በሰማይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚተካከለው ፡፡
ከአማልክት ፡ ልጆችም ፡ ማን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይመስላል ፡፡
፯፡ የተፈራ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ በቅዱሳን ፡ ሸንጎ ፡፡
ታላቅ ፡ ነው ፡ ግሩምም ፡ ነው ፡ በዘርያው ፡ ባሉ ፡ ሁሉ ፡፡
፰፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ማነው ፡ እንደንተ ፡ የበረታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡
እውነትኽም ፡ ትከብኻለች ፡፡
፱፡ የባሕርን ፡ ትዕቢት ፡ አንተ ፡ ትገዛለኽ ፡፡
የሞገዱን ፡ መናወጥ ፡ አንተ ፡ ዝም ፡ ታሰኘዋለኽ ፡፡
፲፡ አንተ ፡ ረሐብን ፡ ቀጠቀጥኽ ፡ እንደ ፡ ተወጋ ፡፡
በኃይልኽም ፡ ክንድ ፡ ጸላቶችኽን ፡ በተንኽ ፡፡
፲፩፡ ሰማዮች ፡ ያንተ ፡ ናቸው ፡ ምድርም ፡ ያንተ ፡ ናት ፡፡
ዓለምን ፡ መላትዋንም ፡ አንተ ፡ መሠረትኽ ፡፡
፲፪፡ ሰሜንን ፡ ደቡብንም ፡ አንተ ፡ ፈጠርኽ ፡፡
ታቦርና ፡ አርሞንዔም ፡ በስምኽ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡፡

፲፫፡ ለአንተ ፡ ክንድ ፡ አለኽ ፡ ከኀይል ፡ ጋራ ።
አጅኽ ፡ ትበርታለች ፡ ቀኝኽም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላለች ።
፲፬፡ የመንበርኽ ፡ ድገፈ ፡ ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ ነው ፡
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ በፊትኽ ፡ ይሔዳሉ ።
፲፭፡ እልልታ ፡ የሚያውቅ ፡ ወገን ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡
አቤቱ ፡ በፊትኽ ፡ ብርሃን ፡ ይሔዳሉ ።
፲፮፡ በስምኽ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡
በጽድቅኽም ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።
፲፯፡ የኀይላቸው ፡ ትምክሕት ፡ አንተ ፡ ነኽና ፡
በጸጋኽም ፡ ቀንደችን ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፲፰፡ ጋሻችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነውና ፡
ንጉሣችንም ፡ በእሥራኤል ፡ ለተቀደሰ ።
፲፱፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ ለቅዱስኽ ፡ በራእይ ፡ ተናገርኽ ።
ረዴትም ፡ በኃያል ፡ ላይ ፡ አኖርሁ ፡ አልኽ ፡
ከሕዝብ ፡ የተመረጸውን ፡ አነሣሁ ።
፳፡ ባርያዬን ፡ ዳዊትን ፡ አገኘሁ ፡
በቅድስናዬ ፡ ዘይትም ፡ ቀባሁት ።
፳፩፡ እጄም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ትጸናለች ፡
ክንዴም ፡ ታጸናዋለች ።
፳፪፡ ጸላት ፡ በርሱ ፡ አይረባም ፡
የዐመፃም ፡ ልጅ ፡ ሊጐዳው ፡ አይችልም ።
፳፫፡ ጸላቶቹን ፡ ከፊቱ ፡ እቀጠቅጣለሁ ፡
የሚጸሉትንም ፡ እመታቸዋለሁ ።
፳፬፡ እውነቴ ፡ ግን ፡ ጸጋዬም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነው ፡
በስሜም ፡ ቀንዱ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፳፭፡ እጁንም ፡ በባሕር ፡ አኖራለሁ ፡ በፈሳሾችም ፡ ቀኙን ።
፳፮፡ እርሱ ፡ ይለኛል ፡ አንተ ፡ አባቴ ፡ ነኽ ፡ ብሎ ፡
አምላኬም ፡ የመድኃኒቴም ፡ አምባ ።
፳፯፡ እኔም ፡ የበኵር ፡ ልጄን ፡ አደርገዋለሁ ፡
ከምድር ፡ ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አኖረዋለሁ ።
፳፰፡ ለዘላለም ፡ ምሕረቴን ፡ ለርሱ ፡ እጠብቃለሁ ፡
ኪዳኔም ፡ ለርሱ ፡ የታመነ ፡ ነው ።

፳፱፡ ዘርዉንም ፡ ለዘላለም ፡ አደርጋለሁ ፡
ዙፋኑንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ።
፴፡ ልጆቹስ ፡ ሕጌን ፡ ቢተው ፡ በፍርዴም ፡ ባይሔዱ ፡
፴፩፡ ሥርዓቴን ፡ ቢያረክሱ ፡ ትእዛዛቴንም ፡ ባይጠብቁ ፡
፴፪፡ ኀጢአታቸውን ፡ በጨንገር ፡ እጐበኛለሁ ፡
ግፈቸውንም ፡ በግርፈት ።
፴፫፡ ምሕረቴን ፡ ግን ፡ ከርሱ ፡ አላርቃትም ፡
በውነቴም ፡ አልወነጅልም ።
፴፬፡ መሐላዬን ፡ አላረክስም ፡
ከከንፈሬም ፡ የወጣውን ፡ አልለውጥም ።
፴፭፡ አንድግዜ ፡ በቅዱስነቴ ፡ማልሁ ፡
በደዊትም ፡ አሰተኛ ፡ አልሆንበትም ።
፴፮፡ ዘሩ ፡ ለዘላለሙ ፡ ይኖራል ፡
ዙፋኑም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ በፊቴ ።
፴፯፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ጨረቃ ፡ ይጸናል ፡
እንደ ፡ ታመነም ፡ ምስክር ፡ በደመናት ።
፴፰፡ አንተ ፡ ግን ፡ ናቅኸው ፡ ጸላኸውም ፡
ቀብተኽ ፡ ያነገሥኸውንም ፡ ተቈጣኽ ።
፴፱፡ የባርያኽን ፡ ኪዳን ፡ አፈረስኽ ፡
አክሊሉንም ፡ በምድር ፡ አረከስኽ ።
፵፡ ቅጥሩን ፡ ሁሉን ፡ ፈታህ ፡ አምባውንም ፡ ሁሉ ፡ አፈረስኽ ።
፵፩፡ መንገድ ፡ አላፊ ፡ ሁሉ ፡ ተናጠቀው ።
ለጎረቤቶቹም ፡ ስድብ ፡ ሆነ ።
፵፪፡ የጸላቶቹን ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ አደረግኽ ፡
የሚጸሉትንም ፡ ሁሉ ፡ ደሳሰኘኽ ።
፵፫፡ የሰይፋንም ፡ ስለት ፡ መለስኽ ፡
በሰልፍም ፡ አላቆምኸውም ።
፵፬፡ ከንጽሕናውም ፡ ሻርኸው ። ዙፋኑንም ፡ በምድር ፡ ጣልኽ ።
፵፭፡ የጉልማስነቱን ፡ ዘመን ፡ አሳነስኽ ፡
ኀፍረትንም ፡ አለበስኸው ።
፵፮፡ እስከ ፡ መቼ ፡ አቤቱ ፡ ከኛ ፡ ትመለሳለኽ ፡ ለዘላለምን ።
መዓትኽ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነዷልን ።

፵፯፤ ዘመኔ : ምንድር : ነው : አስብ ።
የሰውን : ልጅ : ሁሉ : ለከንቱ : ፈጠርኸ ።
፵፰፤ ማነው : ሕያው : ሁኖ : የሚኖር : ሰው : ሞትንስ : የማያይ ።
ነፍሱንስ : ከሢኦል : እጅ : የሚያድን ።
፵፱፤ የቀደመች : ምሕረትኸ : ወዴት : ናት : አቤቱ :
ለዳዊት : ለባርያኸ : በ ውነትኸ : የማልኸት ።
፶፤ አስብ : አቤቱ : የባሮችኸን : ስድብ :
በብብቴ : የተቀበልሁትን : ከብርቱ : አሕዛብ : ሁሉ ።
፶፩፤ ጸላቶችኸ : የሰደቡበትን : አቤቱ :
ቀብተኸ : ያነገሥኸውን : መንገድ : የሰደቡበትን ።
፶፪፤ እግዚአብሔር : ለዘላለም : ይባረክ ። አሜን ። አሜን ።

አሥራ : ስምንተኛ : ቀን ።

የ ጽዋ ት : ጸሎ ት ።

መዝሙር : ፺፤

፩፤ አቤቱ : አንተ : መኖርያ : ሆንኸልነ : በትውልድ : ሁሉ ።
፪፤ ተራሮች : ሳይወለዱ : ምድርም : ዓለምም : ሳይፈጠር ።
ከዘላለምም : እስከ : ዘላለም : ድረስ : አንተ : አምላክ : ነኸ ።
፫፤ ሰውን : ወደ : ጥፋት : ትመልሳለኸ :
ተመለሱም : የሰው : ልጆች : ትላለኸ ።
፬፤ ሺኸ : አመት : በፊትኸ : እንደለፈች : እንደ : ትላንት : ቀን :
እንደ : ሌትም : ትጋት : ናቸውና ።
፭፤ አጠፈኻቸው : እንደ : እንቅልፍም : ናቸው ።
ማልደ : እንደ : ለመለመ : እንደሚያልፍም : እሳር ።
፮፤ ማልደ : ያብባል : ያልፈልም :
በሰርክም : ይቈረጣልና : ይደርቃል ።
፯፤ በቍጣኸ : አልቀናልና ። በመዓትኸም : ደነፀነ ።
፰፤ ኃጢአታችንን : በፊትኸ : አስቀመጥኸ :
የተሰወረውንም : ኃጢአታችን : በፊትኸ : ብርሃን ።
፱፤ ዘመናችን : ሁሉ : በመዓትኸ : አልፈዋልና :
አመታታችንንም : እንደ : ጨወታ : ፈጸምነ ።

፲፤ ያመታታችን : ዘመን : ሰብዓ : አመት : ነው :
በብርታትም : ቢሆን : ስማንያ : አመት ።
ኃይላቸው : ግን : ድካምና : መከራ : ነው ።
ቶሎ : አልፈዋልና : እኛም : በረን : እንሔዳለን ።
፲፩፤ ማነው : የቍጣኸን : ጽናት : የሚያውቅ ።
እንደ : ፍርሃትኸም : እንደሁም : ቍጣኸ : እንደለ ።
፲፪፤ ዘመናችነን : እንቈጥር : ዘንድ : አስታውቀነ :
ልባችን : ወደ : ጥበብ : እንድናገባ ።
፲፫፤ ተመለስ : አቤቱ : እስከ : መቸ ። ለባሮችኸም : እዘን ።
፲፬፤ ማልደ : ምሕረኸን : አጽግበነ :
ደስም : ይለናል : ሕሤትም : እናደርጋለን : በዘመናችን : ሁሉ ።
፲፭፤ ደስ : አሰኘነ : መከራ : በተቀበልነባት : ቀን : ፈንታ ።
ክፉም : ባየነባቸው : አመታት : ፈንታ ።
፲፮፤ ባሮችኸ : ስራኸን : ያዩ : ዘንድ :
ልጆቻቸውም : ምስጋናኸን ።
፲፯፤ የአምላካችንም : የእግዚአብሔር : ሞገስ : በላያችን : ትሁን :
የጀቻችነንም : ስራ : በላያችን : አቅና ።
የጀቻችነን : ስራ : አቅና ።

መዝሙር : ፺፩፤

፩፤ በልዑል : መጸጊ : የሚኖር :
ሁሉን : በሚችል : በጽላው : ያድራል ።
፪፤ እግዚአብሔርን : መጸጊዬ : አምባዬም : አንተ : ነኸ :
እለዋለሁ :
አምላኬም : በርሱ : አምናለሁ ።
፫፤ እርሱ : ካደኝ : ወጽመድ : ያድንኻልና :
ከሚያጠፋም : ቸነፈር ።
፬፤ በላባቹ : ይሰውርኻል : ከክንፎቹም : በታች : ትታመናለኸ :
እውነቱም : ለጋሻና : ለግምብ : ትሆንልኻለች :
፭፤ ከሌሊት : ግርማ : አትፈራም :
ከፍላፃም : በቀን : ከሚበር :
፮፤ በጨለማም : ከሚሔድ : ቸነፈር :
በቀትርም : ከሚያጠፋ : በሽታ ።

፯፡ ባጠገብህ ፡ ሺሕ ፡ ይወድቃሉ ፡ በቀኝህም ፡ አልፍ ፡
ወደንተ ፡ ግን ፡ አይደርስም ።
፰፡ በዓይንህ ፡ ትመለከታለህ ፡ እንጂ ፡
የኃጥኣንንም ፡ ብድራት ፡ታያለህ ።
፱፡ አንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መታመኛዬ ፡ ነህ ፡ ብለሃልና ፡
ልዑልንም ፡ ለመኖርያህ ፡ አደረግህ ።
፲፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይወድቅብህም ፡
መቅሠፍትም ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አይቀርብም ።
፲፩፡ መላእክቱን ፡ ስላንተ ፡ ያዛልና ፡
በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ።
፲፪፡ በእጆቻቸውም ፡ ላይ ፡ ያነሡኻል ፡
እግርህ ፡ በድንጊያ ፡ እንዳትሰናከል ፡
፲፫፡ ባንበሳና ፡ በባብ ፡ ላይ ፡ ትጫማለህ ፡
ያንበሳንም ፡ ግልገል ፡ ዘንዶንም ፡ ትረግጣለህ ።
፲፬፡ በኔ ፡ ታምንዋልና ፡ አስጥለዋለሁ ፡
እሰውረዋለሁ ፡ ስሜን ፡ አውቋልና ።
፲፭፡ ወደኔም ፡ ይጮኻልና ፡ እመልስለታለሁ ፡
በመከራው ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነኝ ።
አድነውማለሁ ፡ አከብረውማለሁ ።
፲፮፡ ረጅምንም ፡ ዘመን ፡ አጸግበዋለሁ ።
ማዳኔንም ፡ አሳየዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፺፪፡

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ ማመስገን ፡ መልካም ፡ ነው ፡
ለስምኽም ፡ ዝማሬ ፡ ማቅረብ ፡ ልዑል ፡ ሆይ ።
፪፡ ማለደ ፡ በምሕረትህ ፡ ማውራት ፡ በሌትም ፡ በቸርነትህ ።
፫፡ አሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በገና ፡ በንብልታም ፡
ከምስጋና ፡ ጋራ ፡ በመሰንቆ ።
፬፡ በስራኽ ፡ ደስ ፡ አሰኝተኸኛልና ፡ አቤቱ ፡
በእጅኽም ፡ ስራ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፭፡ ስራኽ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ አቤቱ ።
አሳብኽም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ነው ።

፮፡ ደንቆር፡ሰው፡አያውቅም።ሰነፍም፡ይህን፡አያስተውልም ።
፯፡ ሀመፀኞች ፡ ሲጨበጨቡ ፡ እንደ ፡ ሣዕር ፡ ያብባሉ ፡
ደሮ፡ግፍን፡የሚያደርጉትን፡ሁሉ፡ላዘላለም፡ያጠፋቸዋል።
፰፡ አንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ት
ላለህ ።
፱፡ እነሆ ፡ ጸላቶችኽ ፡ አቤቱ ፡ እነሆ ፡ ጸላቶችኽ ፡ ይጠፋሉና፡
ግፍ ፡ የሚሰሩም ፡ ሁሉ ፡ ይበተናሉና ።
፲፡ ቀንዴ ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡ ቀንዴ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
ራሴ ፡ በለመለመ ፡ ቅቤ ፡ ይቀባል ።
፲፩፡ ዓይኔም ፡ በጸላቶቼ ፡ በሚጠብቁኝ ፡ ታያለች ፡
በላዬም ፡ በክፉ ፡ በቆሙ ፡ ጆሮዬ ፡ ትሰማለች ።
፲፪፡ ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ሰሌን ፡ ይለመልማል ፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዛፍም ፡ ያድጋል ።
፲፫፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የተተከሉ ፡ ባምላካችን ፡ ስፍራ ፡
ይለመልማሉ ።
፲፬፡ ደግሞም ፡ በሽምግልና ፡ ፍሬን ፡ ያፈራሉ ፡
ሱብተውና ፡ ለምልመው ፡ ይሆናሉ ።
፲፭፡ ይነግሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምባዬ ፡ እውነተኛ ፡ እ
ንደ ፡ ሆነ ፡
አድልዎም ፡ በርሱ ፡ የለበትም ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፺፫፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ ክብርንም ፡ ለበሰ ።
እግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ለበሰ ፡ ታጠቀባትም ።
ዓለምንም ፡ አጽንትዋታልና ፡ አትናወጽም ።
፪፡ ዙፋንህ ፡ ከጥንት ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ።
አንተም ፡ ከዘላለም ፡ ነኽ ።
፫፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ፡ ፈሳሾች ፡ አቤቱ ፡
ፈሳሾች ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ።
ፈሳሾች ፡ ጩኸታቸውን ፡ ያነሣሉ ።

፬፡ ከብዙ ፡ ከውኃ ፡ ድምፅ ፡ ከባሕር ፡ ከገረመ ፡ ሞገድ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔር ፡ በላይ ፡ ግሩም ፡ ነው ።
፭፡ ምስክርኽ ፡ እጅግ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
ለቤትኽ ፡ ቅድስና ፡ ይገባል ፡ አቤቱ ፡
እስከ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡ ድረስ ።

መዝሙር ፡ ፺፬፡

፩፡ የበቀል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡
የበቀል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ተገለጽ ።
፪፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ የምድር ፡ ፈራጅ ፡ ሆይ ፡
ዕቡያንም ፡ ፍዳቸውን ፡ መልስላቸው ።
፫፡ ኃጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ አቤቱ ፡
ኃጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይጓደዱሉ ።
፬፡ ትዕቢትን ፡ ያወጣሉና ፡ ይነግራሉ ፡
ግፍ ፡ አድራጎችም ፡ ሁሉ ፡ ይባላሉ ።
፭፡ ሕዝብኽን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ ይሰባብራሉ ፡
ርስትህንም ፡ ያስቸግራሉ ።
፮፡ ባልቴቲቱን ፡ ስደተኛውንም ፡ ይገድላሉ ፡
አባት ፡ እናትም ፡ የሌለውን ፡ ይቀጠቅጣሉ ።
፯፡ እግዚአብሔርም ፡ አያይም ፡
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ አያስተውልም ፡ ይላሉ ።
፰፡ አስተውሉ ፡ እላንት ፡ የሕዝብ ፡ ድንቍርት ፡ ሆይ ።
እላንትም ፡ ሰነፎች ፡ መቼ ፡ በጅ ፡ ትላላችሁ ።
፱፡ ጆሮን ፡ የተከለ ፡ አይሰማምን ፡
ዓይንንም ፡ የፈጠረ ፡ አያይምን ።
፲፡ አሕዛብንስ ፡ የሚቀጣ ፡ አይዘልፍምን ፡
ለሰውም ፡ ዕውቀት ፡ የሚያስተምር ።
፲፩፡ እግዚአብሔር፡የሰውን፡አሳብ፡ያውቃል፡ምናምን፡እንደ፡ሆነ።
፲፪፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ የገሠፅኸው ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡
ሕግኽንም ፡ ያስተማርኸው ።
፲፫፡ ከክፉ ፡ ዘመን ፡ ታሳርፈው ፡ ዘንድ ፡
ለኃጢአተኛ ፡ ጕድጓድ ፡ እስኪቈፈር ፡ ድረስ ።

፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥልምና ፡
ርስቱንም ፡ አይተውምና ።
፲፭፡ ፍርድ ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ ትመለሳለችና ፡
ልባቸውም ፡ የቀና ፡ ሁሉ ፡ ይከተሉታል ።
፲፮፡ ማነው ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚነሣ ፡ በክፎች ፡ ላይ ።
ማንስ ፡ ይቆምልኛል ፡ ግፍ ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ።
፲፯፡ እግዚአብሔር ፡ ለረዳት ፡ ባይሆንልኝ ፡
ነፍሴ ፡ ለጥቂት ፡ በዝምታ ፡ ባደረች ፡
፲፰፡ እግሮቼ ፡ ተሰናከሉ ፡ ባልሁ ፡ ጊዜ ፡
ምሕረትኽ ፡ አቤቱ ፡ አጸናችኝ ።
፲፱፡ የልቤ ፡ ትካዜ ፡ በበዛች ፡ ጊዜ ፡
ማጽናናትኽ ፡ ነፍሴን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ።
፳፡ የግፍ ፡ ዙፋን ፡ካንተ ፡ ጋራ ፡ ያብራልን ፡
በሕግ ፡ ፈንታ ፡ ድካምን ፡ የሚፈጥር ።
፳፩፡ በጻድቅ ፡ ነፍስ ፡ ላይ ፡ ይሰበሰባሉ ፡
ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ይኰንናሉ ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ መጸጊያ ፡ ሆነልኝ ፡
አምላኬም ፡ አምባዬ ፡ ተስፋዬም ፡ ነው ።
፳፫፡ ግፋቸውንም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ይመልሳል ።
በክፋታቸውም ፡ ያጠፋቸዋል ።
እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ያጠፋቸዋል ።

አሥራ ፡ ዘጠኝኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፺፭፡

፩፡ ኑ ፡ ደስ ፡ ይበለን ፡ በእግዚአብሔር ፡
እልልም ፡ እንበል ፡ ለመድኃኒታችን ፡ አምባ ።
፪፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ እንድረስ ፡ በምስጋና ፡
በዝማሬም ፡ እልል ፡ እንበልለት ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡
ታላቅ ፡ ንጉሥም ፡ ባማልክት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ።

፬፡ የምድር ፡ ጥልቆች ፡ በጁ ፡ ናቸውና ፡
የተራሮችም ፡ ከፍታዎች ፡ ለርሱ ፡ ናቸው ።
፭፡ ባሕር ፡ የርሱ ፡ ነው ፡ እርሱም ፡ ፈጠረው ።
እጆቹም ፡ ደርቅን ፡ ፈጠሩ ።
፮፡ ኑ ፡ እንስገድ ፡ እንገዛም ።
በፈጠረን፡በእግዚአብሔር፡ፊት ፡ በጕልበታችን፡እንበርከክ ።
፯፡ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ ነውና ።
እኛም ፡ የመሰማርያው ፡ ሕዝብ ፡ ነን ፡ የመንጋውም ፡ በጎች ።
ዛሬ ፡ እላንተ ፡ድምፁን ፡ ብትሰሙ ፡
፰፡ ልባችሁን ፡ አታጽኑ ። በምሪባ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
በመሳም ፡ ቀን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፱፡ አባቶቻችሁ ፡ በፈተኑኝ ፡ ጊዜ ፡
ፈተኑኝ ፡ ስራዬንም ፡ አዩ ።
፲፡ አርብዓ ፡ አመት ፡ በዚያች ፡ ትውልድ ፡ ደከምሁ ።
እሌህም ፡ ልባቸው ፡ የሚስት ፡ ሕዝብ ፡ ናቸው ፡
እርሳቸውም ፡ መንገዴን ፡ አያውቁም ፡ አልሁ ።
፲፩፡ ባቍጣዬም ፡ ማልሁባቸው ፡ ወደ ፡ ዕረፍቴ ፡ እንዳይገቡ ።

መዝሙር ፡ ፺፭፡

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ቅኔን ፡ ቅኙለት ።
ቅኙ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ ሁሉ ።
፪፡ ቅኙ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስሙንም ፡ ባርኩ ።
ከቀን ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ በማደኑ ፡ አውሩ ።
፫፡ ምስጋናውን ፡ ለአሕዛብ፡ንገሩ፡ለአሕዛብ፡ሁሉ፡ታምራቱን።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነውና፡ ምስጋናውም ፡ ብዙ ፡ ነውና።
የተፈራም ፡ ነውና ፡ በአማልክት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ።
፭፡ የአሕዛብ ፡ አምላኮች ፡ ሁሉ ፡ ጣዖታት ፡ ናቸውና ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰማዮችን ፡ ሰራ ።
፮፡ ምስጋናና ፡ ሽልም ፡ በፊቱ ፡ ናቸው ፡
ኃይልና ፡ ጌጽም ፡ በመቅደሱ ።
፯፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጹ ፡ የአሕዛብ ፡ ነገዶች ።
ለእግዚአብሔር ፡ ክብርንና ፡ ኃይልን ፡ አምጹ ።

፰፡ ለእግዚአብሔር ፡ የስሙን ፡ ክብር ፡ አምጹ ።
መሥዋዕት ፡ ያዛችሁ ፡ ወደ ፡ ቦታው ፡ ግቡ ።
፱፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ፡ በቅድስና ፡ ጌጽ ።
ምድር ፡ ሁልዋ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትፍራ ።
፲፡ በአሕዛብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ በሉ ።
ዓለምንም ፡ አጸና ፡ እንዳትናወጽ ።
በአሕዛብ ፡ በቅን ፡ ይፈርዳል ።
፲፩፡ ሰማዮች ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ምድርም ፡ ሐሤት ፡ ታድርግ ።
ባሕር ፡ ይናወጽ ፡ በርሱም ፡ ያለ ፡ ሁሉ ።
፲፪፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ደስ ፡ ይበላት ፡ በርስዋም ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የዱር ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይላታል ።
፲፫፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ። ይገባልና ።
በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይገባልና ።
በዓለም ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳል ፡ በአሕዛብም ፡ በእውነቱ ።

መዝሙር ፡ ፺፮፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ። ምድር ፡ ሐሤት ፡ ታድርግ ።
ብዙ ፡ ደሴቶችም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፪፡ ደመና ፡ ጽጋግም ፡ በዙርያው ፡ ነው ።
ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ የዙፋኑ ፡ ደገፋ ፡ ነው ።
፫፡ እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይሔዳል ። ጸላቶቹንም ፡ በዙርያው ፡ ያነዳል ።
፬፡ መብረቆቹ ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ።
ምድር ፡ አየችና ፡ ተናወጸች ።
፭፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ሰምዕ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቀለጡ ፡
የምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ።
፮፡ ሰማዮች ፡ ጽድቁን ፡ አወሩ ።
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ክብሩን ፡ አዩ ።
፯፡ ለጣዖት ፡ የሚሰግዱ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡
በጣዖታትም ፡ የሚመኩ ።
ስገዱለት ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ።
፰፡ ፅዮን ፡ ሰማች ፡ ደስም ፡ አላት ፡
የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ ስለ ፡ ፍርድኽ ፡ አቤቱ ።

፱፡ አንተ፡እግዚአብሔር፡ልዑል ፡ነኽና፡በመድር፡ሁሉ፡ላይ፡
እጅግም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አልኽ ፡ ካምላኮች ፡ ሁሉ ፡ በላይ ።
፲፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትወዱ ፡ ክፋን ፡ ነገር ፡ ጽሉ ።
የቅዱሳኑን ፡ ነፍሶች ፡ ይጠብቃል ፡
ከኃጥኣን ፡ እድ ፡ ያድናቸዋል ።
፲፩፡ ብርሃን ፡ ለጻድቃን ፡ ተዘራ ፡
ደስታም ፡ ልባቸው ፡ ቅን ፡ ለሆነ ።
፲፪፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ጻድቃን ፡ በእግዚአብሔር ፡
በቅድስናውም ፡ አሳብ ፡ አመስግኑት ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፺፰፡

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ቅኔን ፡ ቅኙ ፡
እርሱ ፡ ድንቅ ፡ አድርጓልና ።
ቀኙ ፡ አድናለታለችና ፡ የተቀደሰችም ፡ ክንዱ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ማደኑን ፡ አሰታወቀ ።
በአሕዛብ ፡ ፊትም ፡ ጽድቁን ፡ ገለጸ ።
፫፡ ምሕረቱን ፡ አሰበ ፡ እውነቱንም ፡ ለእሥራኤል ፡ ቤት ።
የምድር ፡ ዳር ፡ ሁሉ ፡ የአምላካችነን ፡ መድኀኒት ፡ አዩ ።
፬፡ አንቺ፡መድር፡ሁሉ፡ሆይ፡ለእግዚአብሔር፡እልል፡በይ።
አመስግኑ ፡ ደስም ፡ ይበላችሁ ፡ ዝማሬም ፡ አቅርቡ ።
፭፡ በመሰንቆ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ። በመሰንቆ ፡ በዝ
ማሬም ፡ ድምፅ ።
፮፡ በምስር ፡ ቃና ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡
በንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እልል ፡ በሉ ።
፯፡ ባሕር ፡ ትንቀሳቀስ ፡ በርስዋም ፡ ያለ ፡ ሁሉ ፡
ዓለም ፡ በርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ።
፰፡ ፈሳሾች፡እጅን፡ይጽፉ።ተራሮች፡ባንድ፡ደስ፡ይበላቸው።
፱፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ። በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጸልና ፡
በዓለምም ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርደል ፡ በአሕዛብም ፡ በቅን ።

መዝሙር ፡ ፺፱፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ። አሕዛብ ፡ ይደንግፁ ።
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። ምድር ፡ ትናወጥ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ በፅዮን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡
እርሱም ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።
፫፡ ታላቅ፡ስምኽን፡ያመስግኑ።የተፈራ፡የተቀደሰም፡ነውና።
፬፡ የንጉሥንም ፡ ኃይል ፡ የፍርድ ፡ ወደጅ ፡
አንተ ፡ ቅንነትን ፡ አጸናኽ ።
አንተም ፡ በያዕቆብ ፡ ፍርድና ፡ ጽድቅን ፡ አደረግኽ ።
፭፡ እግዚአብሔርን ፡ አምላካችነን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉ ፡
ወደ ፡ እግሩም ፡ መቀመጫ ፡ ስገዱ ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።
፮፡ ሙሴ፡ሐሮንም፡በካህናቱ፡ሳሙኤልም፡ስሙን፡በሚጸሩ፡
እግዚአብሔርን ፡ ጸሩት ፡ እርሱም ፡ መለሰላቸው ።
፯፡ በደመና ፡ ዓምድ ፡ ተናገራቸው ።
ምስክሩን ፡ ጠበቁ ፡ የሰጣቸውንም ፡ ትእዛዝ ።
፰፡ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ አንተ ፡ መለስኽላቸው ።
ደቅር ፡ ባይም ፡ አምላክ ፡ ሆንኽላቸው ።
በስራቸው ፡ ግን ፡ ተበቀልኽላቸው ።
፱፡ እግዚአብሔርን ፡ አምላካችነን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉ ።
ወደ ፡ ተቀደሰችም ፡ ተራራ ፡ ስገዱለት ።
እግዚአብሔር ፡ አመላካችን ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻፡

፩፡ አንቺ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በይ ።
፪፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ በደስታ ፡ በፊቱም ፡ ግቡ ፡ በልልታ ።
፫፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቁ ።
እርሱ ፡ ፈጠረን ፡ እኛም ፡ አይደለነም ።
እኛስ ፡ ሕዝቡ ፡ የመሰመርያውም ፡ በጎች ፡ ነን ።
፬፡ ወደ ፡ ደጆቹ ፡ በመገዛት ፡ ግቡ ፡ ወደ ፡ ቦቶቹም ፡ በምስጋና ።
አመስግኑት ፡ ስሙንም ፡ ባርኩ ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነውና ።
ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡ እውነቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ።

መዝሙር ፡ ፻፩፡

፩፡ ስለ ፡ ምሕረትና ፡ ስለ ፡ ፍርድ ፡ እቀኛለሁ ።
ላንተም ፡ አቤቱ ፡ ዝማሬን ፡ አቀርባለሁ ።
፪፡ በቀና ፡ መንገድ ፡ በጅ ፡ ይለኛል ።
መቼ ፡ ወደኔ ፡ ትመጻለኽ ።
በልቤ ፡ ቅንነት ፡ እሔዳለሁ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ።
፫፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አላኖርም ።
የሕግ ፡ አታላላፊን ፡ ስራ ፡ ጸላሁ ፡ አልተጠጋልኝምም ።
፬፡ ጠማማ፡ልብም፡ከኔ፡ይርቃል ። ክፉውንም፡አላውቅም ።
፭፡ ባልንጀራውን ፡ በቀስታ ፡ የሚያላክከው ፡ እርሱን ፡ አ
ጠፋለሁ ።
ዓይኑ፡የታበየ፡ልቡም፡የሳሳ፡እርሱን፡መታገሥ፡አይቻልኝም ።
፮፡ ዓይኖቼ ፡ በምድር ፡ ምእመናን ፡ ላይ ፡ ናቸው ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡
ይቀመጡ ፡ ዘንድ ።
በቀና ፡ መንገድ ፡ የሚሔድ ፡ እርሱ ፡ ያገለግለኛል ።
፯፡ ትንኰል ፡ የሚያደርግ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ አይኖርም ።
ባሰት ፡ የሚናገር ፡ በፊቴ ፡ አይጸናም ።
፰፡ በማለደ ፡ የምድርን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ አጠፋለሁ ።
ከእግዚአብሔር ፡ አገር ፡ ዐመፃ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡
እቈርጥ ፡ ዘንድ ።

ህያ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፪፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ።
ጩኸቴም ፡ ወደንተ ፡ ይግባ ።
፪፡ ፊትኽን ፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ከኔ ፡ አትሰውር ።
ጆሮኽን ፡ ወደኔ ፡ ጣል ።
በጸራሁኽ ፡ ቀን ፡ ፈጥነኽ ፡ መልስልኝ ።
፫፡ ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ አልቃለችና ።
አፅንቶቼም ፡ እንደ ፡ መቃጠያ ፡ ተኰሰዋልና ።

፬፡ ልቤ ፡ ተመታ ፡ እንደ ፡ ሣዕርም ፡ ደረቀ ።
እንጀራ ፡ መብላት ፡ ተረስቶኛልና ።
፭፡ ከልቅሶዬ፡ድምፅ፡የተነሣ፡አፅንቴ፡በሥጋዬ፡ይጣበቃል።
፮፡ የውድማውን ፡ ግድግዳ ፡ መሰልሁ ።
በፈረሰ ፡ ቤትም ፡ እንደለች ፡ እንደ ፡ ጉጉት ፡ ሆንሁ ።
፯፡ ተጋሁ ፡ በሰገነትም ፡ ብቻውን ፡ እንደሚኖር ፡ ዎፍ ፡ ሆንሁ ።
፰፡ ጸላቶቼ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ጸየፉኝ ፡
የሚያሳድኙም ፡ በላዬ ፡ ተማማሉ ።
፱፡ አመድን ፡ እንደ ፡ እንጀራ ፡ በልቻለሁና ።
መጠጤንም ፡ ከንቤ ፡ ጋራ ፡ ቀለቀልሁ ።
፲፡ ከቍጣኽ ፡ ከመዓትኽም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡
አንሥተኽ ፡ ጥለኸኛልና ።
፲፩፡ ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ጽላ ፡ ዘንብልዋልና ፡
እኔም ፡ እንደ ፡ ሣዕር ፡ ደርቄያለሁና ።
፲፪፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለኽ ፡
መታሰብያኽም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ።
፲፫፡ አንተ ፡ ትነሣለኽ ፡ ፅዮንንም ፡ ትምራለኽ ፡
የምህረትዋ ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ ዘመንዋም ፡ ደርስዋልና ።
፲፬፡ ባሮችኽ ፡ ደንጎችዋን ፡ ወደዋልና ፡
ለመሬትዋም ፡ አዝነዋልና ።
፲፭፡ አሕዛብም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ደፈራሉ ፡
የምድርም ፡ ነገሥት ፡ ሁሉ ፡ ክብርህን ።
፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ ፅዮንን ፡ ይሠራልና ።
በምስጋናውም ፡ ይገለጻል ።
፲፯፡ ወደ ፡ ችጋረኞች ፡ ጸሎት ፡ አይቶዋልና ፡
ልመናቸውንም ፡ አልናቀምና ።
፲፰፡ ይኽ ፡ ለምትመጣ ፡ ትውልድ ፡ ይጻፍ ።
የሚፈጠርም ፡ ሕዝብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ ይላሉ ።
፲፱፡ ከቅድስና ፡ ከፍታ ፡ ዘንድ ፡ ተመልክትዋልና ፡
እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ በምድር ፡ አይትዋልና ፡
፳፡ የታሠረትን ፡ ልቅሶ ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡
ለሞት ፡ የተለዩትን ፡ ይፈታ ፡ ዘንድ ።

፳፩ የእግዚአብሔርን : ስም : በፅዮን : ይናገሩ : ዘንድ ::
ምስጋናውንም : በየሩሳሌም ::
፳፪ አሕዛብ : ባንድ : ሲሰበሰቡ : ጊዜ :
መንግሥታትም : ለእግዚአብሔር : ይገዙ : ዘንድ ::
፳፫ ኃይሌን : በመንገድ : አደከመ :: ዘመኔን : አሳጠረ ::
፳፬ አልሁም : አምላኬ : በዘመኔ : እኩሌታ : አታንሣኝ ::
ዓመታትኽ : ለልድ : ልጅ : ናቸው ::
፳፭ አንተ : ከጥንት : ምድርን : መሠረትኽ :
ሰማዮችም : የጅኽ : ስራ : ናቸው ::
፳፮ እርሳቸው : ይጠፋሉ : አንተ : ግን : ትቆማለኽ ::
ሁላቸውም : እንደ : ልብስ : ያረጃሉ :
እንደ : መጐናጸፊያም : ትለውጣቸዋለኽ : ይለወጣሉም ::
፳፯ አንተ : ግን : እንዲያው : አንተ : ነኽ ::
አመታትህም : ከቶ : አያልቁም ::
፳፰ የባሮችኽ : ልጆች : ያድራሉ : ዘራቸውም : በፊትኽ : ትጸ
ናለች ::

መዝሙር : ፻፪።

፩ ነፍሴ : ሆይ : እግዚአብሔርን : ባርኪ :
በውሥጤም : ያለው : ሁሉ : የተቀደሰውን : ስሙን ::
፪ ነፍሴ : ሆይ : እግዚአብሔርን : ባርኪ :
ላንቺም : ያደረገውን : ነገር : ሁሉ : አትርሺ ::
፫ ኃጢአትሽን : ሁሉ : የሚተውልኽ ::
ደዌሽንም : ሁሉ : የሚፈውስ ::
፬ ሕይወትሽን : ከጥፋት : የሚበዠ :
በጸጋና : በምህረትም : የሚያከልልሽ ::
፭ ፈቃድሽን : በበጎ : ነገር : የሚያጸግብ ::
ታድሳለችም : እንደ : ንስር : ጐልማስነትሽ ::
፮ እግዚአብሔር : ጽድቅን : አድራጊ : ነው : ፍርድንም : ለ
ተበደሉ : ሁሉ ::
፯ ለሙሴ : በመንገዱ : አስታወቀ :
ለእሥራኤል : ልጆችም : ባደራረጉ ::
፰ እግዚአብሔር : መሓሪና : ምህረተኛ : ነው :

ቍጣው : የራቀ : ምሕረቱም : የበዛ ::
፱ ለወትሮ : አይጣላም : ለዘላለሙም : አይቈጣም ::
፲ እንደ : ኃጢአታችን : ከኛ : ጋራ : አልሰራም :
እንደ : መበደላችንም : አልከፈለልነም ::
፲፩ እንደ : ሰማይም : ከፍታ : ከምድር :
እንደሁም : በረታች : ምሕረቱ : በሚፈሩት : ላይ ::
፲፪ ምሥራቅ : ከምዕራብም : እንደሚርቅ :
እንደሁ : ኃጢአታችንን : ከኛ : አራቀ ::
፲፫ አባት : ለልጆቹ : እንዲራራ :
እንደሁም : እግዚአብሔር : ለሚፈሩት : ይራራል ::
፲፬ እርሱ : ፍጥረታችንን : አውቋልና :
አፈርም : እንደ : ሆነ : አስብዋልና ::
፲፭ ሰውስ : ዘመኑ : እንደ : ሣዕር : ነው :
እንደ : በረኻም : አበባ : እንደሁ : ያብባል ::
፲፮ ነፋስ : ሲነፍስበት : ጊዜ : ጠፍትዋልና :
ስፍራውም : ደግሞ : አያውቀውም ::
፲፯ የእግዚአብሔር : ምሕረት : ግን : እርስዋ : ከዘላለም : ጀ
ምራ : እስከ : ዘላለም : ድረስ : ናት : በሚፈሩት : ላይ ::
ጽድቁም : በልጅ : ልጅ : ላይ : ነው ::
፲፰ ኪዳኑን : ለሚጠብቁ :
ትእዛዙንም : ለሚያስቡ : ያደርጋት : ዘንድ ::
፲፱ እግዚአብሔር : ዙፋኑን : በሰማይ : አዘጋጀ ::
መንግሥቱም : ሁሉን : ትገዛለች ::
፳ እግዚአብሔርን : ባርኩ : እላንት : መላእክቱ : ብርቶች :
ኃያላኑ :
ቃሉን : የምታደርጉ : የነገሩን : ድምፅ : በሰማችሁ : ጊዜ ::
፳፩ እግዚአብሔርን : ባርኩ : ሠራዊቱ : ሁሉ :
አገልጋዮቹ : ፈቃዱን : የምታደርጉ ::
፳፪ እግዚአብሔርን : ባርኩ : ፍጥረቶቹ : ሁሉ : በግዛቱ : ስ
ፍራ : ሁሉ ::
እግዚአብሔርን : ባርኪ : ነፍሴ : ሆይ :

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፫፤

፩፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፡፡
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነህ ፡
ምስጋናንና ፡ ሽልምን ፡ ለበስኽ ፡፡
፪፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ ቀሚስ ፡ ለበስኽ ፡
ሰማይንም ፡ እንደ ፡ መጋረጃ ፡ ዘረጋኽ ፡፡
፫፡ የቤትህ ፡ ማደርያዎች ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ናቸው ፡፡
ደመናን ፡ ሠረገላህን ፡ ያደረግህ ፡፡
በነፋስ ፡ ክንፎች ፡ የምትሔድ ፡፡
፬፡ መላእክቱን ፡ መናፍስትን ፡ የሚያደርግ ፡፡
አገልጋዮቹንም ፡ የምትነድድ ፡ እሳት ፡
፭፡ ምድርን ፡ በጽናትዋ ፡ ላይ ፡ መሠረታት ፡
ለዘላለም ፡ እንዳትናወጽ ፡፡
፮፡ በቀላይ ፡ እንደ ፡ በልብስ ፡ ከደንኻት ፡
በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ውኆች ፡ ይቆማሉ ፡፡
፯፡ ከመዝለፍህም ፡ ይሸሻሉ ፡
ከነጐድጓድኽም ፡ ድምፅ ፡ ይኰበላሉ ፡፡
፰፡ ተራሮችም ፡ ይወፃሉ ፡ ቈላዎችም ፡ ይወርዳሉ ፡፡
ወደ ፡ መሠረትኽላቸው ፡ ስፍራ ፡፡
፱፡ ድርቻ ፡ አደረግኽላቸው ፡ አያልፉትምም ፡
አይመለሱምም ፡ ምድርን ፡ ይከድኑ ፡ ዘንድ ፡፡
፲፡ ምንጮችን ፡ ወደ ፡ ቈላዎች ፡ የሚልክ ፡፡
በተራሮች ፡ መኻከል ፡ ውኆች ፡ ያልፋሉ ፡፡
፲፩፡ የዱርን ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ያጠጣሉ ፡
የበዳ ፡ አህዮችም ፡ ጽማታቸውን ፡ ይሰብራሉ ፡፡
፲፪፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ በርስዋ ፡ ዘንድ ፡ ይኖራሉ ፡
በጫፎች ፡ ማኽልም ፡ ይጮኻሉ ፡፡
፲፫፡ ተራሮችን ፡ ከላይ ፡ የሚያጠጣ ፡
ከስራኽ ፡ ፍሬ ፡ ምድር ፡ ትጸግባለች ፡፡
፲፬፡ ሣዕር ፡ ለእንስሳ ፡ የሚያበቅል ፡
መስክንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ለማገልገል ፡፡

እንጀራውን ፡ ከምድር ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡፡
፲፭፡ የወይን ፡ ፀጅም ፡ የሰውን ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡
ፊቱ ፡ በቅቤ ፡ ይበራ ፡ ዘንድ ፡
እንጀራም ፡ የሰውን ፡ ልብ ፡ ያጸናል ፡፡
፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ዛፎችም ፡ ይጸግባሉ ፡
የልባኖስም ፡ ዛፎች ፡ እርሱ ፡ የተከላቸው ፡፡
፲፯፡ ከዚያ ፡ አዕዋፍ ፡ ይዋልዳሉ ፡፡
የለቅለቅ ፡ ቤትም ፡ የበሮሽ ፡ ዛፍ ፡ ነው ፡፡
፲፰፡ ረጃጅም ፡ ተራሮች ፡ ለዋሎች ፡ አምቦችም ፡ የፈቆች ፡ መ
ሸሻ ፡ ነው ፡፡
፲፱፡ ጨረቃን ፡ ፈጠረ ፡ ለጊዜያት ፡፡
ፀሐይም ፡ መግቢያውን ፡ ያውቃል ፡፡
፳፡ ጨለማ ፡ አድርገኽ ፡ ሌት ፡ ይሆናል ፡
በርሱም ፡ ይንቀሳቀሳሉ ፡ የዱር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡፡
፳፩፡ ያንበሳ ፡ ግልገሎች ፡ ለመንጠቅ ፡፡
ከእግዚአብሔርም ፡ ምግባቸውን ፡ ይለምናሉ ፡፡
፳፪፡ ፀሐይ ፡ ወፃችና ፡ ይሰበሰባሉ ፡፡
በጕድጓደቻቸውም ፡ ይተኛሉ ፡፡
፳፫፡ ሰውም ፡ ወደ ፡ ተግባሩ ፡ ይወጣል ፡
ወደ ፡ ስራውም ፡ እስኪመሽ ፡ ድረስ ፡፡
፳፬፡ እንደ ፡ ምን ፡ ይበዛል ፡ ስራኽ ፡ አቤቱ ፡
ሁሉን ፡ በጥበብ ፡ አደረግኽ ፡
ምድርም ፡ ከንገዘብኽ ፡ መላች ፡፡
፳፭፡ ይኽ ፡ ባሕር ፡ ታላቅ ፡ ሰፊም ፡ ያለ ፡፡
ከዚያ ፡ የሚንቀሳቀስ ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ አለ ፡፡
ታናናሽ ፡ እንስሳ ፡ ከታላላቆች ፡ ጋራ ፡፡
፳፮፡ በዚያ ፡ መርከቦች ፡ ይሔዳሉ ፡
ይኽም ፡ ልዋታን ፡ የፈጠርኸው ፡ ይጫወትበታል ፡፡
፳፯፡ እለዚኽ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ፡
ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡፡
፳፰፡ አንተ ፡ በሰጠኻቸው ፡ ጊዜ ፡ ይለቅሙታል ፡
እጅኽን ፡ ትከፍታለኽ ፡ ከበጎ ፡ ነገርህም ፡ ይጸግባሉ ፡፡

፳፱፡ ፊትኽን ፡ ስትሰውር ፡ ይደነግፃሉ ።
ነፍሳቸውን ፡ ታወፃለኽ ፡ ያልቃሉም ፡
ወደ ፡ ወሬታቸውም ፡ ይመለሳሉ ።
፴፡ እስትንፋስኽን ፡ ትልካለኽ ፡ ይፈጠራሉም ፡
የምድርንም ፡ ፊት ፡ ታድሳለኽ ።
፴፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ለዘላለሙ ፡ ይሁን ፡
እግዚአብሔር ፡ በስራው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፴፪፡ ወደ ፡ ምድር ፡ የሚያይ ፡ ትንቀጠቀጣለችም ፡
ተራሮችን ፡ ቢደስ ፡ ይጤሳሉ ።
፴፫፡ በሕይወቴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ።
ለአምላኬም ፡
እዘምራለሁ ፡ የምኖርበቱን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ።
፴፬፡ ነገሬ ፡ ይጻፈጥለት ።
እኔ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፴፭፡ ኀጥኣን፡ከምድር፡ይጥፉ። ዐመፀኞችም፡እንዳይገኙባት።
ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ።
ሀሌሉያ ።

ሀያ ፡ አንደኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፭፡

፩፡ እግዚአብሔርን፡አመስግኑ። ስሙን፡ጽሩ።
ለአሕዛብም ፡ ስራውን ፡ አውሩ ።
፪፡ ቅኙለት ፡ ዘምሩለትም ። ተአምራቱን ፡ ሁሉ ፡ አጫውቱ ።
፫፡ በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ተጓደዱ ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚሹት ፡ ልቦች ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ እሹት ፡ ኃይሉንም ፡
ሁለግዜ ፡ ፊቱን ፡ እሹት ።
፭፡ የሰራትን፡ድንቅ፡አስቡ፡ተአምራቱንም፡ያፉንም፡ፍርድ።
፮፡ የአብርሃም ፡ የባርያው ፡ ዘር ፡
የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ለርሱ ፡ የተመረጹ ።
፯፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ነው ።

ፍርዱ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
፰፡ ኪዳኑን ፡ ለዘላለም ፡ አሰበ ፡
እስከ ፡ ሺኽ ፡ ትውልድም ፡ ያዘዘበቱን ፡ ቃሉን ፡
፱፡ ለአብርሃም ፡ ይተካየደውን ፡ ለይስሐቅም ፡ የማለውን ፡
፲፡ ለያዕቆብም ፡ ሕግ ፡ ሁኖ ፡ ያቆመውን ፡
ለእሥራኤልም ፡ የዘላለም ፡ ኪዳን ።
፲፩፡ ላንተ ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ እሰጣለሁ ፡ ብሎ ፡
የርስታችሁ ፡ ገመድ ፡ ትሆንበት ፡ ዘንድ ።
፲፪፡ በቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ሳሉ ፡
እጅግ ፡ ጥቂቶችም ፡ በርስዋም ፡ ስደተኞች ።
፲፫፡ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡ አለፉ ፡
ከመንግሥትም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ።
፲፬፡ ሰውም ፡ ግፍ ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልተወውም ፡
ስለርሳቸውም ፡ ነገሥታትን ፡ ዘለፈ ።
፲፭፡ ቀብቼ ፡ ያነገሥኋቸውን ፡ አትደሩ ፡
በነቢያቴም ፡ ክፉ ፡ አታድርጉ ።
፲፮፡ በምድር ፡ ላይም ፡ ራብን ፡ ጸራ ፡
የኽልን ፡ ጕልበት ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
፲፯፡ በፊታቸው ፡ ሰውን ፡ ላከ ፡
ዮሴፍም ፡ ለባርነት ፡ ተሸጠ ።
፲፰፡ በግር ፡ ብረት ፡ እግሮቹን ፡ አደከሙ ፡
በብረት ፡ ነፍሱ ፡ ገባች ።
፲፱፡ ቃሉ፡እስኪመጻለት፡ድረስ። የእግዚአብሔር፡ቃል፡ፈተነው።
፳፡ ንጉሥ ፡ ላከ ፡ ፈታውም ፡
የአሕዛብም ፡ አለቃ ፡ አስፈታውም ።
፳፩፡ ለቤቱ ፡ ጌታ ፡ አደረገው ። በጥሪቱም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለቃ ።
፳፪፡ አለቆቹን ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያሥር ፡ ዘንድ ፡
ሽማግሎቹንም ፡ አዋቆች ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ።
፳፫፡ እሥራኤልም ፡ ወደ ፡ ምሥር ፡ ገባ ፡
ያዕቆብም ፡ በካም ፡ አገር ፡ አደረ ።
፳፬፡ ሕዝቡንም ፡ እጅግ ፡ አበዛ ፡
ከጸላቶቻቸውም ፡ ይልቅ ፡ አበረታቸው ።
፳፭፡ ልባቸውን ፡ መለሰ ፡ ሕዝቡን ፡ ይጸሉ ፡ ዘንድ ፡

በባሮቹም ፡ ላይ ፡ ይተነኰሉ ፡ ዘንድ ።
፳፮ ሙሴንም ፡ ባሪያውን ፡ ላከ ፡
ሐሮንንም ፡ ለነፍሱ ፡ የመረጸውን ።
፳፯ የተአምራቱን ፡ ነገር ፡ አደረጉባቸው ፡
ድንቁንም ፡ በካም ፡ ምድር ።
፳፰ ጨለማ ፡ ላከ ፡ ጨለመችባቸውም ፡
ቃሉንም ፡ አላሳዘኑም ።
፳፱ ውኃቸውን ፡ ለደም ፡ ለወጠ ፡
ዓሣቻቸውንም ፡ ገደለ ።
፴ ምድራቸው ፡ ባንጓጉቸር ፡ መላች ፡
ወደ ፡ ንጉሣቻቸውም ፡ ቤት ፡ ገባች ።
፴፩ አለም ፡ የውሻ ፡ ዝምብም ፡ መጻ ፡
ትንኝም ፡ በደርቻቸው ፡ ሁሉ ።
፴፪ ዝናማቸውን ፡ በረደ ፡ አደረገው ፡
የምትቃጠልም ፡ እሳት ፡ በምድራቸው ፡
፴፫ ወይናቸውንም ፡ በለሳቸውንም ፡ መታ ፡
ያገራቸውንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
፴፬ አለም ፡ አንበጣም ፡ መጻ ፡
ቊጥርም ፡ የሌለው ፡ ኩብኩባ ።
፴፭ ያገራቸውንም ፡ ለምለም ፡ ሁሉ ፡ በላ ፡
የምድራቸውንም ፡ ፍሬ ፡ በላ ።
፴፮ ያገራቸውን ፡ በክር ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ፡
የከብታቸውን ፡ ሁሉ ፡ መጀመርያ ።
፴፯ በወርቅና ፡ በብርም ፡ አወጣቸው ፡
በነገዶቻቸውም ፡ ደካማ ፡ አልነበረባቸውም ።
፴፰ ምሥርም ፡ በመውጣታቸው ፡ ደሳላት ።
ፍርሃታቸው ፡ ወድቆባቸው ፡ ነበረና ።
፴፱ ደመና ፡ ለመሸፈኛ ፡ ዘረጋባቸው ፡
እሳትንም ፡ በሌት ፡ ያበራላቸው ፡ ዘንድ ።
፵ ለመኑ ፡ ድርጭትም ፡ አስመጻላቸው ፡
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ አጸገባቸው ።
፵፩ አምባውንም ፡ ከፈተ ፡ ውኃም ፡ ፈሰሰች ፡
ፈሳሾችም ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ ስፍራ ፡ አለፉ ።

፵፪ ቅዱስ ፡ ቃሉን ፡ አስብዋልና ፡
ለአብርሃም ፡ ለባርያው ፡ የነገረውን ።
፵፫ ሕዝቡንም ፡ በደስታ ፡ አወፃ ። የተመረጹትንም ፡ በልልታ ።
፵፬ የአሕዛብንም ፡ አገር ፡ ሰጣቸው ፡
አሕዛብም ፡ የደከሙበትን ፡ ወረሱ ።
፵፭ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ። ሥርዓቱንም ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ።
ሀሌሉያ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፻፮

፩ ሀሌሉያ ።
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ፡ ምሕረቱም ፡ ለዘላላም ፡ ነውና ።
፪ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ ማን ፡ ይናገራል ፡
ምስጋናውም ፡ ሁሉ ፡ ማን ፡ ያሰማል ።
፫ ፍርድ ፡ የሚጠብቁ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ፡
ሁለግዜም ፡ ጽድቅን ፡ የሚያደርግ ።
፬ አስበኝ፡አቤቱ፡በሕዝብኽ፡ጸጋ።በመድኃኒትህም፡ጐበኘኝ።
፭ የመረጥኻቸውን ፡ በጐነት ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡
• በሕዝብኽም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ይለኝ ፡ ዘንድ ፡
ከርስትኽ ፡ ጋራ ፡ እጓደድ ፡ ዘንድ ።
፮ ካባቶቻችን፡ጋራ፡ኃጢአት፡ሰራን፡በደልነም፡ግፍም፡አደረግን።
፯ አባቶቻችን ፡ በምሥር ፡ ሳሉ ፡ ተአምራትኽን ፡ አላስተውሉም ፡
የምሕረትኽንም ፡ ብዛት ፡ አላሰቡም ፡
በባሕርም ፡ ዐመፁብኽ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ በኵል ።
፰ ስለ ፡ ስሙም ፡ አደናቸው ። ጕልበቱን ፡ ለማስታወቅ ።
፱ የኤርትራንም ፡ ባሕር ፡ ዘለፈ ፡ እርሱም ፡ ደረቀ ።
በጥልቅም ፡ መራቸው ፡ እንደ ፡ በምድረ ፡ በዳ ።
፲ ከሚጸላቸውም ፡ እጅ ፡ አደናቸው ፡
ከጸላትም ፡ እጅ ፡ ተበዣቸው ።
፲፩ ያሳደድዋቸውንም ፡ ውኃ ፡ ደፈናቸው ።

ከርሳቸውም : አንድ : አልቀረም ::
፲፪፤ የዚያን : ጊዜ : በቃሉ : አመኑ :
በምስጋናውም : ቀኙለት ::
፲፫፤ ደግሞም : ስራውን : መርሳት : አፈጠኑ :
በምክሩም : አልታገሡም ::
፲፬፤ በምድረ : በደም : ማማር : አማራቸው :
እግዚአብሔርን : በውድማ : ተፈታተኑት ::
፲፭፤ የለመኑትንም:ሰጣቸው::ለነፍሳቸው:ግን:ጥፋትን:ላከ::
፲፮፤ ሙሴንም : ተቀኑ : በሰፈር :
ሐሮንንም : እግዚአብሔር : የቀደሰውን :
፲፯፤ ምድርም : ተከፈተች : ደታንንም : ዋጠች :
የአቤሮንንም : ወገን : ደፈነች ::
፲፰፤ በማኅበራቸውም : እሳት : ነደደች :
ነበልባል : ኃጥአንን : አቃጠላቸው ::
፲፱፤ በኮሬብም : ጥጃውን : አደረጉ :: ለጣዖትም : ሰገዱ ::
፳፤ ክብራቸውንም : ለወጡ : ሣር : በሚበላ : በበሬ : ምሳሌ ::
፳፩፤ ያደናቸውንም : እግዚአብሔር : ረሱት :
በግብጽ : ታላቅ : ነገርን : ያደረገውን ::
፳፪፤ ድንቅም:በካም:ምድር::ግሩም:ነገርንም:በኤርትራ:ባሕር::
፳፫፤ አለም : ያጠፋቸው : ዘንድ :
ለርሱ : የተመረጸ : ሙሴ : በፊቱ : በፍራሽ : ባይቆም :
ቍጣውን : ይመልስ : ዘንድ : እንዳያጠፋቸው ::
፳፬፤ የተወደደችንም : ምድር : ናቁ :
በቃሉም : አልታመኑም ::
፳፭፤ በድንኳኖቻቸውም : አንጐረጐሩ ::
የእግዚአብሔርን : ነገር : አልሰሙም ::
፳፮፤ እጁንም : አነሣባቸው : በምድረ : በዳ : ይጥላቸው : ዘንድ ::
፳፯፤ ዘራቸውንም : በአሕዛብ : መኻከል : ይጥል : ዘንድ :
በምድሮችም : ይበትናቸው : ዘንድ ::
፳፰፤ ከብዔል : ፌጎርም : ጋራ : ተገናኙ :
የሙትንም : መሥዋዕት : በሉ ::
፳፱፤ በስራቸውም : አስቈጡት :: ቸነፈርም : ወደቀባቸው ::

፴፤ ፊንሐስ : ግን : ተነሣ : ፈረደባቸውም ::
ቸነፈርም : ከርሳቸው : ተከለከለች ::
፴፩፤ ያም : ጽድቅ : ሁኖ : ተቈጠረለት :
ለልጅ : ልጅ : እስከ : ፍጻሜ : ድረስ ::
፴፪፤ በክርክር:ውኃም:አስቈጡት::ስለርሳቸውም:ሙሴ:ተጐዳ::
፴፫፤ መንፈሱን:አሳዝነዋልና:በከንፈሮቹም:በስንፍና:ተናገረ::
፴፬፤ እግዚአብሔር : ያላቸውንም : አሕዛብ : አላጠፉም ::
፴፭፤ ከአሕዛብም : ጋራ : ተደበለቁ : ስራቸውንም : ተማሩ ::
፴፮፤ ለጣዖታቸውም : ተገዙ :: ለወጽመድም : ሆኑባቸው ::
፴፯፤ ወንዶች : ልጆቻቸውንና : ሴቶች : ልጆቻቸውንም : ለሰይ
ጣናት : ሠዉ ::
፴፰፤ ንጹሕ : ደምንም : አፈሰሱ :
የወንዶች : ልጆቻቸውንና : የሴቶች : ልጆቻቸውን : ደም :
ለከነዓን : ጣዖታት : የሠውዋቸውን ::
ምድርም : በደም : ረከሰ ::
፴፱፤ በስራቸውም : ረከሱ :: በማድረጋቸውም : አመነዘሩ ::
፵፤ የእግዚአብሔርም : ቍጣ : በሕዝቡ : ላይ : ነደደ :
ርስቱንም : ተጸየፈ ::
፵፩፤ ባሕዛብም : እጅ : አሳልፎ : ሰጣቸው :
የሚጸልዋቸውም : ገዛዋቸው ::
፵፪፤ ጸላቶቻቸውም:ተጋፏዋቸው::ከጆቻቸውም:በታች:ተዋረዱ::
፵፫፤ ስንትግዜ : ያደናቸው :
እርሳቸው : ግን : በምክራቸው : አስመረሩት ::
በኃጢአታቸውም : ተዋረዱ ::
፵፬፤ እርሱም:እንደ:ተጨነቁ:አየ::ጩኸታቸውን:በሰማ:ጊዜ::
፵፭፤ ለርሳቸውም:ኪዳኑን:አሰበ::እንደ:ምሕረቱም:ብዛት:
አዘነላቸው ::
፵፮፤ ሞገስንም : ሰጣቸው : በማረኳቸው : ሁሉ : ፊት ::
፵፯፤ አድነነ : እግዚአብሔር : አምላካችን : ሆይ :
ከአሕዛብም : ማኸል : ሰብስበን :
ቅዱስ : ስምኽን : እናመሰግን : ዘንድ :
በምስጋናኽም : እንመካ : ዘንድ ::

፵፰ እግዚአብሔር ፡ የእሥራኤል ፡ አምላክ ፡ ይባረክ ፡ ከዘላ
ለም ፡ ለዘላለም ፡፡
ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይበል ፡፡ ሃሌሉያ ፡፡

ሀያ ፡ ሁለተኛ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፯

፩ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ፡
ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፪ ይበሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የዳኑ ፡
ከጸላታቸው ፡ እጅ ፡ ያደናቸው ፡
፫ ከብዙ ፡ ምድርም ፡ ሰበሰባቸው ፡
ከምሥራቅ ፡ ከምዕራብም ፡ ከሰሜንም ፡ ከደቡብም ፡፡
፬ ተቅበዘበዙ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ መንገድ ፡
የደመቀቸውንም ፡ አገር ፡ አላገኙም ፡፡
፭ ተራቡ ፡ ተጸሙም ፡ ነፍሳቸውም ፡ ተጨነቀችባቸው ፡፡
፮ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ፡ በጨነቃቸው ፡ ጊዜ ፡
ከመከራቸውም ፡ አደናቸው ፡፡
፯ የቀናም ፡ መንገድ ፡ መራቸው ፡
ሰው ፡ ወደሚኖርባት ፡ አገር ፡ ይሔዱ ፡ ዘንድ ፡፡
፰ የእግዚአብሔርን ፡ ምሕረት ፡ ያመስግኑ ፡
ድንቁንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡፡
፱ የተቅበዘበዘችን ፡ ነፍስ ፡ አጽግብዋልና ፡
የተራበችንም ፡ ነፍስ ፡ በበጎ ፡ ነገር ፡ መልትዋልና ፡፡
፲ በጨለማ ፡ በሞትም ፡ ጽላ ፡ የነበሩ ፡
በችጋር ፡ በብረትም ፡ የታሠሩ ፡፡
፲፩ ለእግዚአብሔር ፡ ነገር ፡ እምቢ ፡ ብለዋልና ፡
የልዑልንም ፡ ምክር ፡ አቃለዋልና ፡፡
፲፪ ልባቸውንም ፡ በድካም ፡ አዋረደ ፡
ተሰናከሉ ፡ የሚረዳቸውንም ፡ አጡ ፡፡
፲፫ እርሳቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡

ከመከራቸውም ፡ አደናቸው ፡፡
፲፬ ከጨለማም ፡ ከሞትም ፡ ጽላ ፡ አወፃቸው ፡
እሥራታቸውንም ፡ ቍረጠላቸው ፡፡
፲፭ የእግዚአብሔርን ፡ ምሕረት ፡ ያመስግኑ ፡
ድንቁንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡፡
፲፮ የናሱን ፡ ደጆች ፡ ሰብርዋልና ፡
የብረቱንም ፡ መወርወርያ ፡ ቍርጥዋልና ፡፡
፲፯ ሰነፎች ፡ ስለ ፡ ዓመፃቸው ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ተቸገሩ ፡፡
፲፰ መብልን ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታቸው ፡ ጸላች ፡
ወደ ፡ ሞትም ፡ ደጆች ፡ ደረሱ ፡፡
፲፱ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡
ከመከራቸውም ፡ አደናቸው ፡፡
፳ ቃሉን ፡ ላከ ፡ ፈወሳቸውም ፡ ከጥፋታቸውም ፡ አደናቸው ፡፡
፳፩ የእግዚአብሔርን ፡ ምሕረት ፡ ያመስግኑ ፡
ድንቁንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡፡
፳፪ የምስጋና ፡ መሥዋዕትንም ፡ ይሠውለት ፡
በልልታም ፡ ስራውን ፡ ይንገሩ ፡፡
፳፫ በመርከቦች ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የሚወርዱ ፡
በብዙ ፡ ውኃ ፡ ተግባራቸውን ፡ የሚሰሩ ፡፡
፳፬ እርሳቸውስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስራ ፡ አዩ ፡
በጥልቅም ፡ ያለችውን ፡ ድንቁን ፡፡
፳፭ አለም ፡ ዓውሎ ፡ ንፈስም ፡ ተነሣ ፡
ሞገድም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፡፡
፳፮ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ይወጣሉ ፡ ወደ ፡ ጥልቅም ፡ ይወርዳሉ ፡
ነፍሳቸውም ፡ በጉስቍልና ፡ ቀለጠች ፡፡
፳፯ እንደ ፡ በስካርም ፡ ተንከባለሉ ፡ ተናወጡም ፡
ጥበባቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተዋጠች ፡፡
፳፰ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡
ከመከራቸውም ፡ አደናቸው ፡፡
፳፱ ዓውሎንም ፡ ጸጥ ፡ አሰኙት ፡ አቆመ ፡
ሞገድም ፡ አረፈች ፡፡
፴ ደስም ፡ አላቸው ፡ አርፈለችና ፡፡

ወደ : ወደዱትም : ወደብ : መራቸው ::
፴፩፤ የእግዚአብሔርን : ምሕረት : ያመስግኑ :
ድንቁንም : ለሰው : ልጆች ::
፴፪፤ በአሕዛብ : ጉባዔ : ከፍ : ከፍ : ያድርጉት :
በሽማግሎችም : መቀመጫ : ያመስግኑት ::
፴፫፤ ፈሳሾችን : መድረ : በዳ : አደረጋቸው ::
የውኃውንም : ምንጮች : መጸምያ ::
፴፬፤ የምታፈራን : ምድር : ጨው : አደረጋት :
ከተቀመጡባት : ክፋት : የተነሣ ::
፴፭፤ ምድረ : በዳን : ለውኃ : መቆምያ : አደረገ :
ውኃ : የሌለበቱንም : ምድር : የውኃ : ምንጮች : አደረገው ::
፴፮፤ ከዚያም : የተራቡትን : አስቀመጠ ::
የሚኖሩበትንም : አገር : ሠሩ ::
፴፯፤ እርሾቹን : ዘሩ : ወይኖችንም : ተከሉ :
የፍሬንም : ብዛት : አደረጉ ::
፴፰፤ ባረካቸውም : እጅግም : በዙ ::
እንስሳቸውንም : አላሳነሰባቸውም ::
፴፱፤ ደግሞም : አነሡ : ተጐሰቈሉም :
በክፉ : ጕስቍልና : ባዘንም ::
፵፤ ባለቆች : ላይ : እፍረት : አፈሰሰ ::
መንገድም : በሌለበት : በምድረ : በዳ : አሳታቸው ::
፵፩፤ ችጋረኛንም : ከችጋሩ : አነሣው ::
ወገኖችንም : እንደ : በጎች : መንጋ : አደረገ ::
፵፪፤ ቅኖች : ያነን : አይተው : ደስ : ይላቸዋል :
ኃጢአትም : ሁሉ : አፏዋን : ትዘጋለች ::
፵፫፤ አዋቂ : የሆነ : ይህነን : ይጠብቃል :
የእግዚአብሔርንም : ምሕረት : ያስተውላል ::

የማታ : ጸሎት ::

መዝሙር : ፻፯፤

፩፤ ልቤ : የተዘጋጀ : ነው : አቤቱ ::
እቀኛለሁ : በክብሬም : እዘምራለሁ ::

፪፤ ተነሣ : በገና : ሆይ : መሰንቆም ::
ማልጄ : እነሣለሁ ::
፫፤ ባሕዛብ : መኻከል : አመሰግንኻለሁ : አቤቱ :
በሰዎችም : መኻከል : እዘምርልሃለሁ ::
፬፤ ምሕረትኽ : በሰማይ : ላይ : ከፍ : ከፍ : ብላለችና :
እውነትህም : ወደ : ደመናት : ትደርሳለችና ::
፭፤ አቤቱ : ከፍ : ከፍ : በል : በሰማዮች : ላይ :
ምስጋናኽም : በምድር : ሁሉ : ላይ : ትሁን ::
፮፤ ወዳጆችኽ : ይድኑ : ዘንድ :
በቀኝኽ : አድነኝ : መልስልኝም ::
፯፤ እግዚአብሔር : በቅድስናው : ተናገረ ::
ደስ : ይለኛል : ሴኬምንም : እካፈላለሁ :
የሳኩትንም : ቆላ : እሰፍራለሁ ::
፰፤ ገለዓድ : የኔ : ነው :: ምናሴም : የኔ : ነው ::
ኤፍሬም : የራሴ : ኃይል : ነው :: ይሁዳም : አዛዤ : ነው ::
፱፤ ሞአብ : መታጠቢያዬ : ነው :: በኤዶምያስ : ላይ : ጫማ
ዬን : አረግፋለሁ ::
የፍልስጥኤምን : ሰዎች : ድል : ነሣሁ ::
፲፤ ወደ : ጸናች : አገር : ማን : ይወስደኛል ::
ማን : እስከ : ኤዶምያስ : ይመራኛል ::
፲፩፤ አንተ : አይደለኽምን : አቤቱ : የጣልኸነ :
ከሠራዊታችነም : ጋራ : አምላክ : ሆይ : አትወፀም ::
፲፪፤ ከመከራችን : ረድኤት : ስጠነ :: የሰው : ማደን : ከንቱ : ነውና ::
፲፫፤ በእግዚአብሔር : ኃይል : እናደርጋለን ::
እርሱም : ጸላቶቻችነን : ይረግጻል ::

መዝሙር : ፻፰፤

፩፤ የምስጋናዬ : አምላክ : ሆይ : ዝም : አትበል ::
፪፤ የክፉውን : አፍ : የተንኰሉንም : አፍ : ከፍተውብኛልና ::
በላዬም : በሽንግላ : መላስ : ተናገሩ ::
፫፤ በመጽላትም : ነገር : ከበቡኝ :: በከንቱም : ይዋጉኛል ::
፬፤ ስለ : ወደድኋቸው : አጻሉኝ :: እኔ : ግን : እጸልያለሁ ::

፭፡ በበጎነትም ፡ ፈንታ ፡ ክፉ ፡ መለሱልኝ፡
በወደጅነትም ፡ ፈንታ ፡ ጸላትነት ።
፮፡ በላዩ ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ሹምበት ።
ሰይጣንም ፡ በቀኙ ፡ ይቁም ።
፯፡ በትምዋገት ፡ ጊዜ ፡ ተረትቶ ፡ ይውጣ ።
ጸሎቱም ፡ ኃጢአት ፡ ትሁንበት ።
፰፡ ዘመኖቹም፡ጥቂት፡ይሁኑ።ሹመቱንም፡ሌላ፡ይውሰደት።
፱፡ ልጆቹ ፡ የተተዉ ፡ ይሁኑ ። ምሽቱም ፡ መበለት ፡ ትሁን ።
፲፡ ልጆቹም ፡ ተቅበዝብዘው ፡ ይዙሩ ፡ ይለምኑም ፡
ከተፈታም ፡ ከቤታቸው ፡ እንጀራ ፡ ይሹ ።
፲፩፡ አራጭም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይበርብረው ፡
እንግዶችም ፡ ድካሙን ፡ ይንጠቁት ።
፲፪፡ ምሕረት ፡ የሚያደርገውን ፡ አያግኝ ።
ለተጣሉ ፡ ልጆቹም ፡ የሚራራ ፡ አይሁን ።
፲፫፡ ልጆቹ ፡ ይቍረጡ ። በሁለተኛም ፡ ትውልድ ፡ ስማቸው ፡
ይደምሰስ ።
፲፬፡ ያባቶቹ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትታሰብ ፡
የናቱም ፡ ኃጢአት ፡ አትጥፋ ።
፲፭፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሁለግዜ ፡ ይኑር ፡
መጸሬታቸውንም ፡ ከምድር ፡ ያጥፋ ።
፲፮፡ ምሕረት ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ አላሰበምና ።
ችጋረኛንም ፡ ምስኪኑንም ፡ ሰው ፡ አሳደደ ፡
ልቡ ፡ የተሰበረውን ፡ ሊገለው ።
፲፯፡ መርገምን ፡ ወደደ ፡ መጣችበትም ።
በረከትንም ፡ አልወደደም ፡ ከርሱም ፡ ራቀች ።
፲፰፡ መርገምንም ፡ እንደ ፡ ቋሬ ፡ ለበሰ ።
እንደ፡ውኃም፡ወደንጀቱ፡ገባች፡እንደ፡ቅቤም፡ወደጥንቱ።
፲፱፡ እንደሚለብሰው ፡ ልብስ ፡ ትሁንበት ።
ለመታጠቅያውም ፡ ወትሮ ፡ ይታጠቀው ።
፳፡ ይኽ ፡ ስራ ፡ በሚያጻሉኝ ፡ ላይ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ይድረስ ።
በነፍሴም ፡ ክፉ ፡ በሚናገሩ ፡ ላይ ።

፳፩፡ አንተ፡ግን፡አቤቱ፡ጌታዬ፡ከኔ፡ጋራ፡አድርግ፡ስለ፡ስምኽ።
ምሕረትኽ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ አድነኝ ።
፳፪፡ እኔ ፡ ችጋረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝና ፡
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ቈሰለ ።
፳፫፡ እንደለፈ ፡ ጽላ ፡ ሒጀለሁና ። እንደንበጣም ፡ ተነደሁ ።
፳፬፡ ጕልበቶቼ ፡ በጾም ፡ ደከሙ ።
ሥጋዬም ፡ ተለወጠ ፡ ቅቤ ፡ በማጣት ።
፳፭፡ እኔም ፡ ለርሳቸው ፡ ለነውር ፡ ሆንሁ ።
አዩኝም ፡ ራሳቸውንም ፡ ነቀነቁ ።
፳፮፡ እርዳኝ ፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ።
እንደ ፡ ምሕረትኽም ፡ አድነኝ ።
፳፯፡ እጅኽም ፡ ይኽች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ይወቁ ፡
አንተም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ ይህነን ፡ እንደ ፡ አደረግህ ።
፳፰፡ እርሳቸው ፡ ይረግማሉ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ባርክ ።
በኔ ፡ የሚነሡ ፡ ይፈሩ ፡ ባርያኽ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
፳፱፡ የሚያጻሉኝ ፡ ኀፍረትን ፡ ይልበሱ ።
ነወራቸውንም ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይጐናጸፊዋት ።
፴፡ እግዚአብሔርን ፡ ባፌ ፡ እጅግ ፡ አመሰግናለሁ ።
በታላቆች ፡ ማኽልም ፡ እልል ፡ እለለታለሁ ።
፴፩፡ በድኃ፡ቀኝ፡ቁምዋልና።ነፍሱን፡ከፈራጆች፡ያድን፡ዘንድ።

ህያ ፡ ሶስተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፲ ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ጌታዬን ፡ በቀኜ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ።
ጸላቶችኽን ፡ ለግርህ ፡ መቀመጫ ፡ እስካድርግ ፡ ድረስ ።
፪፡ እግዚአብሔር፡የኃይልኽን፡በትር፡ከፅዮን፡ይልክልኻል ።
በጸላቶችኽ ፡ ማኽል ፡ ግዛ ።
፫፡ ሕዝብኽ ፡ እሽተኞች ፡ ይሆናሉ ፡
በብርታትኽ ፡ ቀን ፡ በቅድስና ፡ ጌጽ ።
ከነግህ፡ሆድ፡እንደሚወጣ፡ጠል፡ልጆችኽ፡ይወለዱልሃል።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ማለ ፡ አያዝንበትምም ፡

አንተ : ለዘላለም : ካህን : ነህ :
እንደ : መልከ : ጼዴቅ : ሥርዓት : ብሎ ።
፭ እግዚአብሔር : በቀኝኽ : ሁኖ : ነገሥታትን : በቍጣው : ይቀጠቅጣል ።
፮ በአሕዛብ : ማኸል : ይፈርደል :ሬሶችንም : ያበዛል ።
የብዙችን : ራሶች : ይቀጠቅጣል : በምድር : ላይ ።
፯ ከፈሳሽ : ውኃ : በመንገድ : ይጠጣል ።
ስለዚኽ : ራሱን : ከፍ : ከፍ : ያደርጋል ።

መዝሙር : ፻፲፩

፩ ሀሌሉያ።እግዚአብሔር፡በፍጹም፡ልቤ፡አመሰግንሃለሁ።
በቅኖች : ሸንጎ : በጉባያቸውም ።
፪ የእግዚአብሔር : ስራ : ታላቅ : ናት :
ለሚሸዋትም : ሁሉ : ያመረች : ናት ።
፫ ስራው : ክብርና : ጌጽ : ነው :
ጽድቁም : ለዘላለም : ትኖራለች ።
፬ ለድንቁ፡ዝክር፡አደረገ።እግዚአብሔር፡መሐሪና፡ርሩ፡ነው።
፭ ለሚፈሩት : ምግብ : ሰጣቸው :
ኪዳኑንም : ለዘላለም : ያስባል ።
፮ ለሕዝቡ : የስራውን : ብርታት : አሳየ :
የአሕዛብን : ርስት : የሰጣቸው : ዘንድ ።
፯ የጀቹ : ስራ : እውነትና : ፍርድ : ነው :
ትእዛዙም : ሁሉ : የታመነ : ነው ።
፰ ለዘላለምም : የጸና : ነው ።
በውነትና : በቅንም : የተሰራ : ነው ።
፱ መድኀኒትንም : ለሕዝቡ : ሰደደ ።
ኪዳኑንም : ለዘላለም : አዘዘ ።
ስሙ : የተቀደሰ : የተፈራም : ነው ።
፲ የጥበብ : መጀመርያ : እግዚአብሔርን : መፍራት : ነው ።
ለሚያደርጓት : ሁሉ : ደህና : ማስተዋል : አላቸው ።
ምስጋናው : ለዘላለም : ይኖራል ።

መዝሙር : ፻፲፪

፩ ሀሌሉያ።እግዚአብሔርን፡የሚፈራ፡ሰው፡ምስጉን፡ነው፡
ትእዛዙን : እጅግ : የሚወድ ።
፪ ዘሩ : በምድር : ብርቱ : ይሆናል ።
የቅኖች : ትውልድ : ትባረካለች ።
፫ ከብትና : ባለጠግነት : በቤቱ : ነው ።
ጽድቁም : ለዘላለም : ይኖራል ።
፬ ለቅኖች : ብርሃን : በጨለማ : ወጣ ።
መሐሪ : ሩሩም : ጻድቅም : ነው ።
፭ ቸር : ሰው : የሚራራ : ነው : የሚያበድርም : ነው ።
በፍርድም : ነገሩን : ይፈጽማል ።
፮ ለዘላለም : አይናወጽምና ።
የጻድቅ : መታሰብ : ለዘላለም : ይሆናል ።
፯ ክፉን : ከመስማት : አይፈራም ።
ልቡም : በእግዚአብሔር : ታምኖ : ይጸናል ።
፰ ልቡ : ጽኑ : ነው : አይፈራምም :
በጸላቶቹ : እስኪያይ : ድረስ ።
፱ በተነ፡ለችጋረኞችም፡ሰጠ።ጽድቁ፡ለዘላለም፡ይኖራል።
ቀንዱም : በክብር : ከፍ : ከፍ : ይላል ።
፲ ኃጢአተኞም : አይቶ : ይቈጣል ።
ጥርሱንም : ይፈጨል : ይቀልጣልም ።
የኃጢአተኛ : ፈቃድ : ትጠፋለች ።

መዝሙር : ፻፲፫

፩ ሀሌሉያ ። አመስግኑ : የእግዚአብሔር : ባሮች : ሆይ :
የእግዚአብሔርን : ስም : አመስግኑ ።
፪ የእግዚአብሔር : ስም : የተባረከ : ይሁን :
ከዛሬ : ጀምሮ : እስከ : ፍጻሜ : ድረስ ።
፫ ከፀሐይ : መውጫ : ጀምሮ : እስከ : መግቢያው : ድረስ ።
የእግዚአብሔር : ስም : ይመስገን ።
፬ እግዚአብሔር : በአሕዛብ : ሁሉ : ላይ : ከፍ : ከፍ : ይላል ።
ምስጋናውም : በሰማዮች : ላይ ።

፭፡ ማነው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ አምላካችን ፡
በላይ ፡ የሚኖር ፡
፮፡ በታችም ፡ ያለውን ፡ የሚያይ ፡ በሰማይም ፡ በምድርም ፡፡
፯፡ ችጋረኛን ፡ ከመሬት ፡ የሚያነሣ ፡፡
ምስኪንንም ፡ ከፈንድያ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደርገው ፡፡
፰፡ ካለቆች ፡ ጋራ ፡ ሊያስቀምጠው ፡፡ ከሕዝቡ ፡ አለቆች ፡ ጋራ ፡፡
፱፡ መካኒቱን ፡ በቤት ፡ የሚያኖር ፡፡
የልጆች ፡ እናት ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ በደስታ ፡፡ ሀሌሉያ ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፲፬፡

፩፡ እሥራኤል ፡ ከምስር ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡፡
የያዕቆብ ፡ ቤትም ፡ ከንግደ ፡ ሕዝብ ፡፡
፪፡ ይሁዳ ፡ መቅደሱ ፡ ነበረ ፡
እሥራኤልም ፡ ግዛቱ ፡፡
፫፡ ባሕር ፡ አየው ፡ ሸሸም ፡፡
ዮርዳኖስ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሰ ፡፡
፬፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ደንገሌ ፡ ዘለሉ ፡
ኮረፍቶችም ፡ እንደ ፡ በግ ፡ ጥቦቶች ፡፡
፭፡ ምን ፡ ሆንሽ ፡ አንች ፡ ባሕር ፡ የሸሸሽ ፡፡
አንተስ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ የተመለስኽ ፡፡
፮፡ እላንት ፡ ተራሮችስ ፡ ለምን ፡ እንደ ፡ ደንገሌ ፡ ዘለላችሁ ፡
ኮረፍቶችስ ፡ እንደ ፡ በግ ፡ ጥቦቶች ፡፡
፯፡ ከጌታው ፡ ፊት ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡ ትናወጫ ፡፡
ከያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡፡
፰፡ አምባውን ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ መቆምያ ፡ የለወጠ ፡፡
ጭንጫውንም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ጉድጓድ ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፲፭፡

፩፡ ለኛ ፡ አይደለም ፡ አቤቱ ፡ ለኛ ፡ አይደለም ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ለስምኽ ፡ ምስጋና ፡ ስጥ ፡፡
ስለ ፡ ምሕረትኽ ፡ ስለ ፡ እውነትኽም ፡፡

፪፡ አሕዛብ ፡ ለምንድር ፡ አምላካቸው ፡ የታለ ፡ ሊበሉን ፡፡
፫፡ አምላካችንስ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡፡
የወደደውንም ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ፡፡
፬፡ ጣዖታታቸው ፡ ወርቅ ፡ ብርም ፡ ናቸው ፡
የሰው ፡ እጅም ፡ ስራ ፡፡
፭፡ አፍ ፡ አላቸው ፡ አይናገሩምም ፡፡
ዓይን ፡ አላቸው ፡ አያዩምም ፡፡
፮፡ ጆሮ ፡ አላቸው ፡ አይሰሙምም ፡፡
አፍንጫ ፡ አላቸው ፡ አያሸቱምም ፡፡
፯፡ እጅ ፡ አላቸው ፡ አይዳሱምም ፡፡
እግር ፡ አላቸው ፡ አይሔዱምም ፡፡
በጉሮሮቸውም ፡ አይናገሩም ፡፡
፰፡ የሚያደርጓቸውም ፡ እንደርሳቸው ፡ ይሆናሉ ፡
የሚያምንባቸውም ፡ ሁሉ ፡፡
፱፡ እሥራኤል ፡ ሆይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እመን ፡፡
ረዳታቸውና ፡ ጋሻቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ፡፡
፲፡ የሐሮን ፡ ቤትም ፡ በእግዚአብሔር ፡ እመኑ ፡፡
ረዳታቸውና ፡ ጋሻቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ፡፡
፲፩፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እመኑ ፡፡
ረዳታቸውና ፡ ጋሻቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ፡፡
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ አሰበነ ፡፡ እርሱ ፡ ይባርከናል ፡፡
የእሥራኤልን ፡ ወገን ፡ ይባርካል ፡
የሐሮንን ፡ ወገን ፡ ይባርካል ፡፡
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ የሚፈሩትን ፡ ሁሉ ፡ ይባርካል ፡
ታናሾችን ፡ ከታላቆች ፡ ጋራ ፡፡
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ በላያችሁ ፡ ይጨምር ፡
በላያችሁ ፡ በልጆቻችሁም ፡ ላይ ፡፡
፲፭፡ እላንት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተባረካችሁ ፡ ሰማይንና ፡ ምድ
ርን ፡ ለፈጠረ ፡፡
፲፮፡ የሰማዮች ፡ ሰማይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፡፡
ምድርንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሰጣት ፡፡
፲፯፡ የሞቱስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ አይበሉለትም ፡፡

ወደ ፡ ዝምታም ፡ የሚወርዱ ፡ ሁሉ ።
፲፰፡ እኛ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንባርካለን ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙም ። ሀሌሉያ ።

ሀያ ፡ አራተኛ ፡ ቀን ።

የ ጽዋ ት ፡ ጸ ሎ ት ።

መዝሙር ፡ ፻፲፮፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ የልቅሶዬን ፡ ቃል ፡
ሰምትዋልና ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፪፡ ጆሮውን ፡ ወደኔ ፡ ጥልዋልና ።
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ እጸራዋለሁ ።
፫፡ የሞት ፡ ማሠርያ ፡ ይዞኛልችና ።
የሢኦልም ፡ ጭንቀት ፡ አገኙኝ ።
ጭንቀትም ፡ መከራም ፡ አገኘሁ ።
፬፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጸራሁ ፡
አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ አድን ፡ ብዬ ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ መሓሪና ፡ ጻድቅ ፡ ነው ።
አምላካችንም ፡ ይምራል ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ የዋሃንን ፡ ይጠብቃል ።
ተቸገርሁ ፡ እኔንም ፡ ያድናል ።
፯፡ ወደረፍትሽ ፡ ተመለሺ ፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡
እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡ አድርጎልሻልና ።
፰፡ ነፍሴን ፡ ከሞት ፡ አድኖካልና ።
ዓይኔንም ፡ ከንብ ። እግሬንም ፡ ከመሰናከል ።
፱፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እሔደለሁ ፡ በሕያዋን ፡ አገር ።
፲፡ አመንሁ፡ስለዚያም፡ተናገርሁ ።እኔም፡እጅግ፡ደከምሁ።
፲፩፡ እኔ ፡ በመደነቄ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አሰተኛ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
፲፪፡ ምን ፡ እመልሳለሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ባደረገልኝ ፡ ሁ
ሉ ፡ ፈንታ ።
፲፫፡ የመድኃኒትኝ ፡ ጽዋ ፡ እወስደለሁ ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጸራለሁ ።

፲፬፡ ስለቴን፡ለእግዚአብሔር፡በሕዝቡ፡ሁሉ፡ፊት፡እፈጽማለሁ።
፲፭፡ የቅዱሳኑ ፡ ሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የከበረ ፡ ነው ።
፲፮፡ አቤቱ ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ ባርያኽ ፡ ነኝ ።
ባርያኽ ፡ ነኝ ፡ የቤት ፡ ባርያኽ ፡ ልጅም ። እስራቴን ፡ ፈታኽ ።
፲፯፡ ላንተ ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕት ፡ እሠዋለሁ ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጸራለሁ ።
፲፰፡ ስለቴን፡ለእግዚአብሔር፡በሕዝቡ፡ሁሉ፡ፊት፡እፈጽማለሁ።
፲፱፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ስፍራ ።
በማኸልሽ ፡ የሩሳሌም ፡ ሆይ ። ሀሌሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፯፡

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ።
ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ አመስግኑት ።
፪፡ ምሕረቱ ፡ ወደኛ ፡ በርትታለችና ።
የእግዚአብሔርም፡እውነት፡ለዘላለም፡ትኖራለች፡ሀሌሉያ።

መዝሙር ፡ ፻፲፰፡

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ።
ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።
፪፡ ይንገር ፡ እሥራኤል ፡ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ሆነች ።
፫፡ ይንገሩ ፡ የሐሮን ፡ ወገን ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ሆነች ።
፬፡ ይንገሩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ሆነች ።
፭፡ በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጸራሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ መለሰልኝ ፡ አሰፋልኝም ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ ለኔ ፡ ነውና ። አልፈራም ፡
ሰው ፡ ምን ፡ ያደርግብኛል ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ በሚረዱኝ ፡ ለኔ ፡ ነው ፡
እኔም ፡ በጸላቶቼ ፡ አያለሁ ።
፰፡ በእግዚአብሔር፡መታመን፡በሰው፡ከመታመን፡ይሻላል።
፱፡ በእግዚአብሔር፡መታመን፡በገዦች፡ከመታመን፡ይሻላል።

፲፤ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከበቡኝ ። በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ እ
ቍርጣቸዋለሁ ።
፲፩፤ በጣም ፡ ከበቡኝ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ እቈርጣቸዋለሁ ።
፲፪፤ እንደ ፡ ንብም ፡ ከበቡኝ ።
ጠፉ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ በሾኽ ፡ ማኽል ።
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ እቈርጣቸዋለሁ ።
፲፫፤ ታስወድቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ብለኽ ፡ ደፋሀኝ ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደረደኘል ።
፲፬፤ ኀይሌና ፡ ዝማሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
እርሱም ፡ መድኃኒቴ ፡ ይሆንልኛል ።
፲፭፤ የልልታና ፡ የመድኃኒት ፡ ድምፅ ፡ በጻድቃን ፡ ድንኳን ፡ ነው ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኀይልን ፡ አደረገች ።
፲፮፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኀይልን ፡ አደረገች ።
፲፯፤ አልሞትም ፡ በሕይወት ፡ እኖራለሁ ፡ እንጂ ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ስራ ፡ እነግራለሁ ።
፲፰፤ መገሠፅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገሠፀኝ ።
ለሞት ፡ ግን ፡ አልሰጠኝም ።
፲፱፤ የጽድቅ ፡ ደጆችን ፡ ክፈቱልኝ ፡
ወደርሳቸው ፡ ገብቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግን ፡ ዘንድ ።
፳፤ ይኽ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ነው ። ጻድቃን ፡ ይገቡበታል ።
፳፩፤ አመሰግንኻለሁ ፡ መለስህልኛለና ፡
መድኃኒትም ፡ ሁነኽልኛልና ።
፳፪፤ አናጾች ፡ የናቁት ፡ ደንጊያ ፡
እርሱ ፡ የማዝን ፡ ራስ ፡ ሆነ ።
፳፫፤ ይኽች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሆነች ።
ይኽችም ፡ ባይናችን ፡ ድንቅ ፡ ናት ።
፳፬፤ እግዚአብሔር ፡ የሰራው ፡ ቀን ፡ ይኽ ፡ ነው ።
በርሱ ፡ ሐሤትም ፡ እናድርግ ፡ ደስ ፡ ይበለን ።
፳፭፤ አድነነ ፡ አቤቱ ፡ እለምንኻለሁ ።
አቤቱ ፡ አቅናናልነ ።

፳፮፤ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚመጻ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ።
ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መረቅናችሁ ።
፳፯፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ እርሱም ፡ አበራልነ ።
በዓልን ፡ አድርጉ ፡ ቅጠልን ፡ አሥራችሁ ፡
እስከ ፡ መሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ድረስ ።
፳፰፤ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፡ አመሰግንኽማለሁ ።
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግኻለሁ ።
፳፱፤ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ።
ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፲፱፤

א አሌፍ ።

፩፤ በመንገዳቸው ፡ የቀኑ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።
በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ የሚሔዱ ።
፪፤ ምስክሩን ፡ የሚጠብቁ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።
በፍጹም ፡ ልባቸው ፡ የሚሹት ።
፫፤ መታላለፍንምም ፡ አያደርጉም ። በመንገዱም ፡ ይሔዳሉ ።
፬፤ አንተ ፡ ትእዛዛትኽን ፡ እጅግ ፡ እንጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝኽ ።
፭፤ መንገዴ ፡ ቀንቶ ፡ ቢሆን ፤ ሕጋጋትህን ፡ ለመጠበቅ ፡
እጅግ ፡ ብወደው ፡ ነበርሁ ።
፮፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አላፍርም ፡
ሕግኽን ፡ ሁሉ ፡ ስመለከት ፡ ጊዜ ።
፯፤ በቅን ፡ ልብ ፡ አመሰግንኻለሁ ። የጽድቅኽን ፡ ፍርድ ፡
ስማር ፡ ጊዜ ።
፰፤ ትእዛዝኽን ፡ እጠብቃለሁ ። በጣም ፡ አጣለኝ ።

ב ቤት ።

፱፤ ጕልማሳ ፡ በምን ፡ መንገዱን ፡ ያነጻል ።
ነፍሱን ፡ እንደ ፡ ቃልኽ ፡ በመጠበቅ ።
፲፤ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ እሻሁኽ ።
ከትእዛዛትኽ ፡ እስት ፡ ዘንድ ፡ አተወኝ ።
፲፩፤ ነገርኽን ፡ በልቤ ፡ ሰወርሁ ። አንተን ፡ እንዳልበድል ።

፲፪፡ አንተ ፡ የተባረክኽ ፡ ነኽ ፡ አቤቱ ።
ሕግኽን ፡ አስተምረኝ ።
፲፫፡ ያፋኽን ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ በከንፈሬ ፡ ነገርሁ ።
፲፬፡ በምስክርኽ ፡ መንገድ ፡ ደስ ፡ አለኝ ፡
እንደ ፡ በሁሉ ፡ ባለጠግነት ።
፲፭፡ በትእዛዝኽ ፡ አስባለሁ ። መንገድኽንም ፡ እይዛተለሁ ።
፲፮፡ በትእዛዝኽ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ። ቃልኽን ፡ አልረሳም ።

ጋ ጋሜል ።

፲፯፡ ለባርያኽ ፡ ምሕረት ፡ አድርግ ። ሕያው ፡ እንድሆን ፡
ነገርኽንም ፡ እንድጠብቅ ።
፲፰፡ ዓይኔን ፡ ክፈት ፡ የሕግኽን ፡ ታአምራት ፡ አይ ፡ ዘንድ ።
፲፱፡ እኔ ፡ በምድር ፡ እንግዳ ፡ ነኝ ።
ትእዛዛትኽን ፡ ከኔ ፡ አትሰውር ።
፳፡ ፍርድህን ፡ ወትሮ ፡ ለመናፈቅ ፡ ነፍሴ ፡ አለቀች ።
፳፩፡ ዕቡያንና ፡ ርጉማንን ፡ ዘለፍኽ ፡ ከትእዛዛትኽ ፡ የሳቱትን ፡
፳፪፡ ስድብንና ፡ ነውርን ፡ ከኔ ፡ አስወግድ ፡
ምስክርኽን ፡ ጠብቂያለሁና ።
፳፫፡ አለቆችም ፡ ተቀምጠው ፡ በኔ ፡ ተጫወቱ ።
ባርያኽ ፡ ግን ፡ በሕግኽ ፡ ያስብ ፡ ነበረ ።
፳፬፡ ምስክሮችህ ፡ ደስታዬ ፡ ናቸውና ፡ መካሮቼም ።

ገ ዳሌጥ ።

፳፭፡ ነፍሴ ፡ ላፈር ፡ ትጣብቃለች ። አድነኝ ፡ እንደ ፡ ነገርኽ ።
፳፮፡ መንገዴን ፡ ነገርሁ ፡ መለስኽለኝም ።
ሕግኽን ፡ አስተምረኝ ።
፳፯፡ የትእዛዛትኽን ፡ መንገድ ፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡
በድንቅኽም ፡ አስባለሁ ።
፳፰፡ ነፍሴ ፡ ካዘን ፡ አልቃለች ። እንደ ፡ ነገርኽ ፡ አጽናኝ ።
፳፱፡ ያሰትን ፡ መንገድ ፡ ከኔ ፡ አርቅ ፡ በምሕረትኽም ፡ ሕግኽን ፡
ስጠኝ ።
፴፡ የውነትን ፡ መንገድ ፡ መረጽሁ ። ፍርድኽንም ፡ በፊቴ ፡
አኖርሁ ።

፴፩፡ ለምስክሮችህ ፡ ተጣበቅሁ ።
አቤቱ ፡ አታሳፍረኝ ።
፴፪፡ በትእዛዛትኽ ፡ መንገድ ፡ እሮጻለሁ ። ልቤን ፡ ስታሰፋ ፡ ጊዜ ።

ህያ ፡ አምስተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡

ሀ ሄ ።

፴፫፡ የሕግኽን ፡ መንገድ ፡ አስተምረኝ ፡ አቤቱ ፡
ለመጨረሻም ፡ እጠብቀዋለሁ ።
፴፬፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ሕግኽንም ፡ እመለከታለሁ ፡
በፍጹም ፡ ልቤም ፡ እጠብቃታለሁ ።
፴፭፡ የትእዛዛትኽ ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ፡
እርስዋን ፡ ወድጃለሁና ።
፴፮፡ ልቤን ፡ ወደ ፡ ምስክርኽ ፡ መልስ ፡
ወደ ፡ ስስትም ፡ አይደለም ።
፴፯፡ ዓይኖቼን ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ከማየት ፡ አርቅ ፡
በመንገድኽመ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፴፰፡ ለባርያኽ ፡ ነገርኽን ፡ አጽና ፡ ለፍርሃትኽ ፡ ያለውን ።
፴፱፡ የጸላሁትን ፡ ስድብ ፡ ከኔ ፡ አርቅ ፡
ፍርድኽ ፡ መልካም ፡ ናትና ።
፵፡ እነሆ ፡ ትእዛዝኽን ፡ ተናፈቅሁ ።
በጽድቅኽም ፡ ሕይወት ፡ ስጠኝ ።

ነ ዋው ።

፵፩፡ አቤቱ ፡ ምሕረትኽ ፡ ትምጻልኝ ፡
መድኀኒትኽም ፡ እንደ ፡ ነገርኽ ።
፵፪፡ የሚሰድበኝንም ፡ በነገር ፡ እምልስለታለሁ ፡
በቃላኽ ፡ ታምኛለሁና ።
፵፫፡ የውነትንም ፡ ነገር ፡ ካፌ ፡ ፈጽመኽ ፡ አታርቅ ፡
ለፍርድኽ ፡ ደጅ ፡ ጸንቻለሁና ።
፵፬፡ ሕግኽንም ፡ በጊዜው ፡ ሁሉ ፡ እጠብቃለሁ ፡
ለዘላለሙ ፡ ለፈጻሚውም ።

፵፭ አስፋቴም ፡ እሔዳለሁ ፡ ትእዛዛትኽን ፡ ሸቻለሁና ።
፵፮ በምስክርኽም ፡ በነገሥታት ፡ ፊት ፡
እናገራለሁ ፡ አላፍርምም ።
፵፯ እጅግም ፡ በወደድኋቸው ፡ በትእዛዛትኽ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፵፰ እጆንም ፡ ወደ ፡ ወደድኋቸው ፡ ወደ ፡ ትእዛዛትኽ ፡ እነሣለሁ ።
በሕግኽም ፡ አስባለሁ ።

ז ዛይ ።

፵፱ ቃልኽን ፡ አስብ ፡ ለባርያኽ ፡ ተስፋ ፡ ያስደረግኸኝን ።
፶ ይኽች ፡ ደስታዬ ፡ ሆነች ፡ በመከራዬ ። ቃልኽ ፡ አድኖኛልና ።
፶፩ ዕቡያን ፡ ፈጽመው ፡ ተላገዱኝ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ከሕግኽ ፡ አልዘነበልሁም ።
፶፪ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ የነበረውን ፡ ፍርድኽን ፡ አሰብሁ ፡
አቤቱ ፡ ተጸናናሁም ።
፶፫ ግርማ ፡ ያዘኝ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሕግኽን ፡ ስለ ፡ ተው ።
፶፬ ፍርድኽ ፡ ዝማሬ ፡ ሆኑኝ ፡ በንግድነቴ ፡ ቤት ።
፶፭ በሌት ፡ ስምኽን ፡ አሰብሁ ፡ አቤቱ ፡ ሕግኽንም ፡ ጠበቅሁ ።
፶፮ ይህችም ፡ ሆነችልኝ ፡ ትእዛዛትኽን ፡ ጠብቂያለሁና ።

ח ሔት ።

፶፯ አቤቱ ፡ ነገርህን ፡ ለመጠበቅ ፡ ፈንታዬ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
፶፰ ወደ ፡ ፊትኽ ፡ ተማለልሁ ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ።
እንደ ፡ ነገርኽ ፡ ማረኝ ።
፶፱ በመንገዴ ፡ አሰብሁ ፡
እግሬንም ፡ ወደ ፡ ምስክሮችኽ ፡ መለስሁ ።
፷ ጨከንሁ ፡ አልዘገይሁምም ፡ ትእዛዝኽን ፡ ለመጠበቅ ።
፷፩ የኃጥኣን ፡ ገመዶች ፡ ከበቡኝ ።
ሕግኽን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፷፪ በኩል ፡ ሌት ፡ አመሰግንኽ ፡ ዘንድ ፡ እነሣለሁ ።
ስለ ፡ ጽድቅኽ ፡ ፍርድ ።
፷፫ እኔ ፡ ለሚፈሩኽ ፡ ሁሉ ፡ ባልንጀራ ፡ ነኝ ።
ትእዛዛትኽንም ፡ ለሚጠብቁ ።
፷፬ ምህረትኽ ፡ በምድር ፡ መላች ፡ አቤቱ ።
ሕጋጋትኽን ፡ አስተምረኝ ።

ט ጤት ።

፷፭ ከባርያኽ ፡ ጋራ ፡ መልካም ፡ ሰራኽ ፡ አቤቱ ፡ እንደ ፡ ቃልኽ ።
፷፮ መልካምን ፡ እሉንታና ፡ እውቀት ፡ አስተምረኝ ።
በትእዛዛትኽ ፡ አምኛለሁና ።
፷፯ እኔ ፡ ሳልዋረድ ፡ ተገደፍሁ ። አሁን ፡ ግን ፡ ነገርኽን ፡ ጠበቅሁ ።
፷፰ አንተ ፡ ቸር ፡ ነኽ ፡ አቤቱ ፡ ቸርነትንም ፡ የምታደርግ ።
ሕጋጋትኽን ፡ አስተምረኝ ።
፷፱ ዕቡያን ፡ በላዬ ፡ አሰትን ፡ ጣሉብኝ ።
እኔ ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ትእዛዝኽን ፡ ጠበቅሁ ።
፸ ልባቸው ፡ እንደ ፡ ቅቤ ፡ ሰባ ። እኔ ፡ ግን ፡ በሕግኽ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።
፸፩ የቸገረኝ ፡ ደህና ፡ ነበረልኝ ፡
ሕጋጋትኽን ፡ ተምሬበታለሁና ።
፸፪ ያፉኽ ፡ ሕግ ፡ ይሻለኛል ፡ ከወርቅና ፡ ከብር ፡ አእላፋት ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

ዮድ ።

፸፫ እጆችኽ ፡ አደረጉኝና ፡ አዘጋጁኝ ።
እንደስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ትእዛዛትኽንም ፡ እማራለሁ ።
፸፬ የሚፈሩኽ ፡ አይተውኝ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡
ለነገርኽ ፡ ቈይቻለሁና ።
፸፭ አቤቱ ፡ ፍርድኽ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አወቅሁ ።
በምነትኽምም ፡ አዋረድኸኝ ።
፸፮ ምሕረትኽ ፡ ለመጸናናቴ ፡ ትሁንልኝ ፡
እንደ ፡ ነገርኽ ፡ ለባርያኽ ።
፸፯ ምህረትኽ ፡ ትምጻልኝ ፡ ሕያውም ፡ እሆናለሁ ።
ሕግኽ ፡ ደስታዬ ፡ ናትና ።
፸፰ ዕቡያን ፡ ይፈሩ ፡ በአሰት ፡ ጠመውብኛልና ።
እኔ ፡ ግን ፡ በትእዛዝኽ ፡ እጫወታለሁ ።
፸፱ ወደኔ ፡ ይመለሱ ፡ የሚፈሩኽ ፡
ምስክርኽንም ፡ የሚያውቁ ።
፹ ልቤ ፡ በሕጋጋትኽ ፡ ቀንቶ ፡ ይሁን ፡ እንዳላፍር ።

ℶ ካፍ ።

፹፩፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ መድኃኒትኽ ፡ ናፈቀች ።
ለነገርኽም ፡ ደጅ ፡ ጸናሁ ።
፹፪፡ ደከሙ ፡ ዓይኖቼ ፡ ወደ ፡ ቃልኽ ፡
መቼ ፡ ታጽናናኛለኽ ፡ ኢያሉ ።
፹፫፡ በጢስ ፡ እንዳለ ፡ አቍማዳ ፡ ሁኛለሁና ።
ሕግኽን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፹፬፡ የባርያኽ ፡ ዘመን ፡ ስንት ፡ ናት ።
መቼስ ፡ በሚያሳድዱኝ ፡ ትፈርድልኛለኽ ።
፹፭፡ ዐቡያን፡ጕድጓድን፡ቈፈሩልኝ።እንደ፡ሕግኽም፡ያደደለ።
፹፮፡ ትእዛዛትኽ ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ናቸው ።
ባሰት ፡ አሳደዱኝ ፡ እርዳኝም ።
፹፯፡ እንደሁ ፡ ለጥቂት ፡ በምድር ፡ ያጠፉኝ ፡ ነበሩ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ትእዛዛትኽን ፡ አልተውሁም ።
፹፰፡ እንደ ፡ ምሕረትኽ ፡ አድነኝ ፡
ያፉኽንም ፡ ምስክር ፡ እጠብቃለሁ ።

ל ላሜድ ።

፹፱፡ አቤቱ ፡ ቃልኽ ፡ ለዘላለም ፡ በሰማይ ፡ ደኖራል ።
፺፡ ጽድቅኽ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
ምድርን ፡ መሠረትኻት ፡ እርስዋም ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ።
፺፩፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ በሥርዓትኽ ፡ ጸንተው ፡ ደኖራሉ ።
ሁላቸው ፡ ባሮችህ ፡ ናቸውና ።
፺፪፡ ሕግኽስ፡ደስታዬ፡ባይሆን፡ድሮ፡በጕስቍልናዬ፡በጠፋሁ።
፺፫፡ ለዘላለም ፡ ፍርድኽን ፡ አልረሳም ።
በርሱ ፡ አድነኸኛልና ።
፺፬፡ እኔ ፡ ያንተ ፡ ነኝ ፡ አድነኝ ፡ ፍርድኽን ፡ ሸቻለሁና ።
፺፭፡ እኔን ፡ ለማጥፋት ፡ ኃጥአን ፡ ቈዩልኝ ።
ምስክርኽን ፡ አስተውያለሁ ።
፺፮፡ የስራን ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ አየሁ ።
ትእዛዝኽ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ሰፊ ፡ ነው ።

מ ሜም ።

፺፯፡ ሕግኽን ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እጅግ ፡ ወደድሁ ።
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ አሳቤ ፡ ነው ።
፺፰፡ በትእዛዝኽ ፡ ከጸላቶቼ ፡ ይልቅ ፡ ጠቢብ ፡ አደረግኸኝ ።
ለዘላለም ፡ ለኔ ፡ ነውና ።
፺፱፡ ካስተማሩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
ምስክርኽ ፡ አሳቤ ፡ ነውና ።
፻፡ ከሽማግሌዎች ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
ትእዛዝኽን ፡ እጠብቃለሁና ።
፻፩፡ ከክፉ ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ እግሬን ፡ ከለከልሁ ።
ነገርኽን ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ።
፻፪፡ ከፍርድኽ ፡ አልራቅሁም ። አንተ ፡ አስተምረኸኛልና ።
፻፫፡ ነገርኽ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ላንደበቴ ፡ ይጣፍጣል ።
ከማር ፡ ይልቅ ፡ ላፌ ፡ ጣፈጠኝ ።
፻፬፡ በትእዛዝኽ ፡ ብልህ ፡ ሆንሁ ።
ስለዚኽ ፡ ያሰትን ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ጸላሁ ።

ህያ ፡ ስድስተኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

נ ኑን ።

፻፭፡ ሕግኽ ፡ ለግሬ ፡ መብራት ፡ ነው ። ለመንገዴም ፡ ብርሃን ።
፻፮፡ ማልሁ ፡ አጸናዋለሁም ፡ የጽድቅህን ፡ ፍርድ ፡ እጠብቅ ፡
ዘንድ ።
፻፯፡ እጅግ ፡ መከራ ፡ ተቀበልሁ ።
እንደ ፡ ነገርኽ ፡ አድነኝ ፡ አቤቱ ።
፻፰፡ ካፌ ፡ የሚወጣውን ፡ የፈቃዴን ፡ መሥዋዕት ፡
በሞገስ ፡ ተቀበለው ፡ አቤቱ ።
ፍርድኽንም ፡ አስተምረኝ ።
፻፱፡ ነፍሴ ፡ በጇ ፡ ናት ፡ ሁለግዜ ፡ ሕግኽን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፻፲፡ ኃጢአተኞች ፡ ወጽመድ ፡ ዘረጉብኝ ።
ከትእዛዝኽም ፡ አልተገደፍሁም ።

፻፲፩፡ ምስክርኽን ፡ ለዘላላም ፡ ወረስሁ ፡፡ የልቤ ፡ ደስታ ፡ ናትና ፡፡
፻፲፪፡ ልቤን ፡ መለስሁ ፡ ትእዛዝኽን ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡
ለዘላለም ፡ ለፈጸሚውም ፡፡

ס ሳሜክ ፡፡

፻፲፫፡ ወስላቶችን ፡ ጸላሁ ፡፡ ሕግኽን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ፡፡
፻፲፬፡ መሰወርያዬና ፡ ጋሻዬ ፡ አንተ ፡ ነኽ ፡፡
ቃልህንም ፡ ተሰፋ ፡ አደረግሁ ፡፡
፻፲፭፡ ከኔ ፡ ራቁ ፡ እላንተ ፡ በደለኞች ፡፡
ያምላኬን ፡ ትእዛዛት ፡ ልጠብቅ ፡፡
፻፲፮፡ እንደ ፡ ነገርኽ ፡ ደግፈኝ ፡ ልደንም ፡፡
ካለኝታዬም ፡ አታሳፍረኝ ፡፡
፻፲፯፡ መሠርተኝ፡እድናለሁም፡፡ወደ፡ሕግኽም፡ሁለግዜ፡አያለሁ፡፡
፻፲፰፡ ከፍርድኽ ፡ የሚርቁን ፡ ሁሉ ፡ ረገጥኽ ፡፡
ተንኰላቸው ፡ አሰት ፡ ነውና ፡፡
፻፲፱፡ የምድር ፡ ኃጢአተኞችን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ርኵሰት ፡ አጠ
ፋኻቸው ፡፡
ስለዚኽ ፡ ምስክርኽን ፡ ወደድሁ ፡፡
፻፳፡ ሥጋዬ ፡ ከፍርሃትኽ ፡ ደነገፀ ፡፡ ከፍርድኽም ፡ ፈርቻለሁ ፡፡

ע ዓይን ፡፡

፻፳፩፡ ፍርድንና ፡ጽድቅን ፡ ሰራሁ ፡፡
መከራ ፡ ለሚያመጹብኝ ፡ አሳልፈኽ ፡ አትስጠኝ ፡፡
፻፳፪፡ ባርያኽን፡ በመልካም ፡ ተዋሰው ፡፡ ዕቡያን ፡ እንዳይጋፉኝ፡፡
፻፳፫፡ ዓይኖቼ ፡ ወደ ፡ ማዳንኽ ፡ ኢያዩ ፡ ደከሙ ፡
ወደ ፡ ጽድቅኽም ፡ ነገር ፡፡
፻፳፬፡ ከባርያኽ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ምሕረትኽ ፡ አድርግ ፡፡
ሕግኽንም ፡ አስተምረኝ ፡፡
፻፳፭፡ እኔ ፡ ባርያኽ ፡ ነኝ ፡፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡
ምስክርኽንም ፡ አውቃለሁ ፡፡
፻፳፮፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚያደርግበት ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡፡ ሕግኽን ፡
ሽረዋልና ፡፡
፻፳፯፡ ስለዚኽ ፡ ትእዛዛትኽን ፡ ወደድሁ ፡፡

ከወርቅ ፡ ከጽሩም ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡፡
፻፳፰፡ ስለዚኽ ፡ በትእዛዝኽ ፡ ሁሉ ፡ ነገርን ፡ ሁሉን ፡ አቀናሁ ፡፡
ያሰትንም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ጸላሁ ፡፡

פ ፌ ፡፡

፻፳፱፡ ምስክሮችኽ ፡ ድንቅ ፡ ናቸው ፡፡
ስለዚኽ ፡ ነፍሴ ፡ ትጠብቃቸዋለች ፡፡
፻፴፡ የቃልህ ፡ መፍታት ፡ ያበራል ፡፡
የዋሃንንም ፡ አዋቆች ፡ ያደርጋል ፡፡
፻፴፩፡ አፌን ፡ ከፈትሁ ፡ ሲጥም ፡ አልሁ ፡፡
ወደ ፡ ትእዛዝኽ ፡ ናፍቅያለሁና ፡፡
፻፴፪፡ ወደኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ፡
ስምኽን ፡ ለሚወዱ ፡ እንድትፈርድላቸው ፡፡
፻፴፫፡ አረጋገጤን ፡ እንደ ፡ ነገርኽ ፡ አቅና ፡፡
ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አይግዛኝ ፡፡
፻፴፬፡ ከሰው ፡ግፍ ፡ አድነኝ ፡፡ ትእዛዝኽንም ፡ እጠብቃለሁ ፡፡
፻፴፭፡ ፊትኽን፡አብራ፡በባርያኽ፡ላይ፡፡ሕግኽንም፡አስተምረኝ፡፡
፻፴፮፡ የውኃ ፡ ፈሳሽ ፡ ካይኔ ፡ ፈሰሰ ፡፡ ሕግኽን ፡ አልጠበቁምና ፡፡

צ ጻዴ ፡፡

፻፴፯፡ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነኽ ፡ አቤቱ ፡፡ ፍርድኽም ፡ የቀና ፡ ነው ፡፡
፻፴፰፡ ያዘዝኻት ፡ምስክር፡ ጽድቅ ፡ በጣምም ፡ እውነት ፡ ናት ፡፡
፻፴፱፡ ቅንዓቴ ፡ አጠፋችኝ ፡ ጸላቶቼ ፡ ቃልኽን ፡ ረስተዋልና ፡፡
፻፵፡ ቃልኽ ፡ እጅግ ፡ የጸራ ፡ ነው ፡፡ ባርያኽም ፡ ወደደው ፡፡
፻፵፩፡ ታናሽ ፡ ነኝ ፡ የተናቅሁም ፡ ነኝ ፡፡
ሕግኽን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ፡፡
፻፵፪፡ ጽድቅኽ ፡ ለዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ናት ፡፡
ሕግኽም ፡ እውነት ፡ ናት ፡፡
፻፵፫፡ መከራና ፡ ችጋር ፡ አገኙኝ ፡፡
ትእዛዛትኽ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ አሰኙኝ ፡፡
፻፵፬፡ የምስክርኽ ፡ ጽድቅ ፡ ለዘላለም ፡ ናት ፡፡
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ እድናለሁም ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ።

꡶ ቆፍ ።

፻፵፭፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ጮኽሁ ።
መልስልኝ ፡ አቤቱ ፡ ፍርድኽን ፡ እጠብቃለሁ ።
፻፵፮፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ። አድነኝ ።
ምስክርኽንም ፡ እጠብቃለሁ ።
፻፵፯፡ ከጽዋት ፡ በፊት ፡ ቀድሜ ፡ እጮኻለሁ ።
ቃልህንም ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ።
፻፵፰፡ ዓይኖቼ ፡ የሌት ፡ ትጋቶችን ፡ ቀደሙ ፡
ነገርኽን ፡ ያስቡ ፡ ዘንድ ።
፻፵፱፡ ድምፄን ፡ ስማ ፡ እንደ ፡ ምሕረትኽ ፡ አቤቱ ።
እንደ ፡ ፍርድኽም ፡ አድነኝ ።
፻፶። ኃጢአትን ፡ የሚከተሉ ፡ ቀረቡ ፡ ከሕግኽ ፡ ግን ፡ ራቁ ።
፻፶፩፡ አንተ ፡ ቅርብ ፡ ነኽ ፡ አቤቱ ።
ትእዛዛትኽም ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ናቸው ።
፻፶፪፡ ምስክርኽን ፡ ከድሮ ፡ አወቅሁ ።
ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ሰራኻት ።

꡷ ሬስ ።

፻፶፫፡ መዋረዴን ፡ ተመልከት ፡ አድነኝም ።
ሕግኽን ፡ አልረሳሁምና ።
፻፶፬፡ ፍርዴን ፡ ፍረድ ፡ አድነኝም ። እንደ ፡ ነገርኽ ፡ አድነኝ ።
፻፶፭፡ ድኅንነት ፡ ከኃጥኣን ፡ የራቀች ፡ ናት ።
ትእዛዛትኽን ፡ አልሹምና ።
፻፶፮፡ ምህረትኽ ፡ እጅግ ፡ ናት ፡ አቤቱ ።
እንደ ፡ ፍርድኽ ፡ አድነኝ ።
፻፶፯፡ አሳዳጆቼና ፡ ጸላቶቼ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
ከምስክርኽ ፡ ግን ፡ አልዘነበልሁም ።
፻፶፰፡ ግብዞችን ፡ አይቼ ፡ አዘንሁ ። ቃልኽን ፡ አልጠበቁምና ።
፻፶፱፡ ትእዛዛትኽን ፡ እንደ ፡ ወደድሁ ፡ ተመልከት ።
በምህረትኽ ፡ አድነኝ ፡ አቤቱ ።
፻፷። የነገርኽ ፡ መጀመርያ ፡ እውነት ፡ ነው ።
የጽድቅኽም ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።

ש ሲን ።

፻፷፩፡ ገዦች ፡ በከንቱ ፡ አሳደዱኝ ።
ከቃልኽ ፡ ግን ፡ የተነሣ ፡ ልቤ ፡ ደነገፀብኝ ።
፻፷፪፡ በነገርኽ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡
ብዙ ፡ ምርኮ ፡ እንደገኘ ፡ ሰው ።
፻፷፫፡ አሰትን ፡ ጸላሁ ፡ ተጸየፍሁም ። ሕግኽን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ።
፻፷፬፡ ሰባት፡ጊዜ፡በቀን፡አመሰገንሁኽ።ስለ፡ጽድቅኽ፡ፍርድ።
፻፷፭፡ ስምኽን ፡ ለሚወዱ ፡ ብዙ ፡ ሰላም ፡ ይሆናል ።
ዕንቅፋትም ፡ የላቸውም ።
፻፷፮፡ ማደንኽን ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁ ፡ አቤቱ ።
ትእዛዛትኽንም ፡ ፈጸምሁ ።
፻፷፯፡ ነፍሴ ፡ ምስክርኽን ፡ ጠበቀች ። እጅግም ፡ ወደድሁት ።
፻፷፰፡ ትእዛዛትኽንና ፡ ምስክርኽን ፡ ጠበቅሁ ።
መንገዴ ፡ ሁሉ ፡ በፊትኽ ፡ ነውና ።

ת ታው ።

፻፷፱፡ ጩኸቴ ፡ ወደ ፡ ፊትኽ ፡ ትቅረብ ፡ አቤቱ ።
እንደ ፡ ቃልኽም ፡ አስተውል ፡ ዘንድ ፡ አድርገኝ ።
፻፸። ልመናዬ ፡ ወደ ፡ ፊትኽ ፡ ትድረስ ።
እንደ ፡ ቃልኽም ፡ አድነኝ ።
፻፸፩፡ ከንፈሮቼ ፡ ምስጋና ፡ ያፈሳሉ ።
ሕጋጋትኽን ፡ አስተምረኸኛልና ።
፻፸፪፡ መላሴ ፡ ቃልኽን ፡ ይናገራል ።
ትእዛዛትኽ ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ናቸውና ።
፻፸፫፡ እጅኽ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ትሁን ።
ትእዛዛትኽን ፡ መርጫለሁና ።
፻፸፬፡ አቤቱ ፡ ወደ ፡ ማደንኽ ፡ ናፈቅሁ ።
ሕግኽም ፡ ደስታዬ ፡ ናት ።
፻፸፭፡ ነፍሴ ፡ ትደን ፡ ታመሰግንኽማለች ።
ፍርድኽም ፡ ትርደኝ ።
፻፸፮፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ በግ ፡ ሳትሁ ። ባርያኽን ፡ እሻ ፡
ትእዛዛትኽን ፡ አልረሳሁምና ።

ህያ ፡ ሰባተኛ ፡ ቀን ፡፡

የ ጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፤

፩፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፡ በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡
እርሱም ፡ መለሰልኝ ፡፡
፪፤ አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ታደግ ፡
ካሰተኛ ፡ ከንፈር ፡ ከሽንጋደም ፡ መላስ ፡፡
፫፤ ምን ፡ ይሰጡኻል ፡ ምንስ ፡ ይጨመርልኻል ፡
የሸንገላ ፡ ልሳን ፡ ሆይ ፡፡
፬፤ የተሳሉ ፡ የብርቱ ፡ ፍላፆች ፡ ከጽድ ፡ ፍም ፡ ጋራ ፡፡
፭፤ ወዮልኝ ፡ በሚሴክ ፡ ስደተኛ ፡ ነኝና ፡፡
በቄደርም ፡ ድንኳኖች ፡ አደርሁ ፡፡
፮፤ እጅግ ፡ ቀን ፡ አድራ ፡ ሰነበተች ፡ ነፍሴ ፡
ሰላም ፡ ከሚጸላ ፡ ጋራ ፡፡
፯፤ እኔስ ፡ የሰላም ፡ ሰው ፡ ነኝ ፡
ደሮ ፡ ስናገር ፡ ጊዜ ፡ እርሳቸው ፡ ለዘምቻ ፡ ናቸው ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፩፤

፩፤ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ዓይኔን ፡ አነሣሁ ፡፡
ከወዴት ፡ ትመጻለች ፡ ረድኤቴ ፡፡
፪፤ ረድኤቴ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ትመጣለች ፡
ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ከፈጠረ ፡፡
፫፤ እግርኽን፡ለመናወጥ፡አይስጥ፡፡የሚጠብቅኽም፡አይተኛ፡፡
፬፤ እነሆ ፡ አይተኛምም ፡ አያንቀላፋም ፡ እሥራኤልን ፡ የ
ሚጠብቅ ፡፡
፭፤ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂኽ ፡ ነው ፡፡
እግዚአብሔርም ፡ በቀኝ ፡ እጅኽ ፡ ለጽላኽ ፡ ነው ፡፡
፮፤ ፀሐይ ፡ በቀን ፡ አይመታኽም ፡ ጨረቃም ፡ በሌት ፡፡
፯፤ እግዚአብሔር ፡ ከክፉ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅኻል ፡፡
ነፍስኽን ፡ ይጠብቃል ፡፡
፰፤ እግዚአብሔር ፡ መውጣትኽንና ፡ መግባትኽን ፡ ይጠብቃ
ል ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፪፤

፩፤ ወደ፡እግዚአብሔር፡ቤት፡እንሒድ፡ባሉኝ፡ጊዜ፡ደስ፡አለኝ፡፡
፪፤ እግሮቻችን፡በደጆችሽ፡ቁመው፡ይሆናሉ፡የሩሳሌም፡ሆይ፡፡
፫፤ የሩሳሌም ፡ እርሶ ፡ በርስዋ ፡ እንደ ፡ ተጋጠመች ፡ አገር ፡
ተሠራች ፡፡
፬፤ ከዚያ ፡ ነገዶች ፡ ይወጣሉ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ነገዶች ፡ ለእሥራኤል ፡ ምስክር ፡፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡፡
፭፤ ከዚያ ፡ ዙፋኖች ፡ ለፍርድ ፡ ተቀምጠዋልና ፡፡
የዳዊት ፡ ቤት ፡ ዙፋኖች ፡፡
፮፤ የየሩሳሌምን ፡ ደኅንነት ፡ ለምኑ ፡፡
የሚወዱሽ ፡ በጅ ፡ ይላቸዋል ፡፡
፯፤ ደኅንነት ፡ በቅጽርሽ ፡ ውሥጥ ፡ ትሁን ፡፡
ደስታም ፡ በጌጸኛ ፡ ቤቶችሽ ፡፡
፰፤ ስለ ፡ ወንድሞቼ ፡ ስለ ፡ ዘመዶቼም ፡
ደህንነት ፡ ትሁንልሽ ፡ እላለሁ ፡፡
፱፤ ስለ ፡ አምላካችን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡፡
ላንቾ ፡ መልካም ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ እሻለሁ ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፫፤

፩፤ ወደንተ ፡ ዓይኔን ፡ አነሣሁ ፡ በሰመይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ፡፡
፪፤ እነሆ ፡ እንደ ፡ ባሮች ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጌቶቻቸው ፡ እጅ ፡፡
እንደ ፡ ባርያይቱም ፡ ዓይን ፡ ወደ ፡ እመቤትዋ ፡ እጅ ፡፡
እንዲሁም ፡ ዓይኖችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ አምላ
ካችን ፡ ነው ፡
እስኪምረን ፡ ድረስ ፡፡
፫፤ ማረን ፡ አቤቱ ፡ ማረን ፡፡ እጅግ ፡ መናቅ ፡ ጸግበናልና ፡፡
፬፤ ነፍሳችነም ፡ እጅግ ፡ የሴሰኞችን ፡ ጨወታ ፡ ጸግባለችና ፡
የዕቡያንንም ፡ መናቅ ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፬፤

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ለኛ ፡ ባይኖር ፡ ዛሬ ፡ ይበል ፡ እሥራኤል ፡
፪፤ እግዚአብሔር ፡ ለኛ ፡ ባይኖር ፡

ሰው : በላያችን : በተነሣ : ጊዜ ::
፫፧ እንኪያስ : በቁማችን : በዋጡን : ነበር ::
ቍጣቸው : በላያችን : በነደደ : ጊዜ ::
፬፧ እንኪያስ : ውኃ : ባሰጠመን : ነበር ::
በነፍሳችን : ላይም : ወንዝ : ባለፈ ::
፭፧ የዕቡያን : ሞገድ : በነፍሳችን : ላይ : ባለፈች ::
፮፧ እግዚአብሔር : ይባረክ : ለጥርሳቸው : ጽማድ : ያላደረገን ::
፯፧ ነፍሳችን : እንደ : ዎፍ : ከደኞች : ወጽመድ : አመለጠች ::
ወጽመዱ : ተሰበረ : እኛም : አመለጥን ::
፰፧ ረድኤታችን : ሰማይንና : ምድርን : በፈጠረ :
በእግዚአብሔር : ስም : ነው ::

መዝሙር : ፻፳፭፧

፩፧ በእግዚአብሔር : የታመኑ : እንደ : ፅዮን : ተራራ : ናቸው ::
የማይታወክ : ለዘላለሙም : የሚኖር ::
፪፧ ተራሮች : በየሩሳሌም : ዙርያ : ናቸው ::
እግዚአብሔርም : በሕዝቡ : ዙርያ : ነው : ከዛሬ : ጀምሮ :
ለዘላለም ::
፫፧ የኃጥኣን : በትር : በጻድቃን : ጕልት : ላይ : አይኖርምና ::
ጻድቃን : እጃቸውን : ወደ : ኃጢአት : እንዳይዘርጉ ::
፬፧ መልካም : አድርግ : አቤቱ : ለቸሮች : ልባቸውም : ለቀና ::
፭፧ ወደ : ጠማምነት : ግን : ያሉትን :
እግዚአብሔር : ግፍን : ከሚሰሩ : ጋራ : ያወጣቸዋል ::
ደኅንነትም : በእሥራኤል : ላይ : ትሁን ::

የማታ : ጸሎት ::

መዝሙር : ፻፳፮፧

፩፧ እግዚአብሔር : የፅዮንን : ምርኮ : ሲመልስ : ጊዜ :
እንደሚያልሙ : እንሆናለን ::
፪፧ የዚያን : ጊዜ : ሳቅ : አፋችንን : ይመላል : መላሳችንንም :
እልልታ ::
የዚያን : ጊዜ : በአሕዛብ : ዘንድ :

እግዚአብሔር:ከሌሁ:ጋራ:አደራረጉን:ታላቅ:አደረገ:ይላሉ::
፫፧ እግዚአብሔር : ከኛ : ጋራ : አደራረጉን : ታላቅ : አደረገ ::
ባለደስቶችም : ሆን ::
፬፧ ምርኳችንን : መልስ : አቤቱ : በደቡብ : እንደሉ : ፈሳሾች ::
፭፧ ኢያለቀሱ : የሚዘሩ : በደስታ : ያጭዳሉ ::
፮፧ መሔድስ : ይሔዳልና : ያለቅሳል :
ዘሩንም : ይዞ : ይዘራል ::
ተመልሶ : ግን : በደስታ : ይመጻል : ነዶውን : ተሸክሞ ::

መዝሙር : ፻፳፯፧

፩፧ እግዚአብሔር : ቤትን : ካልሠራ :
ሠሮች : በከንቱ : ይደክሙበታል ::
እግዚአብሔር : አገርን : ካልጠበቀ :
ጠባቂ : በከንቱ : ይተጋል ::
፪፧ ከንቱ : ነው : መማለዳችሁ :
እስከ : ሌትም : ድረስ : መቀመጣችሁ :
የትካዜም : እንጀራ : መብላታችሁ ::
ለወዳጆቹ : እንዲህ : እንቅልፍ : ይሰጣልና ::
፫፧ እነሆ : የእግዚአብሔር : ርስት : ልጆች : ናቸው :
የሆድ : ፍሬም : ደመወዜው ::
፬፧ በብርቱ : እጅ : እንደሉ : ፍላፃች :
እንዲህ : የጕልማስነት : ልጆች : ናቸው ::
፭፧ በርሳቸው : አቃውን : የመላ : ምስጉን : ነው ::
በደጅ : ጸላቶቻቸውን : በተናገሩ : ጊዜ : አያፍሩም ::

መዝሙር : ፻፳፰፧

፩፧ ምስጉን : ነው : እግዚአብሔርን : የሚፈራ : ሁሉ :
በመንገዱ : የሚሔድ ::
፪፧ የጅህን : ድካም : ትበላለኽ ::
ምስጉን : ነኽ : ደህንነትም : ትሆንልሃለች ::
፫፧ ምሽትኽ : እንደ : ፍርያም : ወይን : በቤትኽ : አጸገብ :
ልጆችኽም : እንደ : ወይራ : አታክልት : በማዕድኽ : ዙ
ርያ : ይሆናሉ ::

፬ እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይባረካል ፡፡
፭ እግዚአብሔር ፡ ከፅዮን ፡ ዘንድ ፡ ይባርክኻል ፡
የየሩሳሌምንም ፡ በጐነት ፡ ታያለኽ ፡
የሕይወትህን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡፡
፮ የልጆችኽን ፡ ልጆችም ፡ ታያለኽ ፡፡
ደኅንነት ፡ በእሥራኤል ፡ ላይ ፡ ትሁን ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፰

፩ ከታናሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተጋፉኝ ፡ ይበል ፡ እሥራኤል ፡፡
፪ ከታናሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተጋፉኝ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ አላሸነፉኝም ፡፡
፫ አራሾች ፡ በጀርባዬ ፡ ላይ ፡ አረሱ ፡፡ ትልማቸውንም ፡ አስረዘሙ ፡፡
፬ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡፡
የኃጢአተኞችን ፡ ገመዶች ፡ ቈረጠ ፡፡
፭ ይፈሩ ፡ ወደ ፡ ኋላም ፡ ይመለሱ ፡ ፅዮንን ፡ የሚጸሉ ፡ ሁሉ ፡፡
፮ እንደ ፡ ሰገነት ፡ ሣዕር ፡ ይሁኑ ፡፡ ሳይታጨድ ፡ እንደሚደርቅ ፡፡
፯ አርሱንም ፡ የሚያጭድ ፡ እጁን ፡ እንደማይመላ ፡፡
ብብቱንም ፡ የማይመላ ፡ ነዶውን ፡ ለሚያሥር ፡፡
፰ መንገድም ፡ የሚያልፉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡
ከላንተ ፡ ጋራ ፡ ይሁን ፡ አይሉም ፡፡
መረቅናችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፳፱

፩ ከጥልቅ ፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ፡ አቤቱ ፡፡
፪ አቤቱ ፡ ቃሌን ፡ ስማ ፡፡
ጆሮችኽ ፡ የልመናዬን ፡ ነገር ፡ የሚያደምፁ ፡ ይሁኑ ፡፡
፫ ኃጢአትንስ ፡ ብትጠባበቅ ፡ አቤቱ ፡፡ አቤቱ ፡ ማን ፡ ይቆማል ፡፡
፬ ይቅርታ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ ሰዎች ፡ ይፈሩኽ ፡ ዘንድ ፡፡
፭ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁ ፡፡ ነፍሴ ፡ ተስፋ ፡ አደረገች ፡፡
በነገሩም ፡ ታመንሁ ፡፡
፮ ነፍሴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ታገሠች ፡
ንጋትን ፡ ከሚጠብቁ ፡ ይልቅ ፡፡
ንጋትን ፡ ከሚጠብቁ ፡ ይልቅ ፡፡

፯ እሥራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ፡፡
ጸጋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡
ከርሱም ፡ ብዙ ፡ መዳን ፡ ነውና ፡፡
፰ እርሱም ፡ እሥራኤልን ፡ ከኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ያድናል ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፴

፩ አቤቱ ፡ ልቤ ፡ አይታበይብኝም ፡፡
ዓይኖቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይሉብኝም ፡፡
ታላቂቱን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አላሰብሁም ፡
ከኔም ፡ የሚበልጠውን ፡ ነገር ፡፡
፪ ነፍሴን ፡ አረጋሁ ፡ እንጅ ፡ ዝምም ፡ አሰኘኋት ፡
የናቱን ፡ ጡት ፡ እንደስተዉት ፡፡
የናቱን ፡ ጡት ፡ እንደስተዉት ፡ ነፍሴ ፡ በኔ ፡ ሆነች ፡፡
፫ እሥራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይመን ፡
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡፡

ህያ ፡ ስምንተኛ ፡ ቀን ፡፡

የጽዋት ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፴፩

፩ አቤቱ ፡ ዳዊትን ፡ አስብ ፡ መከራውንም ፡ ሁሉ ፡፡
፪ ለእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማለ ፡፡
ለያዕቆብ ፡ ግሩምም ፡ እንደ ፡ ተሳለ ፡፡
፫ በውነት ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ድንኳን ፡ አልገባም ፡ ብሎ ፡፡
ወደ ፡ ምንጻፌም ፡ አልጋ ፡ አልወፃም ፡፡
፬ ላይኔም ፡ ምኝታ ፡ አልሰጥም ፡ ለቅንድቤም ፡ እንቅልፍ
፭ ለእግዚአብሔር ፡ ስፍራ ፡ እስካገኝ ፡ ድረስ ፡
ለያዕቆብ ፡ ግሩምም ፡ ማደርያ ፡፡
፮ እነሆ ፡ በኤፍራታ ፡ ሰማናት ፡፡
በዱንም ፡ ምድረ ፡ በዱ ፡ አገኘናት ፡፡
፯ ወደ ፡ ማደርዮቹ ፡ እንግባ ፡
በግሮቹም ፡ መቀመጫ ፡ እንስገድለት ፡፡
፰ ተነሣ ፡ አቤቱ ፡ ወደ ፡ ዕረፍትኽ ፡፡ አንተ ፡ የኃይልኽም ፡ ታቦት ፡፡

፱፡ ካህናቶችኽ ፡ ጽድቅን ፡ ይልበሱ ፡
ቅዱሳንህም ፡ እልል ፡ ይበሉ ፡፡
፲፡ ስለ፡ዳዊት፡ስለ፡ባርያኽ፡፡የመሢኽኽን፡ፊት፡አትመልስ፡፡
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ለዳዊት ፡ በውነት ፡ ማለ ፡ አያብልምም ፡
በርሱ ፡፡
ከሆድኽ ፡ ፍሬ ፡ በዙፋንኽ ፡ ላይ ፡ አስቀምጣለሁ ፡ ብሎ ፡፡
፲፪፡ ልጆችኽ ፡ ኪዳኔን ፡ ቢጠብቁ ፡
እርስዋንም ፡ የማስተምራቸውን ፡ ምስክሬን ፡፡
ልጆቻቸው፡ደግሞ፡በዙፋንኽ፡ላይ፡ለዘላለም፡ይቀመጣሉ፡፡
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ፅዮንን ፡ መርጽዋልና ፡፡
ለርሱም ፡ ለማደርያ ፡ ወድዋታልና ፡፡
፲፬፡ ይህች ፡ ማረፊያዬ ፡ ናት ፡ ለዘላለም ፡ ብሎ ፡፡
ከዚኽ ፡ አድራለሁ ፡ መርጫታለሁና ፡፡
፲፭፡ ቀለብዋን ፡ እጅግ ፡ እባርካለሁ ፡፡
ድኆችዋንም ፡ እንጀራ ፡ አጸግባለሁ ፡፡
፲፮፡ ካህናትዋንም ፡ መድኀኒት ፡ አለብሳቸዋለሁ ፡፡
ቅዱሳንዋም ፡ በደስታ ፡ እልል ፡ ይላሉ ፡፡
፲፯፡ ከዚያ ፡ ለዳዊት ፡ ቀንድን ፡ አበቅላለሁ ፡፡
መብራትንም ፡ አዘጋጀሁ ፡ ቀብቼ ፡ ላነገሠሁት ፡፡
፲፰፡ ጸላቶቹንስ ፡ እፍረት ፡ አለብሳቸዋለሁ ፡፡
በርሱ ፡ ግን ፡ አክሊሉ ፡ ታበባለች ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፴፫፡

፩፡ እነሆ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እጅግም ፡
ያመረ ፡ ነው ፡
ወንድሞች ፡ ባንድ ፡ ቢቀመጡ ፡፡
፪፡ እንደ ፡ መልካም ፡ ሽቱ ፡ በራስ ፡ ላይ ፡፡
በፅም ፡ ላይ ፡ እንደሚወርድ ፡ በሐሮን ፡ ፅም ፡፡
በልብሱ ፡ ዘርፍ ፡ እንደሚወርድ ፡፡
፫፡ በፅዮን ፡ ተራሮችም ፡ ላይ ፡ እንደሚወርድ ፡ እንደርሞ
ንዔም ፡ ጠል ፡፡
ከዚያ ፡ እግዚአብሔር ፡ በረከቱን ፡ አዘዋልና ፡
ሕይወትንም ፡ ለዘላለም ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፴፬፡

፩፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባ
ሮች ፡ ሁላችሁ ፡፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሌሊት ፡ የምትቆሙ ፡፡
፪፡ በመቅደስ፡እጆችሁን፡አንሡ፡እግዚአብሔርንም፡ባርኩ፡፡
፫፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የፈጠረ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከፅዮን ፡ ይባርክኽ ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፴፭፡

፩፡ ሀሌሉያ ፡፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አመስግኑ ፡፡
እላንት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሮች ፡ ሆይ ፡ አመስግኑት ፡፡
፪፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የምትቆሙ ፡
ባምላካችን ፡ ቤት ፡ ስፍራ ፡፡
፫፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነውና ፡፡
ለስሙ ፡ ዝማሬ ፡ አቅርቡ ፡ ያመራልና ፡፡
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ለርሱ ፡ መርጾታልና ፡
እሥራኤልንም ፡ ለመዝገቡ ፡፡
፭፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቅያለሁና ፡
ጌታችንም ፡ ካምላኮች ፡ ሁሉ ፡ ይበልጣል ፡፡
፮፡ እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ አድርጓልና ፡ በሰማ
ይና ፡ በምድር ፡፡
በባሕርም ፡ በቀላይም ፡ ሁሉ ፡፡
፯፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ ጉም ፡ ያወጣል ፡
መብረቅን ፡ ለዝናም ፡ ያደርጋል ፡፡
ንፋሳትንም ፡ ከመዝገቡ ፡ ያወፃል ፡፡
፰፡ የምስርን ፡ የበኵር ፡ ልጆች ፡ የመታ ፡
ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡፡
፱፡ ታምራትንም፡ድንቅንም፡ሰደደ፡በማኽልሽ፡ምስር፡ሆይ፡፡
በፈርዖን ፡ ላይ ፡ በባሮቹም ፡ ሁሉ ፡፡
፲፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ የመታ ፡ ብርቶችንም ፡ ነገሥት ፡ የገደለ ፡፡
፲፩፡ ሲሆንን ፡ የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ዖግንም ፡ የባሳንን ፡
ንጉሥ ፡፡

የከነዓንንም ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡፡
፲፪፡ ምድራቸውንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ሰጠ ፡፡
ለእሥራኤል ፡ ርስት ፡ ለሕዝቡ ፡፡
፲፫፡ ስምኽ ፡ አቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡፡
ዝክርኽም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡፡
፲፬፡ እግዚአብሔር፡ለወገኑ፡ይፈርዳልና፡፡ለባሮቹም፡ያዝናል፡፡
፲፭፡ የአሕዛብ ፡ ጣዖታት ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ናቸው ፡፡ የሰው ፡
እጅም ፡ ስራ ፡፡
፲፮፡ አፍ ፡ አላቸው ፡ አይናገሩም ፡፡
ዓይንም ፡ አላቸው ፡ አያዩምም ፡፡
፲፯፡ ጆሮም ፡ አላቸው ፡ አያደምጹምም ፡፡
እስትንፋስም ፡ ባፋቸው ፡ የለምና ፡፡
፲፰፡ እንደርሳቸው ፡ ይሆናሉ ፡ የሚያደርጓቸው ፡፡
የሚታመኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡፡
፲፱፡ የእሥራኤል ፡ ቤት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፡፡
የሐሮን ፡ ቤትም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፡፡
፳፡ የሌዊ ፡ ቤትም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፡፡
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፡፡
፳፩፡ በየሩሳሌም ፡ የሚያድር ፡ እግዚአብሔር ፡
ከፅዮን ፡ የተባረከ ፡ ነው ፡፡ ሀሌሉያ ፡፡

የማታ ፡ ጸሎት ፡፡

መዝሙር ፡ ፻፴፭፡

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ፡፡
ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፪፡ ያምላኮችን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፫፡ የጌቶችን ፡ ጌታ ፡ አመስግኑ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፬፡ እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ታላቅ ፡ ድንቅ ፡ ያደረገውን ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡

፭፡ ሰማይን ፡ በብልሃት ፡ የሰራ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፮፡ ምድርን ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ የዘረጋ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፯፡ ታላላቆችን ፡ ብርሃኖች ፡ የፈጠረ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፰፡ ፀሐይን ፡ በቀን ፡ ሊያሠለጥነው ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፱፡ ጨረቃውንና፡ከዋክብትንም፡በሌት፡ሊያሠለጥናቸው፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፡ የምስርን ፡ ሰዎች ፡ በበክር ፡ ልጆቻቸው ፡ የመታ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፩፡ እሥራኤልንም ፡ ከመኻከላቸው ፡ ያወፃ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፪፡ በጸናች ፡ እጅ ፡ በተዘረጋችም ፡ ክንድ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፫፡ የኤርትራን ፡ ባሕር ፡ ለክፍሎች ፡ የከፈለ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፬፡ እሥራኤልንም ፡ በውስጡ ፡ ያሳለፈ ፡፡
ምሕረቱ ፡ አዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፭፡ ፈርዖንን ፡ ሠራዊቱንም ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ የገለበጠ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፮፡ ሕዝቡን ፡ በምድረ ፡ በደ ፡ የመራ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፯፡ ታላላቆችን ፡ ነገሥታት ፡ የመታ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፰፡ ክቡራንንም ፡ ነገሥታት ፡ የገደለ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፲፱፡ ሲሆንን ፡ የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡
፳፡ ዖግንም ፡ የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡፡

፳፩፡ ምድራቸውንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠ ።
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፪፡ ለእሥራኤል ፡ ለባሪያው ፡ ርስት ።
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፫፡ እኛን ፡ በመዋረዳችን ፡ ጊዜ ፡ ያሰበን ።
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፬፡ ከጸላቶቻችንም ፡ የለየን ።
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፭፡ ምግብ ፡ የሚሰጥ ፡ ለሥጋ ፡ ሁሉ ።
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፮፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ።
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻፴፮፡

፩፡ በባቢሎን ፡ ወንዞች ፡ ከዚያ ፡ ተቀመጥን ።
ፅዮንንም ፡ ባሰብናት ፡ ጊዜ ፡ አለቀስን ።
፪፡ በውስጥዋ ፡ ባለ ፡ ዛፉ ፡ መሰንቆቻችንን ፡ ሰቀልን ።
፫፡ ከዚያ ፡ የማረኩን ፡ ቅኔን ፡ ፈልገውብናልና ።
የሚነዱንም ፡ ደስታ ፡
ከጽዮን ፡ ቅኖች ፡ አንዲቱን ፡ ቅኙልን ፡ ብለው ።
፬፡ እንዴት፡የእግዚአብሐርን፡ቅኔ፡በንግድ፡ምድር፡እንቀኛለን።
፭፡ ብረሳሽስ ፡ የሩሳሌም ፡ ሆይ ፡ ቀኜ ፡ ትርሳኝ ።
፮፡ ባላስብሽ ፡ መላሴ ፡ ባንደበቴ ፡ ይጣበቅ ።
የሩሳሌምን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባላደርጋት ፡ በሌላ ፡ ደስታዬ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ።
፯፡ አስብ ፡ አቤቱ ፡ የኤደምን ፡ ልጆች ፡ በየሩሳሌም ፡ ቀን ፡
ፈቷት ፡ ፈቷት ፡ እስከ ፡ መሠረትዋ ፡ ድረስ ፡ ፈቷት ፡ ያሉ ዋትን ።
፰፡ አንቺ ፡ የምትፈርሺ ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ።
ያደርግሽብነን ፡ ብድራት ፡ የሚመልስብሽ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው።
፱፡ ሕፃናትሽን፡ይዞ፡በጭንጫ፡የሚደቍሳቸው፡ምስጉን፡ነው።

መዝሙር ፡ ፻፴፯፡

፩፡ ከለልቤ ፡ አመሰግንኻለሁ ። ባማልክትም ፡ ፊት ፡ እዘምርልኻለሁ ።
፪፡ ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ መቅደስ ፡ እሰግድልኻለሁ ፡
ስምህንም ፡ ስለ ፡ ጸጋህና ፡ ስለ ፡ እውነትህ ፡ አመሰግናለሁ ።
ስለ ፡ ስምህ ፡ ሁሉ ፡ የነገርሀውን ፡ ነገር ፡ ታላቅ ፡ አድርገኻልና ።
፫፡ በጸራሁኽ ፡ ቀን ፡ መለስህልኝ ።
በነፍሴም ፡ ኃይል ፡ ሰጥተኽ ፡ ልብ ፡ አደረግህልኝ ።
፬፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ አቤቱ ፡ ያፉኽን ፡ ነገር ፡ ሰምተው ፡ ያመሰግኑሃል ።
፭፡ በእግዚአብሐርም ፡ መንገድ ፡ ይቀኛሉ ።
የእግዚአብሐር ፡ ክብር ፡ ታላቅ ፡ ናትና ።
፮፡ እግዚአብሐር፡ከፍ፡ያለ፡ነውና፡ዝቅ፡ያለውንም፡ያያል።
የታበየውንም ፡ ከሩቅ ፡ ያውቃል ።
፯፡ በመከራ ፡ ማኽል ፡ እንኳ ፡ ብሔድ ፡ አንተ ፡ ታድነኛለኽ።
በጸላቶቼ ፡ ቍጣ ፡ ላይ ፡ እጅኽን ፡ ትዘረጋለኽ ፡
ቀኝኽም ፡ ታድነኛለች ።
እግዚአብሐር ፡ ጕዳዬን ፡ ይፈጽማል ፡
፰፡ እግዚአብሐር ፡ ሆይ ፡ ምህረትህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡
የጅኽን ፡ ስራ ፡ ቸላትበል ።

ሀያ ፡ ዘጠኛኛ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፴፰፡

፩፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ መረመርኸኝ ፡ አወቅኸኝም ።
፪፡ አንተ ፡ መቀመጤን ፡ መነሣቴንም ፡ አወቅኽ ።
አንተ ፡ አሳቤን ፡ ከሩቅ ፡ አስተዋልኽ ።
፫፡ መንገዴን ፡ ዕረፉቴንም ፡ አንተ ፡ በረበርኽ ።
መንገዴን ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ፈጽመኽ ፡ አወቅኽ ።
፬፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ በመላሴ ፡ የለችምና ፡
አንተ ፡ ፈጽመኽ ፡ የማታውቃት ፡ አቤቱ ።

፭፤ በፊትና ፡ በኋላ ፡ ከበብኸኝ ፡ እጅኽንም ፡ በላዬ ፡ አደረግኽ ።
፮፤ እውቀትኽ ፡ ትገርመኛለች ።
ትበልጠኝማለች ፡ እደርስላት ፡ ዘንድም ፡ አይቻለኝም ።
፯፤ ወዴት ፡ እሔዳለሁ ፡ ከመንፈስኽ ።
ከፊትኽም ፡ ወዴት ፡ እሸሻለሁ ።
፰፤ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብወፃ ፡ አንተ ፡ ከዚያ ፡ ነኽ ።
በሲኦልም ፡ ባነጽፍልኝ ፡ እነሆኽ ፡ አንተ ፡ ከዚያም ፡ ነኽ ።
፱፤ የጽዋትን ፡ ክንፎች ፡ ብወስድ ፡
እስከ ፡ ባሕር ፡ ዳርም ፡ ብቀመጥ ።
፲፤ ከዚያም ፡ እጅኽ ፡ ትመራኛለች ፡
ቀኝኽም ፡ ትይዘኛለች ።
፲፩፤ በውነት ፡ ጨለማ ፡ ትሰውረኝ ፡ ብዬ ፡ ብል ፡
ሌትም ፡ በዙርያዬ ፡ ብርሃን ፡ ትሆናለች ።
፲፪፤ ጨለማም ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ አይጨልምምና ፡
ሌሊቱም ፡ እንደ ፡ ቀን ፡ ያበራል ።
እንደ ፡ ጨለማ ፡ እንዲሁም ፡ ብርሃኑ ፡ ነው ።
፲፫፤ አንተ ፡ ኵላሊቴን ፡ ገዝተኻልና ፡
በናቴም ፡ ሆድ ፡ ሰውረኸኛልና ።
፲፬፤ አመሰግንኻለሁ ፡ አቤቱ ፡ ገሩምና ፡ ድንቅ ፡ ሁኜ ፡ ተፈጥ
ርያለሁና ።
ስራኽ ፡ ድንቅ ፡ ናት ፡ ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታውቃታለች ።
፲፭፤ በስውር ፡ በተሰራሁ ፡ ጊዜ ፡ አጥንቴ ፡ ካንተ ፡ አልተሰወረም ።
አካሌም ፡ በብልሃት ፡ በምድር ፡ ታች ፡ በተሰራ ፡ ጊዜ ።
፲፮፤ የፍጥረቴን ፡ መጀመርያ ፡ ዓይኖችኽ ፡ አዩ ፡
በመጽሐፍኽም ፡ ቀኖቼ ፡ ሁሉ ፡ ተጻፉ ፡
ተፈጠሩም ፡ ከርሳቸው ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ሳይኖር ።
፲፯፤ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እጅግ ፡ ከበረ ፡ አሳብኽ ፡ ሁሉ ፡
አቤቱ ።
ቍጥሩም ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ይበዛል ።
፲፰፤ ብቈጥረው ፡ካሻዋ ፡ ይበዛል ።
ትነሣሁ ፡ እኔም ፡ ደግሞ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝ ።
፲፱፤ አንተ ፡ በውነት ፡ ኃጥአንን ፡ ትገድላለኽ ፡ አቤቱ ።

የደም ፡ ሰዎች ፡ ከኔ ፡ ፈቅ ፡ በሉ ።
፳፤ በተንኰል ፡ ይናገሩብኻል ፡
አገሮችኽን ፡ በከንቱ ፡ ይወስዷ ፡ ዘንድ ።
፳፩፤ የሚጸሉኽን ፡ የጸላሁ ፡ አይደለሁምን ፡ አቤቱ ።
በሚነሡብህም ፡ እደክማለሁ ።
፳፪፤ ፍጹም ፡ ጽል ፡ ጸላኋቸው ። ጸላቶችም ፡ ሆኑኝ ።
፳፫፤ ምርመረኝ ፡ አቤቱ ፡ ልቤንም ፡ እወቅ ።
ፈጥነኝ ፡ አሳቤንም ፡ እወቅ ።
፳፬፤ ክፉ ፡ መንገድም ፡ እንደሌብኝ ፡ እይ ።
የዘላለሙንም ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፤

፩፤ ከክፉ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ፡ አቤቱ ። ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ ጠብቀኝ ።
፪፤ በልባቸው ፡ ክፉ ፡ ያሰቡ ፡
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ለሰልፍ ፡ የሚከማቹ ።
፫፤ መላሳቸውን ፡ እንደ ፡ ባብ ፡ ሳሉ ።
በከንፈራቸው ፡ ታች ፡ የባብ ፡ መርዝ ፡ ነው ።
፬፤ ከኃጢአተኛ ፡ እጅ ፡ ጠብቀኝ ፡ አቤቱ ።
ከግፈኞችም ፡ ጠብቀኝ ።
ሰኰናዬን ፡ ሊያሰናክሉ ፡ የመከሩ ።
፭፤ ትቢተኞች ፡ ወጽመድ ፡ ሸሸጉብኝ ፡ ገመድም ።
ለግሬ ፡ መርበብን ፡ ዘረጉ ፡ በመንገዴ ፡ አጸገብ ።
ወጽመድንም ፡ አኖሩብኝ ።
፮፤ እግዚአብሔርንም ፡ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፡ አልሁት ።
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ አድምፅ ፡ አቤቱ ።
፯፤ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ የመድኃኒቴ ፡ ጕልበት ።
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ሰወርኽ ።
፰፤ ለኃጢአተኞች ፡ መውደድ ፡ አሳልፈኽ ፡ አትስጠኝ ፡ አቤቱ ።
በላዬ ፡ ተማከሩ ። አተወኝ ፡ እንዲደጊደዱ ።
፱፤ የሚከቡኝን ፡ የከንፈራቸው ፡ ድካም ፡ ይቀበራቸው ፡
በራሳቸው ፡ ላይ ።
፲፤ የሳት ፡ ፍም ፡ ይውደቅባቸው ። ወደ ፡ ታች ፡ ይጣላቸው ፡

ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ አይንሡምም ።
፲፩ ሁለት ፡ መላስ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይጸናም ።
ግፈኛን ፡ ሰው ፡ ክፉ ፡ ለጥፋት ፡ ያድነዋል ።
፲፪ እኔ ፡ ግን ፡ አወቅሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለችጋረኞች ፡ ፍርድ ፡
ለድኆችም ፡ በቀል ፡ እንዲያደርግ ።
፲፫ ጻድቃንም ፡ ስምኽን ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ።
ቅኖች ፡ በፊትኽ ፡ ይኖራሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፩

፩ አቤቱ ፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ፈጠንልኝ ።
ቃሌንም ፡ አድምፅ ፡ ወደንተ ፡ ስጮኽ ።
፪ ጸሎቴ ፡ በፊትኽ ፡ እንደጣን ፡ ትቅና ።
የጄም ፡ መነሣት ፡ የሰርክ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሁን ።
፫ ላፌ ፡ ጠባቂን ፡ አድርግ ፡ አቤቱ ።
የከንፈሮቼንም ፡ ደጅ ፡ ጠብቅ ።
፬ ልቤን ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አትመልስ ፡
ከበደለኞች ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አደራረጌን ፡ ባመፃ ፡ ለማደራረግ ፡
ከሚያመርላቸውም ፡ መብል ፡ እንዳልበላ ።
፭ ጻድቅ ፡ ይምታኝ ፡ ቸርነት ፡ ነውና ፡
ይዝለፈኝም ፡ እንደ ፡ ቅቤ ፡ ለራሴ ፡ ነውና ፡
ራሴን ፡ አይስበር ፡ እንጂ ፡
ገና ፡ በመከራቸው ፡ እጸልይላቸዋለሁና ።
፮ ፈራጆቻቸው ፡ በደንጊያ ፡ ተገለበጡ ፡
ነገሬንም ፡ ይሰማሉ ፡ የጸፈጠች ፡ ናትና ።
፯ ሰው ፡ በምድር ፡ እንደሚቈርጥና ፡ እንደሚሰነጥቅ ፡
እንዲሁም ፡ አጽንቶቻችን ፡ ወደ ፡ ሢኦል ፡ አፍ ፡ ተበተኑ ፡
፰ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ዓይኖቼ ፡ ወደንተ ፡ ናቸውና ።
ባንተ ፡ አመንሁ ፡ ነፍሴን ፡ አታርቅ ።
፱ ከሚያጸምዱኝ ፡ ወጥመድ ፡ ጠብቀኝ ።
ኃጢአት ፡ ከሚያደርጉም ፡ መጽመጃ ።
፲ ኃጢአተኞች ፡ በወጥመዳቸው ፡ ይውደቁ ።
እኔ ፡ ልደን ፡ እስካልፍ ፡ ድረስ ።

የማታ ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፵፪

፩ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ።
በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እለምናለሁ ።
፪ ልመናዬን ፡ በፊቱ ፡ አፈሳለሁ ።
ጻሬን ፡ በፊቱ ፡ እናገራለሁ ።
፫ መንፈሴ ፡ ባለቀብኝ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ መንገዴን ፡ አወቅኽ ።
በዚችም ፡ በማልፍበት ፡ መንገድ ፡ ለኔ ፡ ወጥመድ ፡ ሰወሩልኝ ።
፬ ወደ ፡ ቀኝ ፡ ተመልክቼ ፡ አየሁ ፡ የሚያውቀኝንም ፡ አጣሁ ።
የማመልጥበትም ፡ ስፍራ ፡ ጠፋብኝ ።
ለነፍሴም ፡ የሚጠይቅ ፡ የለም ።
፭ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ፡ አቤቱ ። አንተ ፡ አለኝታዬ ፡ ነኽ ፡ አልሁ ።
አንተም ፡ ፈንታዬ ፡ ነኽ ፡ በሕያዋን ፡ ምድር ።
፮ ወደ ፡ ልመናዬ ፡ አድምፅ ፡ ችጋሬ ፡ በዝታለችና ።
ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ፡ በርትተውብኛልና ።
፯ ነፍሴን ፡ ከግዞት ፡ አውፃ ፡ ለስምኽ ፡ አመሰግን ፡ ዘንድ ።
ጻድቃንም ፡ ይከቡኛል ፡ አንተ ፡ ቸርነት ፡ ታደርግልኛለህና ።

መዝሙር ፡ ፻፵፫

፩ አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ። ልመናዬንም ፡ አድምፅ ።
በውነትኽ ፡ መልስልኝ ፡ በጽድቅኽም ።
፪ ከባርያኽ ፡ ጋራም ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ አትግባ ።
ሕያው ፡ ሁሉ ፡ በፊትኽ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለምና ።
፫ ጸላት ፡ ነፍሴን ፡ አሳድዋታልና ።
ሕይወቴንም ፡ ለምድር ፡ ደደቀሳታልና ።
በጨለማም ፡ አኑሮኛልና ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ሙታን ።
፬ መንፈሴም ፡ በውሥጤ ፡ አለቀብኝ ። ልቤም ፡ ደነገፀብኝ ።
፭ የቀደመውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ። በስራኽ ፡ ሁሉ ፡ ተናገርሁ ።
የጅኽንም ፡ ስራ ፡ ደረስሁ ።
፮ እጄን ፡ ወደንተ ፡ ዘረጋሁ ።
ነፍሴም ፡ እንደ ፡ ድርቅ ፡ ምድር ፡ ወደንተ ፡ ተጸማች ።
፯ ፈጥነኽ ፡ ስማኝ ፡ አቤቱ ። መንፈሴ ፡ ጠፍትዋልና ።

ፊትኽን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ፡
ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወርዱ ፡ እንዳልሆን ።
፰፡ ማልደ ፡ ምሕረትኽን ፡ አስማኝ ። አንተን ፡ አምኘለሁና ።
የምሔድባትን ፡ መንገድ ፡ አስታውቀኝ ፡
ነፍሴን ፡ ወደንተ ፡ አንሥቻለሁና ።
፱፡ ከጸላቶቼ ፡ አድነኝ ፡ አቤቱ ። ወደንተ ፡ ተማጽኘለሁና ።
፲፡ ፈቃድኽን፡ለማድረግ፡አስተምረኝ።አንተ፡አምላኬ፡ነኽና።
በጎ ፡ መንፈስኽም ፡ በቀናኙ ፡ ምድር ፡ ይምራኝ ።
፲፩፡ ስለ ፡ ስምኽ ፡ አድነኝ ፡ አቤቱ ።
በጽድቅኽም ፡ ነፍሴን ፡ ከመከራ ፡ አውፃ ።
፲፪፡ በጸጋኽም ፡ ጸላቶቼን ፡ ሻር ፡
ነፍሴንም ፡ የሚያሳዝኑትን ፡ ሁሉ ፡ አጥፋቸው ።
እኔ ፡ ባርያኽ ፡ ነኝና ።

ሠላሳ ፡ ቀን ።

የጽዋት ፡ ጸሎት ።

መዝሙር ፡ ፻፵፬፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ አምባዬ ፡ ይባረኽ ፡
እጆቼን ፡ ሰልፍ ፡ ጣቶቼንም ፡ ዘምቻውን ፡ የሚያስተምር ።
፪፡ ጸጋዬም ፡ መጸጊዬም ፡ መሸሸግያዬም ፡
ረጄም ፡ የታመንሁበትም ፡ ጋሻዬ ፡
ሕዝቤንም ፡ በታቼ ፡ የሚያስገዛ ።
፫፡ አቤቱ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ እርሶን ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ።
የሰው ፡ ልጅስ ፡ ታስብለት ፡ ዘንድ ።
፬፡ ሰው ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ይመስላል ።
ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ጽላ ፡ ያልፋል ።
፭፡ አቤቱ ፡ ሰማዮችኽን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አድርግ ፡ ውረድም ።
ተራሮችን ፡ ዳስ ፡ ይጤሱም ።
፮፡ መብረቅኽን ፡ አብርቅ ፡ በትናቸውም ።
ፍላፆችኽን ፡ ላክ ፡ አጥፋቸውም ።
፯፡ እጅኽን ፡ ከላይ ፡ ላክ ፡ አድነኝም ፡
ከብዙ ፡ ውኃም ፡ አስጥለኝ ።

ከንግዶች ፡ ልጆች ፡ እጅ ።
፰፡ አፋቸው ፡ በምናምን ፡ የተናገረ ፡
ቀኛቸውም ፡ ያሰተ ፡ ቀኝ ፡ ያለች ።
፱፡ አዲስ ፡ ቅኔን ፡ እቀኝልኻለሁ ፡ አቤቱ ፡
አሥር፡አውታር፡ባለውም፡በበገና፡እቃ፡እዘምርልኻለሁ።
፲፡ ለነገሥት ፡ መድኃኒት ፡ የምትሰጥ ።
ዳዊትን ፡ ባርያውን ፡ ከክፉ ፡ ሰይፍ ፡ ያዳነው ።
፲፩፡ አድነኝ ፡ ታደገኝም ፡ ከንግዶች ፡ ልጆች ፡ እጅ ።
አፋቸው ፡ በምናምን ፡ የተናገረ ፡
ቀኛቸውም ፡ ያሰተ ፡ ቀኝ ፡ ያለች ።
፲፪፡ ልጆቻችን ፡ እንደ ታክልት ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ።
በጕልማስነታቸው ፡ የበቀሉ ።
ሴቶች ፡ ልጆቻችንም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንዳሉ ፡
እንደ ፡ ተጸረቡም ፡ እንደ ፡ ማዝን ፡ ደንጎች ።
፲፫፡ ጕተራችንም ፡ እኽል ፡ ሁሉ ፡ ይመላ ፡ ዘንድ ።
በጎቻችንም ፡ ባደባባያችን ፡ አእላፋትን ፡ ይወልዱ ፡ ዘንድ ።
፲፬፡ በሮቻችንም ፡ ፍርያሞች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ።
ፍራሽና ፡ መውጫም ፡ ልቅሶም ፡
ባደባባዮቻችን ፡ እንዳይኖር ፡
፲፭፡ እንዲህ ፡ ያለች ፡ ሕዝብ ፡ የተመሰገነች ፡ ናት ።
እግዚአብሔር ፡ አምላክዋ ፡ የሆነላት ፡ ሕዝብ ፡
እርስዋ ፡ የተመሰገነች ፡ ናት ።

መዝሙር ፡ ፻፵፭፡

፩፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግኻለሁ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ።
ስምኽንም ፡ እባርካለሁ ፡ ለዘላለም ፡ ለፍጻሜውም ።
፪፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ እባርክኻለሁ ።
ስምኽንም ፡ ለዘላለም ፡ ለፍጻሜውም ፡ አመሰግናለሁ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ እጅግም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
ለታላቅነቱም ፡ ጫሬሽ ፡ የላትም ።
፬፡ ትውልድ ፡ ለትውልድ ፡ ስራኽን ፡ ያመሰግናሉ ።
በጕልበትኽም ፡ ያወራሉ ።

፭፡ በምስጋናኽ : ክብር : ገናንነት : በድንቅኽም : ነገር : እናገ
ራለሁ ።
፮፡ የግርማኽንም : ኃይል : ይናገራሉ ።
ታላቅነትኽንም : አጫውታለሁ ።
፯፡ የቸርነትኽን : ብዛተ : መታሰብ : ያወፃሉ ።
በጽድቅም : ደስ : ይላቸዋል ።
፰፡ እግዚአብሔር : መሓሪና : ሩሩ : ነው ።
ቍጣው : የዘገየ : ምሕረቱም : የበዛች ።
፱፡ እግዚአብሔር : ለሁሉ : ቸር : ነው ።
ምህረቱም : በስራው : ሁሉ : ላይ : ናት ።
፲፡ አቤቱ : ስራኽ : ሁሉ : ያመሰግንሃል ።
ቅዱሳንኽም : ይባርኩኻል ።
፲፩፡ የመንግሥትኽን : ምስጋና : ይናገራሉ ።
ኃይልኽንም : ያወራሉ ።
፲፪፡ የሰው : ልጆች : ችሎቱን : ያውቁ : ዘንድ ።
የመንግሥቱንም : ምስጋና : ጌጽ ።
፲፫፡ መንግሥትኽ : የዘላለምና : ሁሉ : መንግሥት : ናት ።
ግዛትኽም : በትውልድ : ሁሉ : ናት ።
፲፬፡ እግዚአብሔር : የሚወድቁትን : ይደግፈቸዋል ።
ዝቅ : ዝቅ : ያሉትንም : ያነሣል ።
፲፭፡ የሁሉ : ዓይን : አንተን : ይቈያል ።
አንተም : ምግባቸውን : በየጊዜያቸው : ትሰጣቸዋለኽ ።
፲፮፡ አንተ : እጅኽን : ትከፍታለኽ ።
ሕያውንም : ሁሉ : ደስታ : ታጸግባለኽ ።
፲፯፡ እግዚአብሔር : በመንገዱ : ሁሉ : ጻድቅ : ነው ።
በስራውም : ሁሉ : ቸር : ነው ።
፲፰፡ እግዚአብሔር : ለሚጸሩት : ሁሉ : ቅርብ : ነው ።
በውነት : ለሚጸሩት : ሁሉ ።
፲፱፡ የሚፈሩትን : ፈቃድ : ያደርጋል ።
ጬኸታቸውንም : ይሰማል : ያድናቸዋልም ።
፳፡ እግዚአብሔር : የሚወዱትን : ሁሉ : ይጠብቃል ።
ኃጢአተኞችንም : ሁሉ : ያጠፋል ።

፳፩፡ አፌ : የእግዚአብሔርን : ምስጋና : ይናገራል ።
ሥጋም : ሁሉ : የተቀደሰውን : ስሙን : ይባርክ :
ለዘላለም : ለፈጻሜውም : ሁሉ ።

መዝሙር : ፻፵፭፡

፩፡ ሀሌሉያ ። ነፍሴ : ሆይ : እግዚአብሔርን : አመስግኚ ።
፪፡ እግዚአብሔርን : በሕይወቴ : አመሰግናለሁ ።
ላምላኬም : እዘምራለሁ : በምኖርበት : ዘመን : ሁሉ ።
፫፡ ትስፈችሁን : ባለቆች : አታድርጉ ።
በሰው : ልጅም : ማደን : በማይችል ።
፬፡ ነፍሱ : ትወፃለች : ወደ : መሬቱም : ይመለሳል ።
በዚያን : ቀን : ትምክሕቱ : ሁሉ : ይጠፋል ።
፭፡ የያዕቆብ : አምላክ : ረጂ : የሆነ : የተመሰገነ : ነው :
ተስፋው : በእግዚአብሔር : ባምላኩ : የሆነ ።
፮፡ ሰማይንና : ምድርን : የፈጠረ :
ባሕርን : በርሳቸው : ያለውንም : ሁሉ :
እውነትንም : ለዘላለም : የሚጠብቅ ።
፯፡ ለተበደሉ : የሚፈርድ ። ለተራቡም : ምግብን : የሚሰጥ ።
እግዚአብሔር : የታሠሩትን : ይፈታል ።
፰፡ እግዚአብሔር : የዕውሮችን : ዓይን : ይከፍታል ።
እግዚአብሔር : የጐነበሱትን : ያነሣል ።
እግዚአብሔር : ጻድቃንን : ይወደል ።
፱፡ እግዚአብሔር : ስደተኞችን : ይጠብቃል ።
አባትና : እናት : የሌላቸውንም : ባልቴቲቱንም : ይቀበላል ።
የኃጢአተኞችን : መንገድ : ግን : ያስጠማል ።
፲፡ እግዚአብሔር : ለዘላለም : ይነግሣል ።
አምላክሽ : ፅዮን : ሆይ : ለልጅ : ልጅ ። ሀሌሉያ ።

የ ማ ታ : ጸ ሎ ት ።

መዝሙር : ፻፵፮፡

፩፡ እግዚአብሔርን : አመስግኑ ።
ላምላካችን : መዝመር : መልካም : ነውና :
ምስጋናውም : ያምራልና ።

፪፤ እግዚአብሔር ፡ የሩሳሌምን ፡ ይሠራል ።
ከእሥራኤልም ፡ የተበተኑትን ፡ ይሰበስባል ።
፫፤ ልባቸው ፡ የተሰበረውን ፡ የሚፈውስ ።
ሕማማቸውንም ፡ የሚጠግን ።
፬፤ የከዋክብትን ፡ ብዛት ፡ የሚቈጥር ።
ለሁላቸውም ፡ ስም ፡ ያወጣላቸዋል ።
፭፤ ጌታችን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ጕልበቱም ፡ እጅግ ፡ ፃት ።
ለብልሃቱም ፡ ቍጥር ፡ የላትም ።
፮፤ እግዚአብሔር ፡ ቾጋረኞችን ፡ ያነሣል ።
ኃጢአተኞችንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ያዋርደል ።
፯፤ ለእግዚአብሔር ፡ በምስጋና ፡ ዘምሩ ።
ላምላካችንም ፡ በመሰንቆ ፡ ዝማሬን ፡ አቅርቡ ።
፰፤ ሰማዩን ፡ በደመናት ፡ የሚሸፍን ።
ለምድርም ፡ ዝናም ፡ የሚያዘጋጁ ።
ሣርንም ፡ በተራሮች ፡ የሚያበቅል ።
፱፤ ለእንስሳይቱም ፡ ምግብዋን ፡ የሚሰጥ ።
ለሚጸሩትም ፡ ለቍሮች ፡ ጫጩቶች ።
፲፤ የፈረስ ፡ ኃይል ፡ ደስ ፡ አያሰኘውም ።
በሰው ፡ ጭንም ፡ አይወድም ።
፲፩፤ እግዚአብሔር ፡ በሚፈሩት ፡ ይወደል ፡ እንጅ ።
በምሕረቱም ፡ በሚታመኑ ።
፲፪፤ የሩሳሌም ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኝ ።
ፅዮንም ፡ ለአምላክሽ ፡ እልል ፡ በይ ።
፲፫፤ የደጆችሽን ፡ መወርወርያ ፡ አጽንትዋልና ።
ልጆችሽንም ፡ በውሥጥሽ ፡ ባርኳልና ።
፲፬፤ በወሰንሽም ፡ ደህንነትን ፡ የሚሰጥ ።
የስንዴ ፡ ስብም ፡ የሚያጸግብሽ ።
፲፭፤ ነገሩን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ የሚሰድ ።
ቃሉም ፡ እጅግ ፡ ፈጥኖ ፡ ይሮጣል ።
፲፮፤ በረደውን ፡ የሚሰጥ ፡ እንደ ፡ ባዘቶ ።
ውርጭን ፡ እንደመድ ፡ የሚበትነው ።
፲፯፤ ውርጩንም ፡ እንደ ፡ ቍራሾች ፡ የሚሰጥ ።

በብርዱ ፡ ፊትም ፡ ማን ፡ ይቆማል ።
፲፰፤ ቃሉን ፡ ይልካል ፡ ያቀልጠውማል ።
ንፋሱን ፡ ይመልሳል ፡ ውኆችም ፡ ይፈሳሉ ።
፲፱፤ ቃሉን ፡ ለያዕቆብ ፡ የነገረ ።
ሕጉንና ፡ ፍርዱንም ፡ ለእሥራኤል ።
፳፤ ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እንደህ ፡ አላደረገም ።
ፍርዱንም ፡ አላወቁም ። እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ።

መዝሙር ፡ ፻፵፰፤

፩፤ ሀሌሉያ ። እግዚአብሔርን ፡ ከሰማዮች ፡ አመስግኑት ።
በከፍታችም ፡ አመስግኑት ።
፪፤ አመስግኑት ፡ መላእክቱ ፡ ሁሉ ።
አመስግኑት ፡ ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ።
፫፤ አመስግኘው ፡ ፀሐይ ፡ ሆይ ፡ ጨረቃደቱም ።
አመስግኑት ፡ እላንት ፡ የብርሃን ፡ ከዋክብት ፡ ሁሉ ።
፬፤ የሰማዮች ፡ ሰማዮች ፡ አመስግኑት ።
ከሰማዮችም ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ውኆች ።
፭፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑ ።
እርሱ ፡ ብልዋልና ፡ ተፈጠሩም ።
፮፤ ለዘላለሙም ፡ ለፍጻሜውም ፡ አቆማቸው ።
ትእዛዝ ፡ አኖረላቸው ፡ እርስዋንም ፡ አያልፏም ።
፯፤ እግዚአብሔርን ፡ ከምድር ፡ አመስግኑ ።
አባቦች ፡ ጥልቆችም ፡ ሁሉ ።
፰፤ እሳትና ፡ በረደ ፡ ውርጭና ፡ ጸጋግም ።
ዓውሎ ፡ ንፋስም ፡ ነገሩን ፡ የምታደርግ ።
፱፤ ተራሮች ፡ ኮረፍቶችም ፡ ሁሉ ።
የሚያፈራ ፡ ዛፍም ፡ አረዝም ፡ ሁሉ ።
፲፤ አራዊትም ፡ እንስሶችም ፡ ሁሉ ።
ተንቀሳቃሾችም ፡ የሚበሩም ፡ ዎፎች ።
፲፩፤ የምድር ፡ ንጉሦችም ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡
ገዦችም ፡ የምድርም ፡ ፈራጆች ፡ ሁሉ ።
፲፪፤ ጕልማሶችም ፡ ቈነጃጅቱም ፡ ሽማግሎችም ፡ ከአሽከሮ
ች ፡ ጋራ ።

፲፫ የእግዚአብሔርን : ስም : ያመስግኑ ።
ስሙ : ብቻውን : ከፍ : ከፍ : ብሏልና ።
ምስጋናውም : በሰማይና : በምድር : ላይ : ናት ።
፲፬ የሕዝቡንም : ቀንድ : ያነሣል ።
ምስጋና : ለቅዱሳኑ : ሁሉ : ናት ።
ለእሥራኤል : ልጆች : ወደርሱ : ለቀረበች : ለሕዝቡ :
እግዚአብሔርን : አመስግኑት ።

መዝሙር : ፻፵፱

፩ ሀሌሉያ ። ለእግዚአብሔር : ባዲስ : ቅኔ : ቅኝለት ።
ምስጋናው : በቅዱሳኑ : ጉባዔ : አለች ።
፪ እሥራኤል : በፈጣሪው : ደስ : ይበለው ።
የፅዮንም : ልጆች : በንጉሣቸው : ደስ : ይበላቸው ።
፫ ስሙን : በዘፈን : ያመስግኑ ።
በከበሮ : በመሰንቆም : ያዝምሩለት ።
፬ እግዚአብሔር : በሕዝቡ : ይወዳልና ።
ችጋረኞችንም : በመድኃኒት : ያስጌጻል ።
፭ ቅዱሳን : በክብር : ይመካሉ ።
በምንጻፈቸው : ላይ : እልል : ይላሉ ።
፮ የእግዚአብሔር : ከፍታ : በጉሮራቸው : ነው ።
ሁለት : አፍ : ያለው : ሰይፍም : በጃቸው ።
፯ በአሕዛብ : በቀል : ያደርጉ : ዘንድ ።
በሰዎችም : መካከል : ይወቅሱ : ዘንድ ።
፰ ንጉሦቻቸውን : በሰንሰለት : ያሥሩ : ዘንድ ።
ታላላቆቻቸውንም : በብረት : ማሠርዮች ።
፱ የተጻፈውን : ፍርድ : ያደርጉባቸው : ዘንድ ።
ለቅዱሳኑ : ሁሉ : ይኽ : ክብር : ይሆናል ። ሀሌሉያ ።

መዝሙር : ፻፶

፩ ሀሌሉያ ። እግዚአብሔርን : በመቅደሱ : አመስግኑት ።
አመስግኑት : በኀልበቱ : ጠፈር ።
፪ አመስግኑት : በችሎቱ ። አመስግኑት : በታላቅነቱ : ብዛት ።
፫ አመስግኑት : በመለከት : ድምፅ ።

አመስግኑት : በበገና : በመሰንቆም ።
፬ አመስግኑት : በከበሮ : በዘፈንም ።
አመስግኑት : ባውታር : በንቢልታም ።
፭ አመስግኑት : ድምፁ : መልካም : ባለ : ጸናጽል ።
አመስግኑት : በልልታ : ጸናጽል ።
፮ እስትንፋስ : ያለው : ሁሉ : እግዚአብሔርን : ያመስግን ።
ሀሌሉያ ።

የመዝሙራት : መጨረሻ ።